

OKTÓBER 23., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Kalóztámadások a tengeren (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítvány): lásd a jegyzőkönyvet

4. Az európai ombudsman 2007. évi tevékenységeiről (vita)

ELNÖK – A következő napirendi pont a Petíciós Bizottságot képviselő Zdravkova asszony jelentése (A6-0358/2008) az európai ombudsman 2007. évi tevékenységeiről szóló éves jelentésről (2008/2158(INI)).

Dushana Zdravkova, előadó (BG). – Köszönöm, elnök asszony, és köszönöm az emlékeztetőt. Sok éves bírói pályafutásom során mindig ügyeltem a rendre a bíróságon. Elnök asszony, Diamandouros úr, hölgyeim és uraim, nagy megtiszteltetés számomra, hogy az ombudsman éves jelentéséről szóló jelentésnek én lehetek az előadója. Az ombudsman az európai intézményrendszer olyan szereplője, akinek feladata az európai polgárok jogainak védelme és a hivatali visszaállások elleni küzdelem. Ezen oknál fogva szeretnék gratulálni az európai ombudsmannak, Diamandouros úrnak elhivatottságáért és szakmai hozzáértéséért, mivel amit tesz, nagyon fontos a hétköznapi emberek számára. Ahogy Jean Monnet fogalmazott: „Nem az államok koalícióját kívánjuk létrehozni: az emberek közötti egységet építjük.”

Hasonlóképpen abban az örömben volt részem, hogy olyan jelentésen dolgozhattam, amely összeköti, nem pedig elválasztja az Európai Parlament képviselőcsoportjait. Egyértelmű, hogy az európai polgárok azért választottak be minket ebbe a Házba, hogy megvédjük az érdekeiket, ezen meggyőződés jegyében kötöttünk kompromisszumokat, s fogadtunk el olyan módosításokat is, melyeket a többi képviselőcsoport nyújtott be. E javaslatok, valamint a mai vita is bizonyítja, hogy az Európai Parlament nagyon komolyan veszi ezt az európai polgárok védelme szempontjából lényeges mechanizmust. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak munkatársaimnak az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoportjából, a Titkárságnak és mindazoknak, akik hozzájárultak e jelentés teljesebbé tételéhez.

Mélyen meg vagyok róla győződve, hogy az európai ombudsman intézményének köszönhetően a hivatali visszaállásokkal szembesülve a polgárok nagyobb mértékben lesznek képesek élni a jogaikkal, mivel még ha jók is a szabályok, ahhoz, hogy maximális védelmet nyújtsanak, lényeges, hogy megfelelően alkalmazzák azokat. Úgy vélem, hogy amint a Bizottságot a szerződéses öröknek hívják, az európai ombudsman a közösségi jog helyes végrehajtásának a védelmezője, bár e szerepet nem egyedül tölti be. Egyetlen demokratikusan választott intézményként az Európai Parlamentnek szintén feladata a polgárok jogainak védelme, s emiatt még fontosabb, hogy a Parlament és az ombudsman szorosan együttműködjön egymással.

A jelentés azért is lényeges, mert a tényleges helyzet éves szintű elemzése mindenekelőtt okulásunkra szolgál és segít meghoznunk a jövőre vonatkozó helyes döntéseket. Nem szabad elfelejtenünk, hogy minden panasz, minden statisztikai számadat mögött egy ember áll, aki a megfelelő segítséget és megoldást várja a problémájára. Miközben a jelentésen dolgoztam, ráébredtem, hogy e téren az egyik kulcsfontosságú tényező a tájékoztatás. A jelentés rámutat, hogy milyen sok polgár nincs még tisztában azzal, hogyan érvényesítse az Európai Uniótól kapott jogait, amikor hivatali visszaállásokkal szembesül. Erre jó példa a nem elfogadható panaszok száma – 84%. Ez világosan jelzi azt is, hogy az ombudsmannak és az európai intézményeknek továbbra is együttes erővel kell dolgozniuk ezen a helyzeten, és tájékoztatniuk kell az európai polgárokat, hogy azok teljes mértékben gyakorolni tudják jogaikat. Ezért javasolja a jelentés egy olyan közös honlap kialakítását, amelyen keresztül valamennyi intézményhez be lehetne nyújtani panaszt; ez a honlap hasonlítana az ombudsman által tervezett interaktív kézikönyvhöz, amelynek keretében a polgárokat a kért adatok megadása után továbbírányítják az érintett intézményhez, amelyhez közvetlenül benyújthatják panaszukat. Ez hozzájárul majd az elfogadhatatlan panaszok számának csökkentéséhez.

Ettől eltekintve arra a kérdésre is nagy figyelmet fordítottam, hogy mi garantálja, hogy a polgárok és az Unióban állandó lakhellyel rendelkezők ismerik-e a jogaikat és élnek-e azokkal; valamint hogy a nekik nyújtott támogatásokhoz való hozzáférés könnyű, méltányos, nem részrehajló és hatékony-e. Szeretnék rámutatni, hogy az esetek több mint 30%-ában az ombudsman tehetetlen. Véleményem szerint az ombudsmannak mindig meg kellene magyaráznia, miért nem lehet semmilyen lépést tenni az adott panaszt illetően, s ezáltal a polgároknak adott válasz nagyobb haszonnal járna.

Jelentésemben arra is rá kívánok mutatni, hogy a nemzeti, regionális és helyi szintű ombudsmanok kulcsfontosságú szerepet töltenek be, és tevékenységüket fejleszteni kell.

Végezetül arra kérem Önöket, hogy szavazzanak e jelentés mellett, mivel támogatja az ombudsman és az Európai Unió intézményei és szervei közötti építő jellegű együttműködést, valamint megerősíti az ombudsman szerepét, amely külső ellenőrzési mechanizmusként és az európai közigazgatás folytonos fejlődésének letéteményeseként is funkcionál.

Köszönöm.

Nikiforos Diamandouros, ombudsman. – Elnök asszony, köszönöm a lehetőséget, hogy a Parlament előtt beszélhetek az európai ombudsman 2007. évi tevékenységeiről szóló éves jelentésről. Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Zdravkova asszonynak és a Petíciós Bizottságnak kiváló és építő jellegű jelentésükért.

Jelentésem előrelépést jelez a panaszok kezelése, a gondos ügyintézés előmozdítása és az ombudsman szerepéről való tájékoztatás terén. Az elfogadható panaszok száma abszolút és relatív értelemben egyaránt nőtt, 2006-ban 449 volt (a teljes szám 12%-a), míg 2007-re 518-ra emelkedett (a teljes szám 16%-a). Ezáltal teljesítettük mindkét, a Parlament által következetesen hangsúlyozott célkitűzést: emelkedett az elfogadható és csökkent az elfogadhatatlan panaszok száma.

Az elfogadható panaszokban ismertetett hivatali visszasságok az alábbi fő kategóriákba sorolhatóak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását; nem méltányos eljárás vagy hatáskörrel való visszaélés; nem kielégítő eljárások; elkerülhető késedelem; hátrányos megkülönböztetés; hanyagság; jogi hiba; valamint a kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása. 348 vizsgálatot lezáró határozat született. Ez 2006-hoz képest 40%-os növekedést jelent. 95 esetben a vizsgálat nem mutatott ki hivatali visszasságot. Ez nem mindig negatív eredmény a panasztevő számára, aki így legalább teljes körű magyarázatot kap az érintett intézménytől. Még ha nem is állapítok meg hivatali visszasságot, előfordulhat, hogy látok lehetőséget az intézmények általi ügyintézés minőségének javítására. Amennyiben ez így van, egy további észrevételben erre rámutatok.

Sok vizsgálatom összesített eredménye pozitív, amely mind a panasztevőnek, mind a bepanaszolt intézménynek megelégedésére szolgál. 129 esetben az érintett intézmény a panasztevő megelégedésére rendezte az ügyet. Ez kétszer annyi, mint ahány eset így zárult 2006-ban, ami azt jelzi, hogy az intézmények és szervezetek egyre nagyobb mértékben hajlandóak az ombudsmanhoz beérkező panaszokat arra való lehetőségként kezelni, hogy felismerhetik és helyrehozhatják az elkövetett hibákat.

Amikor hivatali visszasságra bukkanok, békés megoldásra törekszem. Egyes esetekben ez megvalósítható úgy, hogy az érintett intézmény vagy szervezet kártérítést ajánl fel a panasztevőnek. Ezek a kifizetések *méltányosság*ból történnek, vagyis nem járnak jogi felelősség beismerésével és nem teremtenek jogi precedenst. Amikor nincs lehetőség békés megoldásra, kritikai megjegyzéssel zárom le az esetet. A kritikai megjegyzés akkor is megfelelő eszköz, amikor már nem küszöbölhető ki a hivatali visszasság, mivel megerősíti, hogy a panasz jogos, és jelzi az érintett intézmény vagy szervezet felé, hogy mit tett rosszul. Az ilyen fajta, építő jellegű kritika célja az, hogy a jövőben segítsen kiküszöbölni a hasonló hivatali visszasságok előfordulását.

Fontos, hogy az intézmények és szervezetek reagáljanak a kritikai megjegyzésekre és azonnal intézkedjenek a még rendezetlen problémák megoldásáról. Az általam megfogalmazott kritikák hatásának jobb nyomon követése érdekében készítettem egy tanulmányt a 2006-os év összes kritikai megjegyzésének utóéletéről és további megjegyzésekre érdemes eseteiről. E tanulmány eredményei – melyeket a holnapomon közzétettünk és elküldtünk minden érintett szervezetnek – remélhetőleg ösztönző hatást gyakorolnak majd az európai köztisztviselői szolgálatra, eljárásainak javítása és a polgárok iránti szolgálatkészség kultúrájának fejlődése terén.

Amikor még meg lehet szüntetni a hivatali visszasságot, általában ajánlástervezetet nyújtok be az adott intézményhez vagy szervezethez. Ha erre az intézmény vagy szervezet részéről nem érkezik kielégítő válasz, előfordulhat, hogy külön jelentést küldök erről a Parlamentnek. Egy ilyen jelentést már benyújtottam Önöknek, amelyben a Bizottságot illetem kritikával, amiért nem foglalkozott egy az európai munkaidő-irányelvvel

érintő jogsértési panasszal. Örömmel fogadom a Parlament támogatását, amelyet 2008. szeptember 3-i, De Rossa úr jelentésén alapuló határozatában juttatott kifejezésre.

Idén ismét szerepelnek nagy horderejű esetek az éves jelentésben. Olyan esetek ezek, ahol megítélésem szerint az érintett intézmények vagy szervezetek példásan reagáltak az általam lefolytatott vizsgálatokra. Hét ilyen esetet emeltem ki. Ezek közül négyben a Bizottság, egyben a Tanács, egyben az Európai Központi Bank, egyben pedig az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség az érintett. Továbbra is megteszek minden tőlem telhetőt annak biztosítására, hogy az Unió intézményei és szervezetei minden esetben a polgárokat állítsák tevékenységük középpontjába. Ennek módja, hogy minden lehetőséget kihasználjak a békés megoldások kialakítására és több saját kezdeményezésű vizsgálatot indítanak, hogy felkutassák a problémákat és ösztönözzék a legjobb gyakorlatot.

Szeretnék most említést tenni néhány egyéb tevékenységről, melyek célja a polgároknak nyújtott lehető legjobb szolgáltatások biztosítása. Továbbra is törekszem arra, hogy javuljon a polgárokat az uniós jog értelmében megillető jogokról szóló tájékoztatás minősége, amely elsősorban az Ombudsmanok Európai Hálózatán keresztül történik. A hálózatnak a Petíciós Bizottság is része, s az ombudsmanok együttműködnek az esetek kezelésében, valamint megosztják egymással tapasztalataikat és a legjobb gyakorlatokat. A hálózat egyik célja lehetővé tenni az én megítélésem szerint elfogadható panaszok gyors továbbítását az illetékes ombudsman vagy hasonló szervezet felé. Amikor lehetséges, közvetlenül továbbítom az eseteket, vagy megfelelő tanácsot adok a panasztevőnek. 2007-ben 867 panasztevőnek voltam így segítségére.

Egy további, a következő negyedévre ütemezett fontos kezdeményezés az, hogy hivatalom kidolgozzon egy interaktív útmutatót, amely segít a polgároknak megtalálni a legmegfelelőbb jogorvoslati módot az őket érint sérelem ügyében. Ez az útmutató még több panasztevő számára teszi majd lehetővé, hogy közvetlenül az adott panasz kezelésére leginkább alkalmas szervezethez forduljon, s így az én szempontomból elfogadhatatlan panaszok gyorsabban és hatékonyabban kerülnek elintézésre. Intézményem ezáltal eredményesebben tölti majd be fő feladatát, vagyis nyújt segítséget azoknak a polgároknak, akik elégedetlenek az Unió intézményeinek és szervezeteinek bánásmódjával.

Az ombudsman nem tud egyedül dolgozni. A magas színvonalú ügyintézés olyan feladat, amelyet az Unió intézményeivel és szervezeteivel folytatott proaktív jellegű együttműködés keretei között kell ellátni. A rendezett ügyek és békés megoldások nagyobb száma ösztönző hatású lehet és egyben azt is jelzi, hogy kölcsönös erőfeszítéseink segítenek megerősíteni a polgárok Unió iránti bizalmát egy olyan időszakban, amikor erre nagy szükség van. Nagyon hálás vagyok a Parlamentnek támogatásáért és a tanácsaiért, amelyek az intézményem rendelkezésére bocsátott költségvetési forrásoktól a Petíciós Bizottsággal ápoltt pozitív kapcsolatig sok mindent magukba foglalnak. Az Önök további támogatásával igyekszem majd az elmúlt év eredményeit hasznosítva tevékenykedni.

Végezetül – mivel e parlamenti ciklus alatt ez az utolsó alkalom, hogy a Ház előtt ismertethetem éves jelentésemet – szeretném, ha feljegyeznék, hogy milyen nagyra értékelem a Parlament és az egyes képviselők részéről az elmúlt négy és fél év során tapasztalt szoros együttműködést és a kapott jó tanácsokat.

(Taps)

Elnök. – Önnek teljes mértékben igaza van. Ez a Parlament bizalmat szavazott az ombudsmannak.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a Bizottság és kollégám, Wallström alelnök asszony nevében szeretném megköszönni az előadó, Zdravkova asszony kiváló munkáját. Üdvözljük a Petíciós Bizottság jelentését az ombudsman 2007. évi tevékenységeiről szóló éves jelentéséről.

Amint Önök is jól tudják, ez a Bizottság nagyon elkötelezetten dolgozik a közigazgatás javításán, és folyamatos javulásról számolhatunk be. Ez mind az ombudsman éves jelentéséből, mind a Petíciós Bizottság jelentéséből kiderül.

2007-ben megkétszereződött azon esetek száma, amelyben egy intézmény vagy szerv az ombudsmanhoz benyújtott panasz következtében ténylegesen felszámolta a hivatali visszasságot eredményező gyakorlatokat. Mindez rávilágít arra, hogy az Unió intézményei – beleértve kétségkívül a Bizottságot is – és szervezetei készek a panaszokat arra kínálkozó alkalomnak tekinteni, hogy kijavítsák a hibáikat és a közérdek szolgáltatában együttműködjenek az ombudsmannal.

Emelkedett azon esetek száma is, amelyben a vizsgálat nem mutatott ki hivatali visszasságot. A Bizottság ezt örömmel veszi tudomásul, mivel e panaszok legnagyobb része a mi intézményünket érinti.

Szeretném azt is kiemelni, hogy az ombudsman a viták rendezése érdekében gyakrabban tett javaslatot békés megoldásra, és a Bizottság – amikor csak lehetett – összességében együttműködőnek bizonyult és méltányolta az ilyen jellegű javaslatokat. 2007-ben az ombudsman – amint azt ő maga is említette – mindössze egy olyan külön jelentést nyújtott be a Parlamentnek, amely a Bizottságra vonatkozott.

Szeretném azonban emlékeztetni Önöket, hogy ez a külön jelentés a munkaidő-irányelvre vonatkozik, és ezt Önök csak a múlt hónapban vitatták meg Vladimír Špidla kollégámmal.

Végezetül hadd szóljak három konkrét kérdésről, amelyre az Önök jelentése és az ombudsman éves jelentése egyaránt kitér. Az első a jogsértésekre vonatkozik. Amint tisztában vannak vele, a Bizottság átalakította a jogsértésekre vonatkozó döntéshozatali eljárását, hogy lehetővé tegye az ügyek gyorsabb rendezését. Ezt 2007-ben ismertettük „Az eredmények Európája – A közösségi jog alkalmazása” című közleményünkben. Aktívabban követjük nyomon az eseteket és a polgárok szempontjából hatékonyabban szervezzük meg a munkát. Ezenkívül elindítottunk egy uniós kísérleti projektet is, mivel több problémára és gyorsabban kell megoldást találnunk.

A második kérdés az Unió intézményei és szervezetei felé intézett felhívás arra, hogy jussanak közös álláspontra a helyes hivatali magatartásra vonatkozó európai szabályzat kialakítását illetően. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a Bizottság rendelkezik saját, a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzattal, amelyet 2000-ben fogadott el. Ez a szabályzat továbbra is korszerű és nagyon hatékony eszköznek számít, betartása megfelelően történik. Nem kívánok a jövő elébe szaladni, de egyelőre nem kívánunk változtatni a jelenlegi folyamatokon.

A harmadik kérdés a kommunikációs politikára vonatkozik. A Bizottság határozottan üdvözlöi a tájékoztató kampány indítására irányuló kezdeményezést, amely hozzásegíti majd az európai polgárokat az európai ombudsman feladatainak és hatáskörének jobb megismeréséhez.

Valamennyi intézmény, beleértve az Európai Bizottságot is, rendelkezik saját honlappal, amelyen lehetőség van panaszok és petíciók benyújtására. Az Europa portál valamennyi uniós intézmény közös oldala és minden más uniós intézmény, köztük az ombudsman honlapjára vezető linkeket is tartalmaz. Ily módon a polgárok könnyen és zökkenőmentesen juthatnak el a sérelmeiket és panaszukat rendezni képes szervekhez. A polgároknak a problémáik megoldására legalkalmasabb fórum megtalálásához nyújtott segítséget célzó interaktív útmutató ötletét tehát érdemes közelebbről tanulmányozni.

Legfőképpen azért, mert soha nem szabad szem elől téveszteni, hogy kié az elsőbbség és kiért tesszük mindezt: az európai polgárokért.

Andreas Schwab, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, Diamandouros úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék gratulálni az előadónak, Zdravkova asszonynak a jelentéséhez, amely – ha nem tévedek – az első jelentése. Diamandouros úr, a jelentés kiváló alapot nyújt az Ön múlt évi munkája eredményeinek megtárgyalásához és megvitatásához.

E jelentés bizonyos mértékig annak a jelentésnek a folytatása, amelyet két évvel ezelőtt ez idő tájt készítettem az Európai Parlament számára. Ön éppen akkortájt alapozta meg a nemzeti ombudsmanok és petíciós bizottságok hálózatát, és a jelentésből kiviláglik, hogy e hálózat rendkívül jó fogadtatásra talált az európai polgárok körében, akik az Ön tevékenységének középpontjában állnak. Ráadásul az Ön oktató kampánya, amelynek köszönhetően nőtt az elfogadható panaszok száma, sikeres példája annak, hogy nagyon is megéri a polgárokat tájékoztatni a jogaikról és arról, hogyan kérhetnek segítséget.

Határozottan örömmre szolgál az is, hogy a jelentés – Mavrommatis úr néhány évvel ezelőtti jelentéséhez hasonlóan – kiemeli az informális eljárások terén elért sikereket, amelyekre Ön nagyobb figyelmet kíván fordítani a jövőben is. E sikerek nagyrészt annak köszönhetőek, hogy a formalitásokra fordított idő lecsökkenthető. Önre nézve előnyös, ha a munkájában továbbra is ezt a polgárközpontú megközelítést tartja szem előtt.

Az elmúlt évi tevékenységéből kiragadott példák bizonyítják az Ön cselekvőképességét, s egyben az európai közvélemény iránti fogékonyságát is; ez mind az európai munkaidő-irányelvvel, mind az Európai Parlament belső szervezetével kapcsolatos ügyekben nyilvánvaló volt. Természetesen nem mindig könnyű megtalálni a megfelelő szavakat. Az ombudsmanok azonban az előzetes intézkedések megtétele után, a megfelelő keretek betartásával rá kell mutatnia a gyengeségekre. Végső soron mindannyiunk közös feladata az európai polgárok szolgálata. Diamandouros úr, Ön ehhez nagyon pozitív módon járult hozzá az elmúlt év során.

Proinsias De Rossa, a PSE képviselőcsoport nevében. – (GA) Elnök asszony, először is szeretném megköszönni az előadó, Zdravkova asszony munkáját. Az ombudsmani hivatal nyilvánvalóan folyamatosan fejlődik. Hosszú ideje panaszkodunk amiatt, hogy túl sok olyan panaszt nyújtanak be az ombudsmanhoz, amely nem tartozik az ő hatáskörébe. Tavaly először fordult elő, hogy ez a szám csökkent, és ehhez az eredményhez gratulálni kívánok.

Az ombudsman interaktív kézikönyve kreatív megoldás, amely segít a polgároknak megtalálni azt az intézményt, amelyhez panaszukkal fordulniuk kell. Úgy gondolom, hogy ezt a megoldást szélesebb körben is alkalmazni lehetne. Ha meg akarjuk mutatni az Európai Közösség polgárainak, hogy ez az Unió az ő érdekeiket szolgálja, biztosítanunk kell, hogy választ és megoldást kapjanak a problémáikra.

Marian Harkin, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, szeretném azzal kezdeni, hogy gratulálok az előadónak rendkívül átfogó jelentéséhez, valamint az ombudsmannak és munkatársainak is a 2007. év során elért számos előrelépéshez.

A leginkább követendő mintának azt tartom, hogy az ombudsman sok különböző szinten dolgozik: nemcsak a tevékenységének középpontjában álló panaszok feldolgozásával foglalkozik, hanem az állásfoglalások vagy megoldások kidolgozásával is. Egyre több békés megoldás jön létre és folyamatosan nő az informális eljárások száma is, mivel az intézményekkel fennálló kapcsolatok jellege egyre több eset gyors megoldását teszi lehetővé. Ez valódi előrelépést jelent és erre kell építeni a jövőben. A polgárközpontú megoldások jelentik a követendő irányt.

Örömmel látom azt is, hogy a minden szinten megvalósuló jobb kommunikáció az ombudsman programjának középpontjában áll. Az Ombudsmanok Európai Hálózata által kibocsátott nyilatkozat elfogadása és az e területen történő fokozott együttműködés létfontosságú, és várjuk, hogy elinduljon az új honlap is, amely interaktív útmutatóval siet majd a polgárok segítségére.

Ez elvezet engem az utolsó, a polgárokkal kapcsolatos észrevételemhez, amely a 23. bekezdés szóbeli módosító indítványára vonatkozik. E bekezdés a következőképp hangzik: „Javasolja, hogy az ombudsman tegyen intézkedéseket az olyan panaszok számának (összesen 1021) csökkentése érdekében, amelyekkel kapcsolatban nem tett semmilyen lépést”. A szóbeli módosítás az utolsó kifejezést – „amelyekkel kapcsolatban nem tett semmilyen lépést” – a következőre kívánja változtatni: „amelyekkel kapcsolatban nem lehet lépéseket tenni”.

Az ombudsman szemszögéből nézve nem lehet lépéseket tenni, de a polgárok szemszögéből nézve az ombudsman nem tett semmilyen lépést – és ez a két szemszög nagyban különbözik egymástól.

Ezért feltennék egy kérdést: vajon ennek az 1021 polgárnak egyértelműen a tudomására hozzák-e, hogy az ombudsman nem tud lépéseket tenni az érdekükben, és a magyarázat mellett – ahol lehetséges – tanácsot is adnak; vagy csupán az a helyzet, hogy az ombudsman egyszerűen nem tesz semmilyen lépést? Ha az első kérdésre adott válasz igen és a polgárok indoklást is kapnak, akkor nincs semmilyen problémám és meg vagyok elégedve. Amennyiben azonban az utóbbi eset áll fenn és nem történik semmilyen lépés, akkor a polgárok kiábrándultak és dühösek lesznek. Ezért kérném, hogy ezt a kérdést tisztázzuk.

Margrete Auken, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök asszony, szeretném megköszönni az előadó magas színvonalú jelentését. Kiváló munka és különösen örültünk a benne körvonalazódó határozott együttműködési készségnek. Az ombudsmannak is szeretném megköszönni nagyszerű éves jelentését. Az ombudsman intézménye természetesen hihetetlenül fontos az Unió számára. Munkája megmutatja, hogy az Unió közelebb van az európaiakhoz, mint azt állítják róla, mivel odafigyel a kritikára. Szerencsére a folyamat jó úton halad. A tavalyihoz képest idén a panasztevők meglegedésére jóval több panasz került megoldásra azáltal, hogy ez az uniós intézmény megfelelően kezelte őket. Mindez azt mutatja, hogy az Unió szervezetén belül egyre világosabb az az elv, hogy az embereket kell a lehető legjobban szolgálni. Sajnálatos módon vannak olyan intézmények, amelyek nem az állásfoglalásoknak megfelelően járnak el. Ilyen körülmények között az ombudsman nem tehet mást, mint hogy a Parlament elé viszi a kérdést, és korántsem vádolható azzal, hogy visszaélne ezzel a lehetőséggel, hiszen az elmúlt évben mindössze egy esetet tárt a Petíciós Bizottság elé.

Amikor egy eset elé kerül a Parlamentben, nyilvánvaló kötelességünk kifejezésre juttatni, hogy – legalábbis elvben – hajlandók vagyunk az Európai Bírósággal elmentni, ha az érintett intézmény nem jár el az ombudsman határozatának megfelelően. Ily módon a rendszeren belül biztosíthatjuk az ombudsmannak a szükséges befolyást és hatalmat. A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség nevében számos módosító indítványt nyújtottam be, amelyek egyetlen célja, hogy tisztázzák a hivatali visszasság fogalmát. Muszáj, hogy meg lehessen állapítani,

mely esetekben figyelmeztethet az ombudsman arra, hogy egy intézmény vagy az Unió valamely egyéb szervezete nem a rá vonatkozó szabályoknak és elveknek megfelelően járt el. Azokban az esetekben azonban, amikor az ombudsman csak megjegyzi, hogy az adott intézmény ügyintézésének módján lehetne javítani, nem beszélhetünk hivatali visszasságról. Ezt a különbségtételt szeretném tisztázni a benyújtott módosító indítványaim által.

Végezetül Harkin asszonyéhoz hasonló kérdést kívánok feltenni az elutasított eseteket illetően. Azt szeretnénk tudni, miért kerülnek elutasításra. Az elutasítás okát ideális esetben fel kellene tüntetni a panaszokra adott válaszban, és arra lennék kíváncsi, hogy ez a gyakorlatban megtörténik-e. Ha ugyanis ez elmarad, az nagyon kiábrándító hatású, amint az a korábbiakban elhangzott.

Marcin Libicki, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, ombudsman úr, biztos úr, először is szeretném dicsérettel illetni Zdravkova asszonyt kiváló jelentése miatt. A jelentés azt állítja, hogy az ombudsman jó munkát végez és rámutat az ombudsman, az Európai Parlament és a Petíciós Bizottság közötti rendkívül szoros együttműködésre is. Bizonyos értelemben a Petíciós Bizottság az Európai Parlament nevében jár el az ombudsmannal való kapcsolattartás terén.

A jelentést egyhangúlag, tartózkodás nélkül fogadtuk el. Ez jelzi, hogy a Ház osztja Zdravkova asszony véleményét az ombudsman munkájának magas színvonalát illetően. Az ombudsman gyakran megjelenik a Petíciós Bizottság ülésein, és mindig részletesen beszámol tevékenységéről. A bizottsági üléseken mindig részt vesz az ombudsman ma is jelenlévő képviselője, és szeretnék ezért köszönetet mondani neki, mivel ez arról tanúskodik, hogy figyelemmel kísérjük egymás munkáját.

Az elfogadhatónak ítélt panaszok számából levonhatunk bizonyos következtetéseket. Az egyik az, hogy az Európai Unió társadalma figyelemmel követi az Ön munkáját, ombudsman úr, és ezáltal pontosabb képet alakít ki magában arról, hogy milyen panaszokkal lehet Önhöz fordulni. Bizonyos, hogy Ön nem változtatott azon a szemléletén, hogy mit ítélt elfogadhatónak és mit nem. Ön továbbra is tárgyilagosan jár el, és a munkáját az emberek nagyra értékelik és egyre jobban megértik. A Petíciós Bizottság együtt munkálkodik a Bírósággal és az Ön hivatalával, ombudsman úr, hogy közelebb hozza az Európai Uniót és intézményeit az emberekhez. Ebben rejlik az Ön sikere, ombudsman úr. Nagyon köszönjük az erőfeszítéseit. És köszönet illeti Zdravkova asszonyt is a jelentéséért.

Dimitrios Papadimoulis, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök asszony, az európai ombudsman tevékenységeiről szóló jelentés alkalmat kínál arra, hogy megállapítsuk, miképp vélekednek a polgárok az Európai Unió intézményeinek működéséről, valamint gyakorlati ötletekkel és példákkal szolgál arra, hogy az Európai Unió intézményei hogyan tehetik jobba működésüket és hogyan szolgálhatják jobban a polgárokat.

Köszönetet mondok az európai ombudsmannak, Diamandouros úrnak kiemelkedő munkájáért, és az előadónknak, Zdravkova asszonynak nagyon érdekes jelentéséért. Megragadom az alkalmat, hogy kiemeljek néhány kérdést:

Először is, nagyon jó, hogy nő az ombudsmanhoz benyújtott panaszok száma, ez azonban ellentmondásban áll azzal, hogy a Bizottság az ügyintézés folyamatosságának javítása és a nagyobb átláthatóság megteremtése szempontjából mennyire elégedett önmagával. Azt tanácsolnám a Bizottságnak, hogy legyen őszintébb és szerényebb.

Az is szép, hogy nőtt az elfogadott panaszok száma és az európai ombudsman beavatkozásainak hatékonysága. A panaszok nagy többsége azonban még mindig olyan kérdésekre vonatkozik, amelyek nem tartoznak közvetlenül az ő hatáskörébe. Sok európai uniós polgár szeretne nagyobb átláthatóságot és megfelelő irányítást mind az európai intézmények részéről, mind általában a közösségi jog alkalmazása terén, és sajnos ezt nem mindig kapják meg. Ezért követelte többször is az Európai Parlament, hogy az Európai Unió valamennyi intézménye és szervezete kapja meg a szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokat annak biztosítására, hogy a polgárok azonnali és kimerítő választ kapjanak panaszaikra, kérdéseikre és betérjesztéseikre.

Szintén együttműködésre van szükség az európai ombudsman és a tagállamok hasonló nemzeti, regionális és helyi szintű szervezeteinek ombudsmanjai között. Tágabban kell értelmeznünk a „hivatali visszasságok” kifejezést, hogy abba beletartozzon az is, amikor a közigazgatási hatóságok felületesen, hanyagul vagy nem átlátható módon teljesítik kötelelességeiket a polgárok irányában. Ez az ombudsman részéről több lényegi beavatkozást eredményez majd, ami a polgárok érdekeit szolgálja. Rendkívül fontos az is, hogy az ombudsman foglalkozni tudjon az Európai Unió valamennyi intézményét érintő esetekkel, beleértve a harmadik pillér alá tartozó intézményeket is.

Végezetül megismétlem az Európai Unió valamennyi intézményéhez és szervezetéhez intézett felhívást, hogy fogadjanak el egy közös megközelítést a helyes hivatali magatartásra vonatkozó európai szabályzatról. Nem elég az, hogy megdicsérjük az európai ombudsmant...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, a Volvo és az IKEA mellett az ombudsman intézménye Svédország legismertebb hozzájárulása a globális közösség életéhez. Nagyon fontos intézményi innováció ez általában a demokrácia és konkrétan az Unió intézményei szempontjából is. Miért? Nos azért, mert az ombudsman feladata azt biztosítani, hogy az emberek az egyre összetettebb és ezáltal egyre átláthatatlanabb politikai és bürokratikus struktúrákban érvényt szerezhessenek jogaiknak. A demokratikus világban nincs olyan hely, ahol az összetettség és az átláthatóság hiánya meghatározóbb lenne, mint abban a szövevényes hatalmi szerkezetben, amelyet az EU kialakított és egyre csak tovább bővít.

Ritkán lelkesedem az itt, az Európai Parlamentben bemutatott jelentésekért. Ez általában a belső piacról vagy valamilyen környezetvédelmi kérdésről szóló jelentések esetében fordul elő. Zdravkova asszony jelentése újabb kivétel a szabály alól: az ombudsman képét látjuk kirajzolódni benne, amint meglehetősen eredményesen munkálkodik azon, hogy megerősítse az egyéneket az elburjánzó szövevényes hegemoniával szemben. Elsősorban azokra az információkra célozok ezzel, amelyek a közvéleményhez a megfelelően frissített honlapok, tájékoztató kiadványok, nemzeti és regionális ombudsmani hálózatok, konferenciák és főként a rendszer eurokrataival való találkozók és egyéb kapcsolatok révén jutnak el, vagyis olyan eszközök segítségével, amelyek célja ráébreszteni ez utóbbi csoport tagjait arra, hogy ők vannak az európaiakért, nem az európaiak értük.

Ugyanakkor sajnálatos, hogy a befolyásos európai elit olyan európai projektet épít, amelyet a legtöbben egy kifürkészhetetlen és szövevényes bürokráciával azonosítanak. Ha ki akarjuk küszöbölni egy ez ellen irányuló alulról jövő kezdeményezés lehetőségét, itt az Európai Parlamentben meg kell erősítenünk az ombudsman intézményét. Ezért Zdravkova asszony jelentése mellett kell szavaznunk, és főként támogatnunk kell azt a követelést, hogy az ombudsmannak az általa lefolytatott vizsgálatok során legyen teljes hozzáférési joga az Unió dokumentumaihoz.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, nem fér hozzá kétség, hogy az ombudsman alapvetően jó munkát végez. Van azonban egy fekete folt: az Európai Parlamenten belüli ügyintézés. 2007 áprilisában például Eduardo Bugalho, az egyik főtitkár határozott ígéretet tett az egyik alkalmazottnak, Martin Ehrenhausernek arra, hogy megkap egy bizonyos állást. Ekkor Harald Rømer, a viszonylag új főtitkár közbelépett, és hirtelen a szóban forgó pozíció megszűnt létezni, majd onnantól kezdve az egész ügy folyton csak halasztódott. Ez az eset rám is kihatással volt.

Valószínűleg én vagyok az egyetlen képviselő itt a Parlamentben, akinek egyáltalán nincsenek saját munkatársai. Ahelyett, hogy foglalkoztak volna ezzel a kérdéssel, úgy tettek, mintha észre sem vennék. Mégis az Európai Unió intézményeibe vetett bizalomról beszélnek. Engem az osztrák állampolgárok 14%-a választott meg, és nem tudok ugyanazon körülmények között dolgozni, mint szinte minden más képviselőtársam. Ezért ne lepődjenek meg azon, hogy egyre több bírálatot kapunk és hogy – főként Ausztriában – a jelenlegi Unióval (és nem Európával) szembeni kritikus hozzáállás járványszerűen terjed.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök asszony, a múlt boncolása helyett gratulálok az előadónak kiváló jelentéséhez, az ombudsmannak a mai beszédéhez és velünk való együttműködéséhez, valamint üdvözlöm a Bizottság nyilatkozatát. Lehetne az a kérésem a Bizottság felé, hogy bányon következetesen a polgáraival? Aggodalommal tölt el, hogy olykor, amikor valaki a Bizottság elé visz egy esetet, az egyén igényei és jogai háttérbe szorulnak a tagállamok érintettsége mögött, szinte úgy, mintha egy perben az ügyészség oda sem figyelne az áldozatra. Hadd mondjak egy példát.

Egy a körzetemben élő választópolgár panaszt tett arra, ahogy a vidéki területeken alkalmazzák a területrendezésre vonatkozó írt jogszabályokat. Az ügy kezelése során a Bizottság példás módon járt el a polgárral szemben a találkozók és a felelősségvállalás terén. Az ügy előrehaladtával – pontosabban sajnos inkább hanyatlásról beszélhetünk – azonban véleményem szerint egyre inkább a tagállam érdekei érvényesültek és mindez végül a polgár teljes csalódottságához vezetett. Ismerem ezt az embert, és tudom, hogy kezdetben nagyon elégedettek voltak, most pedig teljesen kiábrándultak. Más szóval tehát az a helyzet, hogy a folyamatban lévő eljárás során a polgár, aki előáll az információval, aki az intézkedés lendületét adja, elfelejtődik.

Biztos úr, azt hiszem, amikor feltette a kérdést: „Kié az elsőbbség?”, azt mondta, hogy az uniós polgároké. Én ebben nem vagyok annyira biztos.

Alexandra Dobolyi (PSE). - Elnök asszony, rendkívül elégedett vagyok az ombudsman munkájával, melyet éves jelentésében és az imént elhangzott beszédében is ismertetett velünk. Az európai ombudsman az Unió demokratikus szerkezetének és működésének létfontosságú eleme.

Az ombudsman vizsgálatainak legnagyobb része az átláthatóság hiányára és a tájékoztatás elégtelenségére irányul. Tevékenységeink e területét fejlesztenünk kell, ha a polgárok szemében hitelesebbé akarunk válni. Lényeges, hogy támogassuk az ombudsman és a Petíciós Bizottság munkáját, mivel mindkettő a polgárok által benyújtott, uniós kérdésekre vonatkozó panaszok és petíciók kezelésével foglalkozik. Ez utóbbiak segítenek minket annak felismerésében, mi az, ami európai szinten nem működik, és egyben segítenek a korrekciós intézkedések fogantatásában is.

Az ombudsman és a Petíciós Bizottság elé vitt esetek egyre összetettebbek, ezért egyre nagyobb erőforrás-befektetést igényelnek az intézmények részéről, hogy a polgárok problémái megfelelő elbánásban részesüljenek. Amennyiben e problémákkal megfelelően foglalkoznak, akkor sikerül valamelyest erősítsünk az Unió hitelességét és a belé vetett bizalmat.

Metin Kazak (ALDE). - (BG) Hölgyeim és uraim, az európai ombudsman 2007. évi jelentése megmutatja, hogy a polgárok jogainak óréként végzett tevékenysége milyen jótékony hatással bír, ha ezeket a jogokat az európai intézmények megsértik vagy a megsértésükkel fenyegetnek. Örömmel hallom, hogy az elfogadható panaszok száma nőtt, mivel ez azt bizonyítja, hogy az európai polgárok egyre inkább tisztában vannak az ombudsman valódi hatáskörével. Úgy vélem, hogy ezen intézménynek rendelkeznie kell a szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokkal, amelyek lehetővé teszik küldetésének eredményes és teljes végrehajtását. Az alapjogi charta és a helyes hivatali magatartásra vonatkozó európai szabályzat már most – és szükségképpen a jövőben is – mintája és alapja az ombudsman tevékenységének, aki az európai intézmények által megvalósított gondos ügyintézés alapelveinek, vagyis az átláthatóságnak, a felelősségre vonhatóságnak, a jogszerűségnek és a méltányosságnak az őre.

E tekintetben intenzívebbé kell tennünk az ombudsman polgároknak szóló tájékoztató kampányait. A cél az, hogy jobban tudatosuljanak bennük az őket megillető jogok, valamint az, hogy az ombudsman feladata, hogy kiálljon ezek mellett jogok mellett és hogy a helyes gyakorlatok cseréje terén együttműködjön a nemzeti ombudsmanokkal. Az internetes útmutató létrehozása hasznos kezdeményezés, egy nyilvános online panaszkönyv azonban javítaná az átláthatóságot és segítene a polgárok bizalmának növelésében.

Czarnecki, Ryszard (UEN). - (PL) Elnök asszony, egyes európai uniós polgárok úgy bánnak az európai ombudsmannal, mintha isten lenne, és olyan problémák megoldását és olyan ügyek rendezését várják el tőle, amelyek egyértelműen kívül esnek a hatáskörén. Ezt bizonyítja az a tény, hogy eljárási okoknál fogva az ombudsman a beérkezett panaszok mindössze egy hatodával tud foglalkozni. Le kell vonnunk a következtetést, hogy az emberek egyáltalán nincsenek tisztában az európai ombudsman feladatkörével, hatáskörével és azzal, hogy a tevékenységi köre mire terjed ki. A tagállamok állampolgárai nem hibáztathatóak ezért. Az Unió intézményei a hibások, amelyek nem voltak képesek tájékoztatni a tagállamok közvéleményét az ombudsman hatásköréről. Ha nem történik valami e helyzet orvoslására, a tagállamok állampolgárai továbbra is az ombudsmannak írnak majd és csodálkoznak, hogy nem tud közbelépni az érdekekben. Az, hogy az ombudsmannak címzett panaszok közül több mint ezerrel nem foglalkoztak és nem tettek lépéseket az ügyükben, aggodalomra ad okot, amint arról a jelentésben is szó esett.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök asszony, a Petíciós Bizottság jelentése lényegében nagyon építő jellegű és nagyon pozitívan ír az európai ombudsman munkájáról, és én személyesen is osztom ezt a véleményt. Megrágadom azonban az alkalmat, hogy felhívjam az ombudsman figyelmét arra, hogy maga az Európai Parlament és még nagyobb mértékben a Bizottság módszeresen figyelmen kívül hagy és megsért számos nagyon világos jogszabályt; valamint számos ügyben rejtett és ezáltal – ha jobban belegondolnak – nem demokratikus módon hozza meg döntéseit.

Konkrétabban arra gondolok, hogy következő évi jelentésében az európai ombudsmannak arra kellene összpontosítania – és erre meg is kérem –, hogy dokumentumaiban és döntéshozatalában valamennyi európai intézmény szándékosan és ismételten figyelmen kívül hagyja azt, hogy az írországi demokratikus népszavazás elutasította a Lisszaboni Szerződést, ami jogilag semmissé tette azt. Remélem, hogy az ombudsman kész felvállalni e feladatot és ...

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Elnök asszony, biztos úr, az ombudsman független intézmény és az Európai Unió közigazgatásának ellenőrzési mechanizmusa. Az, hogy 2006-hoz képest 2007-ben emelkedett az ombudsmanhoz benyújtott elfogadható és csökkent az elfogadhatatlan panaszok száma, azt bizonyítja, hogy az európai polgárok elkezdtek megérteni a szóban forgó intézmény hatáskörét.

Üdvözlöm Diamandouros úr erőfeszítéseit, melyekkel hivatali ideje alatt növelni igyekszik a polgárok tájékozottságát a közösségi jog értelmében őket megillető jogokkal kapcsolatban. Zdravkova asszony szintén megérdemli, hogy szívből gratuláljak neki ahhoz, hogy a bizottságunk számára készített első jelentését egyhangú támogatással és együttműködéssel fogadták. Az Ombudsmanok Európai Hálózata, amelynek az Európai Parlament Petíciós Bizottsága is tagja, hozzávetőlegesen 90 irodával rendelkezik 31 országban. Ezért ezen a szinten a hálózat és az európai ombudsman együttműködése különösen fontos szerepet játszik abban, hogy a panaszok a lehető leggyorsabban eljussanak az illetékes ombudsmanhoz vagy szervhez.

Végezetül az Európai Parlamentnek és a Petíciós Bizottságnak támogatnia kell az ombudsmant, hogy megvalósíthassa kettős célját: az intézményekben folyó gondos ügyintézés előmozdítását és a polgárokkal való jobb kommunikációt. Köszönöm.

Michael Cashman (PSE). - Elnök asszony, szeretném jelezni az ombudsman úrnak, hogy nagyon érdekes vitában volt részünk: míg Hans-Peter Martin rosszindulatúan kritizálja, mások istenként dicsőítik őt. Úgy vélem, ez a jelenség jól mutatja, hogy valószínűleg – szinte – helyesen jár el.

Ombudsman úr, a Parlament nem mindig hozza Önt kellemes helyzetbe, főként amikor a mi határozatainkról és intézkedéseinkről kell döntést hoznia. Látom, hogy sikerült felbosszantanom Hans-Peter Martint – csodás! De hadd mondjam el Önnek, ombudsman úr, hogy Ön mindig konstruktívan és teljes mértékben a saját hatáskörén belül maradván látja el a munkáját. Talán azért is növekedett meg az Önre háruló munkamennyiség, mert oly eredményesen népszerűsítette a munkáját és a hivatalát, amihez gratulálok.

Nem marad más hátra, mint leszögezni, hogy ez egy kiváló jelentés. Kíváncsian várom, képviselőtársaim mit tesznek még hozzá, de el kell mondanom, hogy élvezem a közös munkát Önnel, főként a dokumentumokhoz való hozzáférés kérdésében, de a Petíciós Bizottság alelnökeként is.

(Taps)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani az ombudsmannak és egész hivatalának azért a nagyon értékes munkáért, amelyet a kiemelkedő színvonalú ügyintézés és a jobb átláthatóság megvalósítása érdekében végeztek.

Polgáraink számára nagyon lényeges, hogy ha sérelem éri őket, tudjanak miatta panaszt tenni és biztosak lehessenek benne, hogy az ügyüket megfelelően és kielégítő módon fogják kezelni; és most épp így történik a valóságban is. Azt is köszönöm az ombudsman úrnak, hogy volt ereje küzdeni – egyesek szerint talán hiába – az Európai Unió átláthatóbb közigazgatásáért. Tudjuk, hogy e téren sok a tennivaló. Az előrehaladás lassú, de örülünk minden egyes apró lépésnek és menjünk továbbra is előre a fejünk után...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Köszönöm, elnök asszony. Én is köszönöm az előadó, Zdravkova asszony és az ombudsman kemény munkáját. Úgy gondolom, hogy egy nagyon egyszerű dolog kapcsol minket egymáshoz ebben a vitában: a polgáraink védelme; az, hogy mindannyian egyetérthetünk abban, hogy őrködnünk kell a polgáraink jogai felett; az, hogy az ő védőpajzsuk vagyunk és amikor tisztességtelen hatóságokkal és igazságtalan bürokratikus eljárásokkal szembesülnek, nem kell úgy érezniük, hogy magukra maradtak. Épp ellenkezőleg, teljes mértékben hinniük kell abban, hogy mögöttük állunk. Ezért – mivel ezek a közös tényezők összekötnek minket – dolgozzunk továbbra is együtt. A mostanihoz hasonló időkben, amikor a polgárok távol érzik maguktól az Európai Uniót, lényeges, hogy az ombudsman, a Bizottság és a Petíciós Bizottság azon munkálkodjon, hogy a fogyasztók apránként bizalmat szavazzanak az Európai Uniónak. Dolgozzunk tehát együtt, hogy bizonyítsuk, valóban méltók vagyunk erre a bizalomra.

Maria Matsouka (PSE). - (EL) Elnök asszony, ombudsman úr, feltűnt nekem, hogy az előadó – kifejezendő az ombudsman szerepe iránti támogatását – az európai közigazgatás folytonos fejlődésének fontos letéteményeseként jellemezte őt.

Minél többet tudnak a polgárok az ombudsman intézményéről, annál jobb lesz Európa; olyan Európa lesz, amely nem fél szembenézni a saját gyengeségeivel és kijavítani azokat. Ezért különösen fontos, hogy minden intézmény és szervezet alkalmazza a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot. Ezért különösen

hasznos a hivatali visszasság fogalmának tágabb értelmezése is. Ha aktív polgárságról beszélünk, nem fordulhat elő, hogy amikor a polgárok az Európai Unió intézményeihez fordulnak, hogy érvényt szerezzenek jogaiknak, mi nem tudunk egyszerű választ adni a problémáikra, vagy – ami még rosszabb – nem tudjuk megvédeni az Európai Unió alapvető értékeit.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök asszony, annak ellenére, hogy 2007-ben összességében nőtt az ombudsmanhoz benyújtott elfogadható panaszok száma, 17%-kal több panasszal foglalkozott, mint az előző évben. Ennek kapcsán ki kell hangsúlyozni, hogy az elfogadhatatlan panaszok száma 2006-hoz képest rendkívüli mértékben lecsökkent, ami azt sugallja, hogy a panasztevők tájékozottabbak az ombudsman hatáskörét illetően.

A jelentésből kitűnik, hogy tavaly az ombudsman aktív és kiegyensúlyozott módon látta el feladatait. Ez igaz a petíciók feldolgozására; az Európai Unió szervezeteivel és intézményeivel fenntartott konstruktív kapcsolatra irányuló munkájára; valamint arra, ahogy igyekezett a polgárokat a jogaik gyakorlására ösztönözni. Mindazonáltal még mindig sok tennivaló áll előttünk ahhoz, hogy a polgárok gyors és pontos választ kapjanak kérdéseikre, panaszaikra és petícióikra. Mindenekelőtt a panaszok okával kell foglalkozni. Ez magában foglalja a döntéshozatali eljárások átláthatóságának és az Európai Unió közigazgatásának jelentős javítását is, mivel e területekre vonatkozik a polgárok panaszainak többsége.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Elnök asszony, én is gratulálok Zdravkova asszonynak kiváló jelentéséhez. Ezenkívül gratulálok mindannyiunknak, és természetesen külön Diamandouros ombudsman úrnak a munkája során elért előrehaladáshoz és fejlődéshez.

A nagy horderejű ügyek közül szeretném kiemelni azokat, amelyek az európai közlekedéshez, konkrétan az utasok jogairól szóló tájékoztatás javításához kapcsolódnak, köztük ahhoz az esethez, amikor az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség visszavont egy vitatott döntést.

Az ombudsman saját kezdeményezésű vizsgálatai véleményem szerint nagyon pozitív eredményekkel zárultak, mivel a bizottsági kifizetések kérdésére és a fogyatékkal élők hátrányos megkülönböztetésének kiküszöbölésére összpontosítottak.

Szeretnénk, ha e tudásanyag, a nagy horderejű ügyeknek és a helyes hivatali magatartásnak e gyűjteménye konkrétan bekerülne a Parlament által támogatott oktató kampányba.

Végezetül külön meg kell említenem az Ombudsmanok Európai Hálózatának hatodik szemináriumát, amelyen első alkalommal vehettek részt a regionális ombudsmanok is. Említést kell tennem az Ombudsmanok Európai Hálózatának kiváló nyilatkozatáról, melyet tanácsos lenne, ha mind az ombudsman, Diamandouros úr, mind mi magunk is átültetnénk a gyakorlatba.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Az európai ombudsman egy különleges intézmény, amely az Európai Unió két utolsó bővítési hullámában csatlakozott tagállamok állampolgárai számára újdonságot jelent. Éppen ezért ezt az intézményt nagyon aktívan kell népszerűsíteni, és nagyon világosan el kell mondani azt is, hogy mi az, amit az európai ombudsman megtehet és mi az, amit nem. Véleményünk szerint a saját kezdeményezésű vizsgálatok számának valamelyest magasabbnak kellene lennie. Ha a szervezetnek nincs elegendő számú saját alkalmazottja, azt ajánljuk, hogy az európai ombudsman az intézmény népszerűsítésének keretein belül tegyen közzé felhívást önkéntes munkára, főként az utolsó egy vagy két bővítési hullámban csatlakozott országok önkénteseire összpontosítva, de nem kizárva az európai parlamenti képviselőket sem.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, az Európai Unió és az európai polgárok között tátongó űrnek nem szabadna akkorának lennie, mint amekkora jelenleg. Gondoskodnunk kell arról, hogy e szakadék csökkenjen.

Az ombudsman nagyon fontos szerepet játszik ebben, különösen azokon a területeken, ahol és azokban az időszakokban, amikor jól végzi munkáját. Az a legfontosabb, hogy számíthatunk az ombudsman elkötelezettségére és arányérzékére. Nem szabad túlzott követelményeket támasztanunk, melyeknek senki sem tud megfelelni.

Másrészt arról is szó van, hogy gondoskodni kell róla, hogy az európai szervezetek ügyintézése során felmerülő visszasságokkal valóban foglalkozzanak és ahol lehetséges, törekedjenek olyan ésszerű megoldásokra, melyek kielégítőek a polgárok számára és garantálják biztonságukat.

Mostanáig az ombudsman megmutatta, hogy komolyan veszi és jól teljesíti ezt a feladatot. Csak remélni tudjuk, hogy ez a továbbiakban is így lesz, és köszönetet mondunk a jelentésért neki és az előadónak.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Gratulálok az előadónak, és ki szeretném emelni az európai ombudsman fontosságát. Szeretném külön megemlíteni azt, hogy az új tagállamok nyelveinek az EPSO által szervezett felvételi és kiválasztási eljárások során történő használatára vonatkozó ajánlásai pozitív eredményt hoztak. Szeretném kiemelni azt is, hogy a belső piac szempontjából nagy horderejű volt az ombudsman azon ajánlása, amelyben arra kérte a Bizottságot, hogy a jövőben kerülje el a pályázati felhívásokban a pályázatok benyújtására használható hivatalos nyelvek indokolatlan korlátozását.

A személyes adatok védelmének jelentőségét szem előtt tartva üdvözlöm az európai adatvédelmi biztos és az európai ombudsman közötti együttműködést. Itt szeretnék csak röviden utalni a nemzetközi repülőutakhoz kapcsolódó utasnyilvántartásra vonatkozó közösségi jogszabályokra. Ez a fajta együttműködés a jövőben még fontosabbá válik. Szintén üdvözlöm a SOLVIT-esetről hozott ombudsmani állásfoglalást is, amelynek köszönhetően egy bolgár orvos megfelelőségi igazolást kapott, amely lehetővé teszi számára, hogy gyakorolja hivatását Franciaországban és...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, hadd gratuláljak az előadónak. A Petíciós Bizottság tagjaként, a jelentésben foglalt információk és a személyes tapasztalataim alapján egyszerre szeretnék köszönetet mondani és egy kérést megfogalmazni. Megköszönöm az elmúlt évhez képest elért egyértelmű előrehaladást: az elfogadható panaszok száma 449-ről 518-ra nőtt, vagyis az összes panasz 12%-áról 15%-ra, és a lefolytatott vizsgálatok száma is emelkedett. Ezért úgy vélem, hogy jó úton haladunk.

Azonban – és most következik a kérésem – még mindig fokozni kell a kommunikációra irányuló erőfeszítéseinket. Vizsgáljuk meg közösen a hatékony stratégiákat, kezdve esetleg az iskoláinkkal, hogy magas színvonalú tájékoztatást nyújthassunk a polgároknak az európai ombudsman személyéről, szerepéről és hatásköréről. Vannak ilyen jellegű ígéretes, idén kezdődő projektek, melyeket meg kell valósítani és támogatni kell. Akkor kétségtelenül a már most is lenyűgöző számadatok további javulásának lehetünk majd tanúi.

Nikiforos Diamandouros, Ombudsman. – Elnök asszony, nagy nyomás nehezedik ránk, mivel Önöknek hat-hét perc múlva szavazniuk kell, ezért elnézést kérek az előttem szólóktól. Szeretnék köszönetet mondani minden képviselőnek, aki kedvezően nyilatkozott a jelentésről, és ha lehet, megpróbálok csak a nagyon konkrét esetekről beszélni.

Hadd köszönjem meg nagyon röviden Jäätteenmäki asszony és Schwab úr különleges támogatását és kérésüket, hogy az ombudsman törekedjen az átláthatóság növelésére. Továbbra is elkötelezetten dolgozom ezért, és megígérem, hogy – e testület támogatásával – megkésztetem erre irányuló erőfeszítéseimet. Ehhez szükségem van az Önök támogatására, és ezúton kérem, hogy támogassanak.

Martin úr, boldogan találkoznék Önnel személyesen, hogy meghallgathassam az említett esetet és választ adhassak rá. Köszönöm Cashman úr és Busuttill úr észrevételeit és bátorítását. Köszönöm azon képviselők hozzászólásait is, akik nagyon elismerően szóltak az ombudsman azon tevékenységeiről, amelyek az új tagállamok állampolgárai jogainak és tevékenységeinek megerősítésére irányulnak, e polgároknak ugyanis nagyobb szükségük van arra, hogy megismerjék az ombudsman és az Unió gyakorlatait.

Hadd reagáljak közvetlenül Harkin asszony, Auken asszony és Czarnecki úr olyan esetekre vonatkozó kérdéseire, melyeket eddig nem érintettünk. A félreértések elkerülése végett leszögezem, hogy valójában minden egyes esettel foglalkoztunk, amely beérkezett hozzánk. Nem volt egyetlen olyan eset sem, amelyre ne válaszoltunk volna. Soha nem volt olyan eset, amelyre ne reagáltunk volna írásban a panasztevőnek. Mindig írtunk a panasztevőknek és tájékoztattuk őket arról, hogy az európai ombudsman miért nem tudott lépést tenni az ügyükben. Az az 1021 eset, amelyekkel kapcsolatban „nem lehetett lépéseket tenni”, olyan esetek, melyekben a panasztevőnek sem alapos vizsgálat indításával, sem az ügy továbbításával vagy hasznos tanács nyújtásával nem tudtunk segíteni. Miután megkaptam ezeket az adatokat, ellenőrzést végeztem, amelyről rendelkezésemre áll néhány jelentés. Az összes ilyen eset egyharmadában a panasztevő már korábban felvette a kapcsolatot a panasz kezelésében illetékes hatósággal, például a polgár állampolgársága szerinti ombudsmannal vagy az Európai Parlament Petíciós Bizottságával. A beérkezett esetek 20%-ában az esettel már foglalkozott a bíróság, így én már nem tehettem ezt. Az esetek 17%-ában nem volt olyan illetékes szerv, amely kezelni tudta volna azokat. Az esetek 13%-ában pedig az egyetlen megfelelő tanács, amellyel szolgálhattunk, az lett volna, hogy a panasztevő forduljon ügyvédhez, ezt azonban már megtette.

Megpróbáltam valamennyi esettel foglalkozni. Szeretném biztosítani Önöket arról, hogy soha nem volt olyan eset, amelyet illetően az ombudsman ne írt volna, ne adott volna magyarázatot és ne nyújtott volna írásban tájékoztatást. Remélem, ezzel válaszoltam az Önök által feltett kérdésekre.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, szeretném ismét támogatásomról biztosítani Zdravkova asszony jelentését és megköszönni az ombudsman együttműködését. Az említett konkrét esetekről további tájékoztatást nyújtunk majd. Való igaz, hogy amikor egy panaszt kezelünk, a panasztevők nem mindig maradéktalanul elégedettek a javasolt megoldással. A Bizottság azonban törekszik arra, hogy minden egyes esetet építő jelleggel kezeljen, és a továbbiakban is ezt tesszük majd.

Dushana Zdravkova, előadó. – (BG) Megragadom az alkalmat, hogy még egyszer megköszönjem valamennyi felszólalónak a kedves szavakat a jelentésemről, a munkámról és Diamandouros úr munkájáról. Hasznos és elsősorban pozitív vitán vagyunk túl, és biztos vagyok benne, hogy ez arra ösztönzi majd Diamandouros urat, hogy még nagyobb erőfeszítéseket tegyen az intézményekkel való szorosabb együttműködés érdekében, mindenekelőtt pedig ösztönzi majd az európai polgárokkal való jobb kommunikációt. Látom, hogy sok látogató van a teremben, és remélem, hogy ez a vita hasznosnak és legfőképpen érdekesnek bizonyult számukra.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, először is köszönöm az ombudsman úrnak, hogy szót kaptam. Örömmel elfogadom.

Valójában azért kértem szót, mivel Cashman úr olyan támadásokat és burkolt célzásokat intézett felém, melyeket azonnal szeretnék visszautasítani. Ezek is csak azt bizonyítják, milyen feszültek lesznek az emberek, ha az átláthatóság növelése kerül szóba.

Ön, Diamandouros úr, viszont a nagyobb átláthatóság pártján áll. Csak biztatni tudom, hogy tartson ki meggyőződése mellett az utazási kiadások és egyéb hasonló kérdések terén, melyek kapcsán a Parlament többsége igyekszik Önt kellemetlen helyzetbe hozni. Úgy gondolom, Ön helyes úton jár, Diamandouros úr.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma délelőtt 11 órakor kerül sor.

(Az ülést 11.05-kor felfüggesztik, és 11.10-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

5. Az elnökség közleményei

Elnök. – Hölgyeim és uraim, húsz éve, 1988-ban az Európai Parlament megalapította a gondolatszabadságáért adományozott Szaharov-díjat, amely azóta minden évben kiosztásra kerül.

Az elmúlt húsz év során kiemelkedő szervezeteket vagy személyiségeket díjaztunk, akik életüket az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelmének szentelték, és akik saját országukban és az egész világon harcoltak az intolerancia, a fanatizmus és az elnyomás ellen. Az első díjazott Nelson Mandela volt, akivel jövő héten találkozom Johannesburgban, ahova meghívtak, hogy tartsak beszédet a Pánafrikai Parlament előtt.

Idén az Elnökök Értekezlete úgy döntött, hogy a 2008-as Szaharov-díjat Hu Csia kapja „Kína és Tibet elhallgattatott hangjai nevében”, ahogy a Külügyi Bizottság határozathozatalra irányuló javaslatában szerepel.

(Taps)

Hu Csia 1973. július 25-én született Pekingben. Ő az emberi jogok egyik legszenvedélyesebb védelmezője a Kínai Népköztársaságban. Ezt az elkötelezett aktivistát folyamatos támadások érik odaadó környezetvédelmi tevékenysége, a HIV és az AIDS veszélyei elleni küzdelme, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosításra irányuló erőfeszítései miatt.

2007. december 27-én Hu Csiát házi őrizetbe vették felforgató tevékenységre való felbujtás gyanúja miatt. 2008. április 3-án három és fél éves szabadságvesztésre ítélték.

Magánzárkájában Hu Csia egy komoly betegséggel küzd. Májzsugorodásban szenved, de – amennyire tudjuk – nem részesülhet rendszeres orvosi ellátásban.

Hu Csia önkényes letartóztatása és elítélése világszerte felháborodást váltott ki. Azzal, hogy az Európai Parlament Hu Csiának ítélte a Szaharov-díjat, erőteljesen és határozottan kinyilvánítja, hogy elismeri az emberi jogok kínai védelmezőinek a szabadságért folytatott napi harcát.

(Taps)

Hölgyeim és uraim, van még egy rövid közleményem. Holnap, október 24-én ünnepeljük az Egyesült Nemzetek Szervezete fennállásának 63. évfordulóját. Ez alkalomból szeretném kiemelni az Európai Unió, az Európai Parlament és az ENSZ különböző programjai és intézményei közötti együttműködés nagyságát, elkötelezettségét és sikerét.

Nemrég az „Improving Lives (Egy jobb életért)” című kiadvány, amelyből Önök is mind kaptak egy-egy példányt, összefoglalta ezt a sokéves együttműködést. Az elmúlt hetekben egy nehéz időszak kezdetének voltunk tanúi világszerte, amely elsősorban a pénzügyi válsághoz és annak a világgazdaságra gyakorolt erőteljes hatásához köthető.

Mindezt látva különösen igaz az, hogy az Európai Unió alapvető értékei, a többoldalú megértés és szolidaritás nagy jelentőséggel bírnak. Ez vonatkozik a fejlődő országokkal szembeni kötelezettségvállalásunkra és felelősségünkre is. A fejlesztési finanszírozásról szóló, novemberben megrendezésre kerülő nemzetközi konferencia ezen a téren szintén meghatározó szerepet játszik majd. Annak ellenére, hogy jelentős kihívásokkal kell szembenéznünk, nem veszíthetjük szem elől a fejlődő országok érdekeit.

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazások órája.

(A szavazás eredményeiért és egyéb részleteiért lásd a jegyzőkönyvet)

6.1. Az Európai Unió általános költségvetési tervezete - 2009-es költségvetési év (szavazás) (vote)

– A szavazás előtt

Jutta Haug, előadó. – (DE) Elnök úr, az indoklási folyamat ugyanúgy zajlik, mint minden évben. A szavazás előtt tájékoztatnom kell a Parlamentet néhány technikai kiigazításról. Tudom, hogy képviselőtársaim számára ez nem igazán érdekes, de fel kell jegyeznünk ezeket a jegyzőkönyvben.

Először is, amint az már szerepel a szavazási listán, a 22 02 04 02-es költségvetési tétel 783. számú módosításáról való szavazás csak a kifizetési előirányzatokat érinti.

Másodszor, a globális energiafelmérésre vonatkozó indoklások nem a 08 03 01-es költségvetési tételhez tartoznak, ahova tévesen kerültek be, hanem a 08 05 01-es tételhez. Ezért a 08 03 01-es költségvetési tétel 936. számú módosításáról a globális energiafelmérésre vonatkozó észrevételeket figyelmen kívül hagyva kell szavazni. Azok a 08 05 01-es tétel 938. számú módosításához tartoznak majd.

Tudom, mennyire lelkesít ez mindenkit.

Harmadszor az előzetes költségvetési tervezetben szereplő, a decentralizált szervezetekhez kapcsolódó források – melyek címei az 1. és 2. költségvetési sorban szerepelnek – visszaállítása tartalmazza a rájuk vonatkozó létszámterveket is. Ez a következő szervezetekre vonatkozik: Európai Gyógyszerügynökség, Európai Vegyianyag-ügynökség, Európai Repülésbiztonsági Ügynökség, Európai Tengerbiztonsági Ügynökség, Európai Vasúti Ügynökség, Európai Környezetvédelmi Ügynökség, Európai Szakképzés-fejlesztési Központ, Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság, Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal és Közösségi Növényfajta-hivatal, amelyek létszámterve nem szerepel konkrétan a módosítások kísérő dokumentumaiban.

Negyedszer a Jogi Szolgálat észrevételének eredményeképpen némileg módosítani kell egy több költségvetési tételhez is kapcsolódó megjegyzést. Ez arra a mondatra vonatkozik, amely úgy kezdődik, hogy „A Bizottság” és odáig tart, hogy „és átadni a Bizottság belső ellenőrének” a következő módosításokban: a 19 04 01-es tétel 994. számú módosítása, a 21 02 01-es tétel 1011. módosítása, a 21 03 01-es tétel 1015. módosítása, a

21 04 01-es tétel 1016. módosítása, a 23 02 01-es tétel 1026. módosítása és a 23 02 02-es tétel 785. módosítása. Az indoklás helyes változata a szavazási listában részletesen szerepel.

Ötödször és végezetül a „Konzuli együttműködés” című 19 06 06-os költségvetési tétel nem szerepel a módosításokban, annak ellenére, hogy az 1/2009. számú módosító jegyzék részeként elfogadásra került. Ez az új költségvetési tétel ezért „p.m.” megjegyzéssel szerepel majd.

Amennyiben egy képviselőtársamnak sincs ezekkel szemben ellenvetése, az általunk elhatározott formában kerülnek be az ülések rendjébe.

Elnök. – Haug asszony, nagyon megbízunk Önben, és most szavazhatunk erről.

(A Parlament elfogadja az előadó javaslatát)

– A 111. számú módosításról szóló szavazás előtt

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Elnök úr, azt hiszem, nem szavaztunk a 106. módosítás második részéről. Lenne szíves utánanézni?

Elnök. – De igen, szavaztunk róla, Guy-Quint asszony. Dunstan úr épp most mondta, hogy az első rész maradt ki és a második részről már szavaztunk.

– A 8. blokkról szóló szavazás előtt

Janusz Lewandowski, előadó. – Elnök úr, ez alkalommal nincs technikai kiigazítás, így szavazhatunk.

(Taps)

Elnök. – Akkor csak gratulálni tudunk az előadónak.

6.2. 2009. évi költségvetés tervezete: III. szakasz (A6-0398/2008, Jutta Haug) (szavazás)

6.3. A 2009. évi költségvetés tervezete (I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX. szakasz) (A6-0397/2008, Janusz Lewandowski) (szavazás)

7. Köszöntés

Elnök. – Hölgyeim és uraim, nagy öröm számomra, hogy köszönhetem a Moldovai Köztársaság parlamenti küldöttségének tagjait, akik az EU-Moldova parlamenti együttműködési bizottság tegnap és ma sorra kerülő 11. ülésének alkalmából érkeztek Strasbourgba.

Hölgyeim és uraim, az, hogy Önök itt vannak velünk az Európai Parlamentben, tanúsítja, hogy a parlamentáris párbeszéd a legjobb mód kapcsolatunk erősítésére és arra, hogy megoldást keressünk az Európai Unió keleti szomszédait aggasztó kérdésekre.

Sok szerencsét kívánunk mindannyiuknak a jövő évi választásokhoz, valamint jelenlegi és jövőbeli munkájukhoz. Örülünk, hogy eljöttek.

(Taps)

8. Szavazások órája (folytatás)

Elnök. – Most folytatjuk a szavazások óráját.

8.1. Repülőtéri díjak (A6-0375/2008, Ulrich Stockmann) (szavazás)

8.2. Az EK és Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás (A6-0378/2008, Doris Pack) (szavazás)

8.3. Kalóztámadások a tengeren (B6-0537/2008) (szavazás)

– A 4. bekezdés 2. részéről

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Elnök úr, a részenkénti szavazás a 4. bekezdés első részére vonatkozik. Szeretném, ha megismételnék az eredeti bekezdés első részéről szóló szavazást.

Elnök. – Látom, hogy a Ház egyetért. Újból szavazunk róla.

8.4. A számviteli standardok egyenértékűsége (B6-0544/2008) (szavazás)

8.5. A repülésbiztonsági intézkedések és a testszkennerek emberi jogokra, magánéletre, adatvédelemre és emberi méltóságra gyakorolt hatása (B6-0562/2008) (szavazás)

– A szavazás előtt

Manfred Weber, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, a PPE-DE képviselőcsoport nevében szeretnék egy indítványt benyújtani. A Parlamentben nagyrészt egyetértünk két kérdést illetően. Egyrészt abban, hogy részt kívánunk venni az ezekkel a technikai újdonságokkal kapcsolatos eljárásokban, és ezekről nem születet döntés a Parlament nélkül. Köszönöm Tajani biztos úrnak, aki ezt lehetővé tette.

Másodszor pedig mindannyiunk számára világos, hogy ezeket a technikai intézkedéseket nagyon körültekintően kell mérlegelni. Számos aggodalom merült fel bennünk erre vonatkozóan. Az esetleges alkalmazás kritériumait alaposan ellenőrizni kell, és ebben a Ház minden képviselője egyetért. A PPE-DE képviselőcsoport nevében indítványozom, hogy adjunk magunknak még négy hetet, és halasszuk el a szavazást novemberre, mivel Tajani biztos úr bejelentette, hogy novemberben e kérdés kapcsán nagyszabású meghallgatásra kerül sor. A PPE-DE képviselőcsoport úgy véli, hogy minden tényt meg kell hallgatnunk, mielőtt döntést hoznánk. Remélem, hogy a többség támogatja ezt. Ezért indítványozzuk azt, hogy a szavazást halasszuk el novemberre.

Martin Schulz, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ellenzem ezt az indítványt, mégpedig a következő oknál fogva. Való igaz, hogy Tajani úr meghallgatása lehetőséget nyújt arra, hogy további információt szerezzünk és meghatározzuk az álláspontunkat. Ezzel a döntéssel azonban azt üzenjük a Tanácsnak, amely a bel- és igazságügyminiszterek Tanácsának legutóbbi ülésén már állást foglalt a kérdésről, hogy véleményünk szerint – ez legalábbis igaz az én képviselőcsoportomra – a biztonság és a biztonsági intézkedések teljességgel nélkülözhetetlenek. Az embereket anyaszült meztelenül mutató szkenner és képernyők használata azonban teljes mértékben elfogadhatatlan. Használatuk sérti az emberi méltóságot és nem jár fokozott biztonsággal.

(Taps balról és középről)

Ez tökéletes példa az itt uralkodó biztonságmaniára. Határozatunkkal egyértelműen jelezni kívánjuk, hogy ellenezük az ilyen jellegű intézkedéseket, amelyek orvosi szempontból is rendkívül vitatottak. Ezért arra kérjük Önöket, hogy ne fogadják el Weber úr indítványát.

(Taps)

Elnök. – Nagyon köszönöm. Az ALDE képviselőcsoport név szerinti szavazást kér erről az indítványról.

(A Parlament elutasítja a szavazás elnapolására vonatkozó indítványt)

8.6. EK - Bosznia-Hercegovina stabilizációs és társulási megállapodás (B6-0541/2008) (szavazás)

– A 22. bekezdésről

Doris Pack, a vélemény előadója. – (DE) Elnök úr, a 22. bekezdéshez szóbeli indítványt kívánok betérjeszteni, amelyet egyeztettem más képviselőtársaimmal is. Helyesbíteniünk kell a szöveget, mert az nem fed pontosan

a valóságot. Az Előírt Személyek Intézete és az azt követő pontosvessző után megváltoztatnánk a mondatot. Most angolul felolvasom a változtatást:

– „buzdítja a közigazgatási egységek szintjének megfelelő szervezeteit, hogy támogassák az állami szintű szervezetek munkáját azáltal, hogy minden általuk összegyűjtött vonatkozó információt továbbítanak nekik”.

Elnök. - (DE) Ez a 22. bekezdés. Nem látok ellenvetést, ezért szavazunk róla.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

8.7. Megemlékezés a Holodomorrol, az Ukrajnában 1932-33-ban mesterségesen előidézett éhínségről (RC-B6-0571/2008) (szavazás)

8.8. Az európai ombudsman 2007. évi tevékenységeiről (A6-0358/2008, Dushana Zdravkova) (szavazás)

– Az 5. módosításról szóló szavazás előtt

Dushana Zdravkova, előadó. – Elnök úr, amint már szó esett róla, szóbeli módosításom a következőképp hangzik (23. bekezdés): „javasolja, hogy az Ombudsman tegyen intézkedéseket az olyan panaszok számának (összesen 1 021) csökkentése érdekében, amelyekkel kapcsolatban egyáltalán nem lehet lépéseket tenni;”. A bekezdés vége változott.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

– A 7. módosításról szóló szavazás előtt

Dushana Zdravkova, előadó. – Elnök úr, itt csak „az első európai ombudsman által” szavakat kívánom törölni a módosítás első feléből.

Elnök. - (A szóbeli módosítást elfogadják)

A szavazások óráját ezennel lezárom.

9. A parlamentközi küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

10. A szavazáshoz fűzött indokolások

ELNÖKÖL: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

alelnök

A szavazáshoz fűzött indokolások

Az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezete

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Elnök asszony, először is hadd mondjam el, hogy örömmre szolgál, hogy szavaztunk a költségvetési csomagról és elfogadtuk azt. A Kulturális és Oktatási Bizottság alelnökeként természetesen kiemelten nyomon követtem az e területre vonatkozó kérdéseket, és örülök, hogy a szavazáson elfogadásra került egy fontos projekt, a Tampereben megrendezésre kerülő Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztivál.

Fontosnak tartom annak biztosítását, hogy a költségvetést olyan projektek kidolgozására használjuk fel, amelyek közel állnak az emberekhez. Ekkor ugyanis az emberek láthatják és meg tapasztalhatják, hogyan dolgozik az Unió az ő régiójukban. Erős költségvetés ez, de azt el kell mondanom, hogy egy az Európai Uniót globális partnerként említő megnevezés kapcsán, vagyis a 134. pontnál, azt hiszem, rosszul szavaztam, mert a képviselőcsoportom listáját követtem, bár nem értek vele egyet minden tekintetben. Talán érdemes erre rámutatni, de minden más szempontból elégedett vagyok ezzel a költségvetés-tervezettel és örülök, hogy elfogadtuk.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök asszony, én tartózkodtam a 2009. évi általános költségvetés tervezetéről szóló 134. módosítás szavazásán, mivel e módosítás benyújtóinak intellektuális becselensége és cinizmusa kihasználja sok polgárunk őszinte aggodalmait és félelmeit. Arra próbálnak ugyanis utalni, hogy – most és

a múltban – az Unió fejlesztési forrásait a kormányok és szervezetek olyan programokra fordították, amelyek támogatják – idézem – „a kényszerabortuszt, a kényszersterilizációt és a csecsemőgyilkosságokat”, amelyek mindegyikét azonnal elítélnénk. Ezt mondani sem kellene. Így indokolják meg ezt az érzelmi színezettel bíró módosítást, amelynek a szövegét a jövő júniusi európai parlamenti választásokra készülve már használják is. A módosítást úgy állítják be, mint – idézem – „arra irányuló kísérletet, hogy az ilyen projekteket kizárják az Unió 2009. évi költségvetéséből származó uniós támogatásokból”. Mivel az uniós forrásokat sosem használták fel ilyen célokra, hanem mindig kizárólag a kairói Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferencia (ICPD) megállapodásainak megfelelően, és az idei költségvetésben sem szerepel ilyen javaslat, az indítvány benyújtóinak politikai csínytevését minden tisztességes és intellektuális szempontból becsületes kommentátornak el kell ismernie.

– Jelentés: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Én támogattam a 2009. évi költségvetést és azt a javaslatot is, amely a költségvetésnek a Bizottság által javasolthoz képesti növelését irányozta elő. Bár e költségvetés nem elegendő az összes tagállam hatalmas igényeinek kielégítéséhez, sem az összes elsőbbséget élvező politika teljes körű végrehajtásához, mégis úgy vélem, hogy megfelel az Unió alapelvének, vagyis a szolidaritásnak.

Azáltal, hogy a forrásokat a kevésbé fejlett országok és régiók irányába csoportosítja, ez a pénzügyi eszköz a kiegyensúlyozott fejlődést szolgáló fontos tényezővé lépett elő. E tekintetben a Kohéziós Alap kiemelkedő szerepet játszik, mivel azokat a tagállamokat segíti, amelyeknek be kell hozniuk a gazdasági és szociális fejlődés terén mutatkozó lemaradásaikat. Különösen fontos ez az új tagállamok számára, amelyeknek valóban szükségük van a Közösség pénzügyi erőforrásaira. Úgy vélem, hogy ezeket a forrásokat nem kellene az Európai Unió érvényben lévő szabályainál és eljárásainál szigorúbb feltételekhez kötni.

E források nagyon fontos szerepet kapnak Bulgária felzárkóztatásában a fejlesztés és az Európai Unió átlagos életszínvonalának elérése terén. Helyesen döntöttünk akkor, amikor leszavaztuk a Kohéziós Alap költségvetési tartalékba helyezésére vonatkozó javaslatot. A javaslatához kapcsolódó kritériumok pontatlanok voltak, főként ami a visszatartott források visszafizetését illeti. Véleményem szerint az Európai Bizottság és a Parlament elegendő ellenőrzési mechanizmussal rendelkezik a források hatékony elköltségének biztosítására.

Frank Vanhecke (NI) - (NL) Elnök asszony, én a 2009. évi költségvetés-tervezet és különösen a Bizottság költségvetése ellen szavaztam, azért, mert szeretném kinyilvánítani politikai állásfoglalásomat azáltal, hogy semmilyen módon nem támogatom a Bizottság lépéseit.

Általánosságban véve olyan intézménynek tartom a Bizottságot, amely – definíció szerint – az elveit illetően antidemokratikus módon működik, mivel tisztán politikai alapon kinevezett magas rangú tisztviselők testülete, akiknek azonban a viselkedése a maradi európai bürokratákéra emlékeztet, akik szinte nem tűrik az ellenőrzést és akiket gyakorlatilag megbüntetni sem lehet.

Ami a 2009. évi költségvetés hosszú távú vonzatait illeti, én politikailag azokat támogatom, akik – elsőként – szembe akarnak szállni a Bizottsággal, amely állandóan az iszlám és nem európai Törökország Unióba történő felvételének átkozott útján akar továbbhaladni, minden ezzel ellentétes véleményt semmibe véve. Nem áll szándékomban támogatni ezt a politikát.

Az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezete

Colm Burke (PPE-DE) - Elnök asszony, mi szavazatunkkal támogattuk Sinnott asszony 134. módosításának fő gondolatát, vagyis azt, hogy az olyan kormányok, szervezetek vagy programok, amelyek támogatják az emberi jogokkal való visszaéléseket, például a kényszerabortuszt, a kényszersterilizációt vagy a csecsemőgyilkosságot magukban foglaló programokat, illetve részt vesznek ezek irányításában, ne kaphassanak közösségi támogatást.

Fontosnak tartjuk azonban, hogy megkérdőjelezzük azt, ahogy Sinnott asszony megindokolja e módosítás benyújtását. E heti sajtóközleményében olyan országokra hivatkozott, mint Kína és Vietnám, ahol állítása szerint az ENSZ Népesedési Alapján (UNFPA) keresztül folyósított uniós támogatásokat jelenleg kényszerabortuszokra, kényszersterilizációra és csecsemőgyilkosságokra fordítják. Ma reggel beszéltem az UNFPA brüsszeli irodájának igazgatójával, aki azt mondta, hogy az UNFPA, az ENSZ népesedési programja nem támogatja sem a kényszert, sem az abortuszt. A szervezet az 1994. évi Nemzetközi Népesedési és Fejlesztési Konferencia rendelkezései szerint jár el, amelyek egyértelműen azt írják elő, hogy a reprodukív egészség-gondozási programoknak a lehető legtöbb szolgáltatást kell nyújtaniuk, bármiféle kényszer alkalmazása nélkül. Ezenkívül a globális közösség úgy határozott, hogy az abortuszt soha nem szabad

családtervezési módszerként népszerűsíteni. A kínai állampolgárok élvezik az UNFPA kínai jelenlétének és kezdeményezéseinek előnyeit. Kína – és egyéb országok – azon részein, ahol az UNFPA dolgozik, a nők több lehetőség közül is választhatnak a reprodukív egészségüket érintő kérdésekben, és több információ áll – szabadabban – a rendelkezésükre a reprodukív egészség-gondozásról.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök asszony, összetett szavazás áll mögöttünk egy összetett költségvetésről. Sajnálom, hogy a 133. módosítás elbukott, mivel általa nagyobb figyelmet kaphattak volna az intézetekben elhelyezett fogyatékkal élő gyermekek szükségletei. Ezen gyermekek esetében a célunk az intézményesítettség csökkentése volt. A kérdés azonban továbbra is aktuális marad, és mi tovább küzdünk e gyermekek jogaiért. Remélem, hogy a Bizottság elnöke válaszol majd az ehhez kapcsolódó levelemre.

– Jelentés: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, én az Európai Unió általános költségvetésének tervezetéről szóló állásfoglalás ellen szavaztam, mivel a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség egy általa benyújtott módosításon keresztül – amelyet képviselőtársaim többsége nem is látott és amelynek hatásait nem mérte fel – ismét az utolsó pillanatban kísérelte meg az európai parlamenti képviselők jövőbeli státuszával foglalkozó híres Cox-csomagot oly módon értelmezni, amely a képviselők önkéntes nyugdíjalapját értelmetlenné tenné.

E módosítás nem tükrözi mindazt, amiben a Cox-csomag kapcsán nyilvánvalóan megállapodtunk. Ezért fel sem merülhet, hogy szinte minden képviselőt megfosszunk új jogaitól. E módosítás a lehető legkisebb hatást sem gyakorolhatja az e tekintetben rögzítendő végrehajtási rendelkezésekre.

Gondoskodunk róla, hogy ezt a helyzetet rendezzük, mivel a szavazás a képviselők tudtán kívül történt, és most egymás után keresnek fel engem, megdöbbenve e módosítás valódi következményei miatt. A nyugdíjalap alelnökeként gondoskodni fogok a helyzet megoldásáról.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök asszony, a záró szavazáson nem támogattam a különböző európai intézményekre, köztük nyilvánvalóan a Parlamentre is vonatkozó 2009. évi általános költségvetés tervezetét. Azért döntöttem így, mert meg vagyok róla győződve, hogy ezen európai intézmények közül nem mindegyik kezeli gazdaságosan és felelősségteljesen azt a rengeteg pénzt, amely a befolyt adókból származik. Hogy egészen őszinte legyek, szerintem épp az ellenkezője igaz.

A kép, amely szavazóinkban az európai intézményekről kialakult – és ezzel tisztában kell lennünk –, egy pénzeszsákot ábrázol, amelyben a túlfizetett és túl kevésbé megadóztatott apparatcsikok és európai parlamenti képviselők egyfajta szovjet stílusú nomenklatúrát alkotnak, amely gyakran az emberek feje fölött és szinte bizonyosan a polgárok akarata és érdekei ellenére hoz döntéseket.

Ez a valóban létező kép bizonyosan nem igaz mindenre és mindenre, de attól tartok, számos európai intézményre valamelyest érvényes.

Véleményem szerint a rendelkezésünkre álló időben rendet kell teremtenünk a saját házunk táján ahhoz, hogy pozitív képet tudjunk sugallni Európáról.

– Ajánlás: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Engedjék meg, hogy megindokoljam, miért szavaztam Stockmann úr légi közlekedési díjakról szóló jelentése mellett. Egyrészt örömmel fogadtam azt, hogy az utasok tájékoztatására kötelező lesz a repülőjegyeken és az ajánlatokban feltüntetni az összevont költségeket, köztük a repülőtéri díjakat is, mivel ez az utasok döntéshozatala szempontjából nagyobb átláthatóságot eredményez és ösztönzi a gazdasági versenyt. Leginkább azonban a fő nemzeti és a nagyobb repterek repülőtéri díjait egységesítő korlát bevezetését üdvözlöm, amely lehetővé teszi a kisebb repülőtereknek, hogy alacsonyabb árakat kínáljanak, és versenyben maradjanak egy olyan piacon, amelyről nagyon is hiányzik az átláthatóság. Mindez lehetőséget teremt a regionális repülőtereknek a fejlődésre és a kínált légi közlekedési szolgáltatások körének bővítésére.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0537/2008)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony, azt szeretném elmondani, hogy az Afrika szarva nevű térségben folyó tengeri kalózkodás egyre növekvő veszélyére tekintettel a kalózkodásról szóló, állásfoglalásra irányuló indítványtervezet aláíratja a tagállamok azon akaratát, hogy összehangolt tengeri hadjáratot indítsanak. Sajnálatos azonban, hogy a módosítások nagyrészt csak a naiv reményekre vagy az olyan nyilvánvaló tényekre

mutatnak rá, mint hogy Szomália anarchiába süllyedt; olyan eseményekre, melyek teljes következményeivel szükségszerűen szembe kell nézni.

Bizonyosan nem lehet eredményesen felszámolni a kalózkodást, ha a kalózkodók támaszpontjait nem tudjuk elpusztítani. Sajnálatos az is, hogy ez a szöveg nem mutat rá a kalózkodás feltámadásának fő okára, vagyis arra, hogy az európai civilizáló hatás a világ e táján egyre hanyatlik.

Végezetül úgy vélem, meglehetősen furcsa azt követelni, hogy a tagállamok tengeri haderői válasszák külön a kalózkodók ellen irányuló és a Tartós Szabadság Művelet keretében – nem igazán világos, hogy milyen céllal – folytatott hadműveleteket, mintha Bin Laden Afganisztánból Pakisztánon át egy fatörzsből kivájt kenuval akarna Új-Zélandra menekülni. Megértem, hogy különbséget akarnak tenni e kettő között, de ezen a területen a hajóknak szükségképpen részt kell venniük mindkét misszióban.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0544/2008)

Peter Skinner (PSE). - Elnök asszony, a számviteli standardok a pénzügyi szolgáltatások nyelvezetének fő elemét képezik. A nemzeti számviteli standardoknak a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokhoz (IFRS) való közelítésére irányuló erőfeszítések a befektetők számára nagy előrelépést jelentenek. Ez ugyanis azt eredményezné, hogy a cégek közzé tudnák tenni kimutatásaikat egy alaponymutatványon, amelyet a világ minden nagyobb gazdaságában elfogadnának. Kanada, Kína, Japán, az Egyesült Államok – és most már, úgy tűnik, India is – egyetértenek abban, hogy standardjaikat az IFRS-hez akarják közelíteni.

Bár ezt örömmel üdvözlöm, az átláthatósági irányelv előadójaként azt is látom, hogy a tényleges konvergencia eléréséig még van mit tenni. Ezért támogattam előadótársammal, Margarita Starkevičiūtė asszonnyal együtt az e konvergenciafolyamat előrehaladásának nyomon követésére vonatkozó módosításokat. Bízom benne, hogy a Bizottság a különböző nemzeti hatóságokkal folytatott egyeztetései során képes lesz fenntartani ezt a lendületet. Ami az Egyesült Államokat illeti, nagyon szeretném, ha az új kormányzat megbízható lenne és lehetne rá számítani a tervezett nagyszabású előrelépés terén. A Bizottságnak továbbra is nyomást kell gyakorolnia ennek érdekében.

A számviteli standardok ügyében elengedhetetlen, hogy tartsuk magunkat a vezérelvhez, amint arról megállapodás is született a Nemzetközi Számviteli Standard Testületen (IASB) belül. E szabályok sértetlenségét igencsak próbára teszik majd a nemzeti célok érdekében történő felhígításukra irányuló kísérletek. Ezeknek erőteljesen ellen kell állni, és e nyomással szemben támogatni kell a valósérték-alapú elszámolást.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0562/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök asszony, én tartózkodtam a repülőgépek biztonságáról és a testszkennerekről szóló állásfoglalásra irányuló indítvánnyal való szavazáskor, de nem azért tettem, mert ellenzem a korlátozásokat, melyeket az indítvány az utasok magánélethez való jogára tekintettel szeretne bevezetni, épp ellenkezőleg. Én is úgy gondolom, hogy a testszkennereket nem lehet megrendelni anélkül, hogy világos értékelés állna a rendelkezésünkre, amely tudományos és orvosi szempontból elemzi a szóban forgó technológia használatának a felhasználók egészségére gyakorolt lehetséges hatásait.

Csak sajnálni tudom, hogy elutasították azt a javaslatot, hogy halasszuk el a szavazást és kérjük fel Tajani biztos urat, hogy ismertessen egy tanulmányt, ami lehetővé tette volna számunkra, hogy több információ birtokában hozzunk döntést a testszkennerek használatáról.

Ez nagyon komoly kérdés, amely bizony magában foglalja a polgáraink biztonságának és egy új, úttörő technológia felhasználásának problémáját is. Ezért találok nagyon sajnálatosnak, hogy mi itt a Parlamentben ilyen gondatlanul kezeltük ezt a kérdést.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (RC-B6-0571/2008)

Zita Plešinská, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (SK) Elnök asszony, a Holodomorról, az Ukrajnában 1932-33-ban mesterségesen előidézett éhínségről való megemlékezésről szóló európai parlamenti állásfoglalásra irányuló indítvány egyik társszerzőjeként és a PPE-DE képviselőcsoport tagjaként először is hadd fejezzem ki köszönetemet valamennyi képviselőtársamnak, aki az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazott.

A PPE-DE képviselőcsoport vezetése alatt kompromisszum született, melynek keretében elfogadásra került, hogy az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja kérésére nem használjuk a „népirtás” szót. Azonban az Ön jelenlétében tartott tegnapi vitát követően, amelyet erős érzelmi töltet és Tajani biztos úr erőteljes

szavai jellemezték, senki számára nem férhet hozzá kétség, hogy minek kell nevezni ezt a megdöbbentő eseményt, amely tízmillió ember életét oltotta ki. Most már a történészek feladata, hogy amíg még köztünk vannak a túlélők, feltárják a tényeket és véget vessenek az ezen eseményeket leplezni kívánó némaságnak és elhallgatásnak. Könyvek kellene a könyvtárainkba, amelyekből megtudhatjuk a valóságot az ukrajnai éhínségről.

Azáltal, hogy megszavaztuk azt az állásfoglalásra irányuló indítványt, amely az 1932-1933-as ukrajnai éhínséget az ukrán nép és az egész emberiség elleni szörnyű bűntettnek nyilvánítja, ma visszailllesztettünk az európai történelem krónikájába egy lapot, amelyet Sztálin kitépett.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Elnök asszony, én a Holodomorról, a nagy ukrajnai éhínségről szóló állásfoglalás mellett szavaztam. Az állásfoglalás helyesen nevezi ezt az ukrán nép és valóban az egész emberiség elleni felháborító bűntettnek. Egyes frakciók álláspontja miatt azonban az állásfoglalásban nem szerepel a „népirtás” kifejezés, amelynek használata méltányos és helytálló lenne ebben az esetben.

Az ukrán parlament és további 26 állam nyilvánította népirtásnak ezt a bűntettet, amely legalább négy millió ember halálát okozta. Ezenkívül az állásfoglalás B preambulumbekzdése idézi a népirtásról szóló 1948. évi ENSZ-egyezményt, amely félreérthetetlenül érvényes az ukrajnai esetre is. Ezért nagyon remélem, hogy az Európai Parlament hamarosan csatlakozik az ezen államok által elfogadott állásponthoz.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök asszony, megemlékeztünk a Holodomorról, az ukrán gazdaközösség módszeres, éheztetés általi elpusztításáról, és Parlamentünk elismerte – akárcsak képviselőtársunk egy pillanattal ezelőtt –, hogy ez népirtás volt.

Én csak azt szeretném kiemelni, hogy e népirtás elkövetői Nürnbergben a civilizált világ bírái között foglaltak helyet, és ennek a ténynek ma lehetővé kellene tennie, hogy a nürnbergi per összetételéről, eljárásáról és határozatairól vitát indítsunk. Ennek ellenére azokat az értelmiségieket, akik ma Európában felvetik ennek a vitának a lehetőségét, letartóztatják, őrizetbe veszik, elfogják, tönkreteszik, üldözik és börtönbe vetik. És ami még rosszabb, az ügyvédjeiknek, akik ezeket a tényeket a nyilvánosság elé tárják, hasonló bánásmódban van részük.

Pöttering úr országában például olyan módszerrel kerítik kézre és tartóztatják le őket, amely meglehetősen hasonlít a sztálinista perek eljárás módjához. Egy másként gondolkodó kínai embernek adtuk idén a gondolkodás szabadságáért járó Szaharov-díjat, de bizonyos európai polgároknak is odaítélhetjük volna, például a bátor német ügyvédnek, Sylvia Stolznak.

– Jelentés: Doris Pack (A6-0378/2008)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, mint mindig, Doris Pack most is kiváló szöveget nyújtott be, mivel nemcsak Dél-Európát ismeri kiválóan, hanem az oktatás területén is szakértő.

Örömmel hallom, hogy az oktatás különleges, hangsúlyos terület a stabilizációs megállapodás szempontjából. Az általunk alkalmazott megközelítést azonban ki kell szélesítenünk: először is azzal, hogy közelebbről foglalkozunk a vízumliberalizáció folyamatának felgyorsításával, és Bosznia-Hercegovina fiatal polgárainak megadjuk az esélyt, hogy európai tanulmányokon vagy utazásokon keresztül többet tudjanak meg Európáról.

A másik fontos cél egy olyan többvallású európai egyetem megalapítása Szarajevóban, amely az ország mindhárom vallási közösségének támogatását élvezi, és amely a – nem a közönyön, hanem az emberek vallási gyökerein alapuló – tolerancia és kölcsönös megértés egyik európai központjaként működik majd. A mi erőteljes támogatásunk révén az európai egyetem a nagyszabású fejlődés képzetét kelti majd az emberekben Bosznia-Hercegovinában, másrészt az országnak lehetősége nyílik arra is, hogy jelzésértékű üzenetet küldjön az egész európai földrész felé.

– Jelentés: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök asszony, a Petíciós Bizottság előttünk fekvő, az európai ombudsman 2007. évi jelentéséről szóló jelentése összességében nagyon pozitív volt, és ez alkalommal én magam is osztani tudom ezt a véleményt, ezért határozottan támogattam a jelentést.

Mindazonáltal szavazatom indoklásában szeretném még egyszer kiemelni, hogy figyelemre méltó, hogy a Parlament egyrészt gratulál az európai ombudsmannak ahhoz, hogy gondoskodik a szabályok és rendeletek helyes és teljes körű alkalmazásáról, miközben itt a Parlamentben a szemünk láttára történnek jogsértések

és rendszeres a szabályok áthágása, s mindez a Parlament közbeavatkozása nélkül, vagy éppen a Parlament napi szintű és nagymértékű együttműködésével.

Az az eljárás például, ahogy a Bizottság és a Parlament továbbra is épít a Lisszaboni Szerződésre, amely az írországi népszavazás óta politikai és jogi szempontból is halott, gúnyt űz minden jogszabályból. Úgy vélem, itt az ideje, hogy rendet teremtsünk a saját házunk táján.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

– Az Európai Unió 2009-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezete – Jelentés: Jutta Haug (A6-0398/2008)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista párt úgy véli, hogy az Unió költségvetését a tagállamok átlagos bruttó nemzeti jövedelmének 1%-ában kellene korlátozni. Ezért úgy döntöttünk, hogy az Európai Parlament által javasolt összes emelés ellen szavazunk; ugyanakkor a Júniusi Lista üdvözli azt a néhány megtakarítást, amelyet a Költségvetési Bizottság, illetve egyes képviselők javasoltak módosítások formájában.

Ugyanakkor van több nem éppen szerencsés költségvetési megnevezés. A Júniusi Lista különösen sajnálja, hogy oly nagy összegű támogatást kap az Unió mezőgazdasági politikája, a Kohéziós Alap és a halászat, valamint a különböző típusú tájékoztató kampányokra nyújtott támogatást tartalmazó költségvetési megnevezések.

A Júniusi Lista ezenkívül úgy véli, hogy valamit tenni kell az Európai Parlament Strasbourg és Brüsszel közötti állandó ingázása ellen, illetve hogy fel kellene oszlatni az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot és a Régiók Bizottságát.

Jean-Claude Martinez (NI), írásban. – (FR) Az, hogy huszonhét országnak mintegy 130 milliárd eurós európai költségvetése van – amely megfelel Spanyolország költségvetésének – normális körülmények között meglehetősen furcsa.

Mégis, egy olyan Európában, ahol nincs nagy sebességű vasúti összeköttetés Finnország és Spanyolország, vagy Franciaország és Lengyelország között; az öregedő népesség szökőárja, a világméretű bankközi likviditási válság, a számos gazdaságot sújtó ingatlansokk és a vállalkozók és munkavállalók egyre csökkenő bizalma által sújtott Európában, ahol nincs elég felszerelés és személyzet az egyetemeken, a kutatóközpontokban és az idősok otthonaiban, olyan költségvetési ráfordításra van szükség, amely távol áll a szokásos európai költségvetéstől.

Ezért kivételes költségvetési programozást követelünk egy – nagy „európai pénzügyi népszavazással” elfogadott – nagyszabású infrastrukturális terv számára. Ezalatt egy 1700 milliárd euró összegű európai kölcsönt értek, amelyet a bankszektor termel ki.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, a svéd szociáldemokraták fájjaljuk, hogy az Unió támogatja a dohánytermelőket, miközben nagy összegeket fektet be az uniós közegészségügyi kampányokba és dohányzásellenes intézkedésekbe.

Botrányosnak tartjuk azt is, hogy az Unió költségvetéséből támogatják a bikaviadalokat, egy olyan hagyományt, amely szerintünk nem fér össze a modern értékekkel és az állatok jogaival.

Sajnáljuk azt is, hogy a sokfajta exporttámogatás a tejkvótákkal együtt részét képezi az Unió költségvetésének.

Mi mindezen javaslatok ellen szavaztunk.

Szeretnénk azt is tisztázni, hogy miért szavaztunk a gyermekeket és a gyermekek jogait szolgáló kísérleti projektekre vonatkozó javaslat ellen. Azért döntöttünk így, mert ez a javaslat nem szerepelt a kísérleti projekteken részt vevő képviselőcsoportok közötti kompromisszumban. Mivel nem akartuk veszélybe sodorni ezt az érzékeny kompromisszumot, sajnos nem állt módunkban támogatni a javaslatot, amelynek tartalmával egyébként teljes mértékben szimpatizálunk (133. módosítás).

Végül szeretnénk hangot adni csalódottságunknak amiatt, hogy a plenáris ülésen nem kerültek elfogadásra a kereskedelmi, ipari és az uniós szervezetek közötti együttműködés és párbeszéd erősítését célzó módosítások.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Én Haug asszony az Európai Unió 2009. évi általános költségvetésének tervezetéről és az előzetes költségvetési tervezethez fűzött 1/2009. számú módosító

indítványról szóló jelentése mellett szavaztam. Sok képviselőtársamhoz hasonlóan sajnálom, hogy a Tanács tovább csökkentette a már amúgy is szűkös költségvetést: az előzetes költségvetés kötelezettségvállalási előirányzatai összesen 134 milliárd eurót tesznek ki, vagyis 469 millió euróval elmaradnak az előzetes költségvetési tervezetben foglalt összegtől, bár a kifizetések 115 milliárd eurót tesznek ki, ez mindenképpen 1,8 milliárd eurós csökkenés. A kifizetések felső határa ezáltal a bruttó nemzeti jövedelem 0,89%-a lett, amelyre korábban még nem volt példa. Mindez rendkívüli mértékben tágítja a kötelezettségvállalások és a kifizetések között tátongó szakadékot, és ez ellentétes a költségvetési fegyelemmel. Ami a mezőgazdaságot illeti, támogatom a három új alap – a tejágazat átalakítását támogató alap, az Unió juh- és kecsketenyésztésének fenntartását szolgáló Eco-Aid és a halászati flottának az emelkedő üzemanyagárak gazdasági következményeihez történő alkalmazkodását segítő ad-hoc pénzügyi eszköz – létrehozatalát.

Bastiaan Belder (IND/DEM), írásban. – (NL) A Haug-jelentés nem számíthat a támogatásomra, mivel az Európai Parlament több forrást kér. Támogatom azonban az éghajlatváltozás és az energiaügy terén kijelölt új prioritásokat. Számos módosítás arra irányul, hogy növeljék a költségvetési prioritások ismertségét, aminek örülök. Ez azt is jelenti azonban, hogy meg kell neveznünk azokat a területeket, amelyeken csökkenteni kívánjuk a költségeket. A Parlament állásfoglalásában erről nem tesz említést.

Továbbá szeretném nyíltan kimondani, hogy pártolom a közel-keleti kormányoknak nyújtott egyenletes támogatást. A Palesztin Hatóság kérdése továbbra is megköveteli, hogy odafigyeljünk rá. Támogatásunk helyes, mivel jelenleg úgy tűnik, hogy Fayad miniszterelnök úr a támogatásunkra méltó úton halad.

Végezetül a gyorsan emelkedő élelmiszerárak következtében indokolt, hogy az Európai Unió további élelmiszersegéllyel kívánja segíteni a szegény országokat. Egyetértek viszont az előadóval abban, hogy ezt nem az európai mezőgazdaság költségvetéséből, hanem inkább a külpolitika költségvetéséből kellene finanszírozni.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Támogatjuk az Unió 2009. évi költségvetése háttérében meghúzódó alapelveket, és ki kívánjuk emelni, hogy az embereknek a pénzügyi cserébe jó minőséget kell kapniuk. A költségvetési keretet be kell tartani, és ezért örömmel látjuk, hogy ez a költségvetés e kereten belül marad.

Nagymértékben csökkenteni kívánjuk a mezőgazdasági és regionális támogatásokat, és szintén csökkenteni akarjuk az összköltségvetést. Több közös erőforrást kívánunk a kutatás-fejlesztésre, a növekedésre, az infrastruktúrára és a biztonságra fordítani.

Brigitte Douay (PSE), írásban. – (FR) Október 23-án, csütörtökön az Európai Parlament első olvasatra elfogadta az Európai Unió 2009. évi költségvetését.

E költségvetés a szűkös 2007-2013-as pénzügyi terv – amelyet 2006-ban a francia szocialisták nem voltak hajlandók megszavazni –, a pénzügyi válság és a 2009 júniusában megrendezésre kerülő európai választások előkészületei alkotta környezetbe illeszkedik bele.

A költségvetés számokban kifejezett politika. A Parlament sikeresen visszaállította a kifizetések kielégítő szintjét, annak ellenére, hogy a Tanács olyan költségvetési tételek összegeit akarta keményen megkurtítani, amelyek a képviselők szemében prioritásnak számítanak, mint például az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a KKV-knak nyújtott támogatások, a növekedésre, versenyképességre és a polgárságra irányuló programok.

Ennek kapcsán örömmel tölt el, hogy visszaállítottuk a polgárokat és a médiát érintő kommunikációs kezdeményezések előirányzatainak kielégítő szintjét. A közelgő választások előkészítése érdekében és ahhoz, hogy a polgárokat meggyőzzük, hogy menjenek el szavazni, elengedhetetlen, hogy megfelelő tájékoztatást kapjanak az európai kérdésekről. Ösztönözni kell és elegendő erőforrással kell ellátni a Bizottság és a Parlament valamennyi kezdeményezését, amely arra irányul, hogy felvilágosítást adjon Európáról és annak hozzáadott értékeiről a mindennapi élet és a jövőre való felkészülés tükrében.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Én a 134. módosítás ellen szavaztam, mert ha mellette szavaztam vagy tartózkodtam volna, azzal hitelesnek tüntettem volna fel Kathy Sinnott hamis állítását, amely szerint az Unió támogatást nyújt kényszerabortuszokhoz, kényszersterilizációhoz és csecsemőgyilkosságokhoz.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Amint a korábbi költségvetési eljárások során többször okunk volt rá, hogy azonnal, első olvasatra elutasítsuk őket, elmondhatjuk, hogy most az Európai Unió 2009. évi általános költségvetésének tervezete kapcsán még több okunk van rá, hogy elutasítsuk azt.

A Tanács egyértelműen ugyanolyan fényben látja a következő költségvetést, mint a korábbiakat. Más szóval arra akarja felhasználni ezt az eszközt, hogy tovább támogassa az Unió neoliberális politikáját. Igazán nem is várhattunk tőle mást.

Ez a költségvetési eljárás ismét világosan megmutatja, hogy hogyan kíván az Unió reagálni az egyre súlyosabbá váló kapitalista válságra, amelyet a rendszer szívében, vagyis az Egyesült Államokban kialakult pénzügyi válság idézett elő. Sem a Bizottság, sem az EP, sem a Tanács nem javasolt olyan intézkedéseket az Unió költségvetésében, amely hatékony választ adna a munkások és általában a lakosság, a mikro-, kis- és középvállalkozások és a termelő ágazat nagy részének egyre fokozódó szükségleteire és problémáira.

Amikor az Európai Unióban egyre súlyosabbá válik a strukturális válság, a Tanács a többéves pénzügyi kerethez képest mintegy 9 milliárd euróval „soha nem látott alacsony szintre” csökkentette a kifizetéseket.

Ezért szavaztunk ellene.

Anna Hedh (PSE), írásban. – (SV) Tartózkodtam a szavazástól, mivel az eredmény jelentős része csalódást okozott nekem. Örültség például, hogy az Unió támogatja a dohánytermelőket, miközben nagy pénzeket fektet uniós közegészségügyi kampányokba és dohányzásellenes intézkedésekbe.

Az is botrányos, hogy az Unió költségvetéséből támogatást kapnak a bikaviadatok, egy olyan hagyomány, amely véleményem szerint összeférhetetlen a modern értékekkel és az állatok jogaival.

Sajnálom azt is, hogy a sokfajta exporttámogatás részét képezi az Unió költségvetésének és hogy a Parlament nem fogadta el a kereskedelmi, ipari és az uniós szervezetek közötti együttműködés és párbeszéd erősítését célzó módosításokat.

Bairbre de Brún és Mary Lou McDonald (GUE/NGL), írásban. – Erőteljesen ellenezzük a kényszerabortuszt, a kényszersterilizációt és a csecsemőgyilkosságokat, és egyetértünk abban, hogy ezek sértik az emberi jogokat.

Tartózkodtunk a módosításról szóló szavazástól, mivel az uniós forrásokat még sose fordították ilyen célra és a módosítás nem világít rá, hogy a megbízható és hiteles szervezetek nemzetközi fejlesztési tevékenysége mennyire számottevő szerepet játszott a nők meddőségi kezelése, konkrétan a reprodukatív egészségről szóló oktatás, a reprodukatív egészség-gondozási szolgáltatások és a családtervezés támogatásában, valamint a nők egészségügyi ellátáshoz való jogáért folytatott kampányokban.

Bár a kérdés fontossága miatt megszavaztuk a 612., 131., 132. és 133. módosítást, úgy véljük, megfelelőbb lenne a gyermekek jogai számára külön költségvetési tételt létrehozni, amely az e módosításokban szereplő kérdéseket is magában foglalná.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A 05020812-es költségvetési tétel és a 169. módosítás hirtelen és váratlanul nagy jelentőséget tulajdonított az iskolagyümölcs kérdésének azon javaslatoknak köszönhetően, amelyek a jövőben növelni kívánják az erre fordított pénzeket. Jelenleg is érvényben van egy felvásárlói szerződés, amelyre a gyümölcsstermesztők támogatása céljából évek óta különítenek el pénzt. Így a felvásárolt gyümölcs hasznos célt szolgál. Előkészület alatt áll több javaslat is, amely 2010-től évi 90 millió vagy még több euróval növelhetné a piacsabályozás költségvetését. A Parlament csak tanácsadó szerepet játszik ebben, a döntéseket a Tanács hozza, és a szubszidiaritás elvének nem kell érvényesülnie, mivel a Szerződés 36. és 37. cikke értelmében ez a hatáskör már régóta az Uniót illeti meg.

Pártunk, a holland Szocialista Párt ezt bizarr helyzetnek tartja. Az iskolagyümölcs-program hasznos lehet abból a szempontból, hogy megakadályozza, hogy a gyermekek még jobban elhízzanak és védi az egészségüket. A kérdés az, hogy ez miért az Unió feladata és miért nem inkább az oktatást irányító helyi önkormányzatoké. A kifizetéseket jelenleg a tagállamok az uniós alapból kapják, majd kötelesek azt kiegészíteni egy bizonyos összeggel, a program végrehajtása pedig végül a helyi önkormányzatokra hárul. Ez a fajta munkafolyamat, ha mást nem is, rengeteg szükségtelen adminisztrációt és felesleges aktatologatást eredményez.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, én az Európai Unió 2009. évi, Haug asszony által kidolgozott általános költségvetés-tervezete mellett szavaztam. Örömmel látom, hogy a következő pénzügyi évre vonatkozó előzetes költségvetési tervezetben összességében több pénzt kap a közlekedés, és üdvözlöm az európai közlekedéspolitikát és az utasjogokat támogató tevékenységekre vonatkozó új költségvetési tétel megalkotását. Mindazonáltal ki kell fejeznem csalódottságomat, amiért – ha nem is túlzott mértékben, de – csökkentek az e területhez kapcsolódó kifizetések.

Végezetül fel szeretném hívni a figyelmet az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság – amelynek én is tagja vagyok – véleményére, és azt kell mondanom, hogy osztom Dührkop asszony elégedettségét, amiért 2009-ben is megmarad a 18. címnek, vagyis a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek idén biztosított magasabb költségvetés. Ez is bizonyítja, hogy milyen fontosak a biztonsághoz, a szabadságjogok védelméhez, a migrációs áramlásoknak és az Unió külső határainak irányításához kapcsolódó – az európai polgárok szemében is – egyre hangsúlyosabb kérdések.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Mint minden alkalommal, amikor az Unióéhoz hasonló nagyságú költségvetésről szavazunk, vannak olyan részletek, melyeket fenntartással kezelünk. Az Unió szemét természetesen főként az agrárpolitika szúrja. Ezért furcsának tűnhet, hogy egy olyan költségvetés mellett szavazunk, amelynek a domináns költségvetési megnevezését – már ha egyáltalán szükség van rá a költségvetésben – szívesebben helyeztünk volna át a kisebbek közé. Ugyanakkor fontos, hogy a teljes képet vegyük figyelembe. Jó hír például, hogy egyre jobban tudatosul az a tény, hogy jóval több forrást kell elkülöníteni a valóban közös kiadásokra – jelen esetben az éghajlatra. A szavazatomat ezért annak fényében kell értelmezni, hogy az éves költségvetés-tervezet némi előrelépést mutat, de nem szabad azt gondolni, hogy kritika nélkül támogatom annak teljes tartalmát. Két javasolt korrekció – például a dohánytámogatások kapcsán – be is került a szavazásról készített jegyzőkönyvbe.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – A 602. módosítást a Parlament támogatta. Ez újfent csaldást okoz, mivel ezáltal továbbra is fennmarad a dohánytermelőknek nyújtott uniós támogatás. A dohány félmillió uniós polgár halálát okozza évente. Szégyen, hogy még mindig támogatásban részesül egy olyan növény termesztése, amely ilyen sok embert öl meg.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (EL) Az, hogy az Európai Parlament jobb- és balközép csoportjai az Új Demokrácia, a PASOK (Pánhellén Szocialista Mozgalom) és a LAOS görög képviselőivel együtt megszavazták az Unió 2009. évi költségvetését, jól mutatja a munkások ellen irányuló, az alulról jövő kezdeményezésekkel szembeálló politika erejét.

A lisszaboni stratégia keretében és a kapitalista rendszer válsága idején az Európai Unió a költségvetést arra használja, hogy a munkásokkal fizettesse meg a legutóbbi válság költségeit; hogy felgyorsítsa a kapitalista átalakításokat; hogy szigorú munkaerő-ellenes intézkedéseket támogasson, amelyek aláássák a kollektív megállapodásokat; hogy általánossá tegye a rugalmas foglalkoztatási formák alkalmazását és hogy privatizálja az állami szociális és biztosítási rendszereket.

Az Európai Bizottság és az Európai Parlament tovább bővíti az Unió imperialista intézkedéseinek körét és egyre több pénzzel támogatja az Unió militarizálási folyamatát, melynek célja, hogy kikövezze az európai monopóliumok útját a harmadik világ országaiba.

Cukorral és korbáccsal próbálják a munkaerő áramlását elterelni és erősítik az elnyomó mechanizmusokat, hogy lesújtsanak a munkások alulról kezdeményezett mozgalmaira. Ugyanakkor a szociális párbeszédet arra használják fel, hogy rávegyék őket arra, hogy fogadják el Európa jövőbeli célkitűzéseinek logikai alapjait.

A Görög Kommunista Párt parlamenti képviselőcsoportja e mélyen osztályalapú költségvetés, valamint a tőke és az Unió imperialista tervei ellen szavazott.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) A 2009. évi költségvetés III. szakaszát (Bizottság) elfogadó jelentésről szóló szavazás részeként én a jelentés 14. és 38. bekezdése mellett szavaztam, amely támogatja a Nabucco-projekt intézményi kapacitásának fejlesztését.

Szavazatommal támogattam az 542. módosítást is, amely a 06 03 04-es költségvetési tétel (A transzeurópai energetikai hálózathoz kapcsolódó közös érdekű projektek pénzügyi támogatása) 5 millió euróval történő növeléséről rendelkezik. Bár ez az összeg az energetikai projektek végrehajtásához szükséges költségvetésekhez képest nagyon alacsony, úgy vélem, fontos, hogy fejlesszük a Nabucco-projekt megvalósításához szükséges intézményi kapacitásokat. A kiegészítő összeg a projektkoordinátor igazgatási kapacitásainak fejlesztésére lesz elkülönítve.

Európának diverzifikálnia kell energiaforrásait. E tekintetben a Nabucco-projekt stratégiai fontosságú az Európai Unió számára. Az a többség, amellyel ezek a módosítások elfogadásra kerültek, jelzi, hogy az Európai Parlament mekkora jelentőséget tulajdonít a Nabucco-projektnek. Ezen túlmenően pedig konkrét intézkedéseket várunk, amelyek a Nabucco-projekt építésének megkezdésében realizálódnak.

Gary Tittley (PSE), írásban. – A brit munkáspárti képviselők régóta támogatják a KAP reformját, különös tekintettel a megtakarítást jelentő reformokra: ez az oka annak, hogy nem támogatják az olyan intézkedéseket,

amelyek szükségtelenül növelik a költségeket. Konkrétan tehát az EPLP (Európai Parlamenti Munkáspárt) nem támogatja a dohánytermesztésre és a bikaviadalokra nyújtott támogatásokat; a tejágazat, a juh- és kecsketenyésztés támogatására létrehozandó új alapokat; valamint a KAP népszerűsítését célzó alapokat.

A brit Munkáspárt képviselői örömmel fogadnak minden lehetőséget a kis- és középvállalkozások támogatására, mivel ezek alkotják gazdaságunk gerincét, és az Unióban ezek biztosítják a munkahelyek nagy többségét. Ha sikerülne ezeket a forrásokat egy költségvetési megnevezés alatt összevonni, az segítene felhívni a figyelmet a KKV-k szükségleteire.

– Jelentés: Janusz Lewandowski (A6-0397/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Lewandowski úr jelentése alapján az Európai Bizottság költségvetésének kivételével az EU költségvetési szakaszairól szóló állásfoglalás mellett szavaztam. Habár látszólag a jelentésben szereplő egyik költségvetés sem mutat nagy problémát, továbbra is meggyőződése, hogy az Európai Parlament nem rendelkezik a megfelelő erőforrásokkal arra, hogy meg tudjon felelni politikai feladatainak. A Parlament politikai felelősségének forrása a Szerződések kidolgozásában és a képviselői munkában betöltött szerepe, valamint az a funkciója, hogy csökkentse az európai integráció és az emberek között kialakult szakadékot, amely az utóbbi idők különböző referendumai nyomán csak tovább növekedett. Képviselőtársaim nagy többségéhez hasonlóan magam is támogatom az Európai Számvevőszék ellenőrzési kapacitásának megerősítését célzó 20 új álláshely létrehozására irányuló javaslatot. A Számvevőszéknek otthont adó épület kibővítésének költségeit az adófizetők érdekében a lehető legalacsonyabb szinten kell tartani, és helyes elképzelésnek tartom, hogy inkább négy éven keresztül közvetlenül a költségvetésből fedezzük ezt a kiadást, mint hogy eltussoljuk a 25 éves bérleti-vételi opcióval járó lényegesen magasabb költségeket.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A jelentés az uniós intézményeken belüli szolgáltatások általános bővülésével együtt járó fokozottabb intézményközi együttműködést veszi kiindulási alapul. Az előadó úgy gondolja, hogy ezáltal javulni fog a hatékonyság. Javaslatá szerint például a képviselőcsoportok személyzeti erőforrásait 53 álláshellyel kellene növelni, s emellett a költségvetési tervezetben foglalt új álláshelyeken kívül két magasabb besorolású pozíciót is létre kellene hozni.

A Júniusi Lista nagyon is pozitívan áll hozzá ahhoz, hogy hatékonyabbá tegyük az EU rendszerét, de nem gondolja, hogy ezt több álláshely teremtésével automatikusan el lehet érni. Alapvetően ellenezzük akár az EU költségvetésének, akár az álláshelyek számának növelését, mert úgy véljük, ez növekvő bürokráciával és a tagállamok kisebb mértékű önrendelkezésével járna együtt. Ha a képviselőcsoportok nagyobb számú álláshelyet kapnának, az álláspontunk szerint a nagy képviselőcsoportoknak lenne a legelőnyösebb – ez a fejlemény megnehezítené a többi képviselőcsoport számára, hogy a saját politikájukat képviseljék.

Sőt mi több, az Európai Parlament már a múltban is tett lépéseket egyes „EU-pártok” és a hozzájuk kapcsolódó pártpolitikai alapítványok számára elkülönített uniós támogatások bevezetésére. Úgy gondoljuk, hogy ily módon – az adófizetők költségén – bőséges előnyhöz juttatták a nagy, biztos alapokkal rendelkező pártokat és európai parlamenti képviselőcsoportjaikat. Ezért a Júniusi Lista úgy döntött, hogy a jelentés ellen szavaz.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A Lewandowski úr által bemutatott 2009. évi általános költségvetési tervezet mellett szavaztam. Sőt, úgy gondolom, az Európai Uniónak szigorúan be kell tartania a pénzügyi rendet, hogy határozott példát mutasson a piacokon uralkodó nagy bizonytalanság idején. Felhívom a figyelmet, hogy még mindig van mit javítani; rengeteg munkát kell még elvégezni az intézményközi együttműködés szorosabbra fűzése érdekében.

Végezetül kötelességem kijelenteni, hogy ellenzem azokat a módosításokat, amelyek jelentősen csökkentik a dél-olaszországi régióknak szánt európai pénzforrásokat: véleményem szerint nem ez a módja az európai integráció elérésének, még akkor sem, ha ezeken a területeken valóban jobban is lehetne kezelni ezeket az eszközöket. Ha egy csap csöpög, nem az a megoldás, hogy elzárjuk, hanem hogy megjavítjuk. Az elv itt is ugyanez – a megfelelő arányok betartása mellett.

Hannes Swoboda (PSE), írásban. – (DE) Tekintettel Lewandowski úr jelentésének 4. módosítására, szeretném megjegyezni, hogy egy tévedés folytán a PSE képviselőcsoport ezt az indítványt nem írta alá, azonban teljes mértékben támogatta és továbbra is támogatja.

Gary Titley (PSE), írásban. – A Brit Munkáspárt parlamenti képviselői támogatják azt az elvet, hogy az Európai Parlamentnek tudásalapú intézménynek kell lennie, ám úgy döntöttek, hogy tartózkodnak a

képviselőcsoportok alkalmazotti létszámának növeléséről szóló döntéstől a jelenlegi pénzügyi körülmények és a miattuk szükségessé váló takarékoskodás miatt.

– Ajánlás: Ulrich Stockmann (A6-0375/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Amint az egész folyamatban hangsúlyoztuk, a cél a „verseny” összemosása és szándékos összekeverése az „átláthatósággal”.

Nyilvánvaló, hogy meg kell határozni a repülőtéri díjak lényeges feltételeit és azt, hogy e díjak valójában mit takarnak.

Azonban ennek nem egy olyan stratégiai közszolgáltatás privatizálását célzó politikán belül kell megtörténnie, mint amilyen a légi közlekedés, s főként nem a „valóban versenyképes repülőtérpiac” létrehozása, vagy a „felhasználó fizet” elv alkalmazása révén, illetve azáltal, hogy előírják egy közszolgáltatás nyereségességét. Sőt, ahogy már korábban kiemeltük, a cél éppen az állami ellenőrzés és a „felügyeleti szerep” elválasztása, átadva ez utóbbit a „független” felügyeleti hatóságoknak vagy szervezeteknek.

Ismét szeretnénk rámutatni, hogy ezen ágazat korábbi privatizációja nem eredményezett hozzáadott értéket a nyújtott szolgáltatásokban, viszont állások megszüntetéséhez és a dolgozók jogainak megnyirbálásához vezetett, valamint néhány esetben műszaki és üzemeltetési problémákat is okozott.

Annak ellenére, hogy a legkülső régiók nincsenek kifejezetten kivonva az irányelv területi hatálya alól – az e területeket sújtó tartós természeti és földrajzi hátrányok és korlátok elismerése, valamint az egyetemes közszolgáltatási kötelezettségek alóli megfelelő mentességek biztosítása mellett –, üdvözljük, hogy javaslatunknak megfelelően az irányelv hatálya olyan repülőterekre korlátozódik, amelyek éves utasforgalma meghaladja az 5 millió főt.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), írásban. – Miközben a brit konzervatívok elismerik, hogy a repülőterek felhasználókra kivetett díjait alkalomadtán felül kell vizsgálni, a konzervatívok tartózkodtak a repülőtéri díjakról szóló irányelv-tervezet második olvasata során tárgyalt módosítások szavazásánál. Ennek az az oka, hogy továbbra is aggodalommal tölti el őket, hogy néhány regionális repülőtér szabályozása teljességgel szükségtelen, viszont befolyásolhatja ezek versenyképes működési lehetőségeit. A konzervatívok mindenképpen amellett foglaltak állást, hogy az EU az első olvasatra fogadjon el százalékos küszöbértéket. A jelenlegi küszöbérték önkényes és nincs tekintettel az ágazat versenyképes növekedésére.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Én a Stockmann úr által előterjesztett repülőtéri díjakról szóló irányelv mellett fogok szavazni.

A jelentésnek köszönhetően kevesebb lesz a visszaélés, és a verseny torzulása is csökkenni fog. Ezzel megakadályozzuk, hogy a repülőterek visszaéljenek a piacon meglévő erőfölényükkel és túlzott díjakat vessenek ki a légitársaságokra.

Helyesnek tartom, hogy a díjszintek a jövőben differenciáltabbak lesznek, és hogy ezáltal az új rendszer a felhasználók javát is szolgálja majd. A repülőterek használóinak ugyanis minden esetben fontos, hogy tudják, milyen alapon kerülnek felszámításra a díjak.

Az is fontos, hogy az irányelv egységes szabályozást ír elő az információszolgáltatás kölcsönös kötelezettségére, a követelmények átláthatóvá tételére és a díjszámítási módszerre vonatkozóan.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (DE) Ugyanúgy, mint az első olvasat során, a repülőtéri díjakról szóló irányelv második olvasata során sem szavaztam az irányelv mellett, mert ami itt előterjesztésre kerül, az a Luxembourg repülőtér elfogadhatatlan diszkriminációjához vezet. Nem lehet így bánni egy kis országgal. Az irányelv alkalmazása az évi 1,6 millió utassal rendelkező Luxembourg repülőtérre, ugyanakkor nem alkalmazása közvetlen versenytársaira – a Frankfurt-Hahn vagy a Brüsszel-Charleroi repülőtérre, amelyek éves utasforgalma a 3 milliót is meghaladja – csak azért, mert nemzeti határ húzódik közöttük, az egységes piacon elfogadhatatlan hátrányos megkülönböztetést jelent.

Ilyen esetben nem a nemzeti határoknak, hanem objektív kritériumoknak kellene mérvadóknak lenniük, főleg mivel az irányelv célja éppen az, hogy megakadályozza a repülőterek piaci erőfölényükkel történő esetleges visszaélését.

Egy kisebb repülőtér esetében – különösen, ha az az egyetlen repülőtér az adott országban – nem merül fel az ilyen visszaélés kockázata, annál is inkább, mivel a konkurens repülőterek, amelyek diszkont

légitársaságoknak is otthont adnak, kényelmesen elérhető közelségben vannak. Luxembourg olyan kicsi, hogy három szomszédos ország is elérhető fél órás autózással.

Itt az arányosság kirívó megsértése áll fenn. Ezért ezt a kompromisszumosnak szánt szöveget a második olvasatban is tiltakozva elutasítom.

Seán Ó Neachtain (UEN), írásban. – (GA) Az előadó és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság rengeteget dolgozott ezen a jelentésen. A módosítások hiánya azt mutatja, hogy a Parlament határozott és egységes álláspontot alakított ki erről az ügyről, és a képviselők felismerték, hogy a repülőtéri díjakról szóló irányelv ügyében előrelépés szükséges.

Örülök, hogy az első olvasat során elfogadtuk az irányelv rendelkezését, amely évi 1 millióról 5 millió utasra módosítja a repülőtéri kapacitást. Az is elismerésre méltó, hogy a környezetvédelmi rendelkezések bekerültek a közös álláspontba.

Ugyanakkor úgy éreztem, hogy bizonyos elemek hiányoztak a közös állásfoglalásból, de a második olvasat során az előadónak sikerült ezeket orvosolnia. Ennélfogva teljes mértékben támogatom a jelentést.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A repülőtéri díjakról szóló irányelv pontot tesz a repülőterek és légitársaságok között hosszú ideje fennálló, a szolgáltatások költségét és minőségét illető ellentétek és viták végére. Az új rendelkezések az utasokat is védeni fogják az indokolatlanul magas repülőtéri díjaktól, mivel korlátozzák az árakat mesterségesen óriási magasságokba pumpáló nagy repülőterek tevékenységét. A légitársaságok a rájuk kivetett repülőtéri díjakat máig továbbhárítják a fogyasztókra.

Az irányelv célja, hogy növelje a repülőtéri díjak beszédésének átláthatóságát és erősítse annak elvi alapjait. Ezekon túlmenően a szolgáltatások minőségi színvonalát illető konkrétabb rendelkezéseket is bevezet, illetve kijelöli a független felügyelő szerveket. Az új irányelvnek köszönhetően a repülőtéri díjak valós költségeket fognak tartalmazni, és megszűnik az egyes légitársaságok közötti hátrányos megkülönböztetés.

A szóban forgó irányelv hatálya az évente több mint öt millió utassal rendelkező 67 legnagyobb európai repülőtérre terjed ki. Ezek egyike a varsói Okęcie repülőtér. Az irányelv hatálya alá tartoznak az Unió egyes tagállamainak legnagyobb repülőterei is. 2010-re az irányelv további tíz repülőteret érint majd.

Lars Wohlin (PPE-DE), írásban. – (SV) Amióta csak a Parlament elé terjesztették az indítványt, ellenzem, mert véleményem szerint a repülőtéri díjakat illető alapvető rendelkezéseket jelenleg szabályozó Chicagói Egyezménynek a jövőben is ugyanilyen jelentőséggel kell bírnia a tagállamokra nézve. Semmi sem indokolja, hogy megváltoztassuk azokat a rendelkezéseket, amelyek általánosan elfogadottak, vagyis csak a tagállamok által szabályozhatók.

Az új uniós szabályozás azt is jelenti, hogy vita esetén az árképzést végső körben az Európai Bíróság értelmezheti, és nyilvánvalóan ez volt az egyik oka az indítvány előterjesztésének. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy van okunk szkeptikusnak lenni, amikor arra kerül a sor, hogy az Európai Bíróságnak kell értelmeznie jogerős közösségi jogszabályokat. Aggodalmamat fejezem ki amiatt, hogy vonakodnak figyelembe venni a nemzeti rendelkezéseket, amikor bizonyos témákról van szó. Úgy vélem, a jövőben is okkal lehet majd megkérdőjelezni az Európai Bíróság szerepét, különösen ilyen kérdések tekintetében.

– Jelentés: Doris Pack (A6-0378/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodás megkötéséről Pack asszony által előterjesztett jelentés mellett szavaztam, mert meggyőződésem, hogy ez a lépés segít kialakítani a két fél közötti szerződéses viszonyt, amely megkönnyíti Bosznia-Hercegovina átalakulását teljes mértékben működő állammá.

Ez felgyorsítja majd az ország gazdasági növekedését, lehetővé teszi, hogy jogalkotása és jogszabályai fokozatosan közelebb kerüljenek az Európai Unió *acquis communautaire*-éhez. Mindez tovább erősíti majd a stabilizációs és társulási megállapodást (SAA), mivel az etnikai megosztottság leküzdéséhez és a felek közötti igazi megbékélés felé történő elmozduláshoz nagyobb erőfeszítések szükségesek. Kiemelten egyetérték azzal is, hogy ezen erőfeszítések során a fiatal nemzedékekre kell összpontosítani, például a mindkét népcsoport számára nyújtott közös oktatási programokon és az országban a közelmúltban bekövetkezett tragikus események közös feldolgozásán keresztül.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Parlament „hozzájárul a megállapodás megkötéséhez”...

E néhány szó mögött egy 65 oldalas „megállapodás” áll, amelyet – számos más negatív aspektusa mellett – az eufemistikusan megfogalmazott „szabad piacgazdaság elvei” szabályoznak.

Néhány nyugtalanító politikai szemponton kívül a megállapodás elsődleges célja Bosznia-Hercegovina európai belső piaci integrációja, amely az egyik módja annak, hogy az EU főbb transznacionális tényezői ellenőrzésük alatt tartsák az ország gazdaságát.

A megállapodást telehintették olyan kifejezésekkel, mint „szabadkereskedelem”, „a tőke szabad áramlása”, „a szolgáltatások létesítésének és nyújtásának liberalizálása” és a „közlekedés liberalizálása” (légi, tengeri, belvízi utak és közutak). A célja, hogy hat éven belül Bosznia-Hercegovina a belső piacon és „egyéb kereskedelemmel kapcsolatos területeken” is „megfelelően végrehajtsa és érvénybe léptesse” a szabad versenyre vonatkozó közösségi *acquis*-t.

Nyilvánvalóan mi is támogatjuk a más országokhoz fűződő baráti kapcsolatok kialakítását, ám ennek a valós szükségletekre adott reakcióként kell történnie. E kapcsolatoknak kölcsönösen előnyöseknek kell lenniük, és hozzá kell járulniuk a kétoldalú fejlődéshez; továbbá meg kell felelniük a be nem avatkozás és a nemzeti függetlenség tiszteletben tartása elvének.

Ez a megállapodás azonban ellentétes ezzel az elvvel.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0537/2008)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) A tengeri kalózkodás ugyanolyan időszerű téma manapság, mint néhány száz éve. Azonban messze nem az a romantikus, nemes „foglalkozás”, ahogyan azt a kalandregényekben vagy a „Karib-tenger kalózái” filmekben lefestik.

A kalózkodásnak emberek esnek áldozatul, miközben óriási jövedelmeket termel e „foglalkozás” művelőinek. Egyes statisztikák szerint a kalózkodók csak tavaly több mint 60 hajót támadtak meg, közülük 14-et hatalmukba kerítették, és tengerészek százait ejtették túsul. Az Ádeni-öbölben történt kalózcselekmények – a hajók és legénységük visszaszerzéséért fizetendő váltságdíj formájában – 18–30 millió USA dollárnyi kárt okoztak a hajótulajdonosoknak.

Ezen túlmenően a kalózkodás bonyolult helyzeteket is eredményezhet, gondolok itt arra az esetre, amikor egy több mint 30 rakétát szállító ukrán hajó szomáli kalózkodók karmaiba került. E fegyverek nagyon könnyen eljuthattak volna a szomáli iszlám aktivistákhoz, vagy az afrikai kontinens más konfliktus sújtotta övezeteibe. Nehéz megmagyarázni, hogy miért élő jelenség még mindig a kalózkodás 2008-ban ugyanúgy, mint a középkorban. Általában véve a nemzetközi közösség és különösen az Európai Unió feladata, hogy tanulmányozza ezt a történelmi anomáliát és – az egész régió javára – kifejlesszen egy hatékony mechanizmust annak megszüntetésére.

David Martin (PSE), írásban. – Teljes mértékben támogatom a tengeri kalózkodásról szóló állásfoglalást. Jelenleg naponta két támadásra kerül sor az Afrika szarva térségben, a kalózkodók akadályozzák a kereskedelmi folyamatokat és a nemzetközi segélyek eljutását Szomáliába. Ez az állásfoglalás az EU, az ENSZ és az Afrikai Unió összehangolt fellépésére szólít fel annak érdekében, hogy elszigeteljék a kalózkodókat és biztosítsák a segélyek eljutását e nehézségek sújtotta régióba. Támogatom ezeket az állásfoglalásokat.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az EU NAVCO küldetés egyik legfontosabb tényezője az, hogy ez az EU első haditengerészeti vállalkozása. Azt is meg kell jegyezni azonban, hogy a kalózkodás elleni fellépés során az EU tisztában van azzal, hogy a saját érdekeit védi. Ez a tudatosság kétségkívül a globalizáció eredményeképpen jött létre. Ahogy a világban minden egyre jobban összekapcsolódik és az európai gazdaság egyre inkább behálózza a földet, világos, hogy az érdekeink is messze túlmutatnak a határainkon és védelmük Európa földrajzi határain túlmutató erőforrásokat is igényel.

Ugyanakkor hangsúlyoznunk kell, hogy ezek az érdekek és védelmük rendszerint Európára és a szövetségeire egyaránt érvényesek. Emiatt létfontosságú többek között a NATO szerepvállalása a kalózkodás elleni harcban, és e változó helyzet elemzésében ezt is figyelembe kell vennünk.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Én a tengeri kalózkodásról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. A hajók akadálytalan haladása a nemzetközi kereskedelem elengedhetetlen előfeltétele: az Európai Unió nem tűrheti a Szomália partjainál – ezeken a

tengeren dúló tolvajok gazdag vadászterületének számító vizeken – hajózó közösségi halászhajók ellen elkövetett kalózcselekményeket.

Üdvözlöm a somáliai átmeneti kormányhoz intézett felhívást, hogy az Egyesült Nemzetekkel és az Afrikai Unióval együttműködve a humanitárius segélyszállító hajók ellen a somáliai partokról elkövetett kalóztámadásokat és fegyveres rablásokat kezelje üldözendő bűncselekményekként azáltal, hogy az elkövetőket a hatályos nemzetközi jog szerint letartóztatja. Végezetül pedig helyeslem a Tanács által támogatott együttes fellépést, amelynek célja a kalózkodás légi és tengeri üldözési jogának kiterjesztése a part menti államok felségvizeire – feltéve, hogy az érintett államok egyetértének –, valamint hogy a tengeri kalózkodás ellen hozzanak létre összehangolt segítségnyújtási eljárást.

Brian Simpson (PSE), írásban. – Az állásfoglalás mellett fogok szavazni és gratulálok a Közlekedési Bizottságban dolgozó kollégáknak, hogy kidolgozták ezt a kezdeményezést.

A tengeri kalózkodás nemcsak a hajózók életét fenyegető bűncselekmény, hanem tönkreteszi a törvényes kereskedelmet, sőt a humanitárius segítségnyújtást is.

A jelenkori kalózkodás nem romantikus jelenségek, nem Johnny Depphez hasonló személyek, akik egyik árbocról ugrálnak a másikra. Mindenre elszánt veszélyes bűnözők, akiket felelősségre kell vonni.

A kalózkodás a világ minden táján problémát jelent, különösen Szomália partjainál, ahol járványszerű méreteket öltött. Elérkezett az összehangolt nemzetközi cselekvés ideje, hogy véget vessünk az effajta tevékenységnek. Ez az állásfoglalás kellő időben jött létre, és remélem, segíteni fogja kormányainkat, hogy részt vállaljanak ebben a nemzetközi erőfeszítésben.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Parlament jobbközép és a balközép politikai erőinek nagykoalíciója által elfogadott állásfoglalásra irányuló indítvány a kalózkodást ürügyül használja arra, hogy segítse az EU új imperialista törekvéseit Szomáliában és az Afrikai szárvaterületén. Az indítvány ürügyül használja a kalózkodást, hogy ebbe a térségbe, ahol az EU, az USA, Oroszország és egyéb hatalmak imperialista törekvései ütköznek, uniós haderőket telepíthessen, amelyek maroknyi fegyverrel támogatják majd az Unió imperialista terveit, hogy geostratégiai ellenőrzésre tessen szert.

Az Európai Parlament üdvözlözi az Európai Unió Tanácsának határozatát, hogy létre kell hozni és ki kell küldeni egy egyesített európai haditengerészeti egységet, amely pedig alapvetően a nagyobb piaci részesedésre és a piacok újraelosztására törekvő, csak a saját érdekeit néző európai monopol üzleti csoportokat szolgáló fegyveres erő lenne. Ez az új imperialista művelet a terület jólétet teremtő erőforrásainak még fokozottabb kizsákmányolását, az embereknek a monopol profitok biztosítása érdekében történő még intenzívebb kifosztását, valamint az egymással versengő imperialisták csataterén zajló opportunisták háborúk újabb veszélyét eredményezné.

Az emberek elutasíthatják ezeket az új imperialista törekvéseket, és közös érdekeikre alapozva, ezen imperialista tervek és törekvések ellenében akár erővel is képviselhetik elidegeníthetetlen jogukat arra, hogy megszabják a saját jövőjüket és sorsukat.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatívok küldöttsége támogatja a kalózkodás elleni határozott haditengerészeti fellépést, de nem gondoljuk, hogy ez egy olyan folyamat lenne, amelybe az EU-nak be lehetne, sőt be kellene kapcsolódnia. Ezért mi tartózkodtunk az állásfoglalás szavazásánál. A NATO haditengerészeti alakulata már csatarendbe állt az Afrika szárvaterületén zajló tengeri kalózkodás ellen folytatott hadműveletben. Azon EU-tagállamok, amelyeknek hadihajóikkal hozzá kellene járulniuk az „EU haditengerészeti erejéhez”, már részt vesznek a NATO akciójában. Az EU nem rendelkezik további anyagi eszközökkel. Ezzel nem teremtünk hozzáadott értéket, csak bonyolultságot, zűrzavart és párhuzamosságot idézünk elő, miközben a helyzet következetességet, félreérthetetlen hierarchiát, politikai kontrollt, valamint szigorú kötelezettségvállalási szabályokat igényelne. Ez a NATO-nak való feladat. Ellenezzük az „uniós halászhajók”, „uniós halászok”, „közösségi halász-, kereskedelmi és utasszállító hajók” említését is. Az EU nem rendelkezik hajókkal, és senki nem hajózik EU-zászló alatt.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) 2000 és 2006 között a világszerte feljegyzett kalózcselekmények száma 2 400 volt. Ez a szám nem foglalja magában azokat az eseteket, amelyeket a fuvarozási vállalkozások a biztosítási díjuk megemelésétől tartva nem jelentenek. Az ausztrál kormány kiszámította, hogy a kalózcselekmények tényleges száma kétezer százalékkal magasabb is lehet. A kalózkodás évente nagyságrendileg 13–16 milliárd USA dollárnyi kárt okoz, és ez a szám az elkövetkezendő néhány évben várhatóan jelentősen nőni fog.

Szomália csak a jéghegy csúcsa. 2000 óta a világ legveszélyesebb vizei Délkelet-Ázsia partjai mentén, Malajzia, Indonézia, Nigéria, Irak és Tanzánia körül találhatóak.

A kalózcselekmények nemcsak az emberekre, hanem a tengeri hajózás biztonságára is komoly veszélyt jelentenek. Az EU-nak ezért mindent meg kell tennie, hogy elhárítsa ezt a veszélyt.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány (B6-0544/2008) – A számviteli standardok egyenértékűsége

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) A Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) szilárd alapot jelentenek, amelyek szerint az egész világon egységesíthetők a számviteli standardok. A világszerte elfogadott számviteli standardok javítják a pénzügyi beszámolók átláthatóságát és összehasonlíthatóságát. Ennek előnyeit a vállalkozások és a befektetők egyaránt érezni fogják. A Egyesült Államok kizárólag a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) által kiadott IFRS szerint elkészített pénzügyi kimutatásokat ismeri el. Mindazonáltal az Egyesült Államok jelezte, hogy átmeneti időszakra az 1606/2002/EK rendelet szerint elfogadott IFRS-nek megfelelően elkészített pénzügyi kimutatásokat is elfogadja egyéb egyeztetési követelmények nélkül.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0562/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Az Európai Parlament a repülésbiztonsági intézkedéseknek és a testszkennereknek az emberi jogokra, magánéletre, adatvédelemre és emberi méltóságra gyakorolt hatásáról szóló állásfoglalásra irányuló indítványa mellett szavaztam, jóllehet olyan gépekről van szó, amelyek olyan képet készítenek az utasokról, mintha azok meztelenek volnának, ami egyenlő egy virtuális levetkőztetéssel és motozással. Egyetértek ugyanis az előadóval, hogy ez a korántsem pusztán technikai intézkedés komoly hatással van a magánélethez, az adatvédelemhez és az emberi méltósághoz való jogra. Ezért úgy gondolom, hogy megvalósítását határozott és megfelelő biztosítékoknak kell kísérniük.

Mivel a határozathozatal feltételei nem teljesültek, mert még fontos információk hiányoznak, szeretném hangsúlyozni annak szükségességét, hogy fel kell kérni a Bizottságot, hogy még a három hónapos határidő lejárta előtt készítse el az alapvető jogokra vonatkozó hatásvizsgálatot és 2008. november elejéig sürgősen fejtse ki véleményét a testszkennerekről.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Támogatom az Európai Parlamentnek a repülésbiztonsági intézkedések és a testszkennerek emberi jogokra, magánéletre, adatvédelemre és emberi méltóságra gyakorolt hatásáról szóló állásfoglalásra irányuló indítványát.

Aggodalmam fejezem ki a rendelettervezettel kapcsolatban, amely az utasok átvizsgálására engedélyezett módszerek keretében az uniós repülőtereken lehetővé teszi „testszkennerek” használatát. Ezek a gépek olyan képet készítenek az utasokról, mintha azok meztelenek volnának, ami egyenlő egy virtuális levetkőztetéssel és motozással. Ez a korántsem pusztán technikai intézkedés komoly hatással van a magánélethez, az adatvédelemhez és az emberi méltósághoz való jogra.

Úgy vélem, a határozathozatal feltételei nem teljesültek, mivel még az Európai Parlament számára fontos információk hiányoznak, ezért a Bizottságnak még a három hónapos határidő lejárta előtt el kell készítenie az alapvető jogokra vonatkozó hatásvizsgálatot, konzultálnia kell a független adatvédelmi hatóságokkal, valamint tudományos és orvosi értékelést kell készítenie az ehhez hasonló technológiák lehetséges egészségügyi következményeiről.

A mindezek hiányában történő határozathozatal az európai polgárok számára érthetetlen elhamarkodottságot mutat és újabb lépést jelent az alapvető szabadságjogokat nélkülöző és az emberi méltóságot teljességgel figyelmen kívül hagyó biztonság eszkalációja irányába.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Tartózkodtam ezen állásfoglalásra irányuló indítvány szavazásakor, mert az Európai Uniónak sokkal érettebben kell mérlegelnie a biztonság és a szabadság egyensúlyát. Magától értetődik, hogy a tagállamok polgárai számára mindkettő alapérték, és egyenlő intézkedésekkel kell védeni őket. Mindazonáltal tudatában kell lennünk, hogy a bűnözői csoportok és terroristák által használt technológia nagyon sok esetben fejlettebb, mint amilyen a rendvédelmi hatóságaink rendelkeznek. Az EU-nak nem lehet arra mentsége, hogy nem használja ki a létező legfejlettebb technikai megoldásokat, ha ezek bevonásával elkerülhető az emberéletet érintő veszteség.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Az utóbbi években a légi közlekedésben bevezetett szigorúbb biztonsági követelmények egyre inkább felvetik a kérdést, hogy ezek mennyire egyeztethetők össze az egyéni jogokkal. Az érdekek harmonizálásának igénye hagyományosan kiemelten a szabadság és a magánélet területén merül

fel. Ezek az aggodalmak újra felbukkantak ebben az esetben, és megfelelő választ igényelnek, amely szerintünk lehetséges is. Ha figyelembe vesszük egyfelől a jelenlegi módszerek széles körét, másfelől a képek rögzítésével operáló megoldások által biztosított válaszokat, amelyek fizikai távolságot biztosítanak az ellenőrzött utas és a biztonsági személyzet között, akkor úgy tűnik, hogy néhány ilyen felmerült kérdésen sikerül vagy legalábbis sikerülhet túljutni.

Van viszont egy másik kérdés is, amellyel véleményem szerint még nem foglalkoztunk kielégítően, és amely még komolyabb aggodalmakat vet fel: az, hogy e technológia egészségügyi vonzatait még nem vizsgálták megfelelően. Az ebben az esetben kockára tett érték, vagyis a polgárok egészsége megköveteli a gondos eljárást. Ezt nehéz lesz biztosítani, ha a szavazásra bocsátott eredeti szövegváltozat által javasolt feltételek nélkül kerülnek elfogadásra az intézkedések. Ezért én azon módosítás ellen szavaztam, amely el kívánta távolítani ezeket a feltételeket.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) Én ezen állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazok, amely azt követeli, hogy a testszkenneléssel kapcsolatos problémákat a határozathozatal előtt vizsgálják meg. Ám az állásfoglalás tovább is mehetett volna. Elvben ellenzem a testszkennelést, amely a magánélet túlzott megsértésével jár és nem áll arányban az elérni kívánt céllal. Már a jelenlegi rendszer is a magánéletbe történő behatolás határát súrolja és megfelelően biztonságos.

Georgios Toussas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az EU elfogadhatatlan – repülőtereken alkalmazandó testszkennerekről szóló – állásfoglalásra irányuló indítványának semmi köze sincs a repülésbiztonsághoz; az EU reakciós politikájának része, és kirívóan durván sérti a dolgozók személyiségi jogait és személyi szabadságát, miközben fájdalmas következményekkel jár az egészségükre és biztonságukra nézve.

Az Európai Parlament által benyújtott szóban forgó állásfoglalásra irányuló indítványban foglalt demagóg hivatkozások, a testszkennerekkel kapcsolatos garanciák és fenntartások hiánya előkészíti ezen elfogadhatatlan és rendkívül veszélyes rendszer alkalmazását.

A tervezett intézkedés, amely az emberi méltóság és az ember legszemélyesebb magánszférájának közönséges megsértése, egyszersmind súlyos kockázatnak teszi ki az emberek egészségét, és ismét feltárja a tőke által uralt EU valódi, visszataszító arcát. A polgároknak ismét le kell vonniuk a következtetéseket. A polgárok akár „garanciákkal”, akár anélkül történő elektronikus levetköztetése teljességgel elfogadhatatlan, és azt azonnal nyíltan és határozottan el kell utasítani. Az emberek alapvető méltóságát egyedül az EU politikájával és intézkedéseivel szembeni ellenállás, az engedetlenség és az ellenszegülés révén lehet megőrizni.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (B6-0541/2008)

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A volt Jugoszlávia összes nemzetének túlnyomó többsége csatlakozni kíván az Unióhoz. Ezt a kívánságot nemcsak a Macedóniában élő albánok és macedónok fejezték ki, akik csak mostanában találtak kompromisszumot az ország kormányát illető véleménykülönbségük feloldására, hanem a szerbek, montenegróiak és albán koszovóiak is, akik nemrég intettek búcsút a közös államnak, a Bosznia-Hercegovinában élő szerbekkel, horvátokkal és bosnyákokkal együtt. Az EU jól tenné, ha nem értékelné túl ennek a jelentőségét. Az, hogy együtt kívánnak működni az EU-n belül, országaik államszerkezetére vonatkozóan semmit sem jelent. Ez pedig nem az Unió, hanem az embereken múlik. Ha a regionális önkormányzat és a hatáskörök központi kormányra ruházása között kell választaniuk – mert az EU ezt akarja –, akkor az előbbi mellett fognak dönteni. 1992 és 1995 között azért folyt háború Boszniában, mert a lakosok többsége nem akart központi kormányzatot, hanem legfeljebb laza partnerséget. A tegnapi vita világosan megmutatta, hogy ennek a Parlamentnek a nagy többsége inkább a bosznia-hercegovinai központi kormányzat, mint a decentralizáció mellett döntene. Mivel ez a cél elérhetetlen, az EU határozatlan idejű jelenlétre kárhoztatja magát a szóban forgó országban. Ezért szavazok az indítvány ellen.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: (RC-B6-0571/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány nem más, mint a történelem meghamisítását célzó durva kampány, amely egyenlőségjelet tesz a kommunizmus és a fasiszmus közé, miközben szégyenletesen fehérre mossa az utóbbit, és az emberiség rabszolgáskorba taszítását célul tűzőket egy sorba helyezi azokkal, akik hősiiesen harcoltak a szabadságért.

Ahogy korábban kiemeltük, ez egy mélyen kommunistaellenes kampány, amelynek célja, hogy a kommunistáknak a fasiszmus elleni harcban és a civilizációnk fejlődésében szerzett érdemeit letagadja és meghamisítsa. Nem szabad megfélemlkezni arról sem, hogy számos fasiszta diktatúra ideológiai összetartó ereje a kommunizmusellenesség volt, ezt alkalmazták a demokratikus erők megosztására.

Ezen állásfoglalásra irányuló indítvány arra is kísérletet tesz, hogy elfedje azt a tényt, hogy éppen a kapitalizmus hinti el a világban a nyomor és az éhezés magvát. Figyeljünk csak az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetére, amely nemrég számolt be arról, hogy emberek tízmilliói esnek áldozatul az éhezésnek, amely immár közel egymilliárd embert érint a világon.

Ezen állásfoglalásra irányuló indítványt annak tudatában kell szemlélni, hogy háttérben az ukrán nacionalista erők felemelkedése, az ukrán fasizmuspárti csoportok és a nácik közötti együttműködés tisztára mosási kísérlete, valamint a NATO kibővítésére irányuló nyomásgyakorlás és a napjainkban zajló Oroszország-ellenes kampány áll.

Richard Howitt (PSE), írásban. –

Mi, a Munkáspárt európai parlamenti képviselői kifejezésre akarjuk juttatni, hogy határozottan támogatjuk azt a meggyőződést, hogy az 1932-33. évi éhínség megdőbbséget, szándékosan előidézett emberi tragédia volt. Úgy gondoljuk, hogy a szándékosan keltett éhínségre való megemlékezés, és az esemény Ukrajna történelmében betöltött szerepének tudatosítása egyaránt fontos az emberek számára.

2008. május 15-én Nagy-Britannia miniszterelnöke, Gordon Brown Ukrajna elnökével közösen nyilatkozatot adott ki, amelyben Nagy-Britannia együttműködést ígért a nemzetközi szervezetek keretein belül, hogy előmozdítsák a Holodomorra történő megemlékezést. Habár hivatalosan nem ismerjük el, hogy az 1932-33. évi események az ENSZ népirtásról szóló 1948. évi egyezménye fogalommeghatározásának körébe esnek, elismerjük, hogy néhány tudományos vélemény támogatja ezt a nézetet, és vállaljuk, hogy figyelemmel követjük majd az erről szóló vitát, és gondosan tanulmányozzuk a felmerülő bizonyítékokat. .

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) A Parlamentünk végre elismeri az éhínséggel okozott pusztítás borzalmait – a Holodomort –, amelynek előidézője Ukrajnában a szovjet rezsim volt. Sajnálatos azonban, hogy nem fogadta el az ukrán parlament kívánságát, és nem nyilvánította ezt a tömegesen elkövetett büntetett népirtássá.

Sőt, az éhínség, amely 1932 és 1933 között ukránok millióit ölte meg, nem kizárólag a kommunizmus gazdasági és társadalmi abszurditásának az eredménye, hanem egy olyan pusztító terv következménye volt, amelyre ráillik a népirtás fogalma, azaz: „egy nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoport részének vagy egészének elpusztítása szándékával” [elkövetett cselekedet]; és „a csoport olyan életkörülményekre való kényszerítése, amelyeket a csoport egészének vagy részének fizikai elpusztítása szándékával idéztek elő”.

Olyankor, amikor például Franciaországban a média egy középosztálybeli kommunista szélsőbaloldalt támogat, az ilyen népirtás elismerése lehetővé tenné az emlékezést a borzalmakra, melyeket a marxizmus-leninizmus idézett elő, amely az 1917-es bolsevik forradalom óta több mint 200 millió ember haláláért felelős, és amely mai is több mint félmilliárd embert tart elnyomás alatt Kubában, Észak-Koreában, Vietnámban és mindenekelőtt Kínában, ahol a kapitalizmus legzabolátlanabb formája kiválóan elegyedik a kommunista totalitarizmussal.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A képviselőcsoportom nem írta alá ezt az állásfoglalásra irányuló indítványt, és többségében ellene szavazott, aminek az az oka, hogy úgy vélik, a Szovjetunió létrejötté az akkori elmaradott Oroszországban előrelépést jelentett és jobb életet tett lehetővé rengeteg rosszul képzett, rosszul fizetett és jogfosztott ember számára.

Osztom ezt a vélekedést, de ez nem indokolja mindazon eszközöket, amelyeket akkoriban alkalmaztak. Néhányan a modernizációt támogatók közül – nem utolsósorban a vezetőjük, Sztálin – a más nézeteket valló emberek egyéni élethez fűződő jogát teljesen jelentéktelennek tekintették. Ez a hozzáállás illeszkedett az elnyomás és erőszak hosszú orosz hagyományának keretébe. A múltban alkalmazott jogtalan eszközöket leporolták, ezúttal azért, hogy a fejlődés ellenzőit megtörjék. A demokrácia és minden ember egyenlő jogainak eredeti eszménye ehhez képest másodrangúvá vált. A jó, amelyre törekedtek, igazolta azt a rosszat, amelyet elkövettek, azon elképzelés alapján, hogy a történelem mindig a győztesek mellé áll. Azóta eltelt 75 év, és nagyon is jogos és méltányos, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk mindannak, ami rossz irányt vett, és ennek kapcsán a számos áldozatnak is. Ezért fogok ezen állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavazni.

– Jelentés: Dushana Zdravkova (A6-0358/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), írásban. – Jómagam és brit konzervatív képviselőtársaim támogatjuk az európai ombudsman munkáját, és úgy véljük, az e jelentésben foglalt számos, az ombudsman szerepének fejlesztésére irányuló javaslat méltó a támogatásra.

Figyelemmel a B preambulumbekzdésre, szeretném leszögezni, hogy a brit konzervatív európai parlamenti képviselők delegációja ellenzi a Lisszaboni Szerződést, valamint az Alapjogi Charta beemelését a Szerződésbe. Úgy véljük, miután már határozott „nem” szavazat érkezett Írországból, a Szerződés ratifikálási folyamatát be kell szüntetni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) E jelentésben a Petíciós Bizottság arra buzdítja az ombudsmant, hogy folytassa a 2006-os éves jelentésében bejelentett kettős cél megvalósítását, azaz az intézményekkel a megfelelő ügyintézés előmozdítása érdekében történő együttműködést, valamint a kommunikációs erőfeszítések fokozását, hogy azon állampolgárok, akiknek szükségük lehet az ombudsman szolgáltatásaira, megfelelő tájékoztatást kapjanak arról, hogyan vehetik azokat igénybe. A benyújtott panaszok számának növekedése alátámasztja ennek fontosságát.

Ne feledjük, hogy az ombudsmannak most nagyobb hatásköre van, miután az Európai Parlament az ombudsman kérésére fogadott el egyes módosításokat. Az ombudsman által vizsgált összes eset száma 2007-ben 641-re emelkedett. Ezek 64%-a az Európai Bizottságra, 14%-a az EPSO-ra (Európai Személyzeti Felvételi Hivatal), 9%-a az Európai Parlamentre és 1%-a az Európai Unió Tanácsára vonatkozott. A feltételezett hivatali visszasságok főbb típusai a következők voltak: az átláthatóság hiánya, beleértve a tájékoztatás megtagadását; méltánytalanság és hatalommal való visszaélés; nem kielégítő eljárás; elkerülhető késedelem; megkülönböztetés; hanyagság; jogi hiba és a kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása. Néhány esetben a visszasságokat rendezték.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), írásban. – (PL) 2008. május 19-én az európai ombudsman, Diamandouros úr előterjesztette jelentését a Petíciós Bizottságnak. Ebben részletesen – az abszolút szám adatok és százalékarányok magadásával – ismertette a tevékenységeit. A jelentés szerint az ombudsmanhoz beérkezett elfogadható panaszok száma növekedett, a 2006-os 449-ről 2007-ben 518-ra. 2006-hoz képest az elfogadhatatlan panaszok száma tavaly alacsonyabb volt. A panaszok benyújtásának különböző okai voltak és a következőket foglalták magukban: az átláthatóság hiánya; nem kielégítő eljárás; elkerülhető késedelem; megkülönböztetés; jogi hiba és a kötelezettségek teljesítésének biztosítására irányuló eljárás elmulasztása. A panaszok többsége, az összes mintegy 65%-a az Európai Bizottságra vonatkozott. Az ombudsmanhoz érkezett panaszok csupán 9%-a vonatkozott az Európai Parlamentre. Az európai ombudsman az európai intézmények részéről felmerült hibákat is megemlíttette. Diamandouros úr bírálta az Európai Bizottságot azért, mert nem tett eleget annak a jogi követelménynek, hogy 2006-ban közzétegye az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló 2005. évi jelentését.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.35-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

12. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

13. Vita az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről

13.1. Venezuela

Elnök. - A következő napirendi pont a Venezueláról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány vitája ⁽¹⁾.

José Ribeiro e Castro, szerző. – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, Venezuela nagy ország, és a venezuelai emberek mélyen gyökerező demokratikus hagyományokkal és nézetekkel rendelkeznek. Mindazonáltal sajnálatos módon néhány éve rettenetes helyzetben élnek, amely egyre rosszabb lesz, és amelyben az alapvető jogaikat folyamatos sérelmek érik. Ezért vitatjuk meg ezt a kérdést ismételten e Házban, és ezért kell elítélnünk ezt a helyzetet.

⁽¹⁾ Lásd Jegyzőkönyv.

Elítéljük a totalitárius iránymutatások alapján politikai üldözés céljából készített listákon – például a „Tascón-listán”, a „Maisanta-listán” és a „Russián-listán” – szereplő személyi adatokkal való visszaélést. Elfogadhatatlanok azok az intézkedések, amelyek következtében számos polgár nem jelöltheti magát a venezuelai regionális és helyhatósági választásokon. Elfogadhatatlan az emberi jogi szervezetek, mint például a Human Rights Watch nem kormányzati szervezet képviselőinek kiutasítása csak azért, mert találó észrevételeket tettek a helyzetről. Az is megdöbbentő, hogy a hatóságok által szított erőszaknak és intoleranciának már fiatal áldozatai is vannak.

Ezért elítéljük és fájjaljuk egy fiatal diákvezető meggyilkolását, aki a hatóságok szította agresszív közhangulat áldozata lett. Igazságot követelünk és a felelősök bíróság elé állítását.

Nekünk, európaiaknak aktívabbnak kell lennünk. Képzeljük csak el, ha ez a saját országunkban történne. Vajon elfogadnánk-e a saját országunkban, hogy a venezuelai helyzethez hasonlóan eltıltsanak polgárokat attól, hogy jelöltsék magukat a választásokon? Ha nem, akkor hogy tudunk szemet hunyni a Venezuelában történtek fölött? Hogyan tudunk szemet hunyni és úgy tenni, mintha mi sem történne?

Hogy tudjuk elfogadni például azt, ahogy a portugál kormány – szégyenemre sajnos a saját hazám kormánya – most meghajol a venezuelai kormány előtt, megalázkodó politikát folytat, és újabban a zsarnokok európai menedékévé vált? Ez valóban elfogadhatatlan.

Létfontosságú, hogy a Bizottság és a Tanács határozottabban és világosabban ítélje el az ilyen emberijog-sértéseket.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök úr, Julio Soto Maracaibo városában bekövetkezett halálának körülményeit részletesen tisztázni kell. Szeretném kifejezni részvétemet az áldozat családjának. Követeljük, hogy e büntett elkövetőit állítsák jogszerűen bíróság elé és büntessék meg. A Human Rights Watch megállapításai és észrevételei figyelemre méltóak, különösen azért, mert független szervezetként semmilyen hatóságtól nem kap állami támogatást. Tiltakozni kívánunk e szervezet tevékenységének betiltása ellen. Követeljük a médiában a szabad véleménynyilvánítás és az egyesülési szabadság teljes tiszteletben tartását. Követeljük a nők erőszak elleni védelméről szóló jogszabályok maradéktalan betartását. Követeljük, hogy a novemberi választásokat annak biztosításával tartsák meg, hogy ne merülhessenek fel a választási kampány lebonyolítását vagy magát a jelölési folyamatot illető fenntartások. Venezuelának demokratikus országnak kell lennie, ahol az emberek ugyanolyan fokú szabadságot élveznek, mint amelyet az Európai Unió minden tagállamában.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, már jó néhány éve nehéz az ellenzék helyzete Venezuelában, és emiatt indokolt a venezuelai demokrácia megkérdőjelezése.

Ami viszont most Venezuelában történik, az a demokrácia és a jogállamiság teljes megcsúfolása. Elfogadhatatlan az olyan közigazgatási intézkedések alkalmazása, amellyel 15 évre eltıltnak állampolgárokat köztisztviselők megpályázásától vagy gyakorlásától. Ilyen döntések meghozatala kizárólag bíróságok számára lehet megengedett és kizárólag valamely súlyos büntett elkövetőjének bűnössé nyilvánítása után.

Ezen intézkedés visszassága könnyen észrevehető, ha felismerjük, hogy az eltiltottak nagy többsége a politikai ellenzékhez tartozik, és ez olyan gyakorlatot jelent, amelyet minden valószínűség szerint nem kizárólag a novemberi választásokra fognak alkalmazni, hanem az azt követőekre is.

Nem meglepő, hogy e politikai eltiltásra olyankor kerül sor, amikor az emberi jogok jelenlegi kormányzatot bíráló szószólóit kiutasítják Venezuelából, és amikor a kormányzatot kritikával illető emberek életét követelő, igen gyanús baleseteket nem vizsgálják ki megfelelően.

Az Európai Parlamentnek határozott üzenetet kell küldenie a venezuelai közvéleménynek arról, hogy a politikai eltiltás nem demokratikus gyakorlat és ellentétes a jogállamiság alapjaival. Keményen el kell utasítanunk Venezuela európai ügyekért felelős miniszterhelyettesének a vádjait, hogy az Európai Parlament azért nem szavazott szeptemberben erről az állásfoglalásról, mert a korrupció elleni küzdelmet ellenző véleménynek tartották. A venezuelai közvélemény ilyen irányú manipulálását célzó manőver nem méltó egy európai ügyekért felelős miniszterhez. Azt a vádját is határozottan elutasítjuk, hogy amit mi itt teszünk, az egy szuverén ország elleni támadás.

Venezuela népét mélyen tiszteljük és nagyra becsüljük, ezért állásfoglalásunkban szeretnénk kifejezni aggodalmunkat a demokratikus fejlődés és az emberi jogok tiszteletben tartását illetően.

Bernd Posselt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Julio Soto brutális meggyilkolása a demokrácia és jogállamiság drámai összeomlási folyamatának átmeneti csúcspontja Venezuelában, abban az országban, amely egy rövid ideig pozitív szerepet játszott Latin-Amerikában.

Mindazonáltal a jelenlegi rezsim alatt nemcsak arról van szó, hogy lábbal tiporják az alapvető emberi jogokat, hanem hogy egy megalomániás diktátor megpróbálja exportálni az embertelen terror rendszerét az egész kontinensre, sőt azon keresztül még Európába is, ha figyelembe vesszük a Fehéroroszországhoz fűződő kapcsolatait. Ezért rendkívül fontos, hogy gyorsan véget vessünk a terveinek, a saját népe és azon más nemzetek érdekében is, amelyeket az olajvagyon segítségével megpróbál megvásárolni vagy megszarolni, hogy engedelmesen alá vessék magukat ideológiai elképzeléseinek.

Ha pedig ez a diktátor a nemzeti szuverenitással érvel, akkor csak azt tudom erre felelni, hogy van valami, ami messze a nemzeti szuverenitás fölött áll, mégpedig az alapvető és egyetemes emberi jogok.

Marios Matsakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, kétségtelen, hogy Venezuela modernkori és korábbi történelme is megrázó, és ennek nemcsak belső eredetű okai vannak. Sőt, a külső tényezők talán sokkal nagyobb jelentőséggel bírnak ebben a tekintetben. Bárhogyan, bármiben vagy bárkiben keressük is az okot, az ártatlan civil lakosság szenvedett a legtöbbet.

A Chávez vezette jelenlegi kormány nyilvánvaló ellentétben áll az Egyesült Államokkal, valamint annak támogatóival és szövetségeseivel, ám ennek nem kellene a venezuelai emberek jogainak olyan durva megsértéséhez vezetnie, mint a választásoktól való úgynevezett „közigazgatási eltűnés”, vagy az ellenzéki aktivisták üldözése és meggyilkolása. Cháveznek tisztában kell lennie azzal, hogy ha országát a jólét felé kívánja vezetni, akkor biztosítani kell, hogy kormánya szigorúan tiszteletben tartsa a demokráciát és az emberi jogokat. A saját népével szemben alkalmazott erőszak és üldözés csak még nagyobb nemzeti traumához és szenvedéshez vezet, és ezt nem szabad megengednünk.

Leopold József Rutowicz, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, az emberi jogok megsértéséről szóló állásfoglalás tényeken alapul, és támogatandó intézkedés. A venezuelai társadalom sajnos immár jó néhány éve a politikai erők polarizálódását kísérheti figyelemmel. Példaként említhetem a katonai puccsot, az intoleranciát, vagy akár a társadalom vagyoni vagy faji különbségek alapján történő rétegződését. Mindezen folyamatokban Chávez elnök csapata játssza a legaktívabb szerepet, mivel az elnöki rendszernek köszönhetően ellenőrzése alatt tarthatja a közigazgatást és a fegyveres erőket. A meghozott döntések erőfeszítéseinek eredményeképpen a venezuelai társadalom lassan hasonlónak válik a kubaihoz, vagyis a történelmi és nacionalista jellemzőkkel rendelkező szocializmushoz. Ez akár az ország zászlójának és himnuszának megváltoztatásához is vezethet.

A jelenleg zajló változások nem gyakoroltak jelentős hatást az életszínvonalra, mivel Venezuela mérhetetlenül gazdag természeti erőforrásokban. Ez utóbbi tompítja az említett folyamatok hatását, és lehetővé teszi azok populista alátámasztását. A helyzet annyira kritikus, hogy önmagában az állásfoglalás nem gátolja meg az állampolgárok további elnyomásának folyamatát Venezuelában. Felhívást intézünk a térség minden államához, hogy nyújtsanak tényleges támogatást.

Pedro Guerreiro, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Az Európai Parlament egy újabb elfogadhatatlan és szálnalmas beavatkozási kísérletével van dolgunk, amelyre történetesen éppen a venezuelai regionális és helyhatósági választások előtt került sor. Alapjában véve e vita napirendre kerülése és az állásfoglalásra irányuló indítvány célja egyszerűen az, hogy válaszoljon azoknak, akik támogatják és ösztönzik egy demokratikus és szuverén állam ügyeibe való beavatkozására és destabilizálására tett, immár hosszú ideje tartó és nyugtalanító kísérleteket.

A cél a Venezuela belügyeibe való durva beavatkozás támogatása azáltal, hogy olyan döntések kikényszerítése érdekében próbálnak meg beavatkozni és kívülről nyomást gyakorolni, amelyek meghozatala kizárólag a venezuelai emberek szuverén joga. Ahelyett, hogy az Európai Parlament eltorzítaná a tényeket és ki akarná oktatni Venezuelát a demokráciáról, inkább arról az uniós törekvéstről kellett volna vitát kezdeményeznie, amellyel megpróbálja kieroszakolni azt az EU-Szerződést, amelyet a francia, holland és ír emberek szuverén döntése a demokratikus döntések teljes figyelmen kívül hagyása miatt már el is utasított; vagy arra kérdésre kellene választ keresnie, hogy miért nem engedi meg az embereknek, hogy népszavazások útján nyilvánítsanak véleményt. Ahelyett, hogy beleavatkozik abba, amiről csak a venezuelai emberek dönthetnek, az Európai Parlamentnek inkább el kellett volna utasítania az embertelen visszatoloncolási irányelvet, amely semmibe veszi és megsérti a bevándorlók emberi jogait, akik közül sokan latin-amerikaiak.

Valójában az bosszantja e kezdeményezés pártolói, hogy a venezuelai nép olyan példát mutat, amely az Európai Uniót irányító főbb pénzügyi és gazdasági érdekek számára problémát jelent. Példát mutat arra, hogyan kell megerősíteni a nemzeti szuverenitást és függetlenséget, hogyan kell újtára indítani az emancipáció, a haladás és a fejlődés hazafias projektjét, és hogyan kell megalapozni az antiimperialista szolidaritást. Megmutatták, hogy egy népnek érdemes harcolnia, és hogy lehetséges egy tisztességesebb, demokratikusabb és békésebb világban élni. A realitás azt mutatja, hogy az Európai Parlament kísérleti beavatkozására a legjobb válasz éppen az az óriási tekintély és jelentőség, amelyet a bolívari folyamat Latin-Amerika és a világ népeinek kölcsonöz. Végső soron tehát nem kellene továbbra is úgy tenni, mintha ők diktálhatnának mindenkinek a világon.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Ma arról folytatunk vitát, hogy Venezuelában hogyan kerülnek megsértésre az emberi jogok, egyrészt az alkotmányban foglalt polgári és politikai jogok semmibe vétele miatt, másrészt amiatt, hogy ezeket a jogokat megvonják a jelenlegi kormány ellenfeleitől. Az ellenzék tagjai nem jelölthetik magukat választásokon, nincs szólásszabadság, és a nemzetközi szervezetek megfigyelőit kiutasítják az országból. Ezért ez a vita jó alkalmat kínál arra, hogy tiltakozjunk a Venezuelában és más országokban megmutatkozó demokratikus deficit ellen.

A vita jó lehetőséget ad arra is, hogy a köz- és politikai életben felszólaljunk az igazság mellett. Venezuela elnöke képtelen ellenállni a teljhatalomra törekvés csábításának. Ugyanígy más államok és hatalmak vezetői is megpróbálják elnyomni a másként gondolkodókat vagy a szegényebb rétegeket. Chávez új „balszárny”-doktrínája keresztény szocializmus néven ismert, ám nem sok köze van az egyház társadalmi tanításaihoz. Ezért bírálták a venezuelai püspökök képviselői is a demokrácia hiányosságait. A helyzetet figyelve bizony nem egy ponton eszünkbe juthat a szálkáról és a gerendáról szóló evangéliumi példabeszéd.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Tíz év telt el azóta, hogy Hugo Chávez Venezuela elnöke lett. Venezuela 1999. évi alkotmánya tökéletes lehetőség volt a jogállamiság megerősítésére és az emberi jogok garantálására az országban. Jelenleg azonban be kell látnunk, hogy ezt a történelmi lehetőséget nem használták ki. Tudjuk, hogy Venezuelában – a Chávez elnök kormányozta Venezuelában – megengedik, sőt bátorítják a politikai ellenfelek és a rendszert bírálók diszkriminálását. A Chávez által kormányzott Venezuelában az igazságszolgáltatás már nem független, és tudjuk, hogy a szakszervezeteknek és a sajtónak milyen helyzettel kell szembenéznie. A mai állásfoglalásunk több mint egy Chávez elnöknek küldött pusztá emlékeztető arról, hogy az alkotmány nemcsak egy darab papír, hanem a szabályait a való életben be is kell tartatni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) A Ház az igen drámai és tragikus kongói helyzetet készülni megvitatni, ahol emberek százai, sőt ezrei váltak áldozattá. Ezzel összevetve a venezuelai helyzet sokkal kevésbé tűnik súlyosnak. Itt a választói jogok megsértéséről, az országból történő kiutasításokról van szó. Ugyanakkor sor került az első gyilkosságra: egy diákvezetőt öltek meg.

Azonban már most nagyon fontos, hogy felhívjuk az ügyre a figyelmet, mert ne felejtjük el, minden hasonló folyamat a demokratikus jogok megsértésével kezdődik. Érvek hiányában az első lépcső mindig a hatalommal való visszaélés, amely azután gyilkossághoz vezet. Ezért az állásfoglalás megállja a helyét. Rámutat és emlékeztet arra, hogy már akkor felfigyeltünk erre a veszélyes folyamatra, amikor még lehetőségünk nyílt annak nyomon követésére és a népiertás megakadályozására.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Elnök úr, jól látható, hogy a venezuelai választások előestéjén egy nyilvánvalóan elfogadhatatlan kísérlet zajlik az ország belügyeibe történő beavatkozásra, amelynek világos célja a választások kimenetelének befolyásolása.

A venezuelai helyzet nagy és fontos győzelem Európa és általában a világ munkásai számára, mivel a legutóbbi események során pozitív lépések történtek az országban, és a nehézségek és akadályok, valamint az amerikai imperializmus közbeavatkozásai ellenére sikerül megoldást találni a munkások problémáira.

Ez a most zajló kísérlet elfogadhatatlan és szeretnénk megragadni az alkalmat arra, hogy elítéljük azoknak a politikai erőknek a tevékenységét, amelyek ezzel az állásfoglalással Venezuela belügyeibe kívánnak beavatkozni.

Végezetül szeretném elmondani, hogy elképzelhetetlen, hogy egy európai parlamenti ülésen hét parlamenti képviselő politikai felelősséget vállalva elítéljen egy nemzetet azért, mert az küzd a szabadságáért és aktuális szükségleteinek kielégítéséért. Egyetlen nép ahhoz való joga sem vitatható, hogy meghatározza saját jövőjét, és ezt mindannyiunknak tiszteletben kell tartanunk.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök úr, amikor a demokráciára gondolunk, akkor az emberi jogokra gondolunk. Annak fontossága, hogy a vélemény és a szavazat a kormányzat minden szintjén érvényesüljön, nagyon is érthető. Mindez évek óta nem így zajlik Venezuelában, egy olyan országban, amelyben virágzik a korrupció, és amelyet jelenleg Chávez úr vezet. Kormányzása alatt megfélemlítették az ellenzék tagjait, brutálisan meggyilkoltak számos ellenzéki párttagot és az emberi jogok több védelmezőjét, valamint a civil szervezetek képviselőit erőszakkal eltávolították. Ezenkívül Venezuela jelenleg ún. szűrőlistákat alkalmaz, amelyek segítségével nemcsak a köztisztviselőktől tartja távol a polgárokat, hanem megfosztja őket azon joguktól is, hogy szabadon szavazzanak az általuk előnyben részesített képviselőkre. Demokratikus testületként a demokrácia nemzetközi normáinak betartását kellene követelnünk Venezuelától, ami lehetővé tenné a venezuelai polgárok számára, hogy éljenek alapvető jogaikkal, azzal a szabadsággal, hogy szabadon és nyíltan bírálhassák a hatalmon lévőköt, valamint azzal a képességükkel, hogy szavazás útján, félelem nélkül válthatnak kormányt.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök úr, Chávez elnök úr bizonyos fokig az európai baloldal kedvence. Választóközvetemben mindenekelőtt a volt londoni polgármester, Ken Livingstone állt ki mellette. Ezzel a róla kialakult visszatartó képet sikerült némileg a hamis tiszteletreméltóság látszatával övezni. Chávez elnök úr persze a venezuelai nép jogainak és szabadságának csorbításánál is elnökölt. Aláasta a politikai szabadságot, a jogállamiságot, a bíróságok függetlenségét, a média és a szervezett munkaerő szabadságát. Azok a politikusok, akik Livingstone úrhoz hasonlóan támogatják az olyan vezetőket, mint Chávez elnök, aláássák a valódi demokráciát, és ezzel saját magukról állítanak ki bizonyítványt.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság nagy érdeklődéssel követi a venezuelai helyzetet. Az ország jelenleg a november 23-i regionális és helyhatósági választásokra készül

Érdemes megjegyezni, hogy az elmúlt néhány év során számos demokratikus választási folyamat zajlott le Venezuelában. Ezek közül több az európai választási megfigyelők jelenlétében zajlott, s a konklúzió minden esetben az volt, hogy a választások általában véve megfeleltek a nemzetközi normáknak és a nemzeti jogszabályoknak. Több más választás, mint például a legutóbbi népszavazás, nem került monitorozásra, mert nem kaptunk meghívást.

A Bizottság ismeri a néhányunk, valamint a venezuelai társadalom számos csoportja által is kifejezett aggályokat az „eltiltások” alkotmányosságával kapcsolatban. Egyesek úgy vélik, hogy ezek célja megakadályozni az ellenzék teljes körű részvételét a novemberi választásokon.

A Bizottság tudomásul vette a venezuelai hatóságok több alkalommal elmondott magyarázatát az állami számviteli főellenőr által számos köztisztviselőre kirótt „adminisztratív szankciók” alkotmányosságával kapcsolatban.

Hangsúlyozzuk, milyen fontos minden egyes, a választásokon részt venni kívánó polgár jogainak az alkotmánnyal és a jogállamisággal összhangban történő garانتálása. Reméljük, hogy a közelgő választások megerősítik a demokráciát Venezuelában, és hogy az eredmények a venezuelai társadalom egészének véleményét tükrözik majd.

Minden szereplőt arra biztatunk, hogy a tolerancia és az állampolgári tudatosság szellemében, valamint a vélemények sokszínűségének tiszteletben tartása mellett vegyen részt a választási folyamatban.

A Bizottság úgyszintén tisztában van azzal, hogy a Human Rights Watch képviselőit kiutasították Venezuelából. Hallottuk azokat a véleményeket, amelyek elítélték ezt a döntést, mint amely hátrányosan érinti a szólásszabadsághoz való jogot, és amely a kritikával szembeni intoleráns viselkedést példázza. Ebben az összefüggésben külön kiemeljük az EU által a szólás- és a vélemény szabadságnak tulajdonított jelentőséget. A szólásszabadság egyike az alapvető emberi jogoknak, továbbá a demokrácia és a jogállamiság egyik sarkköve.

Szeretném biztosítani a Parlamentet arról, hogy a Bizottság továbbra is szorosan nyomon fogja követni a venezuelai fejleményeket. A Venezuelával fenntartott kapcsolataink és együttműködési elveink a jövőben is tükrözni fogják a Bizottság elkötelezettségét a demokráciaépítés támogatása és az emberi jogok előmozdítása mellett.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a ma délutáni viták befejeztével kerül sor.

13.2. Kongói Demokratikus Köztársaság: a keleti határ menti összetűzések

Elnök. - A következő napirendi pont a Kongói Demokratikus Köztársaság: a keleti határ menti összetűzésekkel kapcsolatos hat állásfoglalásra irányuló indítványról szóló vita ⁽²⁾.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, a Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK) kialakult konfliktus mélyen traumatizálja a kongói társadalmat.

Egyéb atrocitások mellett a nemi erőszakot éveken keresztül háborús fegyverként alkalmazták, nők és lányok tízezrei szenvednek emiatt. Az együttérzésünk nem elegendő. A kongói nők esetében minden kétséget kizáróan népi társasági, és már nem engedhetjük meg magunknak, hogy szemet hunyjunk e felett a borzasztó helyzet felett. Szavakkal nem lehet leírni azokat a borzalmakat, amelyeket ezeknek a nőknek el kell viselniük. A lázadók közötti összetűzések a keleti tartományokban kétségtelenül még több erőszakhoz fognak vezetni, beleértve a nemi erőszakot is.

Hány nőnek és lánynak kell meghalnia, csoportos megerőszakolást elszenvednie, hányat kell lemészárolni, rabszolgává tenni, HIV vírussal megfertőzni és a közösségből kivetni, amíg végre nemzetközi szintű döntés születik az ezzel kapcsolatos komoly és hosszú távú szerepvállalásról? Nem tolerálhatjuk a lányok és az asszonyok elleni nemi erőszakot. Véget kell vetni az elkövetők büntetlenségének, és a KDK keleti tartományaiban helyre kell állítani a jogállamiságot.

Mindannyiunknak el kell ismernünk, hogy ez a helyzet sokoldalú megközelítést kíván. A Kongói Demokratikus Köztársaság keleti tartományaiban békét kell teremteni, meg kell alapozni a jogállamiságot és meg kell menteni a társadalmat a szegénységcsapdától. Ez magában foglalja azt is, hogy a kongói természeti kincsek kiaknázásának szintén a jogállamiság elveinek megfelelően kell történnie.

Giovanna Corda, szerző. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is kérem, fogadják kollégám, Hutchinson úr bocsánatkérését, aki ma nem lehet itt velünk.

5 400 000 ember – ennyi a konfliktus áldozatainak száma a Kongói Demokratikus Köztársaságban 1998 óta. Naponta 1500-an halnak meg. Az áldozatok nők, akik nem élik túl az őket ért csonkításokat, lázadók vagy a kongói állandó hadsereg katonái, de vannak köztük a szüleiktől elragadott gyermekkatonák is, valamint kislányok, akiknek rövid földi élete rémálom lehetett.

Szavaim kíméletlensége eltörpül a Kongói Demokratikus Köztársaságban már túl régóta folyó erőszakhoz képest, az erőszakhoz, amely az elmúlt néhány hét folyamán felerősödött és továbbterjedt, és mindez a nemzetközi közösség teljes közönye mellett. Mindazonáltal az itt összegyűjtött jelentések elítélik a térségben tartózkodó különböző lázadó csoportok katonáit és elítélik a kormányerőket is, akik a lakosság számára védelem helyett fenyegetést jelentek, és elítélik magát az ENSZ-et is, amely képtelen megvédeni a polgári lakosságot.

Következésképpen a vita tárgyát képező állásfoglalás célja, hogy a nemzetközi közvélemény figyelmét az eseményekre irányítsa, és néhány igen konkrét követelést fogalmaz meg a konfliktus gyors és tartós rendezésének biztosításával kapcsolatban.

A követelések közül néhányra az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja különös hangsúlyt fektet: először is arra, hogy az ENSZ misszió állományát európai, a lakossággal kommunikálni képes személyzettel kell bővíteni; másodsor pedig a Kongó legmagasabb rangú politikai és katonai hatóságaihoz intézett felhívásra, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy a kongói hadsereg katonái által elkövetett atrocitásoknak egyszer és mindenkorra véget vessenek.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Elnök úr, szeretnék néhány pontot kiemelni a Kongói Demokratikus Köztársasággal kapcsolatban már elhangzottakból.

Az első nyilvánvaló. A szóban forgó konfliktusnak számos oka van. Olyan problémáról beszélünk, amely összefügg az erőforrásokhoz való hozzáféréssel. Arról a büntetlenségről van szó, amellyel ezeket az erőforrásokat kiaknázzák; arról, hogy bizonyos emberek büntetlenül „kószálnak” a térségben és követnek el atrocitásokat, anélkül, hogy akár a helyi hatóságok, akár a nemzetközi erők vádat emelnének ellenük; végül pedig arról a büntetlenségről is szót kell ejtenünk, amely a térségbe folyamatosan érkező nemzetközi fegyverek állandó jelenlétét eredményezi.

(2) Lásd a jegyzőkönyvet.

Úgy vélem, ez a három elem és a köztük fennálló kapcsolat alapvető jelentőségű, mivel elsőként jelzik annak szükségességét, hogy alaposan felülvizsgáljuk az ENSZ jelenlétét a térségben.

Másodszor nagyon alaposan meg kell vizsgálnunk a nők ellen elkövetett erőszak kérdését, különösképpen a nemi erőszakot. Ezt a kérdést már korábban is megvitattuk ebben a Házban. Ragadjuk meg az alkalmat és kérjük ismételtén, hogy mind az ENSZ, mind pedig az Európai Unió követelje meg, hogy a nemi erőszakot és különösképpen a nők kínzásának és bántalmazásának szexuális fegyverként történő alkalmazását tekintsék háborús bűntettnek. Már hosszú ideje kérelmezzük ezt minden arra alkalmas fórumon.

Úgy vélem, van egy harmadik kiemelendő szempont is, azaz hogy az egész probléma a világ egyik legjelentősebb vagyonforrásában, egészen pontosan a gyémántokban gyökerezik. Ebben a kérdésben az olyan nyomon követő mechanizmusok, mint a Kimberley folyamat következetes és pontos alkalmazása alapvető fontossággal bír.

Hadd emlékeztessék arra, hogy az ENSZ-ben jövő héten vita kezdődik egy a fegyverexportra vonatkozó nemzetközi szerződés elfogadásáról. Úgy vélem, ez kiváló alkalom annak kiemelésére, hogy mindez alapvető jelentőségű az olyan helyzetek esetében, mint ami a Kongói Demokratikus Köztársaságban uralkodik.

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök úr, a kongói lakosság számára egyre fontosabb, hogy módot találjon a túlélésre, még akkor is, ha központi kormány felállítására továbbra sincs lehetősége. Minél sürgősebben meg kell próbálnunk elhárítani minden olyan körülményt, amely erőszaknak, kizsákmányolásnak vagy éhezésnek teszi ki a lakosokat, vagy lakhelyük elhagyására kényszeríti őket.

Miért összegzi magában Kongó mindazt, ami balul sikerülhet Afrikában? Kongó kezdetben egy gyarmati bányászati projekt célpontja volt a nehezen megközelíthető belső-afrikai térségben. Ekkoriban közös érdekekkel és jövőképpel bíró kongói nép nem létezett, csupán elszigetelt területeken élő népcsoportok sokasága.

Amikor Kongó közel 50 éve elnyerte függetlenségét, az akkoriban egymással háborúskodó politikusok neve világszerte ismertté vált. Tshombe és Kalonji, akiknek szoros érdekeltségeik fűződtek a bányászathoz, le akarták választani jelentős természeti erőforrásokkal rendelkező dél-keleti régiójukat az ország többi részéről. Patrice Lumumbát, az egyetlen programmal rendelkező politikust, aki büszke volt arra, hogy komoly jövőt szán az ország egészének, azonnal elhallgattatták.

Ezt követően a katonai diktátor Mobutu sokáig magánvállalatként igazgatta az országot, teljesen alávetve azt szeszélyeinek. A remény, hogy Mobutu halálával Kongó végre elindulhat a haladás útján, meghiúsult.

A Mobutut követő második elnöknek, Kabila úrnak az ország nagy részeit nem sikerült sem meggyőznie, sem ellenőrzése alá vonnia. Kongó jelenlegi lehetőségeit a kudarcba fulladt, illetve kezdettől fogva vitatott és általánosan el nem fogadott eredményeket hozó választások, a tőle keletre fekvő szomszédos országokból ide irányuló tömeges bevándorlás, a bányászatban érdekelt helyi uralkodók és a lázadó hadseregek determinálják. Majd elválik, hogy lehetséges-e még egységes megoldás egy egységes Kongó számára.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök úr, néhány lengyel pap – más országokból származó papokkal együtt – jelenleg is Kongóban tartózkodik. A missziókban azon fáradoznak, hogy megvédjék a polgári lakosságot, főképpen a nőket és a gyermekeket az erőszaktól. A lengyel fegyveres erők szintén részt vettek békefenntartó missziókban. Ezért én személyesen is érintve érzem magam a Kongóban folyó drámai eseményekben.

Különös aggodalomra adott okot az Észak-Kivuban kialakult helyzet és a békefenntartás az Ituri régióban. Az országban évek óta mindennaposak a szörnyű vérengzések, az asszonyok és lányok megerősöztetése, továbbá a gyermekek besorozása a hadseregbe. Felszólítjuk a Kongói Demokratikus Köztársaság és Ruanda kormányát, hogy folytassanak építő jellegű párbeszédet, amely lehetővé teszi, hogy Kongó megmeneküljön a humanitárius katasztrófától.

Egy nagyon fontos megjegyzést szeretnék tenni. A konfliktus zsákutcába jutásának valódi oka az, hogy a dél-afrikai munkások megtagadták a kínai fegyverek kirakodását. Felszólítjuk a Nagy Tavak régió kormányait, hogy kezdjenek párbeszédet a kongói erőszak megállítására érdekében. Felhívom az Európai Bizottságot, hogy növelje a kongói polgári lakosságnak nyújtott orvosi segítséget, amelyre elsősorban a nemi erőszak következtében megfertőződött nőknek és gyermekeknek van szüksége.

Bernd Posselt, az előadó nevében. – (DE) Elnök úr, a Kongói Demokratikus Köztársaság (KDK) jelenleg ugyanazon meggy keresztyül, amin Európa a harminc éves háborút követően, amikor a jogállamiság összeomlott.

Azonban Kongó hatványozottan szenved. Egyenruhás bandák járák az országot, a bandák egy része „hivatalos hadseregek”, egy másik része „magánhadseregek” nevezi magát. Valójában ezek mind rablóbandák, amelyek a polgári lakosság kárára fosztogatják az országot, embereket ölnek, erőszakolnak meg és rabolnak ki. Addig nem lesz béke Kongóban, amíg nem sikerül regionális és nemzeti vonatkozásban legalább minimális szinten helyreállítani a jogállamiságot.

Ezért az Európai Unió elsődleges feladata a humanitárius segítségnyújtás, másodsorban azonban gondoskodnia kell az országban az állambiztonság minimális szintjének helyreállításáról is. Ettől még nagyon messze vagyunk és a kongói intervenció – legyünk önkritikusak – nyilvánvalóan nem járt a kívánt sikerrel.

Ezért sürgősen szükség van arra, hogy átgondoljuk, milyen békés és szükség esetén akár katonai eszközökkel tudjuk ezt az Afrika szívében fekvő országot újra stabilizálni. Békefenntartó csapatokra is szükség lehet, bár itt még nem tartunk, de erről is vitát kell folytatnunk. Hiszen ha megnézzük Kongót, és nekem többször is volt alkalmam átrepülni az ország felett, akkor láthatjuk, hogy Kongó Afrika minden részével érintkezik, méghozzá oly módon, ahogyan egyetlen másik afrikai ország sem.

Stabil Kongó nélkül nem létezhet stabil afrikai kontinens sem, ezért különösen komoly kötelezettségnek kell eleget tennünk e tekintetben.

Tunne Kelam, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, valóban komoly aggodalomra ad okot a Kongó keleti tartományaiban feléledő erőszak. Ezért felszólítjuk az összes érintettet, hogy azonnal térjenek vissza a békefolyamathoz, amely mellett januárban elkötelezték magukat.

Három dolgot szeretnék megjegyezni. Először is a kongói kormánynak különleges felelősséget kell vállalnia abban, hogy véget érjen az asszonyok és a lányok elleni, széles körben elterjedt erőszak, amelyet fegyverként alkalmaznak ebben a belső háborúban. Másodszor nemzetközi nyomást kell gyakorolni mind a KDK, mind Ruanda kormányára, hogy kezdjék újra az építő jellegű párbeszédet. Harmadszor felhívjuk az EU összes kormányát, hogy nyújtson azonnal kiemelt segítséget a kelet-kongói lakosságnak.

Katrin Saks, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ET) Hölgyeim és uraim, ma egy nagyon összetett régióról folytatunk vitát, és számomra úgy tűnik, hogy elsősorban azért vitázunk róla, hogy hangsúlyozzuk a helyzet súlyosságát, nem pedig azért, mert világos elképzelésünk van arról, hogy hogyan is lehetne megoldani a helyzetet. Mégis szeretnék néhány megjegyzéssel élni, még ha ismétlem is azt, amit az előttem szólók, köztük Kelam úr, már elmondtak.

A legfontosabb, hogy támogassuk a Kongói Demokratikus Köztársaság kormányát, hogy megoldást találjon a válság rendezésére. Az erőszak csak erőszakot szül, és nem szeretném azt állítani, hogy a férfiak élete bármilyen szempontból is kevésbé lenne fontos, vagy hogy a férfiak elleni erőszak megengedett, de Kongóban a nők és a gyermekek helyzete valóban borzalmas és különleges figyelmet érdemel. Megerősített segítségért fordulok a nemzetközi közösséghez és az ENSZ Biztonsági Tanácsához, a Tanácshoz és a Bizottsághoz pedig orvosi segítségért – elsősorban a legnagyobb rizikócsoport számára –, és mindenképpen fontos lenne a tagállamok külön segítsége is.

Marios Matsakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az elmúlt években a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti régiója vérengzések, valamint különböző, emberek ellen elkövetett rendkívül kegyetlen és szadista bűncselekmények színtere volt, amelyek főként ártatlan polgárokat, köztük sok nőt és gyermeket érintettek.

Az Afrikai Unió, az EU és az ENSZ szégyenletes módon képtelennek bizonyultak arra, hogy határozott erőfeszítéseket tegyenek a régióban a béke megteremtésére. Ez elsősorban azon eszközök hiányának tudható be, amelyek szükségesek lennének a helyi lakosság hatékony védelméhez, ahhoz, hogy a polgárok megkapják az égetően szükséges különleges segítséget, továbbá a fennálló konfliktusok végleges politikai megoldásának valódi előmozdításához. Csak remélhetjük, hogy ez az állásfoglalás elősegíti a kongói békétámogatás erősítését, és nem utolsó sorban talán sikerül azokat az aljas szándékú kormányokat, amelyek fegyverekkel látják el az egymással háborúskodó kongói csoportokat, világszerte elrettenteni attól, hogy tovább folytassák ezt a gyakorlatot.

Zdzisław Zbigniew Podkański, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a 2008. január 28-án Gomában elfogadott békemegállapodás nem oldotta meg a problémákat és békét sem teremtett a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti térségében. Az asszonyok, sőt kislányok ellen elkövetett nemi erőszak folytatódott, ahogyan a fosztogatás, és a civileknek és gyermekeknek a hadseregbe történő kényszerű besorozása is. A konfliktusban érintett felek mindegyike követett el atrocitásokat. Említhetném a lázadó

csoportokat, a Demokratikus Erők Ruanda Felszabadításáért mozgalom harcosait és a kongói hadsereget is. Az összetűzések kiújultak, bizonyítva ezzel, hogy a több mint négy évvel ezelőtt kezdődött háború tovább folytatódik és erősödik. Nemrégiben aggasztó hírek érkeztek Észak-Kivuból, miszerint holttestek százait dobták a folyókba és körülbelül százezer embernek kellett elhagynia otthonát.

A háború nem csak áldozatokat szed, hanem pusztítást, még súlyosabb éhínséget és széleskörű demoralizációt eredményez. A kongói hatóságok és a hadsereg nem lesznek képesek a régió problémáit önállóan megoldani. Nemzetközi segítségre van szükség, beleértve az Európai Unió támogatását is. Sürgősen szükség van élelmiszersegélyek formájában nyújtott tárgyi, valamint orvosi segítségre is. A Nemzetek Európájáért Unió képviselőcsoportja teljes mértékben támogatja ezt az állásfoglalást a Ház előtt. Az egyének jólétének, az élethez és a békéhez való jogának kell győzedelmeskednie.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök úr, a Kongóban elszenvedett atrocitások elképzelhetetlenek számunkra, akik békés, civilizált társadalmakban élünk. Hogyan nyújthatunk gyakorlati segítséget olyan népeknek, mint a kongói? Közvetlen katonai beavatkozásra és humanitárius segítségnyújtásra csak nemzetközi erőfeszítések keretében, az ENSZ égisze alatt kerülhet sor, miközben újra meg újra azt látjuk, hogy az ilyen bukott államok vezetői szabadon kifoszthatják országukat, és gazdagságukat a nyugati világban élvezhetik. A világ stabil és békés országainak össze kell fogniuk annak érdekében, hogy ne legyen lehetséges óriási vagyonok büntetlen ellopása, majd nyugati bankokban történő elhelyezése.

Nemzetközi megállapodásokra lenne szükség ahhoz, hogy az ilyen államok vezetői ne élhessenek gondtalanul jogtalanul megszerzett vagyonukból. Ez legalábbis az egyik kicsi eleme lehetne egy átfogó megoldásnak, amellyel elősegíthetnénk a stabilitás megteremtését a Kongóhoz hasonló országokban.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök úr, a Kongó keleti részében kiújult harcok gúnyt űznek az emberi jogokból és elnémítják a demokráciát. A gomai békemegállapodás ez év januárjában történt aláírása ellenére tovább folytatódott a legalapvetőbb emberi jogok meggyalázása: nőket erőszakolnak meg, legyenek azok bármilyen életkorúak is, mérszárlásokat követnek el, és gyermekkatonákat toboroznak. Egy ilyen törékeny helyzetről nem lehet nem tudomást venni. A nemzetközi közösség egyik legerősebb hangjaként ki kell használnunk pozíciónkat, hogy békére, együttműködésre és stabilitásra szólítsunk fel a régióban.

Azért is hallgathatjuk hangunkat, hogy elítéljük Laurent Nkunda nemrégiben tett nyilatkozatait, amelyekben a választott és legitim kongói kormány megdöntésére szólított fel. A kongói hadsereg önmagában nem rendelkezik a megfelelő emberi, technikai és pénzügyi erőforrásokkal ahhoz, hogy ellássa feladatait Kelet-Kongóban. De az olyan globális lépések, mint az Amerikában ebben a hónapban aláírt, a gyermekkatonák felelősségre vonhatóságáról szóló törvény (Child Soldier Accountability Act), arra emlékeztetnek mindannyiunkat, hogy igenis segítséget nyújthatunk az ilyen országoknak és hatóságoknak abban, hogy az emberi jogok megsértőit bíróság elé állítsák.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság osztja a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében kialakult és egyre romló helyzet miatti aggodalmakat, hiszen ez további megpróbáltatást jelent a már egyébként is súlyosan érintett lakosság számára. Különös aggodalomra ad okot az emberi jogok széles körű megsértése a régióban, beleértve a nők elleni erőszakot és a gyermekkatonák folyamatos mozgósítását a konfliktusban.

A Bizottság újfent kifejezésre juttatja abbéli meggyőződését, hogy a jelenlegi, Kinshasát és a kongói lázadó csoportokat is érintő válságnak nincs katonai megoldása. Ezért a válságban érintett minden felet arra hívunk fel, hogy a 2008 januárjában elfogadott gomai kötelezettségvállalások, az ún. *Actes d'engagement de Goma* figyelembevételével térjenek vissza minél hamarabb a párbeszédhez és segítsék elő a bátor politikai kompromisszumokat.

Ezzel összefüggésben különösen fontos egy elfogadható bizalmi szint helyreállítása az összes, közvetlenül érintett kongói fél között. Előzetes lépésként kivétel nélkül minden félnek haladéktalanul tartania kellene magát egy tényleges tűzszünethez, előkészítve ezzel az ENSZ katonai leszerelési tervének végrehajtását.

Emellett nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy a válság alapjait a Kongói Demokratikus Köztársaság területén állomásozó külföldi fegyveres erők – különösen a ruandai FDLR – okozta problémák is is hozzáadódhatnak, ezzel kapcsolatban a nairobi közleményben a KDK-ra vonatkozóan lefektetett kötelezettségvállalások többségét még valóra kell váltani.

Tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaság előtt álló kihívások sokaságára, a Bizottság erősen támogatja az ENSZ békefenntartó misszió mandátumának megújítását, és ahol lehetséges, megerősítését annak

érdekében, hogy biztosíthassa a lakosság hathatós védelmét és a kongói hadsereg támogatását a külföldi fegyveres erők elleni fellépésben.

Az EU támogató csapatának fáradhatatlan erőfeszítései mellett fontos annak garantálása, hogy az afrikai diplomácia szélesebb körben legyen bevonva a kelet-kongói konfliktusok rendezésébe, különösen azokon a területeken, ahol a tartós megoldást nagymértékben megkönnyítené a szomszédos országok, nevezetesen a Kongói Demokratikus Köztársaság és Ruanda közötti szoros együttműködés.

Ami a konfliktus sújtotta területeken élő lakosság támogatását illeti, a Bizottság továbbra is segítséget kíván nyújtani mind a humanitárius, mind pedig a fejlesztési együttműködés keretében.

Konkrétabban, az egészségügyi ellátás tekintetében – amely terület mindegyik állásfoglalásban említésre került – fontos kiemelnünk, hogy a Bizottság a Kongói Demokratikus Köztársaságban 1994 óta aktív szerepet vállal az egészségügyi ágazatban, és ma is ez képezi együttműködésünk egyik központi terepét.

A humanitárius segítség mellett jelenleg stratégiai és pénzügyi támogatást is nyújtunk a kongói hatóságoknak, hogy javítsuk az orvosi ellátás minőségét és az egészségügyi személyzet képzettségének szintjét.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a ma délutáni viták befejeztével kerül sor.

13.3. Burma

Elnök. - A következő napirendi pont a Burmával kapcsolatos hat állásfoglalásra irányuló indítványról szóló vita⁽³⁾.

Zdzisław Zbigniew Podkański, szerző. – (PL) Elnök úr, a burmai katonai junta nem tartotta be a nemzetközi közösségnek az ún. „sáfrány forradalmat” követően tett ígéreteit, és kudarcot vallott a társadalom helyzetének javításában is, amelynek tagjai lázonganak és legitim jogaikat követelik. Az idén szeptemberben tartott nagyszabású tüntetések brutális elnyomása és a tömeges bebörtönzések nem tudják eltiporni a demokráciát és a fejlődést.

Burmának el kell mozdulnia a demokratikus elvek betartásának irányába, és garantálnia kell a szólásszabadságot, az egyesülési és gyülekezési szabadságot, a többpárti rendszert és a politikai foglyok szabadon engedését. Továbbá független igazságszolgáltatást kell létrehoznia, és véget kell vetnie az etnikai tisztogatásoknak. Ennek érdekében nagyobb szerepvállalásra van szükség az Egyesült Nemzetek és főtítkára, a Nemzetközi Vöröskereszt, az Európai Bizottság, valamint a burmai hatóságokra befolyással bíró országok kormányainak részéről. A Nemzetek Európájáért Unió képviselőcsoportjának nevében, akiknek nevében szót kértem, valamint a szerzők nevében szeretném támogatni ezt az állásfoglalást, amelyet a képviselők figyelmébe ajánlok.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, az elmúlt két év során ez az Európai Parlament hatodik Burmával kapcsolatos állásfoglalása, de úgy tűnik, hogy a szörnyűséges burmai katonai junta egyáltalán nem vesz tudomást arról, hogy az EU mit gondol vagy mond. Eközben az egyszerű burmai polgárok továbbra is szenvednek az elnyomástól, az üldöztetéstől és a szegénységtől, amelyek mind az országot uraló, esztelen katonai rezsim brutális, anakronisztikus és szégyenletes magatartásából fakadnak. A diktátorok persze polgáraik szenvedése árán tovább gazdagszanak és élnek fényűző életüket.

Szemmel látható, hogy az állásfoglalásoknak csekély hatásuk van ezekre a katonai bűnözőkre, és ennek, úgy vélem, legjelentősebb oka az, hogy az olyan országok, mint Kína, India és Oroszország gazdaságilag és politikailag továbbra is támogatják Burmát. Úgy tűnik számomra, hogy figyelmünket most nem is közvetlenül Burmára kellene irányítanunk, hanem erre a három másik országra. Világossá kellene tenni számukra, hogy fel kell hagyniuk a kegyetlen és esztelen burmai tábornokok támogatásával, különben az EU-hoz fűződő viszonyuk komoly és visszafordíthatatlan károkat fog szenvedni.

József Pinior, szerző. – (PL) Elnök úr, Burma már-már állandó vitatémává vált ebben a Házban. Az Európai Parlament minden egyes strasbourgi ülésén visszatérünk a burmai helyzetre.

⁽³⁾ 1 Lásd a jegyzőkönyvet.

A közelgő ASEM csúcstalálkozó jó alkalmat kínál a francia soros elnökség által képviselt Európai Unió számára, hogy néhány alapvető gondolatot vessen fel a burmai hatóságoknak. Az első kérdés a politikai foglyok szabadon bocsátása. Az Amnesty International szerint jelenleg 2100 politikai fogoly van Burmában. A második pont, hogy szűnjön meg a börtönben fogva tartottak kínzása. Burmában jelenleg folyamatosan fennáll a kínzás veszélye. A harmadik pont, hogy a burmai hadseregnek professzionálisan kell eljárnia. Tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, amikor katonailag lép fel az etnikai kisebbségek, jelen esetben mindenekelőtt a karen nép ellen. Az Európai Unió nem tűrheti a polgárok elleni erőszakot és az emberiségellenes bűntetteket.

Végezetül, az Európai Unió politikájának kézzelfogható eredményekkel kell járnia. Mérlegelnünk kell, hogy a szankciók Burma vezetőit vagy polgárait sújtják-e leginkább. Bölcs stratégiát kell választanunk. Az Európai Uniónak felül kell vizsgálnia a Burmával szembeni szankciókkal kapcsolatos politikáját. Ezért egyrészt ragaszkodnunk kell az emberi jogok és a demokratikus szabadságok tiszteletben tartásához, másrészt a nemzetközi közösségnek hatékony politikát kell folytatnia Burmával szemben.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Elnök úr, a holnap Pekingben megrendezésre kerülő Ázsia-Európa Találkozó (ASEM) kiváló alkalmat kínál az Európai Unió részéről jelen lévő állam- és kormányfőknek arra, hogy ismételten felhívják a figyelmet az emberi jogok aggasztó helyzetére Burmában.

Amint azt az Amnesty International levelében már kérte, nagyon is helyénvaló lenne, ha a Tanács soros elnöke, Nicolas Sarkozy az ASEM társelnökeként kifejezné Európának a több mint 2100 politikai fogollyal kapcsolatos mély aggodalmát és azonnali szabadon bocsátásukat kérné.

További aggodalomra ad okot a karen lakosság ellen folyó katonai offenzíva az ország keleti részében, ahol az elmúlt évtized legnagyobb szabású hadműveletére került sor. Az offenzíva közvetlenül a polgári lakosságot célozza, s ennek következményeként 150 000 embernek kellett elhagynia lakhelyét. 2006 júniusában az Amnesty International bebizonyította, hogy ez az eljárás valóban az emberiség ellen elkövetett bűntettek közé sorolható.

Továbbá a Burma Campaign Spain, a Burma Campaign International és mások kérése nyomán az alapvető politikai problémák most először az Egyesült Nemzetek főtitkárának decemberre tervezett látogatása idején kerülnek majd megvitatásra. A főtitkár a Nargis ciklont követően, amely az év korábbi részében sújtott le Burmára, nemrégiben két alkalommal is az országba látogatott.

Egészen biztosan nem tapasztalhattunk még ilyen széles körű – látszólagos – egyetértést európaiak és ázsiaiak között arra nézve, hogy erőiket egyesítve nyomást gyakoroljanak a rezsimre annak érdekében, hogy engedjenek szabadon minden politikai foglyot. Ezért is olyan kulcsfontosságú a holnap kezdődő találkozó.

Sajnálatos, hogy az ENSZ ilyen sokáig figyelmen kívül hagyta, illetve néha elhitte a rezsim hazugságait, amit az a tény is jól mutat, hogy az ENSZ-küldöttek 37 látogatását követően sem tapasztalható jelentős előrelépés.

Ezért csatlakozom azokhoz, akik arra szólítják fel az európai állam- és kormányfőket – köztük nyilvánvalóan a spanyol miniszterelnököt, José Luis Rodríguez Zapaterót is –, valamint az Egyesült Nemzeteket, hogy bizonyítsák, hogy valóban támogatják a változást Burmában. Ezért is nagyon fontos, hogy követeljék a fogvatartottak azonnali szabadon bocsátását.

Nem szabad a holnap nyíló lehetőséget elszalasztani, és az állam- és kormányfőknek az elvárásoknak megfelelően kell fellépniük.

Bízom abban, hogy az állam- és kormányfők, legfőképpen Sarkozy elnök úr, képesek lesz felnőni a feladathoz, kiváltképpen tudatában lesznek a helyzet súlyosságának és annak megfelelően fognak eljárni. Ha az Európai Unió valóban hiteles politikai szereplővé kíván válni és olyan külpolitikát kíván követni, amelynek alapját az emberi jogok védelme és előremozdítása képezi, és ha nem akar úgy tenni, mint már oly sokszor, mintha csupán olyan nagy vállalatok gazdasági érdekeit szolgálná ki, mint a Total és a Chevron, akkor itt az alkalom, hogy bizonyítson. Pontosan az ilyen helyzetekben válhatunk hitelessé.

Sok élet függ ezektől a lépésektől.

Colm Burke, szerző. – Elnök úr, holnap lesz 13 éve, hogy igazságtalanul bebörtönözték Aung Szan Szú Dzsí asszonyt, Burma legnagyobb tiszteletnek örvendő politikai foglyát. Az aktuális parlamenti állásfoglalás elítéli folyamatos fogságban tartását és ragaszkodik azonnali szabadon bocsátásához.

Aung Szan Szú Dzsí legutóbbi, öt évig tartó házi őrizetét májusban további egy évvel meghosszabbították. Az 1975-ös burmai államvédelmi törvény 10b cikkének értelmében, ha egy személyt az állam biztonságára és szuverenitására, valamint a nép békéjére nézve veszélyesnek ítélnék, akkor legfeljebb öt évig tartható fogva. Éppen ezért a meghosszabbított fogva tartás nem jogszerű. Szú Dzsít az elmúlt 19 évben több mint 13 éven át tartották fogva ranguni otthonában.

Sajnálatos az a tény is, hogy a politikai foglyok száma Burmában a 2007. szeptemberi „sáfrány forradalom” óta 1300-ról 2100-ra emelkedett. A katonai junta egyértelműen kudarcot vallott abban, hogy betartsa a nemzetközi közösségnek tett erre vonatkozó ígéreteit.

Miközben a veterán újságíró és a Nemzeti Liga a Demokráciáért (NLD) szervezet főtitkára, U Win Tin és hat másik vezető múlt hónapban történt szabadon bocsátása helyes irányba mutató gesztus volt, további lépésekre van szükség ahhoz, hogy Burmában kiszabaduljanak a politikai másként gondolkodók.

Felszólítom az Egyesült Nemzetek főtitkárát, hogy a fennálló körülményektől függetlenül decemberben látogasson el másodszor is Burmába, és hogy sürgős személyes felhívásban szólítson fel a politikai foglyok szabadon bocsátására és a Nemzeti Liga a Demokráciáért mozgalomnak a 2010-es választások előkészületeibe történő teljes körű bevonására.

Végezetül felszólítom a Kínában holnap, Szú Dzsí asszony őrizetbe vételének 13. évfordulóján kezdődő ASEM csúcstalálkozón részt vevő vezetőket, hogy ismerjék fel felelősségüket az egyik szomszédos országban zajló folyamatos elnyomással kapcsolatban, és tegyenek ennek megfelelő határozott lépéseket annak érdekében, hogy elítéljék a burmai katonai juntát a politikai másként gondolkodók állandó elnyomásáért.

Esko Seppänen, szerző. – (FI) Elnök úr, biztos úr, Burma nem tartja tiszteletben az emberi jogokat és a polgári szabadságokat. Ahogyan itt már sokan elmondták, nem ez az első alkalom, hogy közös álláspontot fogadunk el a szólásszabadság hiányával, az információáramlás megátolásával, a gyülekezési szabadság megvonásával, a jogállamiság alapelveinek megsértésével és az ellenzék betiltásával kapcsolatban.

A burmai nemzet legfőbb ellensége saját országának vezetése, amely a hadsereg támogatásával, fegyveres erővel és erőszakkal az állami monopólium ellenőrzése alá kényszeríti a népet. A junta börtöneiben a politikai foglyok száma magasabb, mint valaha. A junta saját népe ellen is dolgozik, amikor megakadályozza a nemzetközi segélyek eljutását a természeti katasztrófa által sújtott területekre. A nemzetközi közösség tehetetlenül nézi, amint a burmaiak saját vezetőik miatt veszítik életüket, mert azok elnyomják őket, ugyanakkor semmit sem tesznek értük.

Állásfoglalásunkban az ASEM találkozóhoz fordulunk annak érdekében, hogy a régió más országai gyakoroljanak nyomást a juntára, hogy mozduljon el a politikai foglyok szabadon engedésének irányába. Természetesen kissé álszentek vagyunk, amikor ehhez ragaszkodunk, hiszen tudjuk, hogy nem Burma az egyetlen ország ebben a régióban, ahol az emberi jogokat sárba tiporják. Képviselőcsoportunk támogatja a közös állásfoglalást.

Filip Kaczmarek, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos úr, egy évvel a buddhista szerzetesek tiltakozásának brutális leverése után a nemzetközi közösség továbbra is megosztott azt illetően, hogyan viselkedjen a világ egyik legelnyomóbb rendszerével szemben. Az Egyesült Államok és Európa szigorúbb szankciókat vezet be és hangosan kinyilvánítja az emberi jogok megsértése feletti felháborodását, amint azt tesszük ma is ebben a teremben. Másrészt Burma szomszédai a régióban – vagyis az ASEAN-országok Kínával, Indiával és Oroszországgal együtt – nem illetik nyílt kritikával a burmai rendszert, arra hivatkozva, hogy nem avatkoznak be az ország belügyeibe. Ezért kívánom támogatni, amit Matsakis úr korábban mondott. Az Európai Bizottságnak határozottabban kell fellépnie és nyíltabban fel kell hoznia ezt a kérdést a Kínával, Oroszországgal és az ASEAN-országokkal folytatott tárgyalásai során.

További nehézséget jelent az ENSZ-szintű intézkedés, amely teljességgel hatástalannak bizonyult. A legutóbbi Közgyűlés előtt áttörést jósoltak Burma kérdését illetően, ez azonban nem történt meg. Az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak határozottan kell fellépniük annak biztosítása érdekében, hogy nemzetközi szinten több előrelépés történjen a burmai kérdés terén.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, kevesebb mint négy hónap telt el az Európai Parlamentnek a Burmában fennálló drámai belügyi helyzetről szóló utolsó állásfoglalása óta. A hatalmon levő katonai rezsim nem tartotta be egyetlen olyan ígéretét sem, amelyet a tavalyi felkelést követően a nemzetközi közösségnek tett. Ha a helyzet Burmában nem javul, fennáll a veszélye, hogy az ENSZ főtitkára lemondja decemberi látogatását. A politikai foglyok száma kétezerre emelkedett.

Még mindig embertelen körülmények között tartják őket és nem biztosítanak számukra orvosi ellátást. Aung Szan Szú Dzsí asszony 17 éve van letartóztatásban. Megkapta már mind a Nobel-, mind a Szaharov-díjat. A burmai rendszer továbbra is korlátozza az alapvető emberi jogokat és szabadságjogokat, köztük a független információforrásokhoz való hozzáférést. A karen kisebbség tagjait a hatóságok üldözik, ezért ők Thaiföldön kerestek menedéket, ahol a nyomor határán tengődnek. Ugyanez igaz a hurrikánok áldozataira is. A rezsim nem engedte eljutni hozzájuk a humanitárius segélyeket, s emiatt jelenleg több ezer saját állampolgára életét fenyegeti éhhalál.

Követelnünk kell a burmai hatóságoktól, hogy szüntessék meg a humanitárius segélyekre vonatkozó valamennyi korlátozást, és hogy az országban állítsák helyre az alapvető szabadságjogokat. Határozott erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy az ENSZ főtitkárának burmai látogatására sor kerüljön, és hogy a Nemzeti Liga a Demokráciáért (NLD) párt részt vehessen a 2010-es választások előkészületeiben. Kínának és Indiának politikai és gazdasági nyomást kell gyakorolnia a rezsimre azért, hogy nem nyújt segítséget a burmai hadseregnek. A nemzetközi közösségnek gazdasági szankciókat kell kivetnie, valamint be kell fagyasztania a kormánytagok és a velük kapcsolatban állók pénzeszközeit.

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, Burma korrupcióba süllyedt. 2000 politikai fogoly van letartóztatásban, a hatóságok megakadályozzák a szabad médiához való hozzáférést és az iparban egyre terjed a rabszolgaság jelensége: az ország népének komoly segítségre van szüksége.

Annak ellenére, hogy az elmúlt 20 évben az ENSZ küldöttei több mint 37 látogatást tettek az országban és a Ház hat állásfoglalást hozott, a katonai junta egyetlen reformot sem hajtott végre. Egyetérték Matsakis úrral abban, hogy nem elég Burmára ujjal mutogatni: Burma támogatóira és fő támogatóira is hatni kell, főként Kínára, amely az ország legerősebb gazdasági és katonai szövetségese. Az idei pekingi nyári olimpiai játékokon mégis egy mosolygó Nicolas Sarkozy képviselte az Európai Tanácsot. Vajon sikerült-e nyomást gyakorolnia Kína mellette álló vezető tisztviselőire az üldözött burmai, szudáni, tibeti és kínai emberek ügyében?

Kiemelten meg kívánom említeni a Burmába áramló segélyekkel való visszaélést, mivel bár még mindig az egyszerű burmai embereket próbáljuk elérni, ezeket a segélyeket mégis gyakran a burmai kormány kegyeltjei kapják meg, hogy magasabb áron újraértékesítsék azokat.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, biztos úr, holnap lesz a burmai vezető, Aung Szan Szú Dzsí jogtalan bebörtönzésének 13. évfordulója. Alkalmas tehát az idő arra, hogy az Európai Unió és a Tanács soros elnöke, aki az Ázsia-Európa Találkozó miatt jelenleg épp Pekingben tartózkodik, hivatalosan kijelentse, hogy a burmai helyzet elfogadhatatlan, és hogy – amint már több képviselő is javasolta – mindenekelőtt megfelelő nyomást gyakoroljon Kínára, hogy kövesse az Egyesült Államok 2003-as példáját, és ne legyen hajlandó tovább nyomorúságos, rabszolgai körülmények között előállított ruházati cikkeket importálni. Ezenkívül teljesen egyértelmű és következetes szankciókat kell kivetni. Ha ez megtörténne, azt hiszem, végre némi változást láthatnánk a burmai helyzet terén.

Peter Skinner (PSE). - Elnök úr, köszönöm a biztos úrnak, hogy meghallgatott minket. Többek között Glenys Kinnock képviselőtársammal együtt régóta várunk arra a napra, amikor a Parlamentben nem kell már olyan állásfoglalásokkal foglalkoznunk, amelyek az emberi jogok helyzetét vizsgálják Burmában és másutt, de úgy tűnik, folyton vissza kell térnünk e kérdésre.

Csak egyetérteni tudok képviselőtársaimmal, hogy amikor szemügyre vesszük az időnként megvalósuló kísérleteket arra, hogy valami változzon Burmában, csak kudarcokkal szembesülünk. Le kell rántanunk a leplet azokról az országokról, amelyek a korrupciós rezsimeket segítik és a kereskedelem segítségével megpróbálják kihúzni a bajból. Nyilvánosságra hoztuk néhány ilyen ország nevét, de európai szinten még többet kellene tenni, hogy leleplezésük valódi változáshoz vezessen. Burmában olyan változásra van szükség, amely a gyülekezés és az egyesülés szabadságához, a politikai foglyok szabadon bocsátásához és a többpárti demokráciába való teljes átmenethez vezet. Európában megszabadultunk a juntáktól. Most a világnak kell megszabadulnia a burmai juntától.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, ha csak egyetlen ember száll szembe a hatóságokkal, aligha lehet hallani a hangját. Ha azonban a tisztelt Ház minden képviselője felemeli a szavát, és más országokból is csatlakoznak hozzájuk, akkor az elnyomás alatt álló országok ráébrednek, hogy érdemes elmondani az igazságot és szembenézni az elnyomó rezsimekkel. Ráébrednek, hogy erőfeszítéseik végül gyümölcsöt hoznak és moráljuk is megerősödik. Mindazonáltal az is igaz, hogy a pusztán szavakon túl konkrét intézkedésekre is szükség van, hogy a junta lássa, nem éri meg a végsőkéig kitartani az elnyomás mellett, főként annak a nemzetre és magukra a hatóságokra gyakorolt hatása miatt. Két határozott intézkedést kell

tehát meghozni és végigvinni. Meg vagyok róla győződve, hogy az igazság győzedelmeskedni fog, hogy egyre többen mondják majd ki az igazságot Burmában, s ezáltal egyre erősebbek lesznek.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök úr, az idei év során korábban már láthattuk, ahogy a burmai kormány nem volt képes megbirkózni az országot sújtó természeti katasztrófa következményeivel. Ha figyelembe vesszük, hogy a katonaság mekkora pénzeket költ saját fenntartására és arra, hogy ilyen erős kézzel tudja irányítani az ország életét, legalább azt el lehetett volna várni, hogy egy humanitárius válság idején képes lesz a saját népe szükségleteinek megfelelni. Nem így történt, éspedig azért nem, mert nincs valódi funkciója azon túl, hogy állandósítani próbálja saját létezését és a markában tartott hatalmat.

Visszaulva arra, amit korábban mondtam Kongóval kapcsolatban, számomra meglepő, hogy a katonai junta milyen sok tagjának van számlája nyugati bankokban és jár bevásárló körutakra Londonba, Párizsba és Rómába. A burmai nép iránti támogatás egyik közvetlen kifejezése az lenne, ha a demokratikus országok nem engednék be őket mindaddig, amíg Burmában nem a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása uralkodik.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Figyelmesen követtem e vitát, és szeretném felhívni a figyelmet két dologra. Úgy vélem, hogy Matsakis úr helyesen emelte ki, hogy a burmai helyzet megoldásához a kulcs Moszkvában, valamint Pekingben és Delhiben keresendő. Nemcsak Burmára kell nagyobb nyomást gyakorolni, hanem ezekre az országokra is. Másodszor, Piniór úr észrevételét nagyon lényegesnek tartom, és teljességgel egyetértek vele abban, hogy meg kell figyelni, hogy ez a Burmára nehezedő nyomás és a szankciók milyen hatással vannak a junta és az egyszerű emberekre. Szeretném megkérni az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg, mennyire érintik hátrányosan e lépések a junta intézkedéseit, és mennyire vannak hatással az emberekre. Úgy tűnik nekem, hogy Burmát bátorítani kell, hogy minden lehetséges módon nyisson a világ többi része felé. Csak ekkor lesz képes az ország rálépni a demokrácia felé vezető útra.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, e strasbourgi ülés emberi jogokról folytatott vitájának végéhez közeledve érdemes megjegyezni, hogy az élet kezd visszatérni a normál kerékvágásba: nagyon kevés hűség és eltökélt képviselőtársam van már csak itt, a Bizottság képviselőivel együtt – köszönjük, hogy a Bizottság mindig elküldi képviselőit e vitákra – és a Tanácsot természetesen nem képviseli senki. Hálásnak kell lennünk, hogy még nem szakadt ránk a plafon. Reméljük, hogy sose fog.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretném emlékeztetni Önöket, hogy a Bizottság tavaly májusban gyors és alapos választ adott a ciklon jelentette problémára. Humanitárius és élelmiszersegélyt küldtünk a térségbe, és az Unió tagállamaival együtt végigjártuk a polgári védelmi mechanizmus minden lépcsőfokát.

Örülünk, hogy az ASEAN ilyen aktív szerepet vállal a nemzetközi erőfeszítések koordinálásában. A Bizottság finanszírozta az ASEAN, az ENSZ és a burmai kormány által közösen megvalósított szükségletértékelés legnagyobb részét. A humanitárius vészhelyzet még nem múlt el, de most a helyreállítással is foglalkoznunk kell. Egész idő alatt a legfigyelemreméltóbb a polgárok, a helyi nem kormányzati szervezetek és a mianmari Vöröskereszt részéről megnyilvánuló hatalmas mértékű szolidaritás volt. Ez világosan jelzi, hogy a civil társadalomról történő lemondás nem lehet választási lehetőség.

A következő problémák várnak még megoldásra:

Először is csökkenteni kell a burmai nép elszigeteltségét. A civil társadalmat meg kell erősíteni. A Bizottság az egyik házigazdája annak a mianmari civil társadalom szerepét tárgyaló konferenciának, amely október 29-én kerül majd megrendezésre Brüsszelben.

Másodszor, a burmai kormánnyal való kommunikáció valamennyi lehetséges csatornáját nyitva kell tartani. Az ASEM csúcstalálkozó – amelyre október 26-án kerül sor Pekingben – várhatóan beszédet tart majd Barroso elnök úr. Ráadásul a Bizottság jó munkakapcsolatokat alakított ki az egészségügyi, oktatási és megélhetési kérdésekért felelős szakminisztériumokkal.

Harmadszor, meg kell tartanunk és erősíteniünk kell az ENSZ szerepét, mint mozgató erőt. Az ENSZ-főtitkár és az ENSZ különmegbízottja, Ibrahim Gambari támogatása nem helyettesíthető mással. A Bizottság határozottan támogatja az emberi jogok burmai helyzetével foglalkozó ENSZ-különmegbízott, Tomás Ojea Quintana erőfeszítéseit.

A nemzeti megbékülés széles körű párbeszédet igényel. Ez nem valósulhat meg addig, amíg politikai szereplők börtönben vagy házi őrizetben vannak. Továbbra is követeljük, hogy engedjék szabadon az összes politikai

foglyot. A Bizottság támogatja az ILO arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a katonai és infrastrukturális programokban véget vessen a kényszermunka alkalmazásának.

A Bizottság minden rendelkezésére álló csatornát felhasznál arra, hogy hangot adjon a kényszermunkával és az alapvető szabadságjogok tiszteletben nem tartásával kapcsolatos aggodalmainak. Mianmar népe megérdemli a figyelmünket és segítségünket, és a Bizottság továbbra is megtesz mindent, ami hatalmában áll.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Európai Parlamentnek az emberiség elleni bűncselekmények miatt egységesen el kell ítélnie Mianmart, ahol a helyzet tragikussá vált. Köztisztletnek örvendő nem kormányzati szervezetek jelentései szerint az elmúlt hat hónap során mintegy 70 000 polgári lakos kényszerült otthona elhagyására, hogy így próbáljon meg elmenekülni a katonai junta rendszeres túlkapásai elől.

Mianmarban mintegy 50 éve van katonai diktatúra, és elítéljük azt, hogy az ottani lakosok közel fél évszázada nem folytathatnak normális életet.

A Mianmarban tapasztalt üldözés, kínzás, kényszermunka, a földek elkobzásának és a szabad mozgáshoz való jog korlátozásának szintje láttán a hatóságok könnyedén vádolhatók emberiség elleni bűncselekmények elkövetésével.

Az Európai Parlament, mint az emberi jogok tiszteletben tartását alapelvének tekintő intézmény képviselőjeként úgy gondolom, hogy a mianmari hatóságoknak nyilvánosan a tudomására kell hozni, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása az országok gazdasági jólétének alapja. Az összes politikai fogoly, közülük elsőként a Nobel-békedíjas Aung Szan Szú Dzsí szabadon bocsátása szimbolikus cselekedet lenne a mianmari hatóságok részéről, jelezné, hogy nyitottak a nemzetközi párbeszédre és nem áll szándékukban teljesen elszigetelődni a világ többi részétől.

Jules Maaten (ALDE), írásban. – (NL) A közelgő pekingi ASEM csúcstalálkozó idején, 2008. október 24-én a burmai ellenzék vezetője, a Nobel-békedíjas Aung Szan Szú Dzsí pontosan 13 éve lesz őrizetben. Az ENSZ főtitkára, Ban Ki Mun bejelentette, hogy decemberben Burmába kíván látogatni, de jelezte, hogy csak akkor tesz így, ha az országban jelentős előrelépés történik a politikai és emberi jogok helyzete terén. Ha ez nem következik be, a főtitkár kénytelen lesz elhalasztani látogatását. A közelgő ASEM csúcstalálkozó tökéletes lehetőség arra, hogy intenzív nyomást gyakoroljanak Burmára, hogy haladéktalanul teljesítse az ENSZ feltételeit és ezáltal tegye lehetővé Ban Ki Mun látogatását.

14. Szavazások órája

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazások órája.

(A szavazás eredményéért és egyéb részleteiért lásd a jegyzőkönyvet)

14.1. Venezuela (szavazás)

14.2. Kongói Demokratikus Köztársaság: a keleti határ menti összetűzések (szavazás)

14.3. Burma (szavazás)

15. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

18. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

19. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet**20. Az ülészak megszakítása**

Elnök. - Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.20-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

13. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0732/08)

Tárgy: EU pénzeszközökkel való visszaélés

A bolgár hatóságok, élükön Boris Velchev főügyésszel, nemrégiben elismerték, hogy szükség van az OLAF-fal együttműködésben az országon belül, az EU pénzeszközökkel és csalásokkal kapcsolatban folytatott vizsgálatok javítására és gyorsítására.

Mik a Tanács tervei annak érdekében, hogy biztosítsák ezt az igen célszerű együttműködést?

Miként kívánja a Tanács határozott módon jelezni a jelenlegi és jövőbeli tagállamok felé, hogy a korrupciónak nincs helye az Európai Unión belül, különösen, ha ez a korrupció az európai adófizetők pénzének elköltéséhez és elosztásához kötődik?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió nagy jelentőséget tulajdonít a korrupció elleni harcnak. Ennek konkrét bizonyítékai az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló 1997. május 26-i egyezmény⁽⁴⁾, valamint a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározat⁽⁵⁾. Ezek mellett számos egyéb eszköz védelmezi az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit, itt kiemelném Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményt⁽⁶⁾, valamint az OLAF megalapításáról szóló határozatot. A korrupcióellenes kapcsolattartói hálózattal kapcsolatos tanácsi határozat is szintén előrehaladott fázisban van⁽⁷⁾.

Ebben az összefüggésben a Tanács rendkívül fontosnak tartja, hogy a különböző tagállamokban az európai uniós pénzeszközöket az alkalmazandó közösségi szabályozásnak megfelelően kezelik. Ennek érdekében a Tanács rendszeres jelentéseket és javaslatokat kap a Bizottságtól, amelyeket behatóan tanulmányoz. A Tanács tehát nagy jelentőséget tulajdonít az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és a tagállamok közötti együttműködés fokozásának.

2005-ben a Tanács következtetéseket fogadott el, amelyekben arra sürgette az OLAF-ot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg együttműködésüket annak érdekében, hogy növeljék tevékenységük koordinációját az EU pénzügyi érdekeinek védelme, illetve a csalás elleni küzdelem területén belül. Ezt a célt szem előtt tartva a Tanács hasznosnak tartotta az információcserével kapcsolatos folyamatok javítását és egyetértett a Bíróság álláspontjával egy, a szervezési, illetve segítségnyújtási tevékenységeknek szentelt különleges felépítésű szervezet létrehozásának lehetőségével kapcsolatban.

Ennek ellenére nem szabad azt sem figyelmen kívül hagyni, hogy a Hivatal adminisztratív függetlenséggel bír azzal kapcsolatban, hogy az OLAF által végzett munkát miképpen szervezik meg, beleértve a szervezet tagállamokkal való együttműködésének gyakorlati kérdéseit is.

(4) HL C 195, 1997.6.25., 2. o.

(5) HL L 192, 2003.7.31., 54. o.

(6) HL C 316, 1995.11.27., 49. o.

(7) Doc. 11231/07

Ami pedig konkrétan az uniós pénzeszközök bulgáriai kezelését illeti, ezzel kapcsolatban a Bizottság nemrégiben benyújtott egy jelentést az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz⁽⁸⁾, amelyet jelenleg is tanulmányoznak az illetékes tanácsi szervek.

Végezetül pedig 2008. szeptember 15-i következtetéseiben⁽⁹⁾ a Tanács megjegyezte, hogy a Románia és Bulgária számára felállított együttműködési és ellenőrzési mechanizmus megfelelő eszköz volt és az említett keretben várt eredményektől függően érvényben marad.

A Tanács a továbbiakban is szoros figyelmet fog szentelni az ezen a területen bekövetkező fejleményekre.

*

* *

14. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0734/08)

Tárgy: Biztonságos pihenő- és parkolóterületek kialakításának előmozdítása áru fuvarozó gépjárművezetők számára

A Közösségen belül a közúti áruszállítás teszi ki a teljes szárazföldi áruszállítás 72,2%-át. Az európai közúti áruszállítási szektorban közel 600 000 vállalkozás működik és 4,5 millió munkavállaló dolgozik, és ezért a szóban forgó szektor hatalmas jelentőséggel bír az Unió gazdasági fejlődésének szempontjából. Ilyen körülmények között a közúti biztonság és a sofőrök társadalmi feltételeinek javítása kiemelten fontos kérdés. Az európai szabályozások értelmében a sofőröknek a vezetési idővel, a munkaidővel, valamint pihenőidővel kapcsolatosan számos előírásnak meg kell felelniük, azonban továbbra sincs elegendő biztonságos pihenő- és parkolóterület. Az eseményjelentő szolgálat által közzétett statisztikák azt mutatják, hogy évente 8,2 milliárd euró tűnik el az Európai Unióban a szállítás során bekövetkező árulopások miatt, és ezeknek az eseteknek a 70%-a akkor következik be, amikor a járművek álló helyzetben vannak.

Meg tudná mondani a Tanács, hogy milyen közösségi lépések és kezdeményezések vannak tervbe véve a biztonságos parkolóterületek kialakítása érdekében, különös tekintettel Romániára és Bulgáriára vonatkozóan, illetve, hogy ezek miképpen jelennek meg az EU költségvetésében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A parkolóterületek kialakítása elsősorban a tagállamok feladata, éppen ezért ebben a témakörben a Közösség nem tett lépéseket. Mindemellett, a közlekedésbiztonsági fejezetben belül, az Európai Parlament és a Tanács nemrégiben megállapodásra jutott első olvasatban egy, a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezeléséről szóló irányelvet illetően⁽¹⁰⁾. A Tanács október 10-én hivatalosan is elfogadta a szóban forgó irányelvet.

Ebben az irányelvben az Európai Parlament és a Tanács kihangsúlyozza az út menti parkolóterületek fontosságát, „nem csak a bűnmegelőzés, de a közlekedés biztonsága érdekében is”. A parkolóterületek lehetővé teszik, hogy a sofőrök időben leállhassanak pihenni, majd kipihenten, teljes koncentrációval folytathassák útjukat. A biztonságos pihenő- és parkolóterületek biztosítása tehát a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezelésének szerves részét kell hogy képezze.

Az irányelvhez csatolva van egy rendelkezés is, amely meghatározza a biztonságos pihenő- és parkolóterületek kialakításának kritériumait is. A tagállamokat arra bátorítják, hogy a fent említett kritériumokat alkalmazzák annak érdekében, hogy javítsák a közúti biztonságot, különös tekintettel az elegendő számú biztonságos pihenő- és parkolóterületek kialakítására.

*

* *

⁽⁸⁾ Doc. 12244/08 FIN 299 BUDGET 27 PECOS 17 FSTR 18 AGRISTR 18 AGRIFIN 64 COVEME 6 (2008. július 23-i COM(2008) 496 végleges dokumentum).

⁽⁹⁾ Doc. 12678/08

⁽¹⁰⁾ Doc. PE-CONS 3652/08

15. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0736/08)**Tárgy: Élelmiszerbiztonság Etiópiában**

Az ENSZ jelentése szerint az etiópai élelmiszerbiztonsági helyzet aggasztó méreteket öltött az országban uralkodó szárazság miatt. Az aszály és a magas élelmiszerárak következtében az országban közel 4,6 millió ember szorul élelmiszersegélyre, közölte közleményében az ENSZ Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatala (OCHA).

Megkérném a Tanácsot, hogy adjanak felvilágosítást arról, hogy jelenleg milyen segítséget nyújt az EU és tagállamai Etiópiának, illetve, hogy lehetséges-e növelni az élelmiszersegélyezést az Etiópiában uralkodó mostoha körülmények fényében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Tisztelt Burke úr! Emlékszem, hogy amikor a legutóbbi ülészakon beszélünk, akkor Ön jelezte, hogy támogatja a segélyezési politika ambiciózus fejlesztését. A Tanács Elnöksége osztozik az ön aggályaiban az etiópai élelmiszerbiztonság kérdésében. Említett egy, a Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatala által kibocsátott közleményt, amely megállapítja, hogy Etiópiában több, mint 4,6 millió ember szorul élelmiszersegélyezésre. Azóta a helyzet sajnálatos módon még tovább romlott. Az etióp kormány szeptember 17-én felülvizsgálta ezt az adatot és becsléseik szerint most már 12 millió embert érint az aszály, amelynek következményeit tovább súlyosbítja az élelmiszerárak drasztikus emelkedése. Az éhínség és alultápláltság által közvetlenül fenyegetett emberek számát jelenleg 6,4 millióra teszik.

Ennek fényében az Európai Unió két szinten is reagál erre:

először is, a sürgősségi élelmiszersegélyezésen keresztül olyan sürgősségi lépéseket tesznek, amelyek célja, hogy rövid távon kielégítsék a kiszolgáltatott népességi csoportok szükségleteit.

hosszú távon pedig az EU fejlesztési politikája olyan programokat alakított ki, amelyek garantálják az élelmiszerbiztonságot és lehetővé teszik, hogy az országnak hosszú távon ne legyen szüksége élelmiszer-segélyezésre.

Ami a sürgősségi élelmiszersegélyezést illeti, ez ajándékok formájában realizálódik olyan partnerek felé, mint például az Élelmezési Világprogram (WFP). Szeretném kihangsúlyozni, hogy 2008-ban az Afrika szarvában dúló válság okán a WFP-nek nyújtott adományok 10 legnagyobb adományozója közül 5 Európai Unió tagállam. 2008-ban például az Európai Unió 28,7 millió eurónyi élelmiszersegélyt juttatott Etiópiának a WFP-n keresztül.

Az EU által a WFP-n keresztül nyújtott segélyen felül több tagállam is adományozott élelmiszert Etiópiának egyéb olyan mechanizmusokon keresztül, mint például a humanitárius szükségállapotokra felállított ENSZ Központi Szükséghelyzeti Válaszalap (CERF) vagy a Humanitárius Ügyek Koordinációs Hivatalának Alapja Etiópiáért.

Általánosságban nézve létezik egy terv, amelynek keretén belül igen gyorsan lehetne növelni a régióknak nyújtott segélyeket; október 16-án pedig az Európai Bizottság bejelentette, hogy további 15 millió euró sürgősségi segélyt juttat azon 5 országnak, amelyek Afrika szarvában az aszály és az emelkedő élelmiszerárak miatt szenvednek.

Összességében több mint 10 millió ember részesülhet ebből az új pénzügyi előirányzatból; 4,6 millióan Etiópiában, míg a maradék Szomália, Kenya, Uganda és Djibouti között oszlik meg. A mai napig bezárólag a Bizottság 2008-ban 134,5 millió euró humanitárius segélyt adományozott Afrika szarvának – a Szudánnak jutott segélyen kívül – amelyből 64 millió euró élelmiszersegély volt. Mivelhogy azonban az EU élelmiszersegélyeit az Európai Bizottság kezeli, ezért minden bizonnyal ők részletesebb adatokat tudnak szolgáltatni a témát illetően.

Amint azt Önök is látják, az EU által szolgáltatott segélyek, a tagállamok által kétoldalú megállapodásokon keresztül vagy multilaterális szervek keretén belül nyújtott segélyekkel kiegészülve, jelzik, hogy az EU határozott lépéseket tesz az etiópai humanitárius helyzet megoldása érdekében.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Aloyzas Sakalas (H-0737/08)

Tárgy: Annak okai, hogy miért ne töröljék az Iráni Népi Mudzsaheddint (PMOI) a Tanács által összeállított, terrorista szervezeteket felsoroló listáról

Az Iráni Népi Mudzsaheddin (PMOI) szervezet 2003 óta szerepel a Tanács terrorista szervezeteket tömörítő listáján. Ez a határozat egy, az Egyesült Királyság Belügyminisztériuma által hozott döntésen alapszik, amelynek értelmében a PMOI felkerült a betiltott szervezetek listájára az Egyesült Királyságban.

A PMOI fellebbezett az illetékes hatóság döntése ellen az Egyesült Királyságban. A betiltott szervezetekkel kapcsolatos fellebbezési bizottság és a fellebbviteli bíróság határozatainak eredményeképpen 2008 júniusában a PMOI-t eltávolították a betiltott szervezetek listájáról az Egyesült Királyságban.

2008. június 24-e óta tehát a tanácsi határozat nélkülözi azt az alapot, amelyet egy bíróság vagy egy e téren illetékességgel rendelkező megfelelő hatóság által hozott határozat jelent. Ennek ellenére azonban a terrorista szervezetek listájának 2008. július 15-i felülvizsgálata során a Tanács úgy döntött, hogy a PMOI-t nem törli a listáról. Milyen okok indokolják a Tanács ezen döntését?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács azon korábbi határozatait, amelyek értelmében az Iráni Népi Mudzsaheddin (PMOI) felkerült és fennmaradt az európai terroristaellenes listán az a tény indokolta, hogy a szervezet szerepelt az Egyesült Királyságban betiltott terrorista szervezetek listáján is.

A brit kormány június 24-i határozata értelmében a PMOI lekerült az Egyesült Királyság listájáról és ekkor merült fel a kérdés, hogy nem kellene-e a szervezetet az európai listáról is törölni.

A Tanácsot egyéb információkról is tájékoztatták és ezek figyelembevételével július 15-én olyan döntés született, hogy a 2001/931/KKBP közös álláspont által meghatározott kritériumok értelmében továbbra is indokolt, hogy a PMOI szerepeljen az európai listán.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy a Tanács jelezte döntését a szervezet felé csakúgy, mint indokolását, hogy miért nem törölte a szervezetet a listáról. Ebben az összefüggésben, illetve az érvényben levő szabályoknak megfelelően a PMOI-t tájékoztatták arról, hogy lehetősége van a határozat felülvizsgálatát kérvényezni és fellebbezni az ellen az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt.

A PMOI ennek megfelelően fellebbezett a határozat ellen és július 21-én az Elsőfokú Bíróság elé vitte az ügyet. Az ügy jelenleg mérlegelés alatt áll és nem a Tanács feladata, hogy kommentálja a folyamatot.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0738/08)

Tárgy: Jogellenes közúti közlekedési cselekmények miatt kiszabott büntetések határokon átnyúló végrehajtása

Mérlegelve az EU azon célkitűzését, hogy létrehozzon egy szabad mozgási, közös igazságügyi és környezetvédelmi célokkal rendelkező térséget, egyetért-e a Tanács azzal, hogy büntetést lehessen kiszabni tagállami hovatartozástól és lakhelytől függetlenül azon gépkocsivezetőkkel szemben, akik nem tartják be az EU-n belül a helyi, regionális vagy nemzeti közlekedési szabályokat, például nem fizetnek úthasználati díjat, megsértik az alacsony kibocsátású és zöld zónákban érvényben levő szabályokat, vagy a buszoknak és villamosoknak fenntartott sávokban haladnak vagy parkolnak. Milyen lépéseket tesz a Tanács, hogy előrébb mozdítsa a széleskörű végrehajtás és érvényesítés célkitűzéseinek elérését?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Egy uniós polgár által az EU területén belül, de saját országán kívül elkövetett jogellenes közúti közlekedési cselekmény kezelését a francia elnökség a közlekedés területén prioritásnak tekinti.

Az elnökség a Bizottság által 2008 áprilisában benyújtott javaslatot kívánja alapként felhasználni. Az Európai Parlament és a Tanács ezen irányelvjavaslatának célja a tagállamok törvényei által a közúti közlekedésbiztonságra vonatkozóan meghatározott szabályok határokon átnyúló végrehajtásának elősegítése (a biztonsági öv használatának mellőzése, a sebességhatár túllépése, alkoholos befolyásoltság alatt történő vezetés, és a piros jelzésnél való megállás elmulasztása)⁽¹¹⁾. A javaslat egy olyan európai uniós elektronikus adatszerkezet-hálózat létrehozását javasolja, amelynek révén azonosítható egy jármű üzemenben tartója, és ennek alapján a szabálysértés helye szerinti tagállam hatósága értesítést küldhet neki, függetlenül attól, hogy melyik EU tagállamban lakik. A valóság az, hogy az a tény, hogy a szabálysértés elkövetői közül többen nem abban a tagállamban laknak, ahol a szabálysértést elkövették, nagymértékben bonyolítja vagy megakadályozza a nyomozást, a perbefogást, valamint a kiszabott büntetések sikeres végrehajtását.

Az álláspontok első cseréje az EU Közlekedési Minisztereinek Tanácsa október 9-i ülésén történt meg. Itt széleskörű konszenzus született annak szükségességéről, hogy a javaslat megvitatását minél hamarabb le kell zárni. Ez lehetővé tenné számunkra, hogy elérjük a közlekedésbiztonságról szóló fehér könyvben meghatározott célokat (2010-re felére csökkenteni az európai utakon bekövetkező halálos balesetek számát).

Ezenfelül a Tanács, az Európai Unióról szóló szerződés VI. címének keretén belül, számos olyan jogi aktust is elfogadott, amelyeknek célja, hogy javítsa az együttműködést és az információcserét a tagállamok rendőri és igazságügyi szervei között. Ezek az aktusok lefedik a jogellenes közúti közlekedési cselekményekkel szembeni közösségi intézkedések témakörét is, amelyek közé tartoznak az alábbiak:

a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló 2005/214/IB kerethatározat⁽¹²⁾. Ennek a határozatnak a célja biztosítani, hogy egy bizonyos tagállamban kiszabott pénzbírságot érvényesíteni lehessen abban a tagállamban, amelyben az adott személy lakik, illetve ahol ingatlannal vagy jövedelemmel rendelkezik.

a vezetéstől való eltiltásról szóló egyezmény (1998)⁽¹³⁾;

az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény (2000)⁽¹⁴⁾;

az Európai Unió tagállamainak bűnüldözési hatóságai közötti, információk és bűnüldözési operatív információk cseréjének leegyszerűsítéséről szóló 2006/960/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁵⁾;

a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló határozat (2008)⁽¹⁶⁾ valamint az ezen határozat végrehajtásáról szóló határozat⁽¹⁷⁾.

A határozat külön kitér a jármű-nyilvántartási adatok határokon átnyúló, automatizált kikeresésére vonatkozó rendelkezésekre is.

*
* *

⁽¹¹⁾ Doc. 7984/08 COM (2008) 151.

⁽¹²⁾ HL L 76, 2005.3.22., 16. o.

⁽¹³⁾ HL C 216, 1998.7.10., 2. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 197, 2000.7.12., 3. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 386, 2006.12.29., 89. o.

⁽¹⁶⁾ HL L 210, 2008.8.6., 1. o.

⁽¹⁷⁾ HL L 210, 2008.8.6., 12. o.

19. kérdés, előterjesztette: Koenraad Dillen (H-0743/08)**Tárgy: A Ruandába küldött uniós választási megfigyelő misszió tagja vízumának megtagadása**

Az Európai Parlament delegációt küldött a szeptember 15-én, hétfőn tartott ruandai választások megfigyelésére. A delegáció összetételét a D'Hondt rendszernek megfelelően alakították ki és ennek értelmében a tagok között különböző nemzetiségű és politikai hovatartozású politikusokat találtunk. Elvileg jómagam, az Európai Parlament független képviselője is tagja lettem volna ennek a delegációnak. Tavaly jelen voltam az éves EU-AKCS találkozón Kigaliban és akkor megkaptam a vízumot. Ezúttal azonban a brüsszeli ruandai nagykövetség megtagadta tőlem a vízumot anélkül, hogy többszöri felszólításra is bármilyen indoklást fűzött volna a döntéshez, és ennek eredményeképpen egy taggal kisebb delegáció utazott el. Ezzel a lépéssel a ruandai kormány azt jelezte, hogy maga szeretné eldönteni, ki lehet tagja egy választási megfigyelő misszióknak, aláaknázza ezzel az Európai Parlament mint független politikai intézmény hitelességét.

Mi a Tanács véleménye a ruandai hatóságok hozzáállásáról? Érdeklődött-e a Tanács, hogy Ruanda miért nem kívánt vízumot adni a delegáció egyik tagjának? Milyen ellenvetéseket tervez a Tanács tenni annak érdekében, hogy megakadályozzák, hogy a ruandai hatóságok a jövőben ilyen önkényes lépéseket tegyenek?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács elítéli a brüsszeli ruandai nagykövetség döntését, amelynek értelmében megtagadták Öntől a vízumot, ahogyan azt is, hogy elmulasztotta megindokolni ezt a döntést. A Tanács Elnöksége és az Európai Bizottság Delegációjának vezetője egyaránt észrevételeket nyújtott be a Kigaliban lévő ruandai hatóságoknak az Európai Bizottság által kijelölt választási megfigyelő delegáció egyes tagjai által kérvényezett vízumok megtagadásával kapcsolatban. Bár ez jelentős javulást eredményezett, sajnálatos módon azonban az Ön ügyére ez nem volt hatással.

A Tanács rendszeres kapcsolatban áll Ruandával, amelynek keretében továbbra is hangsúlyozni fogja az EU függetlenségének fontosságát saját lépéseinek tekintetében, amelyet jelentősen gyengítenek az olyan események, mint például az EU és Ruanda közötti kapcsolatok keretén belül az EU által Ruandába delegált megfigyelőktől megtagadott vízumok.

Annak érdekében, hogy a jövőben elkerüljük, hogy az EU választási megfigyelő missziói hasonló problémával találják szembe magukat, a Tanács arra buzdítja a Bizottságot, hogy egyéb megoldásokat is vizsgáljon meg. Egy lehetséges lépés lehetne az, ha a megfigyelő csapatokat kérvényező államokkal kötött megállapodások tartalmazzának egy megkülönböztetésmentességi záradékot az Európai Unió megfigyelőivel kapcsolatban.

*

* *

20. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0747/08)**Tárgy: Az izraeli börtönökben fogva tartott palesztin foglyok jogainak védelme**

A közelmúltban a Parlament az izraeli börtönökben fogva tartott palesztin foglyok helyzetéről szóló állásfoglalásában (P6_TA(2008)0404) kihangsúlyozta, hogy „több mint 11 000 palesztint, köztük több száz nőt és gyermeket tartanak fogva izraeli börtönökben”, aggodalmának adott hangot „a jelentések szerint rossz bánásmódot elszenvedő és az egészségügyi ellátáshoz nem jutó fogva tartott palesztin nők és kiszolgáltatott fogva tartottak helyzete miatt” és felszólította Izraelt, hogy „tartsa be a fogva tartás minimális normáit, állítsa valamennyi fogva tartottat bíróság elé, és vessen véget az „adminisztratív őrizetbe vétel” alkalmazásának és vezessen be megfelelő intézkedéseket a kiskorúakkal, valamint a foglyok látogatási jogával kapcsolatban a nemzetközi normák, köztük a gyermekek jogairól szóló egyezmény és az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni egyezménye teljes mértékű tiszteletben tartásával”.

Milyen lépéseket tett eddig a Tanács az izraeli börtönökben fogva tartott palesztin foglyok jogainak védelme érdekében, különös tekintettel a gyermekekre és nőkre, illetve milyen lépéseket tervez a Parlament állásfoglalására reagálva?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ahogy azt a júliusi ülészakon is megvitattuk, ezúttal is szeretném megerősíteni, hogy az EU különösen aktív ezzel a problémával kapcsolatban. Az EU továbbra is minden szinten kommunikálja Izrael felé az emberi jogi helyzettel kapcsolatos legfőbb aggályait: ezt megteszi minden magas szintű tanácskozáson a két fél között csakúgy, mint politikai párbeszéd keretén belül.

Ezeket a tanácskozásokat az összes alábbi témakörrel foglalkoznak:

- az emberei jogok tiszteletben tartása, beleértve a vallásszabadságot és szabad vallásgyakorlást;
- a települések terjeszkedése;
- nemzetközi humanitárius jog; valamint
- adminisztratív célú fogva tartás, beleértve az egyedi eseteket is – amely egyébként pontosan az a probléma, amelyet a tisztel képviselő úr is említett.

Ami konkrétan a gyermekek kérdéséről, az EU-Izrael informális emberi jogi munkacsoport harmadik, 2008. április 30-án megrendezett ülésén számos olyan kérdéssel is behatóbban foglalkoztak, mint például a kisebbségek és az emberi jogok védelmezőinek helyzete, valamint a gyermekek jogai. A fent említett ülésen az EU ismét hangot adott annak az álláspontjának, miszerint szükség van arra, hogy ezeket a problémákat megfelelően nyomon kövessék.

Általánosságban az EU úgy látja, hogy életbevágóan fontos megőrizni és fenntartani a diplomáciai és politikai csatornákon bonyolított kapcsolatokat. Az EU mindig is nagy hangsúlyt fektetett a párbeszéd útjára. A konstruktív módon, illetve az Izraellel kötött szerződésekben lefektetett rendelkezéseknek megfelelően folytatott, a nemzetközi és humanitárius jog tiszteletben tartásáról szóló párbeszéd a leghatékonyabb eszköze annak, hogy az EU problémás kérdésekkel kapcsolatos álláspontjait és üzeneteit kommunikálni lehessen.

Ez év június 16-án, az EU-Izrael Társulási Tanács nyolcadik ülésén számos tanácskozás is folyt, amelyek célja az EU és Izrael közötti kapcsolatok magasabb szintre emelése volt. Ebben az összefüggésben az emberi jogokról szóló, az EU és Izrael közötti párbeszéd kulcsfontosságú eleme a folyamatnak, mivel az EU a társulási megállapodás keretén belül szeretne létrehozni egy emberi jogi albizottságot, amely a jelenleg működő informális munkacsoport helyébe lépne. A Parlament üdvözölte ezt a kezdeményezést, ezzel is demonstrálva a helyzet együttes, közös megközelítését.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Christopher Heaton-Harris (H-0749/08)**Tárgy: Uniós támogatások**

Szükség van-e egyáltalán a Lisszaboni Szerződésre? Az EU 2009. évi költségvetési tervezete azt mutatja, hogy a Bizottság továbbra is finanszírozza a ratifikálatlan Szerződésben szereplő új intézkedéseket annak ellenére, hogy ennek semmilyen jogalapja nincs. Ha tehát ez így lehetséges, akkor tulajdonképpen miért van szükség magára a Szerződésre?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Nem a Tanács feladata, hogy véleményt nyilvánítson arról a Lisszaboni Szerződésről, amelyet a tagállamok aláírtak, de amelynek a ratifikációs folyamata még nem zárult le.

Szeretnénk a tisztelt képviselő figyelmét felhívni az Európai Tanács 2008. június 19–20-i következtetéseire⁽¹⁸⁾, amelyek értelmében a Lisszaboni Szerződés célja elősegíteni, hogy az Unió hatékonyabban és demokratikusabban járjon el.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Nirj Deva (H-0751/08)

Tárgy: Giscard d'Estaing megjegyzései a Lisszaboni Szerződésről

Egyetért-e a Tanács Elnöksége Valéry Giscard d'Estaing megjegyzéseivel, amelyek arra vonatkoztak, hogy azok az országok, amelyek nem kívánják jóváhagyni a Lisszaboni Szerződést, egész egyszerűen egy másfajta tagsággal rendelkezzenek az Európai Unión belül, amely egy „kétsebességű” Európa kialakulását eredményezné?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Nem a Tanács feladata, hogy véleményt nyilvánítson politikai szereplők által tett kijelentésekről.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Martin Callanan (H-0753/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés

A Tanács Elnöksége szerint a többi tagállam – például Franciaország – polgárai elutasították volna-e a Lisszaboni Szerződést, amennyiben lehetőségük lett volna népszavazásban dönteni erről?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Nem szabad elfelejteni, hogy a tagállamok saját alkotmányos szabályaiknak megfelelően ratifikálják a Szerződések módosításait. Amennyiben ezeket a ratifikálásokat népszavazás útján bonyolítják, úgy az adott tagállamnak el kell fogadnia a népszavazás végeredményét.

A Tanácsnak nem tiszte, hogy javaslatokkal szolgáljon a tisztelt képviselő által előterjesztett kérdéssel kapcsolatban.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0758/08)

Tárgy: A „Europe-II/2008” hadigyakorlat Görögországban

A múlt hét folyamán Görögország Askos-Profitis térségében (Thessaloniki) az Eurocorps görög parancsnokság alatt álló „Hellbrock” harccsoport egy „Europe-II/2008” elnevezésű hadigyakorlatot hajtott végre, amelynek keretében – ahogyan azt a görög sajtóban megjelent képek mutatják – a hadsereg egy csoport tüntetővel csap össze, akik egy olyan táblát hordoznak, amelyen az „EU go home!”, azaz „EU menj haza!” felirat olvasható.

Miképpen vélekedik a Tanács az ilyen, EU hadierők által végrehajtott gyakorlatokról? Úgy látja, hogy minden népnek, éljenek az EU-n belül vagy kívül, joga van nyilvánosan is hangot adni véleményének, amely természetesen magába foglalja az EU politika ellenzését és a szuverenitás megkérdőjelezését is?

⁽¹⁸⁾ doc. 11018/08

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nemcsak arra szeretne rávilágítani, hogy az ilyen jellegű gyakorlatok lebonyolítása nemzeti feladat, de arra is, hogy az Eurocorps nem egy, az Európai Unió részét képező testület.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Marie Anne Isler Béguin (H-0760/08)**Tárgy: Az Európai Közösségek Bírósága által 2005. július 12-én hozott ítélet nyomon követése**

Mivel Franciaország nem tartotta be a kifogott halak méretére vonatkozó szabályokat, ezért az Európai Közösségek Bírósága 2005. július 12-én hozott ítéletében arra utasította az országot, hogy 20 millió eurós bírságot, illetve félévenkénti 57,8 millió eurós büntetést fizessen.

Milyen dátumon tett Franciaország eleget a bíróság által hozott döntésnek? Mennyi volt a bírság pontos összege és mennyi büntetést fizetett Franciaország azóta?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Tisztelt Isler Béguin asszony, nem érezném helyesnek, ha a Tanács soros elnökeként válaszolnék Önnek, mivel nem a Tanács feladata, hogy állást foglaljon az Európai Közösségek Bírósága döntésének tagállamok által történő végrehajtását illetően. Francia miniszterként azonban biztosíthatom önt, hogy Franciaország teljes mértékben eleget tett a kiszabott ítélet rendelkezéseinek.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Ilda Figueiredo (H-0762/08)**Tárgy: Az USA-ban fogva tartott öt kubai hazafi jogai**

Amint az közzismert, az Amerikai Egyesült Államok közel tíz éve (1998. szeptember 12-e óta) tart fogva amerikai börtönökben öt kubai hazafit: Gerardo Hernándezt, René Gonzálezt, Ramón Labañínót, Fernando Gonzálezt és Antonio Guerrerót. Öt kubai állampolgárt, akik nem tettek mást, mint védelmezték országukat és népüket és azokat, akik a számos törvénytelen cselekedetnek estek áldozatul.

Mindeközben megtagadják tőlük alapvető emberi jogait, nem utolsósorban a családtagjaik által tett látogatásokat. Számos olyan európai parlamenti képviselő is volt, köztük én magam is, akitől megtagadták az engedélyt, hogy meglátogassuk őket.

Milyen lépéseket tervez a Tanács annak érdekében, hogy tudassa az amerikai hatóságokkal álláspontját a legalapvetőbb emberi jogok megsértését, valamint az öt fogva tartott férfi családtagjai börtönben tett látogatásának megakadályozását illetően?

Tudatta-e a Tanács az amerikai kormánnyal, hogy mit is gondol arról a tényről, hogy európai parlamenti képviselőktől, köztük tőlem is, megtagadták az engedélyt, hogy meglátogassuk az öt kubai hazafit?

28. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0773/08)**Tárgy: Az öt kubai hazafi azonnali szabadon engedése**

Tíz év telt el azóta, hogy az amerikai hatóságok koholt, alaptalan vádak alapján letartóztattak öt kubai hazafit: Gerardo Hernándezt, Antonio Guerrerót, Ramón Labañínót, Fernando Gonzálezt és René Gonzálezt. A szóban forgó személyeket azóta is amerikai börtönökben tartják fogva barbár körülmények között, a legalapvetőbb törvényeket sértve ezzel. A rabok nem fogadhatnak látogatókat, még rokonaikat sem, sőt, még azokat az európai parlamenti képviselőket sem, akik hivatalosan kérvényezték a látogatást.

Az Egyesült Államok nem csupán az öt rab alapvető emberi jogait sérti, de a nemzetközi és humanitárius jog alapelveit is.

Elítéli-e a Tanács az öt kubai további jogtalan fogvatartását?

Mi a Tanács álláspontja a nemzeti parlamentek, illetve a nemzetközi és nemzeti reprezentatív szervek felszólításairól, amelyekben az öt bebörtönzött kubai hazafi azonnali szabadon engedését követelik?

Közös válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió megismétli, hogy ellenez bármilyen önkényes fogvatartást és elítél minden olyan szituációt, amelyben nincs biztosítva az emberi jogok és az egyének tiszteletben tartása.

A Tanács tisztában van azzal a ténnyel, hogy előfordultak olyan esetek, amikor az Amerikai Egyesült Államok hatóságai nem engedélyezték családtagoknak vagy egyéb személyeknek, köztük európai parlamenti képviselőknek sem, hogy meglátogassák az öt fogva tartott kubai állampolgárt, akiket kémkedéssel vádolnak az amerikai hatóságok. Az ENSZ önkényes fogvatartással foglalkozó munkacsoportja szerint azonban a fogva tartott személyek rokonainak többsége megkapta a rabok meglátogatásához szükséges vízumokat.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Syed Kamall (H-0767/08)

Tárgy: Piacok

Egyetért-e velem a Tanács Elnöksége abban, hogy a szabadkereskedelem egy jó dolog, illetve, hogy a kormányok beavatkozása a piacba – beleértve az EU-t is – rossz? Egyetért-e a Tanács továbbá azzal, hogy a Lisszaboni Szerződés egyik legnagyobb hibája az, hogy nem támogatja ezt az elvet?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselőhöz hasonlóan a Tanács is hisz a piacgazdaságban. Ez a közösségi megközelítés egyik legfontosabb eleme, ahogyan erre az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. cikke is emlékeztet minket, amely a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvének tiszteletben tartását írja elő.

A jelenleg is megfigyelhető pénzügyi válság azonban arra hívta fel a figyelmet, hogy ez a piac nem biztos, hogy jól működik, ha nem szabályozzák. Ez nem ideológiai vita, csupán egy észrevétel: vannak bizonyos esetek, amikor nyilvános beavatkozásra van szükség annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a piac hatékony, felelősségteljes és növekedést ösztönző működését.

Ami pedig a Lisszaboni Szerződést illeti, nem szabad elfelejtenünk, hogy még mindig nem lépett hatályba, és nem a Tanács feladata, hogy értelmezze azt.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Mikel Irujo Amezaga (H-0768/08)

Tárgy: A 881/2002/EK rendelet szerinti feketelisták

Az EB 2008. szeptember 3-i ítélete (C-402/05. P. és C-415/05. P. sz. egyesített ügyek) hatályon kívül helyezte a 881/2002/EK⁽¹⁹⁾ rendeletet Y.A. Kadi úr és az Al Barakaat International Foundation vonatkozásában.

⁽¹⁹⁾ HL L 139, 2002.5.29., 9. o.

Az ítélet szövege kimondja, hogy „az alkalmazandó eljárásoknak megfelelő lehetőséget kell biztosítaniuk az érintett személy számára arra, hogy ügyével az illetékes hatóságokhoz fordulhasson”. Ez nem áll fenn a szóban forgó ügy kapcsán.

Biztosítani tudja-e a Tanács, hogy a jogi személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a rendelet mellékletébe történő felvétele a polgárok és szervezetek alapvető jogainak a lelkiismeretes tiszteletben tartása alapján történik?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Először is, szeretném visszaautasítani a „feketelista” címkét az Al-Kaida hálózattal vagy a tálibokkal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szembeni szankciókkal kapcsolatos európai intézkedésekre vonatkoztatva, amelyek az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1267 Bizottságának határozatait és szankcióit ültetik át. Ez egy olyan mechanizmus, amely bizonyos korlátozó intézkedéseket alkalmaz, amelyek elsődleges célja terrorcselekmények megelőzése. Ezek a listák jól ismertek és nyilvánosak ugyanúgy, mint az ezekhez kapcsolódó intézkedések.

Ami Kadi úr és az Al Barakaat International Foundation egyesített ügyeit illeti, a Tanács tudomásul vette az Európai Bíróság 2008. szeptember 3-i ítéletét. Az Európai Bíróság által említett védelemhez való jog tiszteletben tartása érdekében az Al-Kaida hálózattal vagy a tálibokkal összeköttetésben álló egyes személyek és szervezetek európai szankciók listájára történő felvételére indokot adó információkról az érintett felek értesítést fognak kapni. A válasz tehát, Kadi úr és az Al Barakaat International Foundation megteheti észrevételeit.

A Tanács megfontolja azt is, hogy milyen változtatásokat kellene végrehajtani az ENSZ Al-Kaida hálózattal vagy a tálibokkal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szembeni szankciói európai átültetési eljárásához. A Tanács mindenesetre biztosítani fogja, hogy az ítélet végrehajtásához szükséges intézkedésekre megfelelő időkereten belül kerüljön sor.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0771/08)

Tárgy: Az EULEX menetrendje

A H-0647/08 számú szóbeli kérdésemre adott válaszában a Tanács kifejtette azt a nézetét, hogy az EULEX misszió felállítása jelentősen javíthatná a helyzetet Koszovó északi részén. Miért halad a koszovói EULEX misszió felállítása ilyen lassan, mi a tervezett ütemterv ez év végéig, és a Tanács véleménye szerint mikor lesz az EULEX teljes értékűen működőképes és mikor tudja maradéktalanul vagy nagymértékben átvenni az UNMIK munkáját?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EULEX misszió felállítása az UNMIK átalakítási folyamata miatt késlekedik, amiről csak 2008 júniusában döntöttek. Ezenkívül a misszió felállítása függ az UNMIK helyiségeinek és felszereléseinek az átadásától is. Az átadásról szóló elvi megállapodás csak augusztus 18-án született meg és a megvalósítás rendkívül lassú a bonyolult adminisztratív eljárások miatt, mind az ENSZ, mind pedig az európai fél részéről.

Szeptember 21-én a Tanács döntött a misszió felállításának az elindításáról, heti hullámokban körülbelül hetente 100 ember kiküldéséről. Október végén elküldik majd az integrált rendőrségi egységek (IRE) felállítására vonatkozó kérelmet is, a misszióba november végén történő felvételére. Végül, az EULEX-be kiválasztott, jelenleg az UNMIK-nél dolgozó személyi állományt november végén helyezik át a misszióba.

Jelenleg körülbelül 300 állás még mindig betöltetlen. A tagállamokat és a nem uniós közreműködő államokat a héten ismételten felkérték, hogy sürgősen tegyék meg felajánlásaikat a fennálló hézagok kitöltésére. A

Tanács döntést hozott arról is, hogy egy másik nem uniós államot, Kanadát is felkéri a misszióban történő részvételre.

Ha a felállítás a tervek szerint halad majd és a szükséges felszerelések megvásárlása és átadása is olyan gyorsan történik, ahogyan azt a Tanács kéri, akkor december elején a misszió el fogja érni operatív kapacitását és képes lesz eleget tenni a mandátuma szerinti kötelezettségeinek.

*

* *

33. kérdés, előterjesztette: Gianluca Susta (H-0775/08)

Tárgy: Cipők

Szeptember utolsó hetén az olasz Guardia di Finanza (vám és pénzügyőrség) 1 700 000 pár cipőt kobozott el. A cipőkön hamisított védjegy volt és 84 000 páron megtévesztően a „made in Italy” címke szerepelt. Sok cipőben riasztó mértékű hat vegyértékű krómot találtak, ami egy rákkeltő hatóanyag.

Mi a Tanács véleménye erről az esetről és milyen intézkedéseket szándékozik tenni a jövőbeni esetek elkerülése érdekében? Szándékozik-e a Tanács sürgetni a Bizottságot, hogy gyakrabban kezdeményezzen dömpingellenes eljárásokat Kína ellen? Fontolóra veszi-e a Tanács a termékek minőségi előírásainak az erősítését a Bizottság harmadik országokból behozott termékek származásának kötelező megjelöléséről szóló rendeletre vonatkozó 2005. decemberi javaslatának (COM(2005)0661) az elfogadása által? Fontolóra veszi-e a Tanács a Bizottság sürgetését, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatokat, és/vagy hogy szigorítsa a nem uniós országokban gyártott textíliák, cipők, kozmetikumok, ékszerek és hasonló termékek nyomon követhetőségére és egészségügyi előírásaira vonatkozó hatályos jogszabályokat?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A hamisítás valós veszedelem, ami veszélyezteti az európai vállalkozások versenyképességét és a fogyasztók egészségét és biztonságát. A jelenség aggasztó dimenziójára tekintettel a francia elnökség a közelmúltban állásfoglalás formájában útjára indított egy kezdeményezést a hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelemre irányuló átfogó európai tervről, amelyet szeptember 25-én, a Versenyképességi Tanács ülésén elfogadtak. Ily módon az Európai Unió létre fog hozni egy, a hamisítással és a szerzői jogi kalózkodással foglalkozó európai megfigyelőközpontot a Bizottság már meglévő struktúrái alapján; fokozott fellépésre kerül sor a fogyasztókkal történő kommunikáció és figyelemfelhívás területén, valamint a szakemberek közötti együttműködés elősegítése céljából a köz- és a magánszféra között partnerségi megállapodásokat alakítanak ki.

A hamisítás elleni küzdelem életbevágóan fontos a vállalkozásaink versenyképessége szempontjából. A Bizottság és a tagállamok ezért a legfontosabb partnerekkel, beleértve különösen az Egyesült Államokat és Japánt, kidolgozták a hamisítás elleni küzdelmet szolgáló többoldalú kereskedelmi megállapodást (ACTA). Ennek a megállapodás-tervezetnek, amely erősíteni fogja a meglévő nemzetközi együttműködést, hosszú távon a nagyobb feltörekvő piacok, köztük Kína bevonása a célja. Minden kétoldalú megállapodás, amelyet az Európai Unió nem uniós országgal köt, tartalmaz záradékokat a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatban. A nemzetközi együttműködés fokozódni fog olyan fórumokon is, mint a WTO, vagy a G8-akon keresztül. Már jó eredményeket értünk el az Egyesült Államok vámügyi szerveivel, jelentős lefoglalások történetek, és folytatnunk kell ezt a munkát.

Ami Kínát illeti, a dolgok itt is javulnak. A kínaiak felülvizsgálták törvényi és rendeleti rendelkezéseiket és exportellenőrzéseket vezettek be. Miközben még sok a tennivaló Kínában – és különösen éberek leszünk ezzel a kérdéssel kapcsolatban –, gratulálnunk kell az országnak azokhoz az erőfeszítésekhez, amelyeket kész megtenni, hogy megfelelő jogszabályokkal vértesse fel magát és ezeket hatékonyan használja. Ezzel kapcsolatban várhatóan 2008. december 1-én, az EU-Kína csúcstalálkozón sor kerülhet az EU és Kína közötti vámügyi cselekvési terv elfogadására.

Ami a dömpingellenes eljárásokat illeti, amint tudják, az ilyen eljárások alkalmazása mindenekelőtt megkívánja, hogy az érintett közösségi gazdasági ágazat panaszt tegyen. Ezután tud a Bizottság vizsgálatot indítani és ellenőrizni, hogy valóban dömpingről van-e szó. Ezért a panaszok száma meghatározza a vizsgálatok számát és a vállalkozásoknak jól tájékozottnak kell lenniük e tekintetben. Sajnálatos - amint ezt

egy nemrégiben ebben a témában Európában végzett vizsgálat során ők maguk is kiemelték -, hogy a jelenlegi eljárások bürokratikusak, hosszadalmasak és gyakran félreérthetőek. Nem szabad elbátortalanítanunk a vállalkozásokat, akik úgy érzik, hogy kárt okozott számukra a versenyellenes gyakorlat, attól, hogy a tisztességes verseny helyreállítása érdekében az európai intézményekhez forduljanak. Azért, hogy erre bátorítsuk őket, kétségtelenül segíteni kell őket, elő kell segíteni a lépéseket, ésszerűsíteni és gyorsítani kell az eljárásokat, fenntartva a dömpingellenes harc rendíthetetlen szigorát.

Ami az importált termékeken a származási ország megjelölését illeti, jelenleg az Európai Közösségnek nincs jogszabálya a nem uniós országból behozott ipari termékek származási megjelölésére ("Made in..." címkék). A Bizottság által 2004-ben szervezett konzultációk során néhány tagállam és különböző érdekelt szervek (iparágak, szakszervezetek, fogyasztók és más intézmények) aggodalmukat fejezték ki az importált termékeken lévő félrevezető és/vagy hamis származásjelölések növekvő száma miatt, és szabályozást kértek arra vonatkozóan, hogy kötelező legyen feltüntetni az importárakon és/vagy uniós termékeken a származási helyet. A Bizottság által 2005-ben benyújtott javaslat előirányozta a termék eredetének legalább részbeni, vámszabályokon keresztüli meghatározását. A javaslat elfogadásához szükséges politikai és jogi feltételeket azonban, amint tudják, ez idáig még nem sikerült elérni. Ez azt jelenti, hogy folytatnunk kell az ezzel kapcsolatos munkánkat, mivel egy ilyen tervezethez konszenzus kell. Hangsúlyoznom kell azt is, hogy a Tanács tudomásul vette az Európai Parlament 2007. novemberi nyilatkozatát az eredetmegjelölésről⁽²⁰⁾.

Ami a nyomon követhetőséggel és az egészségügyi és biztonsági előírásokkal kapcsolatos jogszabályokat illeti, ezzel kapcsolatban a Bizottságnak kell benyújtania javaslatokat.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0778/08)

Tárgy: Az EU-ba belépő és ott élő migránsok orvosi ellenőrzése

A portugál elnökség „Egészség és Migráció az Európai Unióban” című (2007 második félévére vonatkozó) jelentése szerint az EU-ba érkező migránsokra és menekültekre egyre növekvő számban jellemzőek a fertőző, valamint a nem fertőző betegségek, amelyeket vagy az anyaországból hoznak magukkal, vagy amelyek a hirtelen környezetváltozás és a befogadó országban őket fogadó nehéz életkörülmények miatt később alakulnak ki.

Az előbb említett adatok és a Tanács 2007. decemberi ülésének következtetései fényében, illetve szem előtt tartva azon régiók lakosainak közegészségügyi aggályait, ahová tömegesen érkeznek illegális bevándorlók, meg tudja-e mondani a Tanács, hogy a portugál elnökség javaslatai közül melyeket hajtották végre? Melyek azok, amelyek jelenleg is mérlegelés alatt állnak? Mi jelenleg a helyzet a tagállamokban és milyen lépések állnak fejlesztés alatt vagy vannak tervbe véve az EU-n belül a betegségek megfigyelésével és leküzdésével kapcsolatban a migránsok befogadó országokba való belépésekor, valamint az azt követő időszakban? Milyen javaslatok vagy tervek léteznek azon személyek egészségének védelmére, akik a migránsokat fogadó központokban dolgoznak?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő által említett probléma fontosságát a Tanács is elismerte 2007. december 6-i, az egészségről és migrációról szóló⁽²¹⁾ következtetéseiben. Ezekben a Tanács felszólította a tagállamokat, hogy egyrészt könnyítsék meg a migránsok számára az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, valamint biztosítsák azt, hogy mindezt a vonatkozó közösségi, nemzetközi és nemzeti jogszabályoknak megfelelően tehessék meg.

Ugyanezekben a következtetéseken a Tanács arra is rámutatott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 152. cikke kimondja, hogy a Közösségnek az egészségvédelem magas szintjét kell biztosítania, azzal a kitételrel, hogy népegészségügy terén való közösségi fellépés során teljes mértékben tiszteletben kell

⁽²⁰⁾ Nyilatkozat 0075/2007

⁽²¹⁾ Doc. 15609/07.

tartani a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás szervezésére és nyújtására vonatkozó hatáskörét, így ez csupán kiegészítheti a nemzeti politikákat.

Így tehát jelenleg nincsen olyan Európai Unió stratégia, amely a migránsok belépéskor történő egészségügyi ellenőrzésével foglalkozna, mivel ez a tagállamok feladata.

Ez az oka annak is, hogy eddig soha nem volt olyan konkrét közösségi jogszabály, amely a migránsokat és menekülteket fogadó központokban dolgozó személyek egészségének megvédésével foglalkozott volna. Ennek ellenére a 89/391/EGK tanácsi irányelv⁽²²⁾, és ezen belül is annak 6. cikke arra kötelezi a munkaadókat, hogy értékeljenek ki minden olyan kockázati tényezőt, amelyeknek a munkavállalók ki lehetnek téve, illetve hogy tegyék meg a munkavállalók egészsége és biztonsága érdekében szükséges lépéseket.

Továbbá a migránsok egészsége, illetve egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésük egy olyan aggály, amelyet a Tanács számításba vett, különösen az elmúlt időszakban végzett munkája során. Az Európai Parlament és a Tanács idén június 18-án elfogadott irányelve a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról a következőket határozza meg:

– az irányelv végrehajtása során kötelező jelleggel figyelembe kell venni „az érintett harmadik országbeli állampolgár egészségi állapotát” (5. cikk);

– a tagállamoknak „biztosítani kell a sürgősségi egészségügyi ellátást és a betegségek alapvető kezelését” (14. cikk) a migránsok számára, különös tekintettel azokra az esetekre, amikor ezek a migránsok őrizet alatt állnak (16. cikk).

Ezenfelül a jelenleg tárgyalás alatt álló, a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó egységes engedélyre irányuló egységes kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat olyan, harmadik országok állampolgárainak kijáró jogokat sorol fel, amelyeket nekik az Európai Unió minden polgárához hasonlóan élvezniük kellene, és ezek közül az egyik a biztonságos és egészségre nem ártalmas munkahelyi környezethez való jog (12. cikk).

*
* *

35. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0781/08)

Tárgy: A gyártás és a foglalkoztatás védelme az egyes EU tagállamok textil- és ruházati szektoraiban

Az Európai Unió és Kína megállapodást kötött Kínából az EU tagállamaiba importált textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáira vonatkozó közös ellenőrzési rendszerről. Mivel 2008. december 31. egyre közelebb van, elárulná a Tanács,

miképpen kívánja elkerülni, hogy 2008 után megismétlődjön az, ami 2005-ben, amikor a Kínából importált textil- és ruházati termékek száma hatványozottan nőtt?

Tervezi-e a Tanács javasolni a kettős ellenőrzési mechanizmus használatának meghosszabbítását 2008. december 31-e után is? Mi a jelenlegi helyzet a „made in” jelzésekkel kapcsolatos szabályozásjavaslatot illetően?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács teljes mértékben tisztában van azzal, hogy lassan elérkezünk az Európai Bizottság és a Kínai Népköztársaság Kereskedelmi Minisztériuma között fennálló, egyes textíliák és ruhatermékek exportjára vonatkozó egyetértési megállapodás érvényességének végéhez. Ugyanez igaz a 1217/2007 számú bizottsági

⁽²²⁾ A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv.

rendeletre is, amelynek értelmében 2008 során bizonyos kínai termékek Közösségbe történő importálását a kettős ellenőrzési rendszer felügyelte.

Általában véve a közös kereskedelmi politika területén a Bizottság feladata, hogy javaslatokat nyújtson be a Tanács felé. Eddig a Tanács nem kapott egyetlen javaslatot sem a Bizottságtól ebben a témakörben. Ezenkívül úgy tűnik, hogy eddig a napig az érdekelt európai iparágak sem nyújtottak be kérvényt ez ügyben.

Ami a származási ország megjelölését illeti az importált termékeken, az Európai Közösségben a mai napig nincs olyan jogszabály, amely az EU-n kívüli országokból importált ipari termékek eredetjelölésével foglalkozna. ('made in' címkék).

A Tanács által 2004-ben szervezett konzultációk során bizonyos tagállamok és egyes érdekelt testületek (iparágak, kereskedelmi szakszervezetek, fogyasztók és egyéb intézmények) kijelentették, hogy egyre inkább aggasztónak találják azt, hogy az importált termékeken félrevezető és/vagy hamis megjelölések vannak a származási helyet illetően, és olyan szabályok kialakítását követelték, amelyek kötelezővé tennék, hogy mind az importált, mind pedig az EU-ban gyártott termékeken tüntessék fel a származási helyet. A Bizottság által 2005-ben benyújtott javaslat lehetővé tette, hogy elő lehessen irányozni egy termék származási helyének – legalább részbeni – megállapítását a vámszabályokon keresztül.

Ahogy azonban azt Önök is tudják, a javaslat elfogadásához szükséges politikai és jogi követelményeket még mindig nem sikerült elérni. Ez azt jelenti, hogy mindenképpen tovább kell dolgoznunk ezen a problémán, hiszen egy ilyen projekt konszenzust követel meg. Ki kell hangsúlyoznom továbbá azt is, hogy a Tanács feljegyezte az Európai Parlament által 2007 novemberében elfogadott eredetjelölésről szóló nyilatkozatot ⁽²³⁾.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0788/08)

Tárgy: Gazdasági válság Európában

Szándékozik-e a Bizottság állást foglalni az Európát potenciálisan fenyegető jelentős gazdasági válsággal kapcsolatban, és ha igen, mi lesz az álláspontja?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az elsődleges célunk természetesen reagálni a pénzügyi válságra. Mindannyian – a Tanács, az Európai Parlament, a Bizottság és a Központi Bank – tudatában vagyunk feladatainknak és felelősségünknek.

Az Európai Tanács épp most adta egyhangú támogatását ahhoz a tervhez és elvekhez, amelyeket az euróövezet országainak állam- és kormányfői fogadtak el október 12-én Párizsban. A 27 tagállamnak most világos válasza és határozott, indokolt alapja van a pénzügyi válság kezelésére. Röviden ez volt a prioritás: lehetővé tenni az Európai Unió összehangolt és következetes fellépését.

Természetesen tudatában vagyunk a válság gazdaságra és a kockázatok növekedési rátára gyakorolt hatásainak. A szeptemberi nizzai informális ülésen és utána az október 7-i tanácsi ülésen a pénzügyminiszterek megállapították a gazdasági visszaesésre adandó összehangolt válasz kiinduló elemeit. Ebben a kérdésben következtetéseket fogadtak el.

Ugyanezen célokat szem előtt tartva, 2008. október 15-én és 16-án az Európai Tanács hangsúlyozta a növekedés és foglalkoztatás támogatásához szükséges lépések iránti eltökéltségét. Ennek érdekében a Bizottság mandátumot kapott, hogy „az év végéig tegyen megfelelő javaslatokat, különösképpen az európai ipar nemzetközi versenyképességének a megőrzésére”.

*
* *

⁽²³⁾ Nyilatkozat 0075/2007

37. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0790/08)

Tárgy: A nemzetközi jog Törökország általi betartása

Az utóbbi néhány napban a török hadsereg ismét katonai repülőgépeket küldött az Irak északi részén fekvő Avasin-Basyan térség bombázására, tovább szítva ezzel a feszültséget a két ország határa mentén és megsértve a határok sérthetlenségének nemzetközi jogban megtestesült elvét, pusztító következményekkel a helyi lakosság számára.

Elítéli-e a Tanács Törökországnak ezen új támadásait egy másik ország területe ellen, amelyek megsértik a határok sérthetlenségének nemzetközi jogban megtestesült elvét?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések árja során.

Az Európai Unió szoros figyelemmel kíséri a helyzetet. A 2007. december 10-i következtetéseiben a Tanács elítélte minden terrorista támadást és török területen elkövetett erőszakot és kifejezte szolidaritást a török néppel. A Tanács támogatta Törökország arra irányuló erőfeszítéseit is, hogy megvédje lakosságát és harcoljon a terrorizmus ellen, tiszteletben tartva az emberi jogokat, az alapvető szabadságokat, valamint a nemzetközi jogot, és megőrizve a regionális békét és stabilitást.

2008. október 3-i nyilatkozatában az Elnökség a leghatározottabban elítélte a PKK által végrehajtott támadást a Törökország dél-keleti területén lévő katonai létesítmény ellen. Az Elnökség megismételte, hogy az Európai Unió szilárdan Törökország mellett áll a terrorizmus elleni harcában.

Egy korábbi, 2008. február 25-én közzétett nyilatkozatában a Tanács Elnöksége, „miközben elismerte, hogy Törökországnak meg kell védenie lakosságát a terrorizmustól”, felszólította Törökországot, hogy „tartózkodjon az aránytalanul erős katonai akciótól és tartsa tiszteletben Irak területi integritását, az emberi jogokat és a jogállamiságot”. Arra is felszólította Törökországot, hogy „korlátozza katonai akciót azokra, amelyek okvetlenül szükségesek fő célja eléréséhez – a török lakosság terrorizmustól való megvédéséhez”.

Emellett Törökország keleti és dél-keleti területével kapcsolatban a Tanács megismételte, hogy gyorsan ki kell dolgozni és meg kell valósítani egy átfogó stratégiát a régió gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésének biztosítása érdekében.

Ezen probléma megoldása érdekében rendkívül fontos a Törökország és Irak közötti párbeszéd és együttműködés megerősítése. A Tanács felszólította az iraki kormányt és a kurd regionális kormányt, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a török határ tiszteletben tartása érdekében és annak biztosítására, hogy az iraki területet nem használják Irak szomszédai elleni erőszakos fellépésre. Irak és Törökország között érvényben van egy 2007. szeptember 28-án aláírt terrorizmus elleni harcról szóló együttműködési megállapodás, amely megfelelő keret az EU számára a Törökország és Irak közötti párbeszéd és együttműködés folytatásának ösztönzésére.

Az EU megismétli, hogy erősíteni kell ezt az együttműködést annak érdekében, hogy Irak területe ne lehessen a Törökország elleni terrorista akciók kiindulópontja.

A fentiek értelmében a tisztelt képviselő úr biztos lehet abban, hogy az Európai Unió továbbra is szoros figyelemmel fogja kísérni a helyzetet és ösztönözni fogja a megoldáskeresést a Törökország és Irak közötti együttműködés alapján.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0791/08)

Tárgy: Tanácsi előkészítő testületek

A COREPER mellett a Tanácsnak több mint 163 előkészítő testülete van. 2007-ben ezek az előkészítő testületek 4183 ülést tartottak.

Ezeknek az előkészítő testületeknek az ülései nyitottak a közvélemény vagy az Európai Parlament tagjainak a számára? Nyilvánosságra hozzák az ülések időpontjait és helyeit? Vezetnek jegyzőkönyvet az üléseken?

Minden tagállamnak csak egy képviselője vesz részt egy adott ülésen? Ki más vesz részt az üléseken? 2007-ben egy ilyen ülésen mi volt a legmagasabb és a legalacsonyabb résztvevői szám? Alkalmaznak-e szinkrontolmácsokat ezeken az üléseken?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Megjegyzem, hogy ez a kérdés a folytatása annak az írásbeli kérdésnek, amelyet a tisztelt képviselő úr 2008. június 30-án tett fel a Tanácsnak, és amelyre szeptemberben egy igen részletes választ kapott⁽²⁴⁾. Valójában a Tanácsnak ez a válasza tette lehetővé, hogy Martin úr hét kiegészítő kérdést tehessen fel, amelyekre ma válaszolni fogok:

(1) a Tanács előkészítő testületei üléseinek nyilvánosságával, (2) az ülésekkel kapcsolatos bizonyos információk nyilvánosságra hozatalával, (3) a jegyzőkönyvekhez való hozzáféréssel, (4) a résztvevők számával, (5) a tagállami képviselőkön kívüli más személy részvételi lehetőségével az üléseken, (6) a részvételi adatokkal, (7) ezeken az üléseken tolmácsok használatával kapcsolatban.

Először is, szeretnék rámutatni, hogy az eljárási szabályzata 8. cikkének 1. bekezdése értelmében és az ezekben a szabályokban meghatározott feltételek értelmében a Tanács tanácskozásai nyitottak a közvélemény számára azokban az esetekben, amikor mint társjogalkotó együttdöntési eljárásban működik együtt az Európai Parlamenttel. Más esetekben a Tanács munkája nyitott lehet a közvélemény számára, amennyiben a Tanács így dönt. Ez a helyzet különösen akkor, amikor a Tanács tanácskozásai fontos, nem együttdöntési eljárásban elfogadott jogalkotási javaslatokra vonatkoznak, valamint az Európai Unió és polgárai érdekeit érintő fontos kérdésekkel kapcsolatos nyilvános vitákkal kapcsolatban.

Ezeket az eseteket kivéve ezek a tanácskozások nem nyitottak a közvélemény számára. Ugyanez vonatkozik a Tanács minden előkészítő bizottsági ülésére (Coreper, bizottságok és munkacsoportok). Így a Tanács ülésein és az előkészítő testületek ülésein csak a tagállamok és a felhatalmazott tisztségviselők vehetnek részt. A Tanács eljárási szabályzatának 5. cikke értelmében a Bizottságot meghívják a Tanács üléseire, valamint az előkészítő testületeinek az üléseire. Ugyanez vonatkozik az Európai Központi Bankra azokban az esetekben, amikor kezdeményezési jogát gyakorolja. Ennek ellenére a Tanács eseti alapon dönthet másként, így megtörténhet, hogy kivételesen más közösségi intézmény vagy testület képviselőit felkéri a Tanács vagy előkészítő testületeinek az ülésein való részvételre és jelenlétük a megvitandó kérdéstől és a célszerűségtől függ.

Ami a Tanács és az előkészítő testületek üléseivel kapcsolatos gyakorlati információkat illeti, ezekhez könnyű a hozzáférés, miután ezek a Tanács weboldalán a „Dokumentumok – Törvényhozási Átláthatóság – Időpontok és Napirendek” menüpont alatt megtalálhatók.

Ami a jegyzőkönyveket illeti, az eljárási szabályzat értelmében a tanácsi üléseken jegyzőkönyvet kell vezetni. Az előkészítő testületek üléseivel kapcsolatban nincs ilyen előírás. A Tanács előkészítő testületeinek fő tevékenységei azonban megfigyelhetők a Tanács munkanyagaiban, amelyeket a tagállamok képviselőinek kiosztanak és a Tanács dokumentumainak nyilvántartásában tárolnak.

Ami a résztvevők számát illeti, a legtöbb esetben a napirendi pont adott pontjánál a jelenlévő képviselők száma tagállamonként egy vagy kettő. Néhány ülésen, amennyiben a terem kapacitása megengedi, ez a szám magasabb lehet.

Ami az ülések részvételi adatait illeti, az esetek nagy többségében az összes tagállam és a Bizottság képviselői részt vesznek az előkészítő testületek ülésein.

Végül szeretném tájékoztatni, hogy ami a tolmácsolást illeti, erre a 2007. július 23-i 111/07. számú SG/HR határozat vonatkozik.

*
* *

⁽²⁴⁾ Írásbeli választ igénylő kérdés E-3908/08, doc. 12141/08

39. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikienė (H-0792/08)**Tárgy: Külön uniós költségvetési keret a balti- tengeri stratégiára**

Az EU 2009. évi költségvetési eljárása kapcsán mi a Tanács álláspontja a balti-tengeri terület stratégiájának (2009-től kezdődően és a következő években folytatódva) megvalósítását szolgáló külön költségvetési kerettel kapcsolatban, amit a 2006. november 16-i, az Északi Vetület balti-tengeri térségre vonatkozó stratégiájáról szóló P6TA(2006)0494 EP állásfoglalás fejtett ki, ahol az Európai Parlament saját költségvetési keretet kért a balti-tengeri térségre vonatkozó stratégiájához?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács egyetért a tisztelt képviselőasszonnyal abban, hogy fontos a balti-tengeri térségre vonatkozó stratégia kidolgozása. Ezzel kapcsolatban ki kell emelni, hogy az Európai Tanács 2007. december 14-én felkérte a Bizottságot, hogy legkésőbb 2009 júniusáig terjesszen elő egy balti-tengeri területtel kapcsolatos stratégiát.

A Tanács mindig rendkívüli figyelemmel vizsgálja az Európai Parlament álláspontját és bizonyosan így fog tenni a 2009. évi költségvetés második olvasatakor. Amennyiben a tisztelt képviselőasszony által felvetett módosítást 2008. október 23-án, a 2009. évi költségvetés első olvasatakor elfogadja az Európai Parlament, a Tanács bizonyosan el fog fogadni egy ilyen módosítással kapcsolatos álláspontot 2008. november 21-én, a költségvetés második olvasatakor.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK**54. kérdés, előterjesztette: Giovanna Corda (H-0718/08)****Tárgy: A légi utasok jogairól szóló rendelet alkalmazásának hiánya**

Több közelmúltbeli bizottsági javaslat, különösen a visszautasított beszállás és a légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén a légi utasok jogairól szóló 261/2004/EK rendelet⁽²⁵⁾ rendkívül ellentmondó előírásainak alkalmazását érintő speciális kérdésekre válaszoló információs dokumentum ellenére a légitársaságok még mindig megkerülik a rendeletet, időnként „vis maiorra” vagy „rendkívüli körülményekre” hivatkozva, hogy elkerüljék a károsult utasok jogos követeléseinek a figyelembevételét.

Mivel a légitársaságokkal való párbeszéd és az önszabályozásuk is meghiúsult, a Bizottság szándékozik-e végül jelentősebb szankciókat alkalmazni vagy megváltoztatni a rendeletet, hogy megvédje és kárpótolja az európai polgárokat, akiknek a jogait megsértik?

Válasz

(FR) A Bizottság 2007. áprilisi közleményében⁽²⁶⁾ megállapította, hogy elegendő időt kell adni az érdekelt feleknek (a nemzeti jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságoknak és a légitársaságoknak), hogy legyen idő arra, hogy a közöttük életbe lépett bármilyen egyezmény eredményt hozhasson.

Az Európai Bíróság rövidesen ítéletet hoz egy adott ügyben megjelenő számos előzetes kérdésben, amelyeknek célja tisztázni a rendelet több vitatott pontját⁽²⁷⁾, többek között a „rendkívüli körülmények” fogalmát. A meghozandó ítélet segíteni fog az érdekelt feleknek e fogalom meghatározásának javításában.

A Bizottság rendszeres kapcsolatot tart a nemzeti jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságokkal a rendelet alkalmazásának nyomon követése érdekében. Különösen érdekelt abban, hogy hogyan kezelik

⁽²⁵⁾ HL L 46, 2004.2.17., 1. o.

⁽²⁶⁾ COM(2007)168 végleges dokumentum

⁽²⁷⁾ C-402/07 és C-432/07, amelyeknek nyilvános meghallgatására 2008. szeptember 24-én került sor.

ezek a testületek az utasok panaszait. A Bizottság nagy figyelmet szentel a nemzeti hatóságok és a légitársaságok között 2007 végén életbe lépett önkéntes egyezmények betartásának.

Az év végéig a Bizottság elemezni fogja a rendelkezésére álló információkat⁽²⁸⁾, hogy értékelhesse, ezek az önkéntes egyezmények megfelelő orvoslát jelentenek-e a rendelet alkalmazásában megfigyelt hiányosságokra.

A várakozások szerint a Bizottság 2009 első negyedében közleményben fogja tájékoztatni a többi intézményt az értékelés eredményeiről, amely szükség esetén pontosítani fogja a megtenni szükséges kiegészítő intézkedéseket.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Robert Evans (H-0722/08)

Tárgy: Csökkent mozgásképességű utasok

Milyen tárgyalásokat folytatott a Bizottság a 27 tagállam illetékes hatóságaival a fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek repülővel történő utazás során őket megillető jogokkal foglalkozó jelentős előrehaladásának és végrehajtásának nyomon követését illetően?

Tervez-e a Bizottság bármilyen más, a fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek akadálymentes hozzáféréseivel kapcsolatos jogszabályt a közlekedés területén?

Válasz

(FR) Az utasok jogainak kérdése a prioritások között szerepel a közlekedésért felelős biztos mandátumában. Ez olyan terület, ahol az Európai Unió konkrét intézkedéseket fogantathat, és pozitív hatással lehet a polgárok életére. Ez a közlekedés minden formájára vonatkozik.

A légiközlekedésben a fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogaival kapcsolatos rendelet minden előírása 2008 júliusában életbe lépett. A rendelet elfogadásától rendelkezésre álló két éves átmeneti időszak lejárt.

A Bizottság üdvözlöi azt a tényt, hogy az ágazat minden szereplője, különösen a légitársaságok és az európai reptülberek, mindent elkövettek annak érdekében, hogy a rendelet sikeres legyen.

A Bizottságnak nincs kétsége afelől, hogy ez lesz a helyzet a nemzeti hatóságok esetében is. Gyakori összeköttetésekön keresztül már most is szorosan nyomon követi a munkájukat.

2008 decemberében a közlekedésért felelős biztos személyesen fogja megnyitni Brüsszelben az első munkaértekezletet a nemzeti jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságokkal. Az a cél, hogy azonosítsák a rendelet alkalmazásával kapcsolatos kezdeti nehézségeket és megtalálják a legjobb módját a következtetések levonásának.

Ez az ülés egy folyamat kezdete lesz, amely reményeink szerint produktív lesz. Magától értetődő, hogy ha problémák merülnek fel, a Bizottság tudatában lesz felelősségének, és ha szükséges, használni fogja az EK-Szerződés értelmében ráruházott eszközöket.

Ami a vasúttal közlekedők jogait illeti, a 2009. december 3-án életbe lépő rendelet biztosítani fogja többek között a fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek vasúti közlekedéshez való diszkriminációmentes hozzáférését.

A tengeri szállítással és az autóbuzsós közlekedéssel kapcsolatban a Bizottság 2008 végén jogalkotási intézkedéseket fog elfogadásra javasolni.

A fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogai, beleértve a diszkriminációmentességet és a segítségnyújtást, fontos részei lesznek mindegyik javaslatnak, amelyek felölelik majd a következő kérdéseket is: a szereplők felelősségi rendszere, törles vagy késés esetén segítségnyújtás, a panaszok kezelése és a jogorvoslát eszközei és az utasok tájékoztatása.

⁽²⁸⁾ Ide tartoznak a tagállamok által szolgáltatott adatok, a Bizottság és az európai fogyasztói központok hálózata által kezelt számos panasz, az európai parlamenti képviselők írásbeli választ igénylő kérdéseiben említett esetek, a Bizottság által rendelt külső tanulmányok eredményei, valamint az érdekelt felek által szolgáltatott információk.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0726/08)

Tárgy: Vámmentes cikkek és biztonsági intézkedések

A jelentések szerint még mindig vannak olyan harmadik országból érkező utasok, akik uniós légi csomópontokon utaznak át, és továbbra is elkobozzák az általuk vámmentesen vásárolt folyadékokat.

Tud-e helyzetjelentést adni a Bizottság az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról szóló 622/2003/EK rendelet⁽²⁹⁾ módosító 915/2007/EK rendelet⁽³⁰⁾ végrehajtásáról?

Válasz

A Bizottság 915/2007/EK rendeletének⁽³¹⁾ életbe lépése óta számos harmadik ország jelezte érdekltségét a folyadékokra, aeroszolokra és gélekre (LAG) vonatkozó általános közösségi szabályok alóli mentesség iránt. Ez a rendelet bizonyos feltételek teljesülése esetén mentességet ad a LAG-ok korlátozása alól arra, amit az utasok harmadik országok vámmentes üzleteiben vásároltak. Harmadik országok kérésére a Bizottság azonnal tájékoztatta ezeket az országokat a teljesítendő feltételekről.

Eddig két ország – Szingapúr és Horvátország – fejezte be sikeresen ezt az eljárást. Ennek megfelelően ennek a két országnak hét repülőterén vásárolt folyadékok mentesek a közösségi repülőterek biztonsági pontjain az elkobzás alól (feltéve, hogy a folyadék egyszer lezárható zacskóban van, és megfelelő bizonyíték van arra, hogy a vásárlás a repülőtér légi oldalán, nem több mint harminchat órán belül történt).

A Bizottság aktívan részt vesz a harmadik országokkal folytatott tárgyalásokban, hogy lássa, ki lehet-e terjeszteni a mentességet élvező repülőterek számát anélkül, hogy veszélyeztetné a közösségi repülőterek biztonságát.

A Bizottság eltökélt szándéka, hogy megszűnjön a folyadékok kézipoggyászban történő szállítására vonatkozó tilalom, mielőtt a technika lehetővé teszi olyan berendezések bevezetését a repülőtereken, amelyek gyorsan elemezni tudják egy lezárt üveg tartalmát annak megállapítására, hogy tartalmaz-e folyékony robbanószert vagy sem. Az iparágakkal és a tagállamokkal való konzultációkat követően a Bizottság reméli, hogy 2010 áprilisára ez lesz a helyzet.

Amíg azonban ilyen berendezés nem áll rendelkezésre, addig a Bizottság véleménye az, hogy a kézipoggyászokban szállított folyadékokra vonatkozó jelenlegi szabályozást fenn kell tartani annak érdekében, hogy az uniós polgárok védelme biztosított legyen és elhárítsák egy repülőgép elleni folyékony robbanószerszert terror támadás veszélyét.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0727/08)

Tárgy: A Swansea és Cork közötti kompkapcsolat

A Swansea és Cork közötti kompszolgáltatás fontos kapocs volt Írország déli része és Wales gazdaságai között. Hatalmas értéket jelentett mindkét régió turizmusa számára és a teherforgalomnak az utakról való eltűnésével csökkentett CO₂-kibocsátáshoz vezetett.

2006-ban azonban ez a szolgáltatás megszűnt a szolgáltató rövid távú pénzügyi perspektívája miatt, a visszaállításra vonatkozó kifejezett terv nélkül.

Ezért azt kérdezem a Bizottságtól, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok alapján az ír kormány támogathatná-e a szolgáltatás első három évében az út visszaállítását? Ez a közszolgáltatás hatalmas

⁽²⁹⁾ HL L 89, 2003.4.5., 9. o.

⁽³⁰⁾ HL L 200, 2007.8.1., 3. o

⁽³¹⁾ A Bizottság 915/2007/EK rendelete (2007. július 31.) az egységes légiközlekedés-védelmi követelményrendszer végrehajtásához szükséges intézkedések meghatározásáról szóló 622/2003/EK rendelet módosításáról.

hozzáadott értékén, a turizmus ágazat támogatásán és csökkentett környezeti hatáson alapul olyan alternatívákkal szemben, mint a közúti fuvarozás vagy a légi közlekedés.

Válasz

Minden tagállam szabadon köthet közbeszerzési szerződéseket a tengeri utakra, legyen az ezen a tagállamon belül vagy az utóbbi és egy másik tagállam között, mint a tisztelt képviselő úr által feltett kérdésben, feltéve, hogy ezek a szerződések megfelelnek a tengeri kabotázs rendeletnek (3577/92/EK tanácsi rendelet) és teljesítik az Altmark ítélezési gyakorlatban megállapított négy feltételt, amely esetben a kérdéses szerződések nem tekinthetők állami támogatásnak az EK-Szerződés értelmében. Azt a vállalkozást, amely közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése céljából nyújt szolgáltatást, közbeszerzési eljárás során választják ki, amely annak az ajánlattevőnek a kiválasztását engedélyezi, amely az adott szolgáltatást a legalacsonyabb áron képes a közösség számára nyújtani, vagy, ha nem ez a helyzet, akkor a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell meghatározni, amelyek egy jól működtetett és szállítóeszközökkel megfelelően ellátott tipikus vállalkozásnál merülnének fel. Gyakran a közbeszerzési szerződések nyilvános tenderen ítélik oda, hogy ne essenek az állami támogatás szabályozása alá. Egyébként a közszolgáltatási ellentételezés az EU-Szerződés állami támogatási szabályozása alá esik, ami itt ebben a jelenlegi ügyben a tengeri szállításhoz nyújtott állami támogatásra vonatkozó közösségi iránymutatásokat, speciálisan a rövid távú tengeri hajózásra vonatkozó indulási célú állami támogatás 10. szakaszát jelenti.

Emellett a tagállamok támogatást nyújthatnak a hajótulajdonosoknak egy új tengeri járat elindításához azt követően, hogy a Bizottság, miután tájékoztatták a tervezett támogatásról, döntést hozott ennek engedélyezéséről. A tengeri szállításhoz nyújtott állami támogatásra vonatkozó közösségi iránymutatások⁽³²⁾ alapján az indulási célú állami támogatás valójában összeegyeztethető a közös piaccal, feltéve, hogy bizonyos feltételek teljesülnek.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0729/08)

Tárgy: Európai Közlekedésbiztonsági Egyezmény

Az Európai Közlekedésbiztonsági Egyezmény nagy siker az EU számára és azt mutatja, hogy a közösségek és a vállalkozások hajlandók szerepet vállalni a közúti halálozások csökkentésének az elősegítésében. Mivel az Európai Közlekedésbiztonsági Egyezmény benyújtott tervei lejáratának dátuma 2010, a Bizottság együtt fog-e működni és ösztönözni fogja-e az egyezmény aláíróit, hogy értékeljék át a rendszereiket annak érdekében, hogy kiterjeszthetők legyenek a következő közlekedésbiztonsági stratégia részeként?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő úr által kifejtett véleményt, hogy az Európai Közlekedésbiztonsági Egyezmény nagy siker. Jelenleg 1130 regisztrált aláírója van és ez a szám állandóan növekszik.

Az első szakaszban, 2004-től 2007-ig, a fő cél az „egyezményközösség” létrehozása volt, elkötelezve a civil társadalmat a közlekedésbiztonsági fellépések iránt. Ez a szakasz arra ösztönözte az összes országot és a civil társadalom minden részét, hogy elkötelezettséget vállaljanak.

A második szakaszban, amely 2010-ig tart, a fő cél létrehozni a legjobb gyakorlatok cseréjének hálózatát a tagok között és ösztönözni a folyamatban lévő fellépések rendszeres értékelését annak érdekében, hogy az elkötelezettségek hatékonyabbak legyenek.

Az Egyezmény kezdeményezést nagy valószínűséggel a teljes 2004–2010-es időszakra ki fogják értékelni.

Mindazonáltal a Bizottság nem tervezi ennek a kezdeményezésnek a befejezését 2010-ben. Ellenkezőleg, általánosságban várja a civil közösségeket, különösen az Egyezmény aláíróit, arra a nyílt konzultációra, amelyet a 4. Európai Közlekedésbiztonsági Cselekvési Program előkészítése érdekében fognak elindítani.

Ezek inputjaival és az Egyezmény fellépéseinek értékelésével a következő Bizottság dönthet a folytatásról és a kezdeményezés új tartalmáról.

⁽³²⁾ HL C 13/3, 2004.1.17

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0735/08)

Tárgy: Biztonságos pihenő- és parkolóterületek kialakításának előmozdítása áru fuvarozó gépjárművezetők számára

A Közösségen belül a közúti áruszállítás teszi ki a teljes szárazföldi áruszállítás 72,2%-át. Az európai közúti áruszállítási szektorban közel 600 000 vállalkozás működik és 4,5 millió munkavállaló dolgozik, és ezért a szóban forgó szektor hatalmas jelentőséggel bír az Unió gazdasági fejlődésének szempontjából. Ilyen körülmények között a közúti biztonság és a sofőrök társadalmi feltételeinek javítása kiemelten fontos kérdés. Az európai szabályozások értelmében a sofőröknek a vezetési idővel, a munkaidővel, valamint pihenőidővel kapcsolatosan számos előírásnak meg kell felelniük, azonban továbbra sincs elegendő biztonságos pihenő- és parkolóterület. Az eseményjelentő szolgálat által közzétett statisztikák azt mutatják, hogy évente 8,2 milliárd euró tűnik el az Európai Unióban a szállítás során bekövetkező árulopások miatt, és ezeknek az eseteknek a 70%-a akkor következik be, amikor a járművek álló helyzetben vannak.

Meg tudná a Bizottság mondani, hogy milyen Községi lépések és kezdeményezések vannak tervbe véve a biztonságos parkolóterületek kialakítása érdekében, különös tekintettel Romániára és Bulgáriára vonatkozóan, illetve, hogy ezek miképpen jelennek meg az EU költségvetésében?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő asszony nézetét, hogy a parkolóterületek és a biztonságos parkolóterületek hiánya problémát jelent az európai közlekedési és logisztikai ágazat számára. Az arányosság elvét tiszteletben tartva azonban a közlekedési infrastruktúra fejlesztésének műszaki tervezését a tagállamokon belül, főként helyi és regionális szinten kell végrehajtani.

Sajnálatos módon nem mindegyik tagállam tett meg minden szükséges intézkedést és ezért a hivatásos gépjárművezetők a közúthálózat bizonyos részein még mindig problémákkal szembesülhetnek a tekintetben, hogy kellő időben, megfelelő pihenőhelyet találjanak.

Annak érdekében, hogy felkeltse a tagállamok figyelmét a problémás helyzettel kapcsolatban, illetve hogy ösztönözze a helyzet javítását szolgáló beruházásokat, 2007-ben a Bizottság a Parlament segítségével egy kísérleti projektet indított a transzeurópai hálózat mentén öt biztonságos pihenőhely kialakítására, ami modellként szolgálhat a legjobb gyakorlatok cseréjéhez. Az első modellhelyszínt 2008 júniusában már átadták a gépjárművezetőknek (<http://www.setpos.eu>). A parkolóterületek minősítési szabványai egy nyomon követő projekt keretén belül kerülnek majd meghatározásra.

Ezenkívül a Bizottság javaslatot tett egy új irányelvre a közúti infrastruktúra közlekedésbiztonsági kezelésére. Az irányelv kötelezni fogja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a biztonságos parkolóterületek biztosítását a transzeurópai hálózat fejlesztéséhez történő közúti útépitési projektek tervezése és kivitelezése során. Az irányelvet a közelmúltban fogadta el a Parlament és a Tanács⁽³³⁾.

Ezenfelül azok a tagállamok, amelyek részesülhetnek a kohéziós és strukturális alapokból, közlekedési infrastruktúrájuk javítására megfelelő közösségi pénzügyi támogatásért folyamodhatnak. A transzeurópai hálózatokkal foglalkozó politika jövőjéről szóló zöld könyv előkészítésével kapcsolatban, amelynek az elfogadása a jövő év elején várható, a Bizottság vizsgálja azt is, hogy hogyan lehet elősegíteni a megfelelő parkolóterületek kialakítását.

*
* *

⁽³³⁾ COD/2006/0182

61. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0739/08)**Tárgy: Jogellenes közúti közlekedési cselekmények miatt kiszabott büntetések határokon átnyúló végrehajtása**

Az európai városok és régiók útdíjak és zöld zónák iránti növekvő érdeklődésével kapcsolatban mit szándékozik tenni a Bizottság a külföldi gépjárművezetők e rendszer be nem tartása esetén való határokon átnyúló végrehajtásának az elősegítése érdekében? Elisméri-e a Bizottság, hogy egy hatékony, minden gépjárművezetőre egyformán vonatkozó végrehajtási rendszer kell ahhoz, hogy ezeket a rendszereket elfogadják a polgárok?

Válasz

2008. március 19-én a Bizottság irányelvre tett javaslatot a közlekedésbiztonságra vonatkozó szabályok határokon átnyúló végrehajtásának az elősegítésére⁽³⁴⁾. Ennek a jogszabálynak az a célja, hogy a közlekedési szabályok jobb végrehajtásával jelentősen csökkentse a közúti balesetek áldozatainak számát. Mindezek fényében a javaslat a közlekedésbiztonsággal kapcsolatos négy legveszélyesebb szabálysértésre korlátozódik: a sebességhatár túllépése, alkoholos befolyásoltság alatt történő vezetés, a biztonsági öv használatának mellőzése és a piros jelzésnél való megállás elmulasztása. Nem tartalmazza azokat a szabálysértéseket, amelyek nem a közlekedésbiztonsággal kapcsolatosak. Ami a zöld zónákat és a magáncélú gépjárművek útdíját (jogszabályban előírt és közlekedési dugó díjak, főleg városi területeken) illeti, a Közösség nem illetékes és közösségi szinten nincsenek speciális közös szabályok az alacsony kibocsátású vagy környezetvédelmi övezetekre. A Bizottság azonban szoros figyelemmel követi a nemzeti, regionális vagy helyi szintű kezdeményezések növekvő számát. A cél annak biztosítása, hogy a hatályos jogszabályok tisztességes végrehajtása ne vezessen az ilyen területet alkalmilag használó külföldi gépjárművezetők diszkriminációjához. Ez a kérdés szerepelni fog a Bizottság által 2008 vége előtt elfogadandó városi mobilitási cselekvési tervben.

*

* *

62. kérdés, előterjesztette: Krzysztof Hołowczyc (H-0763/08)**Tárgy: A közlekedésbiztonság javítása**

A növekvő életszínvonal és a személyszállítási újítások új típusú gépjárműveket hoznak az uniós utakra. Ezek közé tartoznak a quad motorok, amelyek száma drámaian nő. Néhány tagállamban nincsenek jogszabályok ezeknek a járműveknek a regisztrációjával és az utakon történő használatával kapcsolatban. Ennek következtében gyerekek és felnőttek anélkül használják a quad motorokat az utakon, hogy rendelkeznének a vezetésükhöz szükséges képesítésekkel és készségekkel. Sok olyan baleset történt, ahol mind az ilyen jármű vezetője, mind a harmadik fél meghalt.

Milyen lépéseket tud tenni a Bizottság annak érdekében, hogy biztosítsa a tagállamokban a közlekedési szabályok megfelelő módosításait az új típusú gépjárművek bevezetésével kapcsolatban, hivatkozással az EK-Szerződés 71. cikke (1) bekezdésének (c) pontjára és a Bizottság Európai közlekedésbiztonsági cselekvési tervével kapcsolatos közleményében meghatározott intézkedésekre (COM(2003)0311) és „Az európai közlekedéspolitika 2010-ig: itt az idő dönteni” című fehér könyvére (COM(2001)0370)?

Válasz

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő úr véleményét az úgynevezett „terepquadokkal” kapcsolatban, amelyek veszélyesek lehetnek, ha nem megfelelően használják őket.

A problémát több szempontból kell tekintetbe venni: a quadok típusjövőhagyása, az ilyen járművekre szóló vezetési engedély, a közutakhoz való hozzáférés és a törvényszegések ellenőrzése és bírságolása.

Ami a quadok típusjövőhagyását illeti, a hatályos uniós jogszabály⁽³⁵⁾ esetleg módosításra kerül. Jelenleg a Bizottság vizsgálja a 2009-re tervezett ilyen módosítás lehetséges tartalmát. Utána gondoskodhat egy átfogóbb keretről ezeknek a járműveknek a típusjövőhagyására.

⁽³⁴⁾ COM(2008)151: Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelv a közúti közlekedésbiztonságra vonatkozó szabályok határokon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről.

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 18-i 2002/24/EK irányelve a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok típusjövőhagyásáról – amely rendelkezik a négykerekű motoros járművekről is

Ami a vezetői engedélyt illeti, a hatályos uniós jogszabály nem vonatkozik a quadok vezetésére. Ennek a quadokra vonatkozó nemzeti szabályok összehangolásának hiánya az oka. Mihelyt az említett típusjávahagyási jogszabály tisztázza a helyzetet, különösen miután meghatározza a közutakon használható quadok jellemzőit, a quadok bekerülhetnek a vezetői engedélyekről szóló irányelvbe.

Ami a közutakhoz való hozzáférést, valamint a törvényszegések ellenőrzésének megszervezését és a bírságolást illeti, ezek a kérdések a tagállamok hatáskörébe tartoznak.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0772/08)

Tárgy: Brenner bázislagút

Mi a jelenlegi helyzet a Brenner bázislagút pénzügyi tervezésével kapcsolatban és mik a levonható következtetések ennek a kiemelt projektnek az kivitelezési menetrendjével kapcsolatban?

Válasz

(FR) A Brenner bázislagút pénzügyi terve végső és döntési szakaszban van. A két tagállam, Ausztria és Olaszország szilárd politikai kötelezettséget tett a projekt véghezvitelére, ami a „Berlin-Palermo” kiemelt projekt része. Ez a kötelezettség már megnyilvánult a két tagállamnak a TEN-T program költségvetésből történő közösségi társfinanszírozása iránti közös kérelmében. Ennek a társfinanszírozásnak az összege, amelyről a Bizottság a Parlamenttel történt konzultációt követően döntött, 786 millió euró a 2007–2013-as időszakra és ehhez jelentős nemzeti költségvetés kapcsolódik. A közösségi társfinanszírozás 50%-át kutatásra és 27%-át munkákra fordítják.

A pénzügyi terv megvalósítása összefüggésben áll a projekt haladásával. Eddig a tagállamok elkészítették az előkészítő tanulmányokat, beleértve a felderítő alagutakkal kapcsolatosakat is. Azon eljárások megkezdése, amelyek eredménye a bázislagút projektre kiadandó engedély lesz, 2009 elején várható. Addigra a két tagállamnak bele kell foglalnia a Brenner bázislagút-projektet a többéves programozásába és biztos garanciákkal kell rendelkeznie a munka befejezésével kapcsolatban.

A Bizottság Karel Van Miert professzorral, a Bizottság által 2005 júliusában kinevezett európai koordinátorral együtt mindig hangsúlyozta a szükséges garanciák meglétének szükségességét a két tagállam részéről. A közlekedésért felelős biztos személy szerint meg van róla győződve, hogy ezek a garanciák 2009 tavaszára rendelkezésre fognak állni. Jelentős haladás történt a projektben és az alagúthoz vezető útvonalon és 2009 októberében a biztos személyesen tekintette meg a folyó munkákat, különösen az alagúthoz vezető útvonalakat.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0780/08)

Tárgy: Bizottsági vizsgálat a skót komptársaságoknak fizetett támogatásokkal kapcsolatban

Rendelkezik-e a Bizottság minden szükséges információval ahhoz, hogy kielégítően lezárja a NorthLink and CallMac skót komptársaságoknak fizetett támogatásokkal kapcsolatos vizsgálatát?

Tudja-e a Bizottság, hogy mikor állnak majd rendelkezésre a vizsgálat eredményei?

Válasz

(FR) A Bizottság nagy mennyiségű dokumentumot és hozzájárulást kapott az Egyesült Királyság hatóságaitól, valamint több érdekelt féltől. Ezeket az információkat most elemzik.

A hivatalos vizsgálati folyamat átlagosan 18 hónapig tart, de bonyolultabb ügyekben néha több időt vesz igénybe. A Bizottság azonban megtesz minden tőle telhetőt, hogy amilyen gyorsan csak lehet, elkészítse a végső határozatot. Ez a határozat meg fogja magyarázni a 2008. április 16-án indított vizsgálat eredményeit. Amikor elfogadásra kerül, ugyanezen a napon egy sajtóközleményben fog megjelenni ez a határozat és ezt követően az Európai Unió Hivatalos Lapjában kerül kihirdetésre a bizalmas információkat nem tartalmazó változata.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0784/08)

Tárgy: Kártérítés fizetése az utasok felé légijáratok törlése esetén

Miután kapcsolatba léptem a fontosabb európai légitársaságokkal, azt tapasztaltam, hogy az európai utasok jogairól szóló 261/2004/EK rendelet⁽³⁶⁾ értelmében meghatározott kártérítéseket sohasem fizetik ki. Ez azért van, mert a légitársaságok három fő ok szerint osztályoznak egy járat törlést: a társaság vagy a repülőtér alkalmazottainak a sztrájkja, a repülőgép műszaki hibája vagy az időjárásviszonyok, amelyek rendkívüli körülmények, így felmenti őket az utasoknak történő kártérítés (a megtett kilométer alapon történő) fizetése alól. Így a Bizottság által az utasjogokból nyújtott mentesség kibúvó záradékként működik a légitársaságok számára, hogy elkerüljék az utasoknak fizetendő kártérítést.

Tervezi-e a Bizottság a „rendkívüli körülmények” fogalom pontos meghatározását a légijáratok törlésével kapcsolatban, hogy pontosan meghatározható legyen, mikor kell az utasoknak kártérítést kapniuk? Hogyan védik alapvetően az utasokat, amikor még a „jogaik” tekintetében is több védelmet kapnak a légitársaságok?

Válasz

(FR) Az utasok jogainak védelmével kapcsolatos szabályozásnak elsősorban az a célja, hogy a késést szenvedő utasoknak elegendő támogatást és tájékoztatást nyújtson az esemény idején a helyszínen, és annak érdekében, hogy amilyen gyorsan csak lehet, eljuthassanak úti céljukhoz és ezt a legjobb körülmények között tehessék. A rendelet 5. cikkének rendelkezései szerinti kártérítés gyakorlatilag csak nagyon kevés utast érint, azon légiutasok nagy számához viszonyítva, akik utazásuk során problémákkal találkoznak.

Az európai jogalkotó úgy döntött, hogy a „rendkívüli körülmények” mint átfogó fogalom ne kerüljön be a rendelet szövegébe. Ez eltérő értelmezésre adott alapot a légitársaságok és a tagállamok között, aminek a Bizottság tudatában van.

Többek között ezért vetette fel a Bizottság több mint egy éve ezt a kérdést a légitársaságoknál és az ellenőrző szerveknél, és fogalmazott meg egy sor kérdést és választ a „rendkívüli körülményekre” vonatkozóan. A Bizottság által ezen dokumentumon belül javasolt iránymutatások, amelyek hozzáférhetők a közvélemény számára⁽³⁷⁾, megvitatásra kerültek a tagállamokkal, akik elfogadták ezeket.

Ugyanakkor az Európai Bíróság, és nem a Bizottság az, amely értelmezést adhat jogalkotási szövegekkel kapcsolatban, amennyiben ez szükséges. Emellett a Bíróság ezzel az ügygel kapcsolatos véleménye nemsokára (valószínűleg 2009 elején) esedékes két előzetes kérdés kapcsán. Ezt követően a Bizottság elemezni fogja, hogy a Bíróság értelmezése elegendő-e a rendkívülinek tekinthető körülmények helyes meghatározásához.

Az a kérés a tisztelt képviselő úrhoz, hogy küldje el a Bizottságnak a rendelkezésre álló összes információt, amely bizonyítja a légitársaságok részéről ismételt tapasztalt vétkes magatartást és a tagállamok mulasztását a rendelet helyes alkalmazásában.

*
* *

66. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0704/08)

Tárgy: Uniós repülőterek bővítése

Tekintve a Bizottságnak a légiforgalom gyors növekedése miatti negatív környezeti hatások csökkentésével kapcsolatos elkötelezettségét, illetve azt az ajánlását, hogy a meglévő repülőtéri kapacitásokat jobban ki kell használni, tudná a Bizottság pontosítani az egyesült királyságbeli Heathrow repülőtér javasolt bővítésével kapcsolatos álláspontját?

Továbbá, mit szándékozik tenni a Bizottság annak érdekében, hogy elsimítsa az uniós repülőtereken a kapacitáshiány csökkentésének és a Kiotói Jegyzőkönyvben, valamint a környezeti levegő minőségéről szóló

⁽³⁶⁾ HL L 46, 2004.2.17., 1. o.

⁽³⁷⁾ www.apr.europa.eu.

irányelvben (2008/50/EK⁽³⁸⁾) meghatározott szigorú környezetvédelmi célkitűzések teljesítésének nyilvánvalóan ütköző célkitűzéseit?

Válasz

A Heathrow repülőtér bővítésével kapcsolatos döntés nemzeti hatáskörbe tartozik. A Bizottság reméli, hogy a döntés előkészítésében és megvalósításában minden vonatkozó közösségi jogszabályt be fognak tartani. Ez például a 85/337/EKG környezetvédelmi hatásvizsgálatról szóló irányelvben, a 2001/42/EK stratégiai környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelvben⁽³⁹⁾, és a környezeti levegő minőségével kapcsolatos irányelvekben (1999/30/EK irányelv⁽⁴⁰⁾, amelyet a 2008/50/EK⁽⁴¹⁾ irányelv fog helyettesíteni) foglalt kötelezettségek teljesítését jelenti.

Ami a légiközlekedésnek az éghajlatváltozásra gyakorolt hatásait illeti, a Bizottság elfogadott egy, a légi közlekedés által okozott kibocsátásokkal foglalkozó átfogó megközelítést. Ez magába foglalja a légiforgalmi szolgáltatás javítását és a légiközlekedésnek a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe (ETS)⁽⁴²⁾ való bekapcsolását.

Az egységes európai égbolt kezdeményezés és a SESAR⁽⁴³⁾ fokozni fogja az európai légiközlekedési rendszer hatékonyságát.

A Tanács és a Bizottság nemrégiben megegyezett a közösségi jogszabályok módosításáról, hogy a légiközlekedési ágazat bekerüljön az EU ETS-be. Ennek a politikának a légiközlekedési ágazat CO₂-kibocsátásának hatékonyabb kezeléséhez kell vezetnie és biztosítani fogja, hogy a légiközlekedési ágazat hozzájáruljon a többi ágazat kibocsátáscsökkentési erőfeszítéseéhez.

Az uniós repülőterek melletti környezeti levegő megfelelő minőségét biztosító különleges intézkedésekkel kapcsolatos döntések nemzeti hatáskörbe tartoznak. A Bizottság segítséget nyújt a tagállamoknak abban, hogy a rendelkezéseknek megfeleljenek azáltal, hogy a forrásnál történő kibocsátással kapcsolatos közösségi intézkedéseket hoz és tartat be (lásd a 2008/50 irányelvnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételéhez csatolt bizottsági nyilatkozatot). Emellett a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogramon belül a Bizottság támogatja a repülőgépek, járművek és a közlekedési infrastruktúra környezeti hatásainak csökkentésére vonatkozó további kutatásokat és a légszennyezés, beleértve a közlekedéssel kapcsolatos légszennyezés, környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatásának vizsgálatát.⁽⁴⁴⁾

*

* *

67. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0706/08)

Tárgy: A növényvédőszer új, részletes társadalmi-gazdasági hatásvizsgálata

Ma az élelmezés globális bizonytalanságával és az élelmiszerek nagyobb költségeivel szembesülünk. A növényvédőszer csomagjának 2004-ben befejeződött eredeti hatásvizsgálata óta jelentősen megváltoztak a környezetvédelmi kérdések. Tekintve, hogy az élelmiszerárak az egész világon növekednek, és ez visszahat az uniós polgárokra és a fejlődő országokra, különösen az élelmiszertermelési korlátozásokra, el tud-e végezni a Bizottság egy, a növényvédőszerre vonatkozó részletes hatásvizsgálatot, különös tekintettel a jelenlegi, Tanáccsal közös álláspont társadalmi-gazdasági elemeire? Továbbá tud-e a Bizottság véleményt nyilvánítani arról, hogy az élelmiszerárak magasabbak vagy alacsonyabbak lesznek egy kockázat alapú megközelítés elfogadása esetén?

⁽³⁸⁾ HL L 152, 2008.6.11., 1.o.

⁽³⁹⁾ HL L 197, 2001.7. 21

⁽⁴⁰⁾ HL L 163, 1999.6.29.

⁽⁴¹⁾ HL L 152, 2008.6.11.

⁽⁴²⁾ COM(2008) 221 végleges Bizottsági javaslat; 2006/0304 (COD) közös álláspont; az Európai Parlament 2007. november 13-i első olvasata P6_TA(2007)0505

⁽⁴³⁾ Egységes európai égbolt ATM-kutatás

⁽⁴⁴⁾ http://cordis.europa.eu/fp7/environment/home_en.html, kattintson a 'Find a call' menüpontra

Válasz

A Bizottságnak az a véleménye, hogy az eredeti hatásvizsgálata alapos volt és még ma is érvényes. A javasolt rendelet és a hatályban lévő jogszabály közötti fő különbségekre koncentrált: átmeneti engedélyek, kölcsönös elismerés, összehasonlító értékelés, adatvédelem és a szomszédok tájékoztatása a növényvédő szerek használatáról.

A Bizottság elégedett, hogy a közös álláspont célja, az eredeti javaslatához hasonlóan, az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének az erősítése, ugyanakkor a közösségi mezőgazdaság versenyképességének a biztosítása. Olyan intézkedéseket tartalmaz, mint a zónák szerinti engedélyezési rendszer és a kötelező kölcsönös elismerés, az egyszerűsített adatvédelmi szabályok, a jóváhagyások és engedélyezési eljárások és a kevésbé elterjedt alkalmazások könnyített engedélyezése, amelyek a mezőgazdaság javára hozott intézkedések és amelyek fokozni fogják a termelők számára a növényvédőszerek rendelkezésre állását.

A Bizottság megvizsgálta a javasolt követelmények hatását és megállapította, hogy azok a hatóanyagok korlátozott számának a visszavonásához vezethetnek. A Bizottság gondosan figyelemmel fogja kísérni a helyzetet.

A Bizottság elutasítja azt a kritikát, hogy a követelmények kizáró követelmények, mivel a kitétséget figyelembe veszik: ezek a veszélyes anyagok csak abban az esetben kerülhetnek jóváhagyásra, ha elhanyagolható a kitétség (például zárt rendszer).

Végül, ami az élelmiszerárak alakulását illeti az elmúlt években, a Bizottság úgy gondolja, hogy lehetetlen egy statisztikailag szilárd előrejelzést készíteni ennek az intézkedésnek az élelmiszerárakra gyakorolt hatásáról az egyéb tényezők, mint például az energiaárak vagy az éghajlatváltozás sokfélesége miatt.

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0731/08)

Tárgy: Vita a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO) stratégiai aspektusáról

Barroso elnök felkérte a tagállamokat, hogy nevezzenek ki magas rangú tisztviselőket a géntechnológiával módosított szervezetek stratégiai aspektusairól szóló vitához. A csoporton belül megvitatandó kérdések magukban foglalják a jóváhagyási eljárások működését, az aszinkron GM engedély hatását és a géntechnológiával módosított szervezetekről (GMO) szóló nyilvános vitát. A magas szintű csoport július 17-én tartotta első ülését, a következőt ebben a hónapban tervezik.

Tud-e a Bizottság valamit a magas szintű csoport jelentésének várható időpontjáról?

Meg tudná-e magyarázni a Bizottság, hogy ennek a magas szintű csoportnak a céljai miben különböznek a Környezetvédelmi Tanács által létrehozott GM munkacsoport céljaitól?

Válasz

2003-ban a Parlament és a Tanács elfogadta a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO) forgalmazását szabályozó új keretszabályozást. A létrehozott jogszabály a forgalomba hozatalt megelőző rendkívül szigorú engedélyezési rendszert alakított ki, amely alapján csak a környezetre és az emberi és állati egészségre biztonságos géntechnológiával módosított szervezeteket lehet forgalmazni.

Ugyanakkor az Európai Unió (EU) szigorú azonosíthatósági és címkézési szabályokat fogadott el a GM-termékekre. Ez a jogszabály biztosítja, hogy amennyiben szükséges, a GM-termékeket vissza lehet hívni, és a fogyasztók dönthetnek úgy, hogy elkerülik a géntechnológiával módosított (GM) élelmiszereket, amennyiben úgy kívánják. Az uniós GMO jogszabály általánosan elismerten a legátfogóbb és valószínűleg a legszigorúbb a világon.

E keretszabályozás értelmében az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) központi szerepet játszik, mivel felelős a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) forgalmazását megelőző kockázateértékeléséért, a Bizottság pedig kockázatkezelői minőségében felelős, hogy jóváhagy-e egy adott géntechnológiával módosított szervezetet az EFSA véleményének fényében és, amennyiben szükséges, más jogos tényezőket vesz figyelembe.

A GMO-vitát nagyon gyakran egyedül a környezetvédelemről és az élelmiszerbiztonságról szóló vitának tekintik. A kérdés azonban sokkal bonyolultabb. Kereskedelempolitikáról, élelmiszerbiztonsági – konkrétan európai takarmánybiztonsági – kutatásról és az európai bioalapú ipar versenyképességéről is szól. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy az Uniót szabályai alkalmazásának hiánya miatt elítélték a Kereskedelmi Világszervezetben (WTO).

Ennek tükrében a Bizottság 2008 májusában irányadó vitát tartott a géntechnológiával módosított szervezetekről a kérdés összes területének alapos megvitatására. A vita során a Bizottság tudomásul vette, hogy a GMO politika továbbra is érzékeny kérdés nemcsak a Bizottság, hanem a tagállamok többsége számára is. Általános egyetértés volt abban, hogy a meglévő jogi keret megfelelő, de az alkalmazását javítani kell.

A Bizottság ismételten bizalmát fejezte ki az EFSA magas szintű tudományos szakvéleményével kapcsolatban és megerősítette, hogy nemzetközi kötelezettségei tiszteletben tartása mellett folytatni fogja intézményi kötelezettségei teljesítését.

A Bizottság egyetértett azzal, hogy hasznos lenne egy informális politikai vita a tagállamokkal a tapasztalatok feltérképezése érdekében és annak felderítésére, hogy vannak-e a határozathozatali folyamatot elősegítő módszerek, beleértve annak javítását, ha szükséges. A cél annak jobb megismerése, hogy hol áll Európa a GMO tekintetében és hogy a vita előre vihető-e és hogyan.

A csoport 2008. július 17-én és 2008. október 10-én tartott ülést informális vitával. A vita egy sor szakpolitikai kérdést érintett, amelyek közvetve vagy közvetlenül a GMO szakpolitikai területére vonatkoznak: az élelmiszerárakat, az élelmiszer- és takarmánybiztonságot, a WTO-t, a kereskedelmi aspektusokat – beleértve az EU és harmadik országok közötti aszinkron engedélyeket – valamint a közvéleményt.

Ezzel párhuzamosan a francia elnökség védnöksége alatt a Környezetvédelmi Tanácsban létrehoztak egy ad hoc GMO munkacsoportot. Ennek a munkacsoportnak a tevékenysége alapján a francia elnökség tanácsi következtetések elfogadtatására készül a Környezetvédelmi Tanács 2008. december 4–5-i ülésén. Az elnökség és a Bizottság szoros együttműködésben dolgozik a két kezdeményezés közötti jó koordináció biztosítása érdekében.

Míg a tanácsi munkacsoport speciális kérdésekre összpontosít, elsősorban a környezeti hatásvizsgálattal és a géntechnológiával módosított szervezetek kockázatkezelésével kapcsolatban, addig a magas szintű csoport vitái általánosabb jellegűek.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Paulo Casaca (H-0741/08)

Tárgy: Az Al-Aqsa televízió terrorista sugárzása Európába

Az Al-Aqsa terrorista TV állomásnak a francia Eutelsat médiaszolgáltatón keresztül európai átviteli kapacitáson történő sugárzásával kapcsolatos H-0485/08 kérdésre adott válaszában a Bizottság kijelentette, hogy a „2008-as nyári szünet előtt fel kívánja vetni az Al-Aqsa TV ügyét a nemzeti szabályozó hatóságokkal való következő találkozója keretében”. Fel tudja-e vázolni a Bizottság ennek az ülésnek az eredményeit és azokat a lépéseket, amelyeket annak érdekében kíván tenni, hogy megszüntesse az Al-Aqsa európai átviteli kapacitáson történő sugárzását, megsértve az audiovizuális médiapiaci irányelv (2007/65/EK irányelv⁽⁴⁵⁾) 3b. cikkét?

Válasz

A Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok 2008. július 4-i ülésén megvitatásra került a harmadik országokból kiinduló, gyűlöletbeszédet sugárzó csatornák ügye. Megállapítást nyert, hogy a Szabályozó Hatóságok Európai Platformjának (EPRA) nincs végrehajtási hatásköre a tagállamok számára kötelező erejű szabályok elfogadásához. Kiemelt figyelmet szenteltek a Szabályozó Hatóságok Mediterrán Hálózata (MNRA) tartalomszabályozásával kapcsolatos nyilatkozattervezetnek. Ennek a nyilatkozatnak az elfogadására 2008. október 3-án, pénteken került sor az olaszországi éves ülésükön és ez többek között az alapvető értékek, elvek és jogok tiszteletben tartásával foglalkozik, olyanokkal, mint az emberi méltóság és a másféleség tiszteletben tartása és a jogvédelem.

(45) HL L 332, 2007.12.18., 27. o.

Nem minden érintett harmadik ország tagja azonban az EPRA-nak vagy az MNRA-nak. Egy tagállam és harmadik országok hatóságai közötti kétoldalú együttműködés előrevezető útnak tekinthető. A Bizottság ugyanakkor támogatni kívánja az ilyen együttműködést azzal, hogy esetenként az összes felet meghívja az együttes ülésekre.

A Bizottság szeretné megismételni, hogy – eltekintve az audiovizuális médiapiaci irányelv 3b. cikke megsértésével kapcsolatos általános vádaktól – eddig nem kapott semmilyen hivatalos panaszt az Al Aqsa TV műsor sugárzásaival kapcsolatban. Ki kell emelni, hogy egyetlen szabályozóval szemben sem lehet lépéseket tenni konkrét állítások nélkül, megnevezve legalább a dátumot, időpontot és a szabályszegés természetét. Mindazonáltal a Bizottság a felelős szabályozó hatósághoz, a francia Conseil Supérieur de l'Audiovisuel-hez (CSA) fordult az ügygel kapcsolatban. A válasz 2008 novemberében várható.

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0742/08)

Tárgy: Az Eritreának nyújtandó segély összegének növelése

Számos cikk jelent meg a sajtóban arról, hogy a Bizottság egy új eritreai stratégiát véglegesít. Néhány cikk azt állítja, hogy az elkövetkezendő ötéves tervidőszakban a 80 millió eurós jelenlegi segélyösszeget 110 millió euróra fogják növelni. Tekintve, hogy számos kérdőjel van a segély felhasználási módjával kapcsolatban, és hogy az aswarai rezsim folyamatosan megsérti az emberi jogokat - a svéd újságíró, Dawit Isaakot például hét éven keresztül börtönben tartották – miként tudja a Bizottság igazolni az ennek az országnak nyújtandó segély növelését? Nem kellene-e megragadni a lehetőséget és azt követelni, hogy az országok tartsák be a demokratikus és emberi jogokat ahhoz, hogy segélyt kaphassanak?

Milyen lépéseket tesz majd a Bizottság, hogy feltételekhez kössék az Eritreának nyújtandó segélyt?

Válasz

Eritrea az egy főre eső 200 amerikai dolláros becsült GDP-jével egyike a világ legszegényebb országainak. Az ENSZ Fejlesztési Programjának humán fejlődési indexe 2008-ban Eritreát 177 ország között a 157. helyre rangsorolta és az eritreaiak többsége a szegénységi szint alatt él. Ezen kívül Eritreát különösen érinti az élelmiszerár-válság. Az EK Eritréával való együttműködésének fő célja a nép helyzetének és életkörülményeinek a javítása.

Figyelembe véve a népesség számát, az egy főre eső jövedelmet, a humán fejlődési indexen történt besorolást, a demográfiai változásokat és a kiszolgáltatott helyzetet, valamint a gazdasági, és szociális teljesítményt, Eritrea a 2008–2013-as időszakra a 10. Európai Fejlesztési Alapból (EFA) 122 millió euró támogatást kap. A támogatás nem jelent jogosultságot, ez egy indikatív összeg, amely a félidős és a záró felülvizsgálat alkalmával módosítható.

Eritrea kormánya és az Európai Bizottság most véglegesít egy együttműködési stratégiát és a 10. EFA-ból finanszírozandó többéves nemzeti indikatív programot.

A 10. EFA tervezett stratégiája, amely az élelmiszerbiztonsági és az infrastrukturális területen történő beavatkozásokra fog összpontosítani az elszámolhatósági szektor kiegészítő tevékenységeivel és a nem kormányzati szervezetekkel való együttműködéssel együtt, a válasz az eritreai fontos fejlődési kihívásokra.

Az emberi jogi helyzet Eritreában komoly aggodalomra ad okot. A humanitárius támogatások fejlesztéséért felelős uniós biztosnak lehetősége nyílt, hogy több alkalommal, legutóbb a 2008. júniusi aszmarai látogatása alkalmával, felvesse Isaias elnöknek az eritreai helyzettel, különösen az emberi jogokkal kapcsolatos aggodalmait, nevezetesen Dawit Isaak úr ügyét. A Bizottság rendszeres kapcsolatban áll az eritreai ellenzékekkel és a diaszpóra mozgalmakkal is.

Azóta a cotonoui megállapodás 8. cikke alapján helyreállt a hivatalos párbeszéd és javaslatok születtek az EU és Eritrea közötti kapcsolatok javítására, beleértve a Bizottság együttműködési programját, és az eritreai kormányzati helyzet javítását, beleértve a lelkiismereti okokból fogva tartott személyek ügyét és más emberjogi kérdéseket.

A Bizottság a tagállamokkal együtt állandó felülvizsgálat alatt tartja az uniós politikát.

A Bizottság várja az Afrika szarvában, többek között Eritreában látogatást tevő parlamenti delegáció útjának az eredményeit. A tényfeltáró misszió tagjai látogatásuk előkészítése során találkoztak a bizottsági

szolgálatokkal. A misszió tagjai röviddel elutazásuk előtt találkozni fognak a humanitárius támogatások fejlesztéséért felelős uniós biztossal is.

*
* *

71. kérdés, előterjesztette: Ari Vatanen (H-0745/08)

Tárgy: Az alkohol távértékesítésének tilalma és az EK-Szerződés 28. cikke közötti ellentmondás

Az alkohol távértékesítésének tilalma, amelynek értelmében ennek megsértői büntethetők, olyan eladásokra vonatkozik, amikor az értékesítő vagy egy nevében eljáró megbízott Finnországba küldi vagy szállítja az eladott alkoholt. A Finnország által alkalmazott értelmezés azon az elven alapul, hogy csak alkohol-kiskereskedői jogosítvánnyal rendelkező adhat el fogyasztó számára alkoholt. A törvény értelmében csak az állami alkoholmonopóliumnak lehet ilyen jogosítványa.

A finn jogszabály és adminisztratív alkalmazása sérti-e az EK-Szerződés 28. cikkét, szem előtt tartva, hogy megtagadja a más tagállamban működő értékesítők finnországi fogyasztók számára történő alkohol-távértékesítésének jogát?

Válasz

A kérdés szerint a más tagállamból finnországi fogyasztók számára történő alkohol-távértékesítés korlátozást szenved, mivel csak kiskereskedői jogosítvánnyal rendelkező szállíthat árut finnországi vevő számára, és nyilvánvalóan csak az állami alkoholmonopóliumnak lehet ilyen jogosítványa.

Ezzel összefüggésben említést érdemel, hogy az Európai Bíróság C-170/04. számú Rosengren-üggyel kapcsolatos ítélete értelmében az a nemzeti jog általi kereskedelmi monopóliumra vonatkozó rendelkezés, amely megtiltja magánszemélyek számára az alkoholtartalmú italok személyes szállítás nélküli közvetlen importját, az import mennyiségi korlátozását jelenti az EK-Szerződés 28. cikke értelmében, amely a svéd monopólium sajátos rendszerében nem tűnik arányosnak.

Egy másik, a gyógyszerek postai úton történő eladásának tiltásával kapcsolatos ügyben (C-322/01. sz. DocMorris-ügy) az Európai Bíróságnak az volt a véleménye, hogy a gyógyszerek postai úton történő eladásának nemzeti tiltása, amelynek eladása az adott tagállam gyógyszerteráaira vonatkozik, az EK-Szerződés 28. cikke értelmében tiltott mennyiségi korlátozással megegyező hatású intézkedés.

A fent idézett ítélkezési gyakorlat értelmében az alkohol finnországi távértékesítésének tilalma az EK-Szerződés 28. cikkében megállapított jogsértést valósíthatja meg.

Ugyanakkor egy, az EK-Szerződés 28. cikkével ellentétes intézkedés azonban igazolt lehet az EK-Szerződés 30. cikkében hivatkozott közmorál, közrend, közbiztonság vagy az egészség védelme vagy az Európai Bíróság által elismert úgynevezett kötelező követelmények alapján. Ahhoz azonban, hogy a nemzeti intézkedés igazolható legyen, szükségesnek kell lennie a kitűzött célok eléréséhez és arányosnak kell lennie azokkal a célokkal.

A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság nem tudja teljes körűen megítélni az adott ügyet.

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0748/08)

Tárgy: A „Sea Diamond” hajóroncsa továbbra is szennyezi a Santorini kráter vizeit

Tizenhat hónap telt el a „Sea Diamond” cirkáló Santorininél történt elsüllyedése óta és még mindig nincs magyarázat a hajótörés okára. A görög kormánynak, a kereskedelmi flottákért felelős minisztériumnak és az illetékes helyi hatóságoknak nem sikerült felelősségre vonniuk a „Hellenic Louis Cruises” hajótársaságot, miközben a társaság már 55 millió dolláros kártérítést kapott. A hajó roncsa még mindig a kráter medrében fekszik és továbbra is szennyezi Santorini vizeit a helyi lakosság és hatóságok élénk tiltakozása és az illetékes görög hatóságok ígéretei ellenére.

Milyen módon fog a Bizottság hozzájárulni e történelmi sziget tengeri környezetének a helyreállításához és hogy fogja kielégíteni a helyi lakosság és szervezetek követeléseit a hajó helyreállításával kapcsolatban, amely még mindig tartalmaz olajat, kenőanyagokat és más mérgező folyadékokat? Nyújtott-e be e tekintetben a görög kormány kérelmet?

Válasz

Az elmúlt hónapokban a közösségi szabályozás megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság szoros figyelemmel követte a „Sea Diamond” Santorini partok mellett történt hajótörésének helyzetét. Miután megvizsgálta a hatályos jogszabályok megfelelő rendelkezéseit (azaz a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló 2004/35/EK⁽⁴⁶⁾ irányelvet, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2000/60/EK⁽⁴⁷⁾ irányelvet és a hulladékokról szóló 2006/12/EK⁽⁴⁸⁾ irányelvet), a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a sajátos körülmények miatt nem lehet megállapítani, hogy a szóbanforgó esetben megsértették-e a rendelkezéseket. Említést érdemel, hogy jelenleg nincs közösségi szabályozás a hajóroncsok eltávolítására. Papadimoulis úr E-1944/08 számú kérdésére⁽⁴⁹⁾ adott válasz további információval szolgál e tekintetben.

Ugyanakkor a Bizottság ragaszkodott a környezet jelentős állapotromlása megakadályozásának szükségességéhez. A Bizottságnak tájékoztatás céljából intézett kéréseire a görög hatóságok jelezték, hogy megtették minden szükséges intézkedést a szennyezés elkerülése érdekében, beleértve egy szennyezés-hatástanulmány elvégzését, és az érintett terület folyamatos figyelemmel kísérését. A görög tengerkutatási központ tanulmánya megállapította, hogy a hajóroncs hatásai elhanyagolhatóak. Ennek ellenére a kereskedelmi flottákért felelős minisztérium megerősítette, hogy a mintavételek és a mérések továbbra is folytatódnak, és szükség esetén korrekciós intézkedéseket hoznak. Ezzel párhuzamosan a minisztérium megfelelő szankciókhoz folyamodott.

Ami a helyreállítással kapcsolatos intézkedéseket illeti, lehetőség nyílhat társfinanszírozásra a Bizottság által a 2007–2013-as időszakra Görögország számára jóváhagyott nemzeti stratégiai referenciakereten belül (pl. a „2007–2013-as időszakra szóló környezetvédelem és fenntartható fejlődés” operatív programja vagy a „Crete and Aegean Islands, 2007-2013” regionális operációs program). Az azonban a tagállamok illetékes hatóságainak a hatásköre, hogy milyen konkrét tevékenységeket választanak ki ezekbe a programokba, a Bizottság csak az általános támogathatósági feltételeket és az uniós jogszabályok, beleértve a környezetvédelmi jogszabályok, betartását ellenőrzi. Ezenkívül a 2000–2006-os időszakra szóló környezetvédelmi operációs program 4 olajvísszanyerő hajó vásárlását társfinanszírozta a különösen védett területek megóvása érdekében.

Amennyiben bármilyen tengeri szennyezés vagy ilyen szennyezésnek a küszöbön álló veszélye fenyegetne, Görögország segítséget kérhet a közösségi polgári védelmi mechanizmustól (2007/779/EK, Euratom⁽⁵⁰⁾ tanácsi határozat által létrehozva). Az ilyen segítség, amennyiben a nemzeti hatóságok kérik, magába foglalhatja az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség által szerződötetett szennyeződést ártalmatlanító hajók mozgósítását is. Eddig nem érkezett ilyen speciális kérés a görög hatóságoktól.

Ami az EU Szolidaritási Alapot illeti, említést érdemel, hogy ennek az eszköznek a felhasználása általában komoly nemzeti katasztrófák esetére korlátozódik és csak abban az esetben aktiválható egy érdekelt állam kérésére, ha a kár meghalad egy küszöbértéket, ami Görögország esetében a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0,6 %-a (azaz 1,066 milliárd euró). Az olyan kár, amelyre biztosítás vagy harmadik feles felelősségbiztosítás van érvényben, nem téríthető meg.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Philip Claeys (H-0754/08)

Tárgy: Vallásszabadság Törökországban

2008. augusztus 13-án az Alevi Bektaşi Federation panasz nyújtott be Törökország ellen az Európa Tanács Miniszteri Bizottságánál a török iskolákban kötelező vallási tanítás miatt. Különösképpen Törökország még mindig nem juttatta érvényre az Emberi Jogok Európai Bizottságának 2007. október 9-i ítéletét, amelyben a Bíróság egyértelműen megállapította, hogy a kötelező vallási oktatás ellentmond az emberi jogok európai egyezménye 1. jegyzőkönyve 2. cikkének.

⁽⁴⁶⁾ HL L 143, 2004.4.30.

⁽⁴⁷⁾ HL L 327, 2000.12.22.

⁽⁴⁸⁾ HL L 114, 2006.4.27.

⁽⁴⁹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽⁵⁰⁾ HL L 314, 2007.12.1.

Mi a véleménye a vallásszabadság fényében a Bizottságnak arról, hogy Törökország nem képes érvényre juttatni ezt az ítéletet? Milyen intézkedéseket fog tenni a Bizottság ennek az ítéletnek az érvényre juttatása érdekében? Mikorra kell végrehajtani az ítéletet? Milyen hatással van ez az elutasítás a folyamatban lévő tárgyalásokra?

Válasz

A Bizottság ismeri a tisztelt képviselő úr által említett esetet.

2007 októberében az Emberi Jogok Európai Bírósága úgy döntött, hogy a törökországi vallási oktatási tanterv nem felel meg a demokratikus társadalomban szükséges objektivitás és pluralizmus követelményének. Emellett megállapította, hogy nincs megfelelő módszer a szülők vallási meggyőződésének tiszteletben tartására.

Ezért a Bíróság felkérte Törökországot, hogy hozza összhangba oktatási rendszerét és nemzeti szabályozását az emberi jogok európai egyezményével.

Törökországnak végre kell hajtania a Bíróság ítéletét. A Bizottság szoros figyelemmel követi ezt a folyamatot, és a török hatóságokkal való tárgyalásai során minden megfelelő szinten felveti ezt a kérdést, ezenkívül a kérdés felvetésre került Törökország 2007-es előrehaladási jelentése kapcsán.

Törökországnak biztosítani kell az emberi jogok európai egyezménye által garantált jogokat és szabadságokat és az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatát, beleértve a vallásszabadságot. Ez feltétele az ország Európai Unióhoz történő csatlakozásának.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0756/08)

Tárgy: A 66. csatorna kezeletlen ipari víz beeresztése miatti szennyeződése Irinoupolis településen

A kezeletlen ipari víz ellenőrizetlen beeresztése a 66. csatornába Irinoupolis településen (Imathia prefektúra) komoly problémát jelent a terület környezetére és a helyi lakosság egészségére. Az őszibarack feldolgozó üzemek Imathia és Pella prefektúrákban biológiai kezelő rendszerekkel vannak felszerelve, azonban működési költségeik csökkentése érdekében nem használják ezeket és a hulladékot kezeletlenül engedik a csatornába. Ez az önkényes eltávolítási módszer hosszan fennálló környezeti bűntett. Ezrekre tehető az elpusztult halak száma, a csatorna vize szennyezett és a bűz elviselhetetlen. A 66. csatorna vize az Aliakmonas folyóba ömlik, amelyik Thessaloniki városát látja el vízzel és az Aliakmonas és Axios folyók deltájánál (a Ramsar egyezmény által védett terület) ér véget, szennyezést okozva a Thermaic-öbölben. Ezenkívül ezzel a vízzel öntözik az egész régió földjeit, ami károsan hat az állattartásra és az élelmiszerláncon keresztül az emberekre és a közegészségre.

A Bizottság intézkedéseket fog-e tenni a 66. csatornának az ipari hulladék önkényes eltávolítási módszere miatti szennyezettségének megszüntetése, a terület természetes környezetének helyreállítása és a közegészségügy védelme érdekében?

Mi a Bizottság álláspontja a 66. csatornának az ipari hulladék önkényes eltávolítása miatti folyamatos szennyezésével és a terület természetes környezete helyreállításának és a közegészségügy védelmének szükségességével kapcsolatban?

Válasz

A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló 2008/1/EK⁽⁵¹⁾ irányelv (az IPPC-irányelv, a 1996/61/EK⁽⁵²⁾ irányelv kodifikált változata) felsorolja a hatálya alá tartozó ipari tevékenységek kategóriáit. Ez a lista tartalmazza a 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás feletti (negyedéves átlag alapján) növényi eredetű nyersanyagokból készült termékekre tervezett eljárásokat és feldolgozásokat.

⁽⁵¹⁾ A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (kodifikált változat) (EGT vonatkozású szöve), HL L 24, 2008.1.29.

⁽⁵²⁾ A Tanács 1996. szeptember 24-i 96/61/EK irányelve a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről, HL L 257, 1996.10.10.

A kérdésben jelzett információk alapján nem világos, hogy az Imathia és Pellas prefektúrákban működő őszibarack feldolgozó üzemek az IPPC-irányelv hatálya alá esnek-e.

A Bizottság már intézkedéseket tett annak biztosítása érdekében, hogy a működő IPPC-létesítmények megfeleljenek az irányelv előírásainak. 2008 májusában az EK-Szerződés 226. cikke alapján tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás indult kilenc tagállam, köztük Görögország ellen. A görög hatóságoktól kapott információk alapján úgy tűnik, hogy Imathia prefektúrában legalább négy, növényi eredetű nyersanyagokból készült termékeket gyártó üzem megfelelő engedély nélkül működik. A Bizottság most értékeli a görögországi létesítményekkel kapcsolatosan összegyűjtött információkat és meg fog tenni minden szükséges intézkedést, beleértve a tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás folytatását az IPPC-irányelv megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében.

Ami a folyók általános vízminőségét illeti, a Víz Keretirányelv⁽⁵³⁾ kötelezi a tagállamokat, hogy főszabály szerint 2015-re jó minőségű vizet biztosítsanak („jó állapot”). A szükséges terveket és programokat 2009. december 22-ig kell kidolgozni.

Ezenkívül az Axios-Loudias-Aliakmon folyók deltája szerepel a 92/43/EGK⁽⁵⁴⁾ „élőhelyvédelmi” irányelv alapján létrehozott Natura 2000 hálózatban. Az „élőhelyvédelmi” irányelv előírja, hogy el kell kerülni az olyan tevékenységeket, amelyek a terület természetvédelmi értékének állapotromlásához vezethetnek.

A Bizottság további információkat fog kérni a görög hatóságoktól a szennyezés természetével kapcsolatban, különös tekintettel a kibocsátásmérések eredményeire vagy a szóbanforgó üzemek környékének vízminőségére és a fent említett Natura 2000 területre történő hatására.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0759/08)

Tárgy: A hektáronkénti kifizetések kiegyenlítése a régi és új tagállamokban

A közös agrárpolitika keretébe tartozó gazdálkodók részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló tanácsi rendelettervezet 8. melléklete meghatározza az egyes tagállamok számára 2013-ig és az után a közös agrárpolitika erőforrásaiból folyósítandó plafonokat. Az ebben a mellékletben meghatározott összegeknek a termőföldek hektáira történő átszámítása az egyes tagállamok között a hektáronkénti támogatásban hatalmas különbségeket mutat. A körülbelüli számok a következők: Belgiumban 489 euró, Dániában 388 euró, Németországban 344 euró, Franciaországban 263 euró és az Egyesült Királyságban 237 euró. Az új tagállamokban azonban a támogatási szintek sokkal alacsonyabbak: a Cseh Köztársaságban 213 euró, Magyarországon 227 euró, Szlovákiában 200 euró és Lengyelországban csak 187 euró.

Amikor a termelési költségek az új és a régi tagállamokban nagyon gyorsan közelítenek egymáshoz és a Bizottság a pénzügyi támogatások termeléstől való függetlenítését javasolja, nincs tartalmi igazolása az ilyen különbségek fenntartásának, ami az új tagállamok termelőivel szembeni égbekiáltó diszkrimináció. Az ilyen támogatási különbségek éveken át történő fenntartása elvileg két közös agrárpolitika létezését jelenti.

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Bizottság ennek az aránytalanságnak a megszüntetésére?

Válasz

A támogatások termeléstől való függetlenítésének a szintje mind az EU-15-ök, mind az EU-12-k számára ugyanazon elvek alapján kerül meghatározásra, nevezetesen a költségvetési kiadások fix referenciaszintjei és a terület nagysága alapján. Az EU-15-ök esetében a referencia az elmúlt évek termelése, a terület nagysága és a közös agrárpolitika (KAP) alatti támogatás, az EU-12-k esetében pedig a támogatási szintek a társulási szerződésben kerültek megállapításra, különböző szempontok figyelembevételével, úgymint az elmúlt évek termelési szintje és a tagállam termelési potenciálja.

Mivel a fizetések meghatározása a korábbi referenciák alapján történt, a közvetlen támogatások nem csak az EU-12 és az EU-15 tagállamok között differenciáltak, hanem az összes tagállam között, valamint a régiók és egyes termelők között is (támogatások termeléstől való függetlenítésének választott modelljétől függően).

⁽⁵³⁾ 2000/60/EK irányelv, HL L327, 2000.12.22 módosítva.

⁽⁵⁴⁾ HL L 10, 1997.1.14.

Az állapotfelmérésben azt javasoljuk, hogy a tagállamok kapjanak lehetőséget ezeknek a különbségeknek a belső harmonizálására. A valamennyi tagállam területén történő harmonizáció felé haladás azonban nem érné el kitűzött politikai célját. A közvetlen támogatások a termelők jövedelmi támogatásának az eszközei, és ennek a szintjét az uniós tagállamok általános gazdasági színvonala és fejlettsége alapján kell megállapítani.

A közvetlen támogatások szintjének átlagosra történő kiegyenlítése mind a 27 tagállamban, az EU-12-knél növelné a gazdaságok jövedelmét és csökkentené az EU-15-öknél. Ez növelné a mezőgazdasági jövedelmek és a gazdaság más ágazatainak jövedelme között meglévő különbségeket. Az EU-12-knél a csatlakozás óta már jelentősen nőttek a mezőgazdasági jövedelmek és egy, az egész EU-ra érvényes átalányösszeggel a többi jövedelem nekilódulna. Az EU-15-öknél, ahol a mezőgazdasági jövedelmek elmaradnak a többi ágazatétól, egy átalányösszeg növelné a szakadékokat.

Emellett, amikor az uniós kiadások különböző alkotóelemeit összehasonlítjuk a bruttó nemzeti termékből (GDP) való részesedésükkel, kiderül, hogy az EU-12-k nincsenek hátrányban az EU-15-ökkel szemben a mezőgazdasági támogatás tekintetében. 2007-ben a közvetlen támogatások, valamint a piaci támogatások a GDP-ből való részesedés tekintetében nagyjából ugyanazon a szinten voltak az EU-12 és az EU-15 tagállamokban. A vidékfejlesztési kiadások az EU-12-knél hétszer magasabbak voltak, mint az EU-15-öknél és a strukturális fellépések négyszer voltak magasabbak a GDP-ből való részesedésük tekintetében.

Ezek a tényezők azt mutatják, hogy az átalányösszegű közvetlen támogatások nem lennének összhangban a közvetlen támogatások céljával, vagyis a termelőknek nyújtandó megfelelő szintű jövedelmi támogatással, mivel ezek torzítnák a mezőgazdasági jövedelmek és a gazdaság más ágazatainak a jövedelme közti kapcsolatot, mind az EU-12-knél, mind pedig az EU-15-öknél.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Jacky Hénin (H-0761/08)

Tárgy: Az eurózóna kohézióját fenyegető veszélyek

Az Atlanti-óceán túlsó partja pénzügyi válságának legújabb fejleményei, különösen a dollár euróval szembeni visszaesése, az euróövezet országainak nagy hozzáadott értékkel rendelkező iparágai számára a lélekharang megkondítását jelentheti. A dollárterület monetáris dömpingje az euróövezetben a szakképzettséget és magas képzettségi szintet igénylő munkahelyek százazreit fogja megszüntetni. A válság erőssége és mértéke annyira erős, hogy megkérdőjelezi az euróövezet kohézióját és fenntarthatóságát. Csak az euróövezet elhagyásának hatalmas állami költsége őrzi meg a rendszer kohézióját.

Milyen gazdasági és politikai intézkedéseket tervez a Bizottság az euróövezet szétesése jövőbeni veszélyének elhárítása érdekében?

Válasz

Bár az euróövezetet komoly külső megrázkódtatások kombinációja sújtotta, az euró erős pajzsnak bizonyult ezek kivédésére. A 70-es évekkel ellentétben ezeket a megrázkódtatásokat nem erősíti fel a belső árfolyamok és kamatlábak instabilitása. Az Európai Központi Bank (EKB) biztonsági likviditáskezelése fontos eszköz a jelenlegi rendkívüli helyzetben. Ezenkívül az októberi Ecofin-Tanácsban valamennyi uniós miniszter összehangolt választ sürgetett a jelenlegi megrázkódtatásokra, tükrözve a Bizottságnak a tíz éves GMU-ról szóló közleményében⁽⁵⁵⁾ kifejtett, gazdasági szabályozás erősítésére vonatkozó felhívását. A Bizottság a makrogazdasági felügyelet kiszélesítését javasolta annak érdekében, hogy az euróövezeten belüli ilyen eltérések könnyebben észlelhetők és nyomon követhetők legyenek. Ez magába foglalhatja például minden egyes euróövezethez tartozó tagállam versenyképességi trendjének a jobb felmérését. Ugyanebben a közleményében a Bizottság felszólította a tagállamokat, hogy a gazdaságpolitikai együttműködés meglévő kereteinek a jobb kihasználásával mind a hazai, mind a külső fronton erősítsék az euróövezet gazdasági szabályozását. Prominens szerepük miatt különösen a hazai szakpolitikákat nem szabad a környező euróövezethez tartozó országokra gyakorolt hatásuk figyelembevétele nélkül irányítani.

*
* *

⁽⁵⁵⁾ A tíz éves GMU: a gazdasági és monetáris unió első tíz évének sikerei és kihívásai, COM(2008) 238 (végleges) 2008.5.7.

77. kérdés, előterjesztette: Katerina Batzeli (H-0764/08)**Tárgy: A Görögországnak nyújtott mezőgazdasági támogatások nyomon követése**

A Bizottság bejelentette a Görögországnak nyújtott mezőgazdasági támogatások felfüggesztésével kapcsolatos szándékát a nemzeti nyomon követési rendelkezések hiányosságai miatt, jelezve, hogy mindaddig fenntartja ezt az intézkedését, amíg a görög kormány nem nyújt bizonyítékkal alátámasztott megfelelő garanciákat arról, hogy javultak a nyomon követési rendelkezések. Ezenkívül most derült ki, hogy a görög auditori tanács a KAP támogatások és a nemzeti tartalék kezelésével kapcsolatban hibákat és átláthatósági hiányt észlelt, amely helyzetért a termelők maguk nem felelősek.

Mit sikerült elérni a Bizottság és a görög kormány közötti konzultációk során és milyen haladás történt a görög termelők támogatása veszélyének elhárításához szükséges intézkedések alkalmazásával kapcsolatban?

Történt-e kielégítő előrehaladás a nemzeti nyomon követési rendelkezések javításával kapcsolatban, hogy elkerülhető legyen a támogatások Bizottság általi csökkentése?

Milyen következményei vannak a görög termelőkre a nyomon követési rendelkezésekkel kapcsolatos adminisztratív tévedések és hiányosságok miatti támogatáscsökkentéseknek, amely problémáért ők maguk nem felelősek?

Válasz

A görög hatóságok elkötelezték magukat, hogy a 2006 tavaszán létrehozott cselekvési tervvel összefüggésben 2008 végéig felállítanak egy új, működőképes mezőgazdaságiparcella-azonosító rendszert (MePAR).

Egy pontos MePAR nélkülözhetetlen a területalapú kifizetések helyes kezeléséhez és ellenőrzéséhez.

2008. július 16-án levelet küldtek a görög hatóságoknak a Görögországnak nyújtott területalapú mezőgazdasági és vidékfejlesztési kifizetések egy részének az ellenőrzési rendszer folyamatos, elsősorban a mezőgazdasági parcella-azonosító rendszert érintő (MePAR) hiányosságai miatti felfüggesztését célzó eljárás megindításával kapcsolatban. A görög hatóságok 2008. augusztus 28-án válaszoltak erre a levélre.

Egy 2008 szeptemberi audit misszió azt mutatta, hogy – bizonyos haladás ellenére – ennek a fontos rendszernek a felállítása nincs napirenden.

Ezért a Bizottság továbbra is készül a 2008 júliusában bejelentett kifizetés-felfüggesztésre.

Hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság általi felfüggesztés a görög kifizető ügynökségnek történő havi visszatérítéseket fogja érinteni. Egyáltalán nem csökkenti a görög hatóságok kötelezettségét abban a tekintetben, hogy kifizessék a termelőknek azokat az összegeket, amelyekre termelői szinten jogosultak.

*

* *

78. kérdés, előterjesztette: Catherine Stihler (H-0766/08)**Tárgy: Az EU és a globális pénzügyi válság**

Az utóbbi időben a pénzügyi piacokon precedens nélküli zűrzavart láttunk. Minden nap olyan rendkívüli fejleményt hozott, amely egy nappal korábban elképeszthetőnek tűnt volna. Az amerikai Lehman Brothers befektetési bankot hagyták csődbe menni, míg a AIG-t, a világ egyik legnagyobb biztosítóját kisegítették. Az Egyesült Királyság legnagyobb hitelnyújtójának, a HBOS-nek az átvételét a kormány azért hagyta jóvá, hogy megelőzze azt, hogy az ügyfelek megrohamozzák. A részvényárak zuhantak és utána újra repültek, és az írás idején az Egyesült Államok kormánya megpróbál összerakni egy 3 trillió dolláros mentőcsomagot.

Milyen intézkedést tesz a Bizottság saját hatáskörében az uniós polgárok érdekeinek biztosítására a globális pénzügyi válság hatásaival kapcsolatban?

Válasz

A Bizottság eltökélt és tevékeny az uniós polgárok érdekeinek a biztosítása tekintetében mind a pénzügyi válság ideje alatt, mind pedig azt követően. A polgároknak megfelelő fogyasztó-, beruházó és betétvédelemre, az ügyfeleknek, ingatlanulajdonosoknak és üzleti vállalkozásoknak kölcsönözni tudó, jól működő és likvid bankpiacra és növekvő vállalkozásokon alapuló termelési gazdaságra van szükségük.

Ezekre figyelemmel a Bizottság egy sor kérdésben tevékeny:

Segített világos diagnózist felállítani a válság gyökereit illetően és a pénzügyi rendszerben megállapított gyenge pontok orvoslásához szükséges intézkedéseket meghozni. Kidolgozott egy, a gazdasági és pénzügyminiszterek által 2007 októberében jóváhagyott ütemtervet a piac átláthatósága, az értékelés és a prudenciális előírások javítására, valamint a hitelminősítésekkel és más piacműködési kérdésekkel kapcsolatos problémák kezelésére;

A Bizottság együttműködik a pénzügyminiszterekkel és a felügyelőkkel, elsősorban a gazdasági és pénzügyi bizottságon valamint a felügyelők bizottságán (európai bankfelügyelők bizottsága, biztosítás és a foglalkoztatói nyugdíjak európai felügyeleti bizottsága és az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága) keresztül annak érdekében, hogy amennyire lehet, biztosítsa a tagállamok és az európai intézmények összehangolt fellépését. Fontos eredmény a 2008. október 12-i euróövezeti cselekvési terv és ennek az egész Európai Unióra történő kiterjesztése. Ezáltal a pénzpiacokba vetett bizalom visszaállítása érdekében a tagállamok egy átmeneti időszakra biztosítják a bankok finanszírozását és a bankközi piac működését;

A Bizottság azonnal jogalkotási lépéseket kezdeményezett a hatályos keretszabályozás javítása érdekében, és folytatta a Tanáccsal és a Parlamenttel a munkáját, hogy kompromisszumra jussanak a tárgyalás alatt álló fontos kezdeményezések tekintetében:

– Szolvencia II: a Bizottság azon dolgozik, hogy a tárgyalások során kompromisszumos megoldást érjen el a javaslattal kapcsolatban. Ez az irányelv korszerűsíti az uniós biztosító társaságok fizetőképességi szabályait és erősíti a határokon átnyúló biztosító csoportok felügyeletét.

– Tőkekövetelmény-irányelv (CRD): A CRD módosításaival kapcsolatos javaslatot 2008. október 1-én fogadták el. Ez a kezdeményezés kritikus területeket ölel fel, olyanokat, mint a nagykockázat-vállalások, a határokon átnyúló csoportok felügyelete, a bankok tőkéjének minősége és a kockázatkezelés. Ez alapvetően meg fogja szilárdítani az uniós bankok és a pénzügyi rendszer keretszabályozását.

– Betétbiztosítási rendszerek: 2008. október 15-én a Bizottság javaslatot tett a betétbiztosítási rendszerek uniós szabályainak felülvizsgálatára, ami az uniós pénzügyminiszterek 2008. október 7-én Luxembourgban tett kötelezettségvállalásait hajtja végre.

– Számvitel: Egy bizottsági javaslat alapján 2008. október 15-én a tagállamok egyhangúlag megszavazták a számviteli szabályozás változtatásait, beleértve a valós értékre vonatkozó több iránymutatást és az IAS-39 pénzügyi eszközök kereskedési könyvből a banki könyvbe történő átsorolásának a megvizsgálását.

– Hitelminősítő ügynökségek: A Bizottság most véglegesíti a biztosok testülete által 2008 november elején történő elfogadásra egy, az uniós hitelminősítő ügynökségek engedélyezésének, működésének és felügyeletének feltételeire vonatkozó jogalkotási javaslatot.

– Derivatívák: A belső piacért felelős biztos bejelentette, hogy tüzetesen meg kívánja vizsgálni a derivatívapiacot és az év vége előtt megoldást szeretne kialakítani a hitelderivatívák rendezésére.

– Az európai felügyelet jövője: A Bizottság döntött Jacques de Larosiére elnökletével egy magas szintű csoport létrehozásáról az uniós határokon átnyúló felügyelettel kapcsolatban. Rövidesen közzé teszik a csoport mandátumát és összetételét.

– Végül a Bizottság biztosítja a munka nemzetközi összehangolását. A Bizottság egy konferenciát tervez a nemzetközi partnereinkkel a globális pénzügyi piacok reformjára az átláthatóság, pénzügyi stabilitás, felelősség, integritás és globális kormányzás elvei alapján.

*

* *

79. kérdés, előterjesztette: Mikel Irujo Amezaga (H-0769/08)

Tárgy: A navarrai ESZA (Spanyolország)

A navarrai önkormányzat (Spanyolország) által az ESZA kezelésében mutatkozó szabálytalanságokkal kapcsolatos H-0929/07 számú kérdésemre⁽⁵⁶⁾ adott válaszában a Bizottság azt mondta, hogy több hatóságtól további tájékoztatást fog kérni. Megkapta a Bizottság ezt a tájékoztatást?

⁽⁵⁶⁾ 2007.12.11-én adott írásbeli válasz

Megvizsgálta a Bizottság azt is, hogy az 1260/1999/EK⁽⁵⁷⁾ rendelet 32., 34. és 36. cikkei vagy a 1685/2000/EK⁽⁵⁸⁾ rendelet mellékletében szereplő támogatható kiadásokkal kapcsolatos 1.7 bekezdése követelményeinek értelmében történt-e törvényszegés? A számlák és kísérő okmányok ellenőrzési mechanizmusa általános feltételeinek – különösen a sokrétű működésekre elszámolt költségeknek megfelelő mechanizmusok – hiányában vizsgálta-e a Bizottság, hogy ez a kezelés teljes mértékben megfelel-e a 438/2001/EK⁽⁵⁹⁾ rendelet 7. cikke (2) bekezdésének? Nem árt felidézni, hogy a Cámara de Comptos (navarrai számvevőszék) volt az, amely felhívta a figyelmet arra, hogy az önkormányzatnak nincsenek megfelelő pénzügyi és számviteli rendszerei az ESZA kiadásainak, kifizetéseinek és bevételeinek kiigazítására és külön nyilvántartására.

Válasz

Amint azt a tisztelt képviselő úrnak a navarrai autonóm közösség számvevőszéke „Navarra Európai Uniótól kapott támogatásai – Szociális Alap 1997–2003” című jelentésével kapcsolatos P-0619/08 számú írásbeli kérdésére adott válaszában szerepel, a Bizottság kiegészítő tájékoztatást kért az Európai Szociális Alap spanyol irányító hatóságától (UAFSE) a jelentés tartalmával kapcsolatban és a navarrai számvevőszék által észlelt szabálytalanságok orvoslásával kapcsolatos intézkedésekről.

A Bizottság kiemeli, hogy a navarrai önkormányzat visszavonta a navarrai autonóm közösség számvevőszéke jelentésében említett, a 438/01/EK rendelet 10. cikke alapján végrehajtott ellenőrzéseknek megfelelően ESZA részfinanszírozásra nem támogathatónak tekintett összegeket. Ezenkívül az UAFSE arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a navarrai önkormányzat a navarrai autonóm közösség számvevőszéke álláspontjának a következtetései és javaslatai szerint már intézkedéseket tett az ESZA kezelésének javítása érdekében. Az UAFSE kiemelte azt is, hogy az UAFSE éves ellenőrzési tervével kapcsolatban végzett ellenőrzések azt mutatták, hogy a helyreigazító intézkedések már folyamatban vannak.

Annak megállapítása érdekében azonban, hogy Spanyolország megtette-e a szükséges intézkedéseket, a Bizottság elkérte az UAFSE-től az UAFSE által végzett ellenőrzésekkel kapcsolatos jelentés, valamint a navarrai ESZA regionális ellenőrzési hatóság valamennyi ellenőrzésével kapcsolatos jelentései másolatát.

Végül az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) úgy döntött, hogy monitoring ügyet indít. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az OLAF-nak biztosítania kell, hogy a közösségi szektorális szabályok vagy a nemzeti jogszabályok alapján a gazdasági szereplőket nem ellenőrzi a Bizottság és a tagállamok hatóságai ugyanakkor, ugyanazon tények alapján, és így a folyamatban lévő nemzeti cselekvést követően monitoring ügyeket indíthat.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Carl Schlyter (H-0770/08)

Tárgy: A biszfenolokkal kapcsolatos új kutatás

2008. szeptember 16-án egy új kutatás (JAMA-tanulmány) publikálására került sor a biszfenollal kapcsolatban, ami azt mutatja, hogy ez az anyag diabéteszt és szívkárosodást okozhat. A biszfenol A többek között fontos monomer a polikarbonát műanyagok és epoxigyanták gyártása során. Polikarbonát műanyagokat használnak egy sor gyakori termék előállításakor, beleértve a cumis- és vizesüvegeket. Az epoxigyantát többek között majdnem minden élelmiszerkonzerv és italdoboz belső borításánál használják. Jelenleg új korlátozások bevezetését tervezik az együttdöntési eljárás keretében elfogadott 76/769/EGK⁽⁶⁰⁾ irányelv alapján. Ezt az irányelvet 2009. június 1-jén a REACH hatályon kívül helyezi. Együttdöntési eljárás előkészítése és befejezése mostantól a jogalkotás végéig gyakorlatilag lehetetlen lesz. Így most uniós szinten jogi paralízis van az új korlátozások elfogadása tekintetében. Ideiglenes nemzeti tilalmak esetleg kitölthetnék ezt a hézagot.

Felkéri-e a Bizottság a tudományos bizottságát, hogy az új kutatások alapján tekintse át a biszfenol A-val kapcsolatos véleményét?

⁽⁵⁷⁾ HL L 161, 1999.6.26., 1. o.

⁽⁵⁸⁾ HL L 193, 2000.7.20., 39. o.

⁽⁵⁹⁾ HL L 63, 2001.3.3., 21. o.

⁽⁶⁰⁾ HL L 262, 1976.9.27., 201. o.

Egy nemzeti tiltás megfelelne-e az uniós szabályozásnak, különös tekintettel az EU ideiglenes jogképességének hiányára azzal kapcsolatban, hogy korlátozásokat javasoljon olyan hatóanyagokra, amelyek még nincsenek korlátozva?

Válasz

A Bizottság ismeri a biszfenol A-nak az emberi egészségre való lehetséges hatásaival kapcsolatos legutóbbi kutatást. A cumis- és vizesüvegekben lévő anyagok használatát az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagokról és műanyag tárgyokról szóló 2002/72/EK bizottsági irányelv⁽⁶¹⁾ szabályozza, amely 0,6 mg/kg kioldódási határértéket állapít meg a biszfenol A-ra az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által 2006-ban végzett kockázatelemzés alapján. A Bizottság kérésére az EFSA 2008. július 23-án nyilatkozatban erősítette meg a biszfenol A megengedhető napi bevitelének mértékét, figyelembe véve a kanadai kormány legutóbbi átvilágítási megállapítástervezetét és az USA nemzeti toxikológiai programjának rövid kivonattervezetét. Ezenkívül az EFSA-t felkérték a Journal of the American Medical Association című lapban⁽⁶²⁾ nemrégiben publikált tanulmányok alkalmazhatóságának és következményeinek megállapítására. A jelenlegi tudományos ismeretek alapján most az a Bizottság álláspontja, hogy a kioldódási határérték elegendő ahhoz, hogy védelmet nyújtson a fogyasztók számára a biszfenol A-tól származó esetleges egészségi kockázat ellen. Az élelmiszerkonzervek és italdobozok borításánál használt epoxigyantára a nemzeti jogszabályok vonatkoznak.

Az egyéb használattal kapcsolatos korlátozásokat valójában a 76/769/EGK irányelv keretében kellett volna elfogadni, amelyet 2009. június 1-jével hatályon kívül fog helyezni és fel fog váltani a REACH VIII. címe és XVII. melléklete. Jelenleg a 76/769/EGK irányelv nem tartalmaz korlátozásokat a biszfenol A-val kapcsolatban. A 793/93/EGK irányelv keretében végrehajtott átfogó kockázatelemzés publikálására 2003-ban került sor a Európai Vegyianyag-ügynökség weboldalán és 2008 áprilisában⁽⁶³⁾ tették közzé ennek egy korszerűsített változatát. A következtetés az, hogy a fogyasztók tekintetében a már eddig alkalmazottakon kívül nincs szükség kockázatsökkentő intézkedésekre, azonban szükség van kockázatsökkentésre a biszfenol A gyártásában, az epoxigyanta gyártásában részt vevő munkavállalók tekintetében és minden olyan foglalkozási helyzetben, ahol a bőr potenciálisan érintkezhet a biszfenol A nagy koncentrációjával. Mivel a kockázatelemzés és a kockázatsökkentési stratégia nem került hivatalosan elfogadásra a 2008. június 1-én hatályon kívül helyezett 793/93/EGK irányelv keretében, a REACH 136. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállami előadónak 2008. december 1-ig be kell nyújtania az Európai Vegyianyag-ügynökség részére az összes vonatkozó dokumentációt, beleértve a kockázatelemzést és a kockázatsökkentési stratégiát.

A Bizottság szeretné egyértelművé tenni, hogy nem áll fenn ideiglenes jogképesség hiánya az EU-nál abban a tekintetben, hogy korlátozásokat javasoljon olyan hatóanyagokra, amelyek még nincsenek korlátozva a 76/769/EGK irányelv által. Miközben helyes az a megállapítás, hogy mivel a 76/769/EGK irányelv hatályon kívül helyezés alatt áll, túl késő van egy teljes együtdöntési eljárás befejezésére az irányelv alapján az új korlátozási javaslatokkal kapcsolatban, a REACH 137. cikke (1) bekezdésének (b) pontja alapján az átmeneti rendelkezések biztosítanak egy ilyen javaslatnak a Bizottság általi nyomon követését, amennyiben 2009. június 1-ig nem kerülne elfogadásra. Nemzeti jogszabály készítése helyett, amennyiben szükséges, a REACH XV. melléklete alapján egy tagállam korlátozási dosszié készítésébe kezdhet. A REACH eljárását követve a tagállam értesítheti ezután az Ügynökséget szándékáról, és a VIII. cím életbelépését követően (2009. június 1.) azonnal benyújthatja a XV. melléklet szerinti dossziét a korlátozási folyamat kezdeményezésére. A REACH 69. és 73. cikke szerinti határidőket figyelembe véve a teljes időkeret hasonló lenne a teljes együtdöntési eljáráshoz.

*
* *

81. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0774/08)

Tárgy: Munkahelyek megszűnése a textiliparban és az EU Globalizációs Alap

(Bekaert Textiles: 281; Domo Zwijnaarde: 150; Ralos: 200, UCO: 351; Prado: 182; Beaulieu: 387, stb.). A munkahelyek megszűnésének okai több tényező kombinációjából tevődnek össze: a rossz gazdasági környezet és a verseny az alacsony bérszínvonalú országokból.

⁽⁶¹⁾ HL L 220, 2002.8.15. 2008/39/EK irányelv által módosítva, HL L 63, 2008.3.7.

⁽⁶²⁾ Lang et al. 2008: Journal of the American Medical Association, 300, 1303-1310

⁽⁶³⁾ A jelentések elérhetők az alábbi címen: <http://ecb.jrc.ec.europa.eu/esis/index.php?PGM=ora>, EINECS szám 201-245-8

Nyilatkozna-e a Bizottság arról, hogy ebben az esetben felhasználható-e az EU Globalizációs Alap az érintett munkavállalók átképzéséhez, kiszervezéséhez és átcsoportosításához?

Válasz

A Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGF) létrehozó 1927/2006/EK⁽⁶⁴⁾ rendelet 2. cikkének (b) pontja lehetőséget nyújt a tagállamok számára, hogy EGF-támogatásért folyamodjanak azokban az esetekben, amikor legalább 1000 főt bocsátanak el kilenck hónapos időszak alatt, egy bizonyos ágazatban, egy régióban vagy két egymással határos régióban (NUTS II szinten).

Amikor EGF-támogatásért folyamodnak, a tagállamoknak kapcsolatot kell létesíteniük az érintett ágazaton belüli elbocsátások és a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások között. Ezek bizonyíthatók az Európai Unióba irányuló behozatal jelentős növekedését vagy egy adott ágazatban az EU piaci részesedésének hirtelen csökkenését mutató kereskedelmi statisztikákkal, vagy olyan információkkal, amelyek az Unión kívüli gazdasági delokalizációt igazolják.

Az EGF-rendelet hatálybalépése óta a Bizottság hat EGF-támogatásra vonatkozó kérelmet kapott és bírált el kedvezően a textilipari elbocsátásokkal kapcsolatban (négyet Olaszországból, egyet Máltáról és egyet Litvániából).

Az érintett munkavállalók képzése, átképzése, kiszervezése és átcsoportosítása mind-mind olyan hatékony munkapiaci intézkedés, amely az EGF-rendelet 3. cikke értelmében az EGF által támogatható intézkedések közé tartozik.

*
* *

82. kérdés, előterjesztette: Gianluca Susta (H-0776/08)

Tárgy: Cipők

Szeptember utolsó hetén az olasz Guardia di Finanza (vám és pénzügyőrség) 1 700 000 pár cipőt kobozott el. A cipőkön hamisított védjegy volt és 84 000 páron megtévesztően a „made in Italy” címke szerepelt. Sok cipőben riasztó mértékű hat vegyértékű krómot találtak, ami egy rákkeltő hatóanyag.

Mi a Bizottság véleménye erről az esetről? Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a jövőbeni ilyen esetek elkerülése érdekében, amikor bizonyos kereskedelmi szereplők a fogyasztók kárára húznak hasznot?

Milyen dömpingellenes intézkedéseket kezdeményezett a Bizottság Kína ellen a textiliákkal és cipőkkel kapcsolatban az elmúlt két évben?

Fontolóra veszi-e a Bizottság, hogy javaslatokat nyújtson be a meglévő jogi keretszabályozás módosítására, hogy szigorítsák a harmadik országokból behozott textiliákra, cipőkre, kozmetikumokra és hasonló termékekre vonatkozó minőségi előírásokat és megköveteljék a nyomon követhetőségüket?

Válasz

A Bizottság szorosan együttműködik az Elnökséggel a szellemi tulajdonjogoknak a határokon történő hatékony érvényesítését biztosító vámügyi cselekvési terv létrehozásában. Ez a cselekvési terv egy általánosabb stratégia része, amelyet a Tanács a hamisítás elleni küzdelemre irányuló átfogó európai tervvel⁽⁶⁵⁾ kapcsolatos állásfoglalásában határozott meg.

Mivel Kína a hamisított áruk egyik fontos forrása, rendkívül lényeges az ezzel az országgal kapcsolatos vámügyi együttműködés erősítése. A Bizottság ezért a hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelem érdekében bekapcsolódott a Kínával folyó vámügyi cselekvési terv tárgyalásába.

Ami a dömpingellenes eljárásokat illeti, a Bizottság 2006 októberében végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból és Vietnámból származó, bizonyos bőr felsőrészű lábbelik behozatalára, ami két évig, 2008 októberéig tartott. A Bizottság jelenleg is végzi a dömpingellenes intézkedések hatályvesztésének felülvizsgálatát. Ami a Kínai Népköztársaságból származó textiliákat illeti, az elmúlt két évben nem került sor dömpingellenes intézkedések foganatosítására.

⁽⁶⁴⁾ HL L 406, 2006.12.30.

⁽⁶⁵⁾ HL C 253, 2008.10.4.

Ami a jogi keretszabályozást és a ruházati és lábbeli termékek előállításához használt anyagok biztonságát illeti, az uniós piacon forgalmazott textilákon és ruházati termékeken fel kell tüntetni a száloösszetételt, a lábbeli termékeken pedig a felhasznált anyagot⁽⁶⁶⁾. Emellett az EU-ban forgalmazott összes ruházati és lábbeli terméknek nyilvánvalóan meg kell felelnie a vegyi jogszabályoknak, különösen a bizonyos veszélyes anyagok és készítmények forgalmazásának és használatának korlátozásáról szóló korlátozási irányelv⁽⁶⁷⁾ rendelkezéseinek. A Bizottság sürgősen kapcsolatba lépett az olasz hatóságokkal és részletes tájékoztatást kért tőlük az elkobzott cipők tényleges krómtartalmáról.

Fontos megjegyezni, hogy miközben a jelenlegi jogi keret megfelelőnek ítéltető, mind az EU-ban történő szabad forgalmazás előtti vámellenőrzés, mind pedig a már piacon található termékek piaci felügyelete a tagállamok teljes felelőssége. Mindazonáltal a Bizottság mindkét területen különböző tevékenységekkel segíti a tagállamok erőfeszítéseit, amelyek a RAPEX rendszer (az EU-nak az általános termékbiztonságról szóló irányelv⁽⁶⁸⁾ keretében létrehozott, veszélyes fogyasztási cikkekre vonatkozó riasztási rendszere) működésének biztosításától a végrehajtásért felelős tisztviselők képzésén keresztül, a közös piacfelügyeleti fellépések pénzügyi támogatásáig terjednek.

Ami a kozmetikumokat illeti, a kozmetikai irányelv⁽⁶⁹⁾, eredetüktől függetlenül, biztosítja a közösségi piacon forgalmazott kozmetikai termékekre vonatkozó biztonsági követelményeket. A Bizottság ezen a területen is támogatja a tagállamok hatóságai közötti, piaci felügyelettel kapcsolatos együttműködést, különösen a határokon folyó ellenőrzéseknél.

*
* *

83. kérdés, előterjesztette: Karin Riis-Jørgensen (H-0777/08)

Tárgy: Kormánygarancia ír bankoknak

Ezen a héten az ír kormány sürgősséggel végrehajtandó jogszabályt fogadott el hat ír tulajdonban levő banknak nyújtandó kormánygaranciával kapcsolatban. Ez az intézkedés feltehetően előnyt biztosít ezeknek a bankoknak a garanciával nem fedezett külföldi tulajdonú versenytársakkal szemben, akik most azt látják, hogy ügyfeleik ír bankokra váltanak, amelyek a betéteseknek erősebb, kormánytámogatású garanciát képesek nyújtani.

A verseny torzulásának az esetét jelenti-e az, hogy az ír kormány preferenciális elbánásban részesíti a külföldi tulajdonú bankokkal szemben a nemzeti tulajdonú bankokat?

Válasz

A pénzügyi piacok jelenlegi helyzetére való tekintettel a Bizottság osztja a tagállamok aggodalmát a pénzügyi stabilitás biztosításával kapcsolatban és teljes mértékben megérti a megfelelő lépések megtételének szükségességét.

Ezt a szükségességet felismerték a Gazdasági és Pénzügyi Tanács (ECOFIN) 2008. október 7-i ülésén is, ahol a pénzügyminiszterek a következő elveket fogadták el:

- a beavatkozásoknak kellő időben kell történniük, és a támogatásoknak elvileg átmeneti jellegűnek kell lenniük;
- szem előtt kell tartani és védeni kell az adófizetők érdekeit;
- a részvényeseknek viselniük kell a beavatkozás megfelelő következményeit;
- a kormánynak képesnek kell lennie a vezetés megváltoztatására;
- a vezetés nem őrizhet meg jogalap nélküli előnyöket – a kormányok hatáskörrel rendelkezhetnek többek között a javadalmazásba való beavatkozásra;

⁽⁶⁶⁾ 96/74/EK irányelv, HL L 32, 1997.2.3. és helyesbítés HL L 5, 2006.1.10.; 96/73/EK irányelv, HL L 32, 1997.2.3.; 73/44/EGK irányelv, HL L 83, 1997.3.30.; 94/11/EK irányelv, HL L 100, 1994.4.19. és helyesbítés HL L 47, 1996.2.24.

⁽⁶⁷⁾ 76/769/EGK irányelv, HL L 262, 1976.9.27.

⁽⁶⁸⁾ 2001/95/EK irányelv, HL L 11, 2002.1.15.

⁽⁶⁹⁾ 76/768/EGK tanácsi irányelv, HL L 262, 1976.9.27.

- védeni kell a versenytársak jogos érdekeit, különösen az állami támogatásra vonatkozó szabályok révén;
- kerülni kell a továbbgyűrűző negatív hatásokat.

Annak érdekében, hogy ez a cél a belső piac veszélyeztetése nélkül elérhető legyen, a nemzeti intézkedéseknek jól megtervezettnek, valamint szükségesnek és a kihívással arányosnak kell lenniük, és el kell kerülniük a versenytársakra és a többi tagállamra gyakorolt káros továbbgyűrűző hatásokat.

2008. október 14-én a Bizottság útmutatást adott ki a jelenlegi globális pénzügyi válság összefüggésében a pénzintézetekkel kapcsolatos intézkedések állami támogatási szabályainak alkalmazásával kapcsolatban. Ez lehetővé fogja tenni a nemzeti újratőkésítési vagy kezességvállalási programok támogatási összegegyeztetetőségének és az egyedi feltőkésítési eseteknek a gyors értékelését.

Ezzel az üggyel összefüggésben a Bizottság szoros kapcsolatban áll az ír hatóságokkal annak érdekében, hogy a diszkriminációval és a megfelelő mértékek és ellenőrzések hiányával kapcsolatos aggodalmak kiküszöbölhetőek legyenek. Az ír intézkedések most összhangban állnak a Bizottság által kiadott útmutatásokkal és megfelelnek az ECOFIN-Tanács 2008. október 7-i ülésén és az euróvezet 2008. október 12-i találkozásán a pénzügyi válságra válaszul hozott és a Bizottság által 2008. október 13-án jóváhagyott, összehangolt európai válasszal.

Az eset igazolja a Bizottsággal való előzetes kapcsolatfelvétel és a folyamatos párbeszéd fontosságát annak érdekében, hogy a kezdettől fogva úgy kerüljenek kialakításra a programok, hogy elérhessék a pénzügyi stabilitás megőrzésének célját, miközben biztosítják a többi bank és tagállam számára a tisztességes versenyt.

*
* *

84. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0779/08)

Tárgy: Az EU-ba belépő és ott élő migránsok orvosi ellenőrzése

A portugál elnökség „Egészség és Migráció az Európai Unióban” című (2007 második félévére vonatkozó) jelentése szerint az EU-ba érkező migránsokra és menekültekre egyre növekvő számban jellemzőek a fertőző, valamint a nem fertőző betegségek, amelyeket vagy az anyaországból hoznak magukkal, vagy amelyek a hirtelen környezetváltozás és a befogadó országban őket fogadó nehéz életkörülmények miatt később alakulnak ki.

Az előbb említett adatok és a Tanács 2007. decemberi ülésének következtetései fényében, illetve szem előtt tartva azon régiók lakosainak közegészségügyi aggályait, ahová tömegesen érkeznek illegális bevándorlók, meg tudja-e mondani a Bizottság, hogy a portugál elnökség javaslatai közül melyeket hajtották végre? Melyek azok, amelyek jelenleg is mérlegelés alatt állnak? Mi jelenleg a helyzet a tagállamokban és milyen lépések állnak fejlesztés alatt vagy vannak tervbe véve az EU-n belül a betegségek megfigyelésével és leküzdésével kapcsolatban a migránsok befogadó országokba való belépésekor, valamint az azt követő időszakban? Milyen javaslatok vagy tervek léteznek azon személyek egészségének védelmére, akik a migránsokat fogadó központokban dolgoznak?

Válasz

(FR) A Bizottság alaposan megvizsgálta a portugál elnökségnek az EU-n belüli egészséggel és migrációval kapcsolatos fontos következtetéseit és továbbra is szorosan együttműködik a tagállamokkal ezek nyomán követésében.

A Bizottság egészségügyi stratégiájában a szociális napirend felélése részeként a Bizottság bejelentette szándékát egy, az egészségügyi egyenlőtlenségek kezelésével kapcsolatos közlemény előterjesztésére, amelyben a migránsokkal és más sebezhető csoportokkal kapcsolatos egészségügyi követelmények jelentős megfontolást kapnak.

Ami a belépést illeti, a schengeni határellenőrzési kódex kimondja, hogy harmadik országok állampolgárai akkor léphetnek be (többek között), ha közegészségügyi szempontból nem jelentenek veszélyt.

Ami harmadik országok állampolgárainak jogszerű tartózkodását illeti, minden jelenlegi jogszabály tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a tagállamok közegészségügyi okokból megtagadhatják harmadik országok állampolgárainak a területükre történő belépését. Meg kell jegyezni, hogy a „közegészségügy” fogalmának meghatározása a tagállamok felelőssége.

A menedékjogot kérők esetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek a személyek megkapják a szükséges orvosi ellátást. Ugyanez vonatkozik a harmadik országok állampolgárai számára biztosított nemzetközi védelmi státusz esetére. Emellett a tagállamok feltételként szabhatják, hogy közegészségügyi okok miatt a menedékjogot kérők orvosi vizsgálatnak vessék alá magukat.

Ami az illegális bevándorlást illeti, a megközelítés a „szükséges egészségügyi ellátás” (ami valahol a sürgősségi ellátás és a mindenféle egészségügyi ellátáshoz való teljes hozzáférés között helyezkedik el) nyújtását jelenti.

Végül a Bizottság szeretné emlékeztetni a tisztelt képviselő asszonyt, hogy ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban az alapvető jogokkal, különösen az Alapjogi Charta 35. cikkével teljes összhangban kell eljárni, amely kiköti, hogy mindenkinek joga van a nemzeti jog és gyakorlat szerinti orvosi ellátáshoz.

*
* *

85. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0782/08)

Tárgy: A gyártás és foglalkoztatás védelme az egyes EU tagállamok textil- és ruházati szektoraiban

Az Európai Unió és Kína megállapodást kötött Kínából az EU tagállamaiba importált textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáira vonatkozó közös ellenőrzési rendszerről. Mivel 2008. december 31. egyre közelebb van, elárulná a Bizottság, miképpen kívánja elkerülni, hogy 2008 után megismétlődjön az, ami 2005-ben, amikor a Kínából importált textil- és ruházati termékek száma hatványozottan nőtt? Szándékozik-e javasolni a kettős ellenőrzési rendszer kiterjesztését 2008. december 31-e utánra?

Eddig 2008-ban, amely textil- és ruházati termékek EU-ba történő behozatala mutatta a legnagyobb növekedést összességében és speciálisan Kínából, és ez utóbbi esetben a kettős ellenőrzési rendszeren belül vagy kívül?

Válasz

A kettős ellenőrzési rendszer célja 2008-ban a nyolc legérzékenyebb kategóriában a sima átmenet biztosítása volt. A Bizottság úgy véli, hogy eddig sikerült elérni ezt a célt. A Bizottság, miközben továbbra is értékeli a helyzetet, megjegyzi, hogy jelenleg a statisztikák általában nem mutatnak semmilyen különös zavart a piacon. Úgy tűnik, az uniós piac felszívja a kínai textiliákat, mivel az összes szállítótól származó behozatal stabil maradt. Ez azt jelenti, hogy ahogy a múltban is, Kína részaránya az uniós importban akkor növekszik, miután a kategóriák liberalizálttá válnak.

A Bizottság szoros kapcsolatban áll valamennyi érintettel, és – a tagállamok elenyésző számától eltekintve – egyikük sem sürgetett fellépést. Az uniós iparnak elegendő idő állt rendelkezésére, hogy alkalmazkodjon az új helyzethez, és úgy tűnik, ez általában sikeres volt. A Bizottság nem gondolja, hogy egyelőre a jelenlegi helyzet bármilyen további, külön intézkedést kíván. Másrészt Kína is világossá tette, hogy 2008 után nem tartja helyénvalónak a kettős ellenőrzési rendszer folytatását. Ugyanakkor mind az EU, mind Kína egyetért a textilkereskedelem zökkenőmentes fejlesztésének fenntartásában és ennek érdekében a Kína–EU Textilipari Párbeszéd keretében mielőbb találkozniuk kell.

A 2006 és 2007 között Kínából és a többi fő szállítótól származó textilbehozatal elemzése a kettős ellenőrzési rendszer alá tartozó nyolc kategóriában⁽⁷⁰⁾ és abban a két kategóriában, amely kivételt élvezett a kettős ellenőrzési rendszer alól⁽⁷¹⁾, azt mutatja, hogy Kína mind a tíz kategóriában növelte importrészesedését. 2007-ben öt kategóriában Kína első volt vagy értékben, vagy volumenben, vagy mindkettőben. 2008-ban megmaradt ugyanez a kereskedelmi szerkezeti eltolódás, sőt erősödött, miután Kína általánosan megerősítette fő szállítói pozícióját.

Ennek az eltolódásnak és a Kína tényező EU textil- és ruházati termékimportjában való növekedésének hatását mérsékli az a tény, hogy a harmadik országokból történő teljes uniós textil- és ruházati termékimport sokkal kisebb mértékben növekedett. 2008-ban a fenti tíz kategóriában a Kínából való importban a legnagyobb növekedés az 5., 26., és 39. kategóriában történt. A teljes import főként az 5. és 7. kategóriában növekszik.

⁽⁷⁰⁾ A kettős ellenőrzési rendszer alá eső nyolc kategória: 4. kategória – pólók, 5. kategória – pulóverek, 6. kategória – nadrágok, 7. kategória – ingek, 20. kategória – ágyneműk, 26. kategória – ruhák, 31. kategória – melltartók, 115. kategória – len- vagy ramifonal.

⁽⁷¹⁾ 2. kategória – pamut szövetek és a 39. kategória – asztalnemű és konyhai textília.

A textilágazat a Bizottság figyelmének az élvonalában áll. A Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri a piaci fejleményeket a tényleges importstatisztikák és a vámnyilatkozatok alapján.

*
* *

86. kérdés, előterjesztette: Mihael Brejc (H-0783/08)

Tárgy: Közigazgatási kapacitás

Az Európai Unió minden évben jelentős pénzügyi támogatást nyújt a szegény országoknak gazdaságuk fejlesztésére és a szegénység elleni küzdelemre, azonban gyakran ezek az országok nem tudják, hogyan használják fel ezt megfelelően. A pénzeszközök nem megfelelő felhasználásának oka gyakran az érintett országok gyenge közigazgatási kapacitásában rejlik. E támogatással összefüggésben van-e finanszírozási keret speciálisan a fogadó országok közigazgatási kapacitásának a javítására?

Válasz

A partner országok közigazgatási kapacitása fejlesztésének támogatása az EK együttműködés fontos munkaterülete. Ez fontos eleme a támogatások hatékonyságával kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásoknak, a támogatások hatékonyságáról szóló Párizsi Nyilatkozatnak (2005), a magas szintű segítségnyújtási fórum miniszteri nyilatkozatának (Accra cselekvési menetrend – 2008. szeptember).

A Bizottság támogatása a partner országok közigazgatási kapacitásának fejlesztésére és korszerűsítésére, amely jelenleg technikai együttműködésként meghatározott, különböző csatornákon keresztül valósul meg. Speciálisan a helyi közigazgatás erősítését célzó projekteken keresztül. A tágabb fejlesztési tevékenységeket megcélzó projektek vagy (ágazati) programok technikai együttműködési komponensein keresztül, például az irányítás vagy az infrastruktúra területén. Ágazati vagy általános költségvetési támogatáson keresztül. A költségvetési támogatás hozzáadott értéke az, hogy a partner ország rendszereit felhasználva egyidejűleg erősíti a partner ország közigazgatási kapacitását ahelyett, hogy párhuzamos csatornákat hozna létre a közszolgáltatásban, ami más támogatási módokatnál előfordulhat. A jobb közigazgatási kapacitás várhatóan konkrét eredményeket fog hozni: feloldja a szűk keresztmetszetet, megváltoztatja az ösztönzési rendszert, javítja a nyomon követési teljesítményt, átalakítja a források elosztását, stb.

Emellett a költségvetési támogatási műveletek mindig magukban foglalnak technikai együttműködési tevékenységeket, amelyek célja közvetlenül a közigazgatás erősítése, különösen az államháztartás irányításáért felelős szolgálatoké. Sok esetben a kapacitásépítési támogatás a teljes projekt/program/költségvetési támogatás szerves részét képezi: például infrastrukturális programban útfenntartással kapcsolatos képzés, decentralizációs programban önkormányzati kapacitásnövelés, a számvetőségi elnöke hivatalának kapacitásépítése általános költségvetési támogatás nyújtása esetén.

Emellett a támogatáshatékonysági vita keretén belül egyre nagyobb hangsúlyt és figyelmet nyer az a kérdés, hogy „hogyan” kell támogatni a kapacitásfejlesztést. A Bizottság most változtatja meg a fejlesztési programokat általában kísérő technikai együttműködés tervezési és végrehajtási módját. A 2008 júliusában az EuropeAid által kialakított, az Európai Bizottság által nyújtott külső segítségnyújtási támogatások technikai együttműködési és projektmegvalósítási csoportjainak reformjára vonatkozó kulcsstratégia⁽⁷²⁾ célja a partnerigényen alapuló helyi és nemzeti kapacitások fejlesztését támogató és fenntartható eredményekre koncentráló minőségi technikai együttműködés nyújtása.

*
* *

87. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen (H-0785/08)

Tárgy: A Bizottság tagjainak lemondásával kapcsolatos helyzet

Növekvő tendenciát mutat, hogy a Bizottság tagjai hivatali idejük vége előtt lemondanak. Ez volt a helyzet Kyprianou biztossal, Frattini biztossal és most Mandelson biztossal is. Ez nem lehet kielégítő a Bizottság munkájának folyamatossága tekintetében.

⁽⁷²⁾ http://www.cc.cec/dgintranet/europeaid/activities/adm/documents/backbone_strategy_on_tc-pius_final.pdf

Tud-e a Bizottság tájékoztatást adni az idő előtt lemondó bizottsági tagok nyugdíjával, szolgálati jogviszonyának megszűnésével, stb. kapcsolatban? Eltérnek-e ezek attól, mintha letöltötték volna szolgálati idejüket?

Válasz

Egy bizonyos fokú cserélődés nem szokatlan az olyan politikai szervezeteknél, mint a Bizottság. A Bizottság mindig megpróbálja minimalizálni a testület munkájában az ilyen változások okozta zavart. A biztosok pótlását az EK-Szerződés 215. cikke szabályozza. Vonatkozik rá ezenfelül az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokra vonatkozó keretegyezmény is.

Ami a nyugdíjakat, átmeneti ellátásokat és más juttatásokat illeti, az idő előtt lemondó bizottsági tagok jogai nem különböznek attól, mintha letöltötték volna szolgálati idejüket.

Egy biztosnak három éven keresztül jár átmeneti ellátás, családi támogatás, 65 éves kor felett nyugdíj, túlélő hozzátartozói nyugdíj, letelepedési költségek, útiköltség-térítés, hazatelepülési költségek a hivatali idő lejártakor.

A szolgálatukat 63. életévük előtt befejező volt biztosok továbbra is jogosultak a közös betegbiztosítási rendszer alapján történő biztosításra, feltéve, hogy nincs kereső foglalkozásuk és nem tartoznak nemzeti egészségbiztosítási rendszerhez. A szolgálati idejük letöltése előtt lemondó biztosok ezért rendszerint nem jogosultak a közös betegbiztosítási rendszer alapján történő biztosításra.

*
* *

88. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0787/08)

Tárgy: Görög ügyvédek kihallgatás céljából történő beidézése

A közelmúltban a francia hatóságok kérésére több görög ügyvédet is beidézték az athéni vizsgálóbíró elé, miután névjegykártyáikat megtalálták a Franciaországban váratlanul letartóztatott, vélhetően kurd PKK tagjainál. Az athéni kamarai tanács és más rendkívül befolyásos testületek határozottan elítélték ezt az elfogadhatatlan és precedens nélküli intézkedést, amely gyakorlatilag megpróbálja a vádlott személy védelméért felelős ügyvédek kollaboráns és antimilitáns informátorként, sőt „terrorista” gyanúsítottként bíróság elé állítani.

Nem gondolja-e a Bizottság, hogy a hivatásukat gyakorló ügyvédek szabadságát és a hivatali titoktartási kötelezettség elvét tiszteletben kell tartani? Szándékozik-e megszüntetni a terrorszervezetek „feketelistáját” és az ezzel kapcsolatos „terroristaellenes” jogszabályokat, amelyek komolyan veszélyeztetik az alapvető demokratikus szabadságjogokat?

Válasz

A Bizottság szilárdan elkötelezte magát a terrorizmus elleni harc iránt.

A terrorizmus elhárításának együtt kell járnia az emberi jogok tiszteletben tartásával, beleértve a védelemhez és az ügyvédi segítségnyújtáshoz való jogot. A hivatásukat gyakorló ügyvédek szabadságát és a hivatali titoktartási kötelezettség elvét maradéktalanul tiszteletben kell tartani.

Ami az úgynevezett „feketelistákat” illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy az Al-Kaida hálózattal és a tálibokkal kapcsolatos 2002/402/KKBP közös álláspont és a más terrorista csoportokkal és személyekkel kapcsolatos 2001/931/KKBP közös álláspont az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatainak végrehajtásaként kerültek jóváhagyásra, amelyek az ENSZ Alapokmányának 25. cikke értelmében kötelező érvényűek a tagállamok számára.

A kapcsolódó „terroristaellenes” jogszabályok a pénzeszközök befagyasztására vonatkoznak (881/2002/EK és 2580/2001/EK rendeletek) és az Európai Bíróság szeptember 3-i ítélete tárgyát képezték. A Bizottság megállapítja, hogy az Európai Bíróság úgy ítélte meg, hogy a kijelölési folyamatban bizonyos javításokra van szükség, azonban nem megalapozott az az állítás, hogy a pénzeszközök befagyasztása illegális lenne, amennyiben megtörténnek ezek a javítások.

*
* *

89. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-0793/08)**Tárgy: A Grúzia javára szervezett adományozói konferenciával kapcsolatos EU prioritások**

Mit kíván elérni a Bizottság a 2008. október 22-én, Brüsszelben Grúzia javára tartandó adományozói konferenciával? Milyen uniós hozzájárulások vannak tervbe véve Grúzia újjáépítésére és rehabilitációjára? Mik az EU prioritásai és hogy tervezi az EU végrehajtani ezeket? Milyen szerepet terveznek a Bizottságnak a Grúzia újjáépítésével és rehabilitációjával kapcsolatos nemzetközi pénzügyi segítségnyújtás koordinációja és végrehajtása során?

Válasz

A 2008. szeptember 1-i rendkívüli Európai Tanács és az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2008. szeptember 15-i felhatalmazása alapján a Bizottság a Grúziának nyújtandó támogatáshoz történő hozzájáruláson dolgozik. Ennek megfelelően a Bizottság egy gazdaságélénkítési és stabilizációs csomagot készít és a Világbankkal együttműködve 2008. október 22-ére szervezi Grúzia javára a nemzetközi adományozói konferenciát Brüsszelbe. Uniós tagállamok, fő nemzetközi adományozók, nemzetközi pénzügyi intézetek, valamint nemzetközi és ENSZ ügynökségek kaptak meghívást az adományozói konferenciára. A konferencia célja adományok gyűjtése lesz a donoroktól Grúzia megsegítésére a fő kihívások legyőzése érdekében, amelyekkel a 2008. augusztusi konfliktust követően kell szembenéznie.

A konferencián a Bizottság elő fogja terjeszteni a 2008–2010-es időszakra szóló, akár 500 millió euró összegű támogatási csomagját. Ez a csomag az EU elkötelezettségét mutatja a konfliktussal kapcsolatos szükségletek kezelése tekintetében.

A Bizottság meghatározta a prioritásokat és a közös Világbank-ENSZ szükségletértékelési jelentéssel és az ENSZ Flash Appeal programjával (amely valójában része a közös szükségletértékelési jelentésnek) összhangban dolgozik a projektek meghatározásán. A Bizottság támogatási prioritási területei az azonnali szükségletekkel kapcsolatosak, mint a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek újrabeilleszkedése (IDP); rehabilitáció és gazdaságélénkítés; makroszintű pénzügyi stabilizáció és infrastrukturális támogatás. Következésképpen a tervek megvitatása és koordinálása érdekében a Bizottság felvette a kapcsolatot a grúz kormánnyal és a nemzetközi donorszervezetekkel. Az adományozói konferencia lehetőséget fog nyújtani valamennyi adományozó egyedi terveinek és programjainak számba vételére is, amelyek a Bizottság és az adományozók közötti jövőbeni folyamatos együttműködés alapját képezik majd.

*

* *